

Ali COŞKUN

GÖRÜŞLERİMİZ

Yayımlanmış Makaleler

İŞ DÜNYASI VAKFI
1988

**İDV - İŞ DÜNYASI VAKFI YAYINIDIR,
PARA İLE SATILMAZ.**

**BAĞIŞLARINIZ İÇİN
VAKIFLAR BANKASI BEYAZIT ŞUBESİ
TR31 0001 5001 5800 7260 9184 76**

**GÖRÜŞLERİMİZ
Ali COŞKUN**

**EDİTÖR
Y. Müh. Erdoğan TOZOĞLU**

**KAPAK ve İÇ SAYFA TASARIMI
Gökhan ÖZKAN**

**1. Baskı
Ocak 2015 , Ankara**

**BASKI
Gölge Ofset
G.M.K. Bulvarı No: 71/28 - Maltepe - ANKARA**

Kaynak gösterilmeden kopyalanamaz ©

TAKDİM

1 Ocak 2015 / Ankara

Merhaba....!

Bakanlık görevimi yüzümün akıyla bıraktıktan sonra, Günlük Gazete ve ekonomi içerikli dergilerde makale yazmam hususunda bazı dostlar fazlaca ısrarcı oldular. Günlük ya da haftalık yazı yazma vaktim olmadığından aylık yayın yapan dergide yazmaya karar verdim. Yazılarım önce kendi doğduğum yöreme ait olan Eğin – Dutağacı Gazetesi olmak üzere bazı yayın organlarında alıntı yapılarak yayınlandı.

Beni yazmaya teşvik eden, ısrar eden dostlara; Yazılarımı bir profesyonel köşe yazarının üslubü ile yazmamı benden beklememelerini söyledim, nitekim yazılarımda; siyasi iklim değişikliklerine yer vermediğim gibi, asılsız methiyelerle birilerine şirin gözükerek memnun edecek, ya da yerli yersiz tenkitlerle, suçlamalarla rencide edebilecek ifadeler kullanmamaya, inandığım doğruları ve gerçekleri dile getirmeye çalıştım.

Toplumca arzu edilen Demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü ve özgürlüklere varışta çok önemli bir etken olan, Türkiye'nin sürdürülebilir bir büyümeyle rekabet gücü yüksek bir ülke olması konularına öncelik verdim.

Aşırı Devletçi, bürokratik engellerin aşılarak kalkınmanın özel sektör öncülüğünde yatırım, üretim, ihracat seferberliği ile sağlanabileceği gerçeğine dikkat çekmeye çalıştım.

Bu sebeple başta siyasi istikrarın, kesimler ve bölgeler arası sosyal barışın sağlanmasını, siyasi tercihlerin ekonomik tedbirlerin önüne geçmemesini, eğitimin, enerji güvenliğimizin önemini, ekonomimizin yumuşak karnı olan bütçe açıkları, cari açıklar, işsizlik gibi önemli gördüğüm hususları makalalarimde sık sık bilerek tekrar ettim, istedim ki hafızalarda yer etsin değişmez politikalar haline gelsin.

İletişim araçlarında ki hızlı değişim ve gelişme sonucu Dünya ile bütünleşirken toplumumuzu, Millet yapan öz kültürümüze, Milli ve Manevi değerlerimize geleceğimizin güvencesi gençlerimize sahip çıkmanın önemine dikkat çekmeye çalıştım.

Bizi insan yapan ahlak anlayışımız kapsamında sorumluluk, mesleki ve ticari ahlak anlayışımız kayıt dışı ekonomi, adalet, çevre, tüketici hakları, kalite v.b konulara yıllarca hizmet verdiğim iş dünyasının dikkatlerini çekmeye çalıştım.

Birincisi (1986-1988), ikincisi (1988-1990) TOBB Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği yayınlarında çıkan Görüşlerimiz'in üçüncüsü (2008-2014) bu kez İDV İş Dünyası Vakfı yayınları arasında yer almaktadır.

Emeği geçenlere teşekkür ederken, değerlendirmeyi okuyucularımızın ve dostların takdirlerine sunuyorum.

Sevgilerimle
Ali COŞKUN

ÖNSÖZ

Yavuz DONAT(*)

Ali COŞKUN... Okul gibi adam... Bir dost... Güvenilecek insan.

Halk arasında bir söz vardır “**Doğrucu Davut**” diye... Bu söz tam da **Ali COŞKUN**’a göre.

“**Doğruyu**” söyler... Ama “**Arkadan**” değil... Kişinin yüzüne yüzüne.

O bir gönül adamıdır... Hassas... Şair... Yumuşak... Pamuk gibi.

O bir dava adamıdır... İddialı... İnançlı... Yılmaz... Kaya gibi.

Ali COŞKUN... O benim ağabeyim, dostum... Onun gibi bir şahsiyetin yakını olmak... Benim büyük gururum.

* * *

Ali COŞKUN içimizden biri... Bir köy çocuğu.

Erzincan... Kemaliye (**Eğîn**) ilçesi... **Başpınar** köyü doğumlu.

Yoksul bir aileden çıkan... Öğrencilik yıllarında **Ankara**’nın **Kurtuluş**’unda **Kızılay**’ında sabahları simit, akşamları gazete satan... Gece yarılarında kadar ders çalışan... **Yıldız Teknik Üniversitesi**’nde okumaya hak kazanan... Staj için **Almanya**’ya uzanan... Yılmayan... Başarıdan başarıya koşan bir insan.

Onun hayat hikâyesi... Bir destan.

Onun hayat hikâyesi... **Türkiye**’de işleyen demokrasinin... Var olan fırsat eşitliğinin somut göstergesi.

Bir köy imamının... Çiftçinin oğlu **Ali COŞKUN**, eğer Odalar Birliği Başkanlığı’na... Milletvekilliğine... Bakanlığa gelebiliyorsa...

Demokrasi sayesinde... Fırsat eşitliği sayesinde.

* * *

Ali Coşkun... Büyük Türkiye’nin büyük evladı... Dost... Vefalı.

Kimseye yük olmayan... Ama dara düşeni omuzlayan bir adam.

Kimseye minneti olmayan... Ama herkesin yardımına koşan bir kahraman.

Yalan nedir bilmeyen... Ama söylenmesi gerekeni de söylemekten çekinmeyen bir insan.

Kin... Garez... **Kıskançlık...** Düşmanlık... **Ali COŞKUN** böyle şeyleri hiç tanımadı.

Dostluk... Yardım... **Hoşgörü...** Samimiyet ise... **Ali COŞKUN**’un göbek adı.

* * *

Aile dostum... Ağabeyim... Sıkıştıkça akıl danıştığım... Namuslu ve güvenilir insan **Ali COŞKUN**'un kitabına “Önsöz” yazmam istendiğinde... Şaşırdım.

“Ben mi” dedim.

Ali Abi “Evet” dedi:

—Evet... Sen... Önsözünü senin yazmanı rica ediyorum.

Yazılarını “Ders notları” gibi okuduğum... Görüşlerinden her zaman yararlandığım **Ali COŞKUN**'un kitabının girişine birkaç satır yazmak, benim için büyük onur.

Teşekkürler Sayın **Ali COŞKUN**... Büyük dostum.

“Görüşlerinizden” yararlanmaya devam edeceğiz.

“Yayımlanmış Makalelerinizi” başucumuzdan eksik etmeyeceğiz.

(*) Araştırmacı, Gazeteci, Yazar

İÇİNDEKİLER

TAKDİM.....	3
ÖNSÖZ.....	5
İÇİNDEKİLER	7
G20 / B20- TÜRKİYE DÖNEM BAŞKANI	9
CO ² İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE GELECEĞİMİZ.....	13
NOEL KUTLAMALARI.....	17
2015 YILINA GİRERKEN...I	23
CELAL BAYAR ANLATIYOR; ATATÜRK'ÜN DİNİ GÖRÜŞÜ ve OKULLARDA DİN DERSİ.....	27
UIP. ULUSLARARASI İŞBİRLİĞİ PLATFORMU 5. BOĞAZİÇİ ZİRVESİ.....	29
EKONOMİ EYLEM PLANI 2015.....	31
OVP 2015 - 2017	33
ERDOĞAN'IN BAŞARISININ TEMELİNDE HALKA DAYALI SİYASET YATIYOR.....	35
GELİR DAĞILIMI.....	37
TOBB 70. GENEL KURULU; BEKLENTİ VE GERÇEKLER...I.....	39
HAYATIN VAZGEÇİLMEZİ ELEKTRİK.....	43
ÇOCUK İŞÇİLER VE EĞİTİM	47
EKOVİTRİN RÖPORTAJ KURUMSALLAŞMAK.....	51
AVM (PERAKENDE YASASI)	55
İŞGÜCÜ VE İŞSİZLİK.....	59
2014 YILINA GİRERKEN.....	61
MUNZURUN ETEKLERİNDEN SANAYİNİN ZİRVESİNE - İSO SÖYLEŞİ.....	63
OVP 2014-2016.....	69
GELİR DAĞILIMI VE İSRAF	73
DEVLET MİLLET İLİŞKİSİ VE KALKINMA	75
KALKINMA PLANLARI	79
EKMEK, SU İSRAFI VE YOKSULLUK	81
KALKINMA VE BARIŞ SİYASİ İSTİKRARLA SAĞLANIR.....	83
KURUMSALLAŞMAK VE AİLE ŞİRKETLERİ	85
NEDEN KEÇİÖREN HASTANESİ.....	89
PAYLAŞABİLMEK	91
SORUMLULUK VE BAŞARI.....	95
GERÇEKÇİ POLİTİKALAR GELİŞTİRMEK ZORUNDAYIZ.....	97
DÜNYA VE TÜRKİYE EKONOMİSİ	101
OVP 2012-2014 (VE EKONOMİ İÇİN 3 RİSK).....	103
YAKIN DENİZ KOMŞUMUZ AFRİKA.....	107

GİRİŞİMCİLİK VE ÜLKEMİZDEKİ GELİŞİMİ	109
TİCARİ AHLAK	113
KIDEM TAZMİNATI YERİNE YIPRANMA TAZMİNATI	117
TEK ADAMLIK İSLAMİ VE İNSANİ DEĞİLDİR	119
DEMOKRASİ VE İNSAN	135
TEKNOLOJİ VE TEHLİKE (BAZI ÖNERİLER)	137
2012'YE GİRERKEN	139
HAYATIN KİLOMETRE TAŞLARI	143
ARTIK PAYDOS DENİLENE KADAR	145
BARDAĞI YERİNE BIRAKALIM	147
NEME LAZIM	149
NİCE MUTLU BAYRAMLARA	151
EMANETİ EHLİNE VERMEK (FIRTINADA UYUYABİLMEK)	153
OVP 2011-2013	155
SAÇDUYU	157
TÜRKİYE'DE ENERJİ STRATEJİLERİ VE YAPILMASI GEREKENLER	159
DERGİMİZİN 10. SAYISI İLE MERHABA	165
EKONOMİMİZE KISA BİR BAKIŞ	167
KÜRESELLEŞME ve TEKNOLOJİ	169
EĞİN ŞENLİKLERİ ve SİLA-i RAHİM İŞİĞİNDA DERNEĞİMİZİN 60. YILI	173
DEMOKRASİ VE HUKUK DEVLETİ	175
TÜRKİYE ABD İLİŞKİLERİNE KISA BİR BAKIŞ	181
SİYASET VE EKONOMİDE GELİŞMELER	183
HEDEFİMİZ ZENGİN MİLLET GÜÇLÜ DEVLET	187
ÖZGEÇMİŞ	199
GÖRÜŞLERİMİZİN YAYINLANDIĞI KRONOLOJİK YAYIN TARİH ve SAYILARI	202

G20 / B20

TÜRKİYE DÖNEM BAŞKANI

Aralık 2014

G20 ülkeleri dünyanın en büyük ekonomileri arasında yer alan 19 ülkeden ve Avrupa Birliği Komisyonundan oluşuyor.

20 Maliye Bakanı ve Merkez Bankası Başkanlarından oluşan grup 1999 yılında kurulmuş olup, 2008 yılından itibaren Devlet Başkanları, 2010 yılında da B20 İşadamları zirveleri oluşmuştur.

G20 ülkelerini; Türkiye, İngiltere, Japonya, Kanada, Almanya, Fransa, İtalya, Rusya, Avustralya, Brezilya, S. Arabistan, Güney Afrika, Güney Kore, ABD ve Avrupa Birliği Komisyonu oluşturuyor.

Tayvan, İsviçre Norveç, İran ve Venezüella ekonomik olarak bazı üyelerden daha büyük olmalarına rağmen G20 de bulunmuyor. Bir çok Avrupa Birliği Ülkesi de G20'de bağımsız olarak değil sadece AB Komisyonu olarak temsil ediliyorlar.

G20 ülkeleri nüfusu dünya nüfusunun üçte ikisini, dünya ekonomisinin % 85' ini, dünya ticaretinin de % 80' ini oluşturuyorlar.

G20 toplantılarının ilk amacı özellikle uluslar arası finansal istikrarın sağlanmasına ilişkin görüşme, çalışmalar ve işbirliği yapmak olarak belirlenmiş durumda.

2012'de Meksika, 2013'de Rusya ve 2014'de Avustralya'nın ardından Türkiye, 2015 yılında G-20 dönem başkanlığı yapacak.

G20 dönem başkanlığımızı fırsata dönüştürebiliriz. Öncelikle bu güçlü grup içinde ülkemizin ekonomik ve sosyal gerçeklerini iyi ve doğru değerlendirip çok çalışmamıza bağlıdır. Bu nedenle 2015 yılında yapılacak genel seçimlerin etkisiyle giderek siyasi partiler arasında tırmanan çatışmaları, gerginlikleri bırakıp siyasi istikrarı ve güveni sağlamamız gerekmektedir.

G20/Türkiye durumu özet olarak şöyledir:

<i>İşsizlik</i>	<i>% 7,23</i>	<i>% 10,1</i>
<i>Enflasyon</i>	<i>% 4,41</i>	<i>% 8,96</i>
<i>Faiz</i>	<i>% 5,01</i>	<i>% 8,98</i>
<i>Cari açık</i>	<i>% (-)0,92</i>	<i>% (-)7,9</i>
<i>Bütçe açığı</i>	<i>% (-)1,7</i>	<i>% (-)1,4</i>
<i>Tasarruf oranı</i>	<i>% 24,1</i>	<i>% 14,02</i>
<i>İhracatın ithalatı Karşılama oranı</i>	<i>% 108</i>	<i>% 60</i>

Hükümetimizin yürüteceği ciddi, sürekli eylem planı yanında özel sektör kuruluşlarımıza büyük sorumluluklar düşmektedir. Bu nedenle G20'nin başarıya ulaşmasında iş adamlarından oluşan B20 grubunun çalışmalarına çok önem verilmesi gerekmektedir. B20'nin ilk toplantısı 15 Aralık 2014 tarihinde İstanbul'da yapılarak 37 ülke işadamlarının katılımıyla görev gücü ekibi de belirlenmiş oldu.

Bu bağlamda Başbakan Yardımcısı Ali BABACAN' ın G20 Yürütme Başkanlığını özel sektör çatı kuruluşu TOBB Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanı Rifat HİSARCIKLIOĞLU' nun da B20 Yürütme Başkanı olmalarını büyük bir şans olarak görüyorum. Zira her ikisi de yurt içinde ve yurt dışında bu konularda tecrübe sahibidirler.

Başbakan Yardımcısı Ali BABACAN: G20 dönem başkanlığını üstlenmiş bulunduklarını, G20 platformunun kriz zamanında çok önemli adımlar attığını ve kriz sonrasında da önlemler konusunda önemli adımlar attığını belirterek: "Tüm dünyada işsizlik halen devam ediyor. G20 nin küresel toplumun tümüne özel bir hassasiyet göstermesi gerekiyor, uygulama, işsizlikle mücadele ve sorunlarını ayrıntılı inceleyeceğiz. Kapsayıcılığın ikinci boyutlu olarak gelişmekte olan ülkelere bakacağız ve gelişmelerine katkı sağlayacağız. G20'nin dışında kalan ülkelere de katkı sağlamak gerektiğini düşünüyoruz. G20-G20 dışı ülkeler ayırımı yapmayacağız."İfadeleri 9-12 Aralık 2014 tarihlerinde İstanbul'da 70 ülkenin katılımı ile yapılan UİP Uluslar arası İşbirliği Platformu 5. Boğaziçi Zirvesinde dost ve kardeş ülke katılımcıları tarafından memnuniyetle karşılandı.

Adı geçen UİP toplantılarında bilinen ve muhtemel sorunların çözümü ve ülkelerin adil ve dengeli kalkınma şanslarının her alanda ülkelerarası işbirliğinden geçeceği bir kez daha benimsendi.

24 Ocak 1980 kararları ve devam eden hükümetler zamanında Turgut ÖZAL öncülüğünde Türkiye serbest Pazar ekonomisini benimseyerek hızla dışa açılırken yabancı ülkelerle ilişkilerimiz fuarlara tanıtma faaliyetlerimiz, uluslararası toplantılara katılmamız tamamen devletçi zihniyetle kalıplaşmış devlet memurlarının inisiyatifinde sürdürülmekte, Türkiye; tamamen geri kalmış ülke görünümündeydi.

Bu durumdan kurtulabilmek için TOBB Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanlığım sırasında özel sektör tarafından oluşturduğumuz DEİK Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu fikrimizi Başbakan Turgut Özal'a sundum. Çok beğendi, özellikle büyük kuruluşları ve iş adamlarını iş konseylerinde görev almaları için teşvik etti.

Düşüncemiz ve hedefimiz devlet adamlarının ve hükümetlerin açacakları dostluk kapılarından iş adamlarının geçerek ekonomik ilişkileri geliştirmeleri ve gelişen işbirliği ortamında diplomatik ve siyasi ilişkilerin güçlenerek yeni boyut kazanmasına zemin hazırlamasıydı.

TOBB Başkanlığı yönetiminde 26 yıldır başarılı çalışmalarını sürdüren 100'ün üzerindeki ülkelerarası iş konseylerinin eş başkanları iş adamlarımızın bilgi birikimleri ve tecrübeleri ile B20 çalışmalarına önemli katkılarda bulunacakları inancındayım.

Sonuç olarak: TOBB Başkanlığımız; bünyesindeki Oda ve Borsalarımızla birlikte yurt içi ve yurt dışı saygınlığı ve etkinliği sayesinde bu görevin de başarıyla sonuçlanmasında önemli bir rol oynayacaktır.

"CO²" İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE GELECEĞİMİZ....!

Aralık 2014

İklim değışikligi; bilimsel olarak klimatoloji dalında incelenen atmosferik ve astromonik değışkenlikdir.

Atmosferin ışığı ve ısıyı geçirme dengesini bozarak, sera etkisine neden olan tabakada yaklaşık %36–70 su buharı, %9-26 karbondioksit (CO²), %4-9 metan (CH⁴), %3-7 Ozon (Q³) v.b. sera gazları bulunmaktadır.

Bu rt atmosferdeki ısının yeterince çıkmaması, güneşten gelen ışınların yeterince yeryüzüne ulaşamaması, sonucu dünyamız ikliminde sürekli değışimlere yol açmakta ve doğal iklimi, tüm canlıların yaşama şartlarını baskı altına almaktadır.

İklim değışikligi; insanlığın geleceğinde karşılaştığı en önemli ve karmaşık sorunların başında gelmektedir. evre ve teknoloji kaynaklı bir sorun olarak iklim değışikligiyle mücadele uzun dönemli ve sürekli Uluslar arası işbirliği ve karşılıklı dayanışma gerektirmektedir.

Ülkemizde yüksek planlama kurulunun 3 mayıs 2010 tarih 2010/8 sayılı kararıyla onaylanan ulusal iklim değışikligi strateji belgesi (İDES) uygulama kapsamında evre Ve şehircilik Bakanlığı bünyesinde yürütülmektedir.

Doğal kaynakların şuursuzca tüketilmesi çevrenin kirletilmesi, çarpık şehirleşme, yanlış sanayileşme, hatalı teknoloji kullanımı v.b. gelişmelerle oluşan iklim değışikligi sonucu küresel ısınma geleceğin felaket habercisi olmaktadır.

Uluslararası teknoloji terörü gibi yayılan; iklim değışikligi; bir taraftan devlet politikası olarak sürdürülürken, diğer taraftan kişinin yaşama koşullarıyla başlayıp, kurumları, kuruluşları kapsayan sürekli eğitim, uygulama, denetim ve uluslararası işbirliği ile sürdürülmesi gereken bir konudur.

Halen birçok kamu ve sivil toplum kuruluşları evre ve küresel ısınma alanında çalışma sürdürmektedirler bunlardan biride Carbon Disclosure Project (CDP) gönüllü kuruluşudur.

İklim değışikligi risklerinin küresel anlamda şirketler tarafından nasıl yönetildiğini incelemekte ve raporlamaktadır.

Örgüt halen 93 trilyon dolar varlığı yöneten 877 kurumsal yatırımcı adına çalışmalarını yürütüyor. Dünyada altmış ülkede beşbin kuruluş iklim değışikligi ile ilgili ölçümleri gerçekleştirerek açıklıyor.

Örgüt son raporunda Global sera gazı emisyonlarının yükselmeye devam ettiğini, önüne geçilmediği takdirde başta tüm canlıların sağlık ve küresel ekonominin risklerle karşılaşacağını açıklamıştır.

CDP'ye göre iklim değişikliğini önleme konusunda lider şirketlerin belirlendiği A listesinde yer alan şirketlerin yarısı Avrupa, üçtebiri ABD ve Japonya'dan, G. Kore'den 16, Hindistan'dan 5, Çin'den 1 ve Türkiye'den 1 şirket yer alıyor.

Japonya'nın Kyoto kentinde 1997'de imzalanan Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesine göre üye ülkeler karbondioksit ve sera etkisi doğuran diğer gazların salınımlarını azaltmaya veya salınım ticareti yoluyla bu konudaki haklarını artırmayı taahhüt etmişlerdir.

160 üye ülkenin atmosfere saldıkları karbon miktarlarını belirlenen 1990 yılı seviyesine düşürebilmeleri için protokol 2005 yılında yürürlüğe girmiştir.

Türkiye'nin oldukça ağır şartlar içeren bu anlaşmayı 5. Şubat 2009 tarihinde yasalaştırmasına rağmen beklenen ciddi önlemler geciktirilmiştir.

Enerji, sanayi, ulaşım ve arazi kullanımı gibi ekonomik faaliyetlerle birlikte atmosferdeki sera gazı emisyonları artmakta olup, bu artışta en büyük pay enerji kaynaklı faaliyetlere aittir. Türkiye'nin 1990 yılında 180,03 milyon ton CO₂ eşdeğeri olurken, 2010 yılında toplam sera gazı emisyonu CO₂ eşdeğeri %115 artarak 401.9 milyon ton olarak tahmin edilmiştir. Kişi başı CO₂ eşdeğer emisyonu 1990 yılında 3.39 ton/kişi iken 2010 yılında 5.51 ton/kişi seviyesine yükselmiştir.

İklim değişikliğinin ekonomi üzerindeki etkilerinin incelendiği Stern Raporuna göre, iklim değişikliğinin maliyeti her yıl küresel GSMH'nin en az %5'ini kaybetmeye eş değerken sera gazı emisyonlarının kötü etkilerini azaltmak için alınacak tedbirlerin maliyeti ise, her yıl küresel GSMH'nin yaklaşık %1'i kadar olacağı tahmin edilmektedir.

Sera gazı emisyonlarının neden olduğu, küresel ısınma ve iklim değişikliğinin olumsuz etkilerini azaltmayı hedefleyen Kyoto Protokolü'yle birlikte öne çıkan ve tartışılan konulardan biri de “ emisyon ticareti” (karbon ticareti) olmuştur.

BM (United Nations Framework Convention on Climate Change-UNFCCC5) İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi'ne ek olan Kyoto Protokolü uyarınca sera gazının azaltılması hedefi doğrultusunda, gündeme gelen mekanizmalardan biri de “Emisyon Ticareti” mekanizması, diğer ikisi ise (JI) “Ortak Uygulama”, (CDM) Temiz Kalkınma Mekanizması”dır. Emisyon Ticareti piyasa bazlı bir mekanizma iken, diğerleri proje bazlı bir mekanizmadır.

Global piyasalarda, 2008'de işlem gören karbondioksit miktarı 4.8 giga ton ve işlem hacmi de bir önceki yıla göre yaklaşık iki kat artarak 126 milyar doları geçmiştir, daha da önemlisi 2020 yılında piyasanın parasal değerinin yaklaşık 3.1 trilyona ulaşması beklenmektedir.

Türkiye büyüme stratejilerini ihmal etmeden doğru seçim, yerinde denetimle sanayi başta olmak üzere her alanda emisyon azaltma, iklim değişikliği risk ve fırsatlar konusunda atılım yapması gerekmektedir.

Karbon emisyon ve iklim değişikliği konusundan her kesim artık karbon ayak izini ciddiye alarak izlemelidir aksi takdirde gelecek nesillere insanca yaşanabilir bir dünya bırakılamayacaktır.

48 ülkede 74 bin çalışanıyla hizmet veren Atos kuruluşu herkesin kendi kişisel karbon (CO²) ayak izini hesaplayabileceği oldukça basit bir web uygulaması başlattı.

Siz karbon ayak izinizi ölçtünüz mü? Lütfen bilgisayarınızda [“Atos.karbonolcer.com”](http://Atos.karbonolcer.com) adresine girin Türkiye’de kişi başına üretilen ortalama 5,65 ton olan karbon emisyonu bilgisi ile sizde durumunuzu değerlendiriniz.

Hep beraber doğaya sahip çıkıp, çevremizi koruyarak karbon salınımını azaltmak için seferber olalım.

NOEL KUTLAMALARI...!

Aralık 2014

(NOEL) AĞACI (CHRISTMAS TREE) HİKAYESİ

Noel ağacı, Pagan (Tek Tanrı) inancı öncesi dönemi geleneklerinden gelen bir uygulama..

Orta Asya'da göç öncesi Türklerde de yeryüzünün ortası kabul edilen yerde bulunan Akçam ağacına Hayat Ağacı olarak inanılıyor 22 Aralıkta cereyan eden gecelerin kısılması, gündüzlerin uzaması değişimi Güneşin zaferi kabul edilip Yeniden Doğuş günü olarak kutlanır, adına da NARDUGAN (Nar:güneş, dugan:gün) denirdi. Tanrı güneşi daha çok verdi diye dua edilir, ağaç süslenir altında aileler bir araya gelerek yenilir, içilir, eğlenilir, İsa'nın doğumu değil güneşin yeniden doğuşu olarak kutlanılmış. (*1)

Diğer yönden kış gelince ağaçlar yaprak döküp çıplak kalırken, Çam ağaçları yeşil kaldığından, yaprak dökmeyen ağaçları ve çelenkleri ölümsüz yaşamın simgesi cennet ağacı olarak kutlamak, eski Mısırlıların, Çinlilerin ve Yahudilerin ortak bir geleneği idi.

Avrupalı putperestler arasında yaygın olan ağaca tapınma, Hristiyanlığı benimsemelerinden sonra, İskandinavlıların şeytanı korkutup kaçırmak ve Noel zamanında kuşlar için bir ağaç hazırlamak üzere evlerini yılbaşında ağaçlarla donatma geleneği olarak sürdü.

Ayrıca Orta çağda Adem ve Havva'yı canlandıran bir oyunun ana dekoru cennet bahçesini temsil eden, üzerinde elmaların bulunduğu bir çam ağacıydı. Adem ve Havva yortusunda (24 Aralık) Almanlar evlerine böyle bir yeni yıl (Yule) cennet ağacı dikerler, üzerine kutsanmış ekmeği simgeleyen ince, hamursuz ekmeğin parçaları asarlardı: bunların yerini daha sonra değişik biçimlerdeki çörekler aldı.

Bir başka anlatımla: Luther'e göre İncil'in yazarı Martin Luther karlı bir kış gecesi evine dönerken karla kaplı çam ağacının dalları arasında yıldızları göreyerek çok etkilenmiş küçük bir çam ağacını keserek evinde dallarını Hz. İsa'yı sembolize eden mumlarla süslemiş, böylece Noel ağacının gelenek haline geldiği rivayet edilir.

Bir başka efsane de Noel'e yakıştırılmış, Hz. İsa'nın doğum gününde tüm canlılar ve bitkiler hediyeler getirmiş (zeytin, hurma, elma v.b.) küçük çam ağacının getirecek meyvesi yokmuş. Bu nedenle diğer ağaçların arkasında üzüntülü kalmış. O zaman bir melek acıyıp bir grup yıldız çam dallarına konarak süs olmaları için görevlendirmiş. Bebek Hz. İsa çamı görünce sevinerek gülümsemiş ve onu kutsamış. Doğum gününde çamın süslenerek çocukları sevindirmesini istemiş. Böylece önce Hz. İsa'nın arzusunu sembolize eden Noel piramidi oluşmaya başlamış. Noel mevsiminde ağaçla aynı odada Noel piramidi de bulunurdu. 16. Yüzyılda Noel piramidi ve cennet ağacı birleşerek Noel ağacını oluşturdu.

M.S. 354 yılında Roma İmparatorluğu döneminde Noel'in aynı gün kutlanarak Hristiyanlığın kurumsallaşması ve güçlenmesi için Papa Liberius 24 aralığı 25 aralığa bağlayan geceyi İsa'nın doğum günü (Christmas) ilan etmişse de bir çok Hristiyan grup (Ermeniler başta) bunu benimsemeyip Christmas'ı 6 Ocak tarihinde kutlamaktadırlar.

İngiltere'ye 19. YY başlarında ulaşan Noel ağacı Kraliçe Victoria'nın eşi Alman Prensi Albert'in desteği ile bu yüzyılın ortalarında yaygınlaştı. O dönemde Noel ağaçları, dallarına kurdele ve kağıt zincirlerle asılmış mum, şekerleme ve keklerle süsleniyordu.

Göçmen Almanların Kuzey Amerika'ya 17. Yüzyılda göturdükleri Noel Ağacı, 19. Yüzyılda moda oldu. Gelenek, Avusturya, İsviçre, Polonya ve Hollanda'da da yaygındı. Japonya ve Çin'e 19. Ve 20. Yüzyılda Amerikalı Misyonerler tanıttı.

Günümüzde internet kanalları dahil büyük bir ticaret aracı olan Noel ağacı (Noel Piramidi) süs malzemeleri aynı zamanda Noel Baba hediyeleri ile de bütünleşerek bütün dünyayı saran büyük bir Pazar oluşturdu.

Son yıllarda Türkiye'yi de saran yılbaşı ağacı, Yılbaşı kutlamaları adı altında gelişen Noel anlayışı çam ormanı katliamına dönüşmektedir.

Ne gariptir ki baraj, köprü, santral ve yol yapımı sırasında kesilen ağaçlar için sokağa dökülüp devlete kafa tutan; polise taş atanlar ve onlara sahip çıkanlar çamları kesip birkaç gün için Noel ağacı yapanlar karşısında ses çıkarmıyorlar...

NOEL BABA

Noel Baba Noel gecesı, çocuklara hediye bıraktığına inanılan sonradan masallaştırılmış dini hiçbir özelliğı olmayan efsanevi kişidir.

Uygulamada Çocuklar kendisine mektupla Noel için hangi hediyeyi istediklerini bildirirler. Aileleri bu mektuplardan çocukların istediğı hediyeleri ve bazı yiyecekleri çocuklar uyurken baş uçlarına bırakırlar. Noel Babanın ren geyiklerinin çektiğı uçan kızığını hediyelerle doldurup evlere bacalardan girerek herkesin hediyesini dağıttığına inanılır. (*2)

Noel Baba'nın hediye getirmesi geleneği, İskandinav Mitolojisi'ndeki tanrı **Odin**'e dayanır. (*3) **Odin**, uçan atı **Sleipnir** ile avlanmaya gittiğinde, çocuklar **Sleipnir** için çizmelerinin içine havuç ve saman koyup **Şöminenin** yanına asarlardı. **Odin**'in bu iyilik karşılığında çocuklara hediye ve şekerlemeler getirdiğine inanılırdı. Zamanla bu gelenek Avrupalı göçmenler vasıtasıyla Amerika'ya ulaştı. Çizme yerine hediyeler için büyük çoraplar kullanılmaya başlandı ve bu gelenek Noel'e dahil oldu

Noel Baba birçok dilde, Aziz, *Nikola (Klaus)*, *Noel* ve *baba* sözcüklerinin türevlerinden oluşturulmuş isimlerle anılır: Amerika ülkelerinde kullanılan **Kris Kringle** ismi, ilk kez **Martin Luther** tarafından kullanılan **Almanca Christkind** (Çocuk Mesih) adının yozlaşmış halidir.

Piskopos Nikola, **Likya**'nın Myra yöresinde (günümüzde **Demre** Antalya) yaşamış, din adamı olmadığı halde iyi kalpli ve hayırsever olduğu için sonradan kendisine piskopos unvan verilen bir 4. yüzyıl Hristiyan aziz kabul edilir.

Noel Babanın piskopos Nikolayı konu alan Hollanda efsanesi Sinterklaas'a dayandığı kabul edilir. Hollandalı göçmenler Amerika'ya ulaştığında bu isim zamanla *Santa Claus*'a dönüştü

Roma İmparatoru Diocletian döneminde Hristiyanların gördüğü zulüm esnasında tutuklanmış, İmparator **Büyük Konstantin** döneminde serbest bırakılmıştır.

Roma İmparatoru **I. Justinianos** Nikola adına **Konstantinopolis**'de (bugünkü **İstanbul**) bir kilise inşa ettirdi.

Öldükten sonra Myra'daki kilisesinin mezarlığına gömüldü. 6. yy'a gelindiğinde türbesinin ünü bayağı yayılmıştı. 1087 yılında İtalyan denizciler kemiklerini **İtalya**'nın **Bari** kentine götürdüler. Bu nakil, Nikola'nın Avrupa'daki ününü büyük oranda artırdı ve Bari kenti Hristiyanların bir hac merkezi haline geldi. (* 3)

Nikola, iyi kalpliliği ve cömertliği ile meşhurdu.

Günümüzdeki Noel Baba imajı, **karikatürist Thomas Nast**'in 3 Ocak 1863 tarihli *Harper's Weekly* dergisinde yayınlanan siyah beyaz çizimlerine dayanır. (*2) Nast'in çizimleri ni 1822'de Amerikalı şair **Clement Clarke Moore**'un yazdığı kabul edilen ve ölümünden sonra kendisine atfedilen, "*A Visit from Saint Nicholas*" (*Aziz Nikola'nın Ziyareti*) ya da "*'Twas the Night Before Christmas*" (*Noel'den Önceki Geceydi*) olarak bilinen şirden esinlenerek yapmıştır.

Bugünkü Popüler Noel Baba imajı, çizer **Haddon Sundblum**'un, 1931 yılından itibaren **Coca-Cola**'nın kış aylarında düşen satışlarının artırılması ve o dönemlerde de zararlı görülen kolanın çocuklar tarafından da tüketilmesini yaygınlaştırmak amacıyla hazırladığı kırmızı beyaz Coca-Cola renkleriyle çizilerek son halini almıştır. Sundblum'un Noel Baba'sı böylece şişman, beyaz sakallı, uçları beyaz kürklü kırmızı bir kıyafet giyen, siyah kemerli, siyah çizmeli, yumuşak kırmızı şapkalı oldu.

YILBAŞINDA HİNDİ

Hristiyan dünyasının Hz.İsa'nın doğumu olarak kutladığı “Noel” de sofralarında hindi bulunacak diye bir kuralları ve uygulamaları olmadığı gibi dini bir anlamı da yoktur.

Hindi Hristiyan aleminde Noel’de değil , şükran gününde (Kasım ayında) kesilir.

Ancak çok sağlam bir pazarlamayla Noel kutlamalarına yansıtılmışlardır.

Dini gün gibi yaygınlaştırılarak kutlanan Şükran gününün hikayesi şöyle: “İngilizler, 17. Yüzyıl ortalarında gemiden Amerika’ya ayak bastıklarında meraklı bakışlarla Kızılderililer karşılar, İngilizlere yiyecekler verirler. Henüz ehlileşmemiş hindi avlamasını, mısır ekmesini öğretirler.

Kızılderililer’in yardımı ile yeni hayatlarına başlayan İngilizler aradan geçen senelerden sonra hayatlarını düzene sokarlar ve ilk geldikleri gün kendilerine sofralarını açan, onlara yardımcı olan Kızılderililer’e şükranlarını sunmak için İngiliz Vali William Bradford tarafından büyük bir ziyafet hazırlanır ve Kızılderililer davet edilir.

Kızılderililer’in şefi Massoit, Kızılderili bir grupla bu yemeğe katılır. O günden sonra her hasat mevsimi sonrasında bu yemek geleneği sürer.

İlk olarak 1863 yılında Amerika’nın o dönemdeki Başkanı Abraham Lincoln, Şükran Günü’nün ulusal bir bayram olmasını meclise önerirse de bu öneri bazı sebeplerden dolayı meclise taşınmaz ama Amerika’nın bir çok bölgesinde bu gelenek sürdürülür. Lincoln döneminde resmileşmeyen bu öneri 1941 yılında o dönemin Amerikan başkanı Franklin Roosevelt tarafından tekrar meclise taşınarak karara bağlanır ve bu tarihten itibaren her yılın Kasım ayının son Perşembe günü “Şükran Günü” olarak, ulusal Bayram ilan edilir.

Böylece şükran günü bayramında 5 gün tatil ilan ediliyor, insanlar evlerinde büyük hazırlıklar yapıyorlar, patateslerle süslenmiş hindilerini kısık ateşte kızartıp komşuları, dostları , akrabaları ile yiyip eğleniyorlar.

Diğer taraftan hindinin Yeni Gine’den İngiltere’ye Denizci Türk Leventler tarafından getirilip pazarlanması sebebiyle İngilizler hindilerine Türk kuşu (Turkey bird) yada Türk horozu (Turkey cock) anlamına gelen ismi veriyorlar. Bir başka yorumla Türkiye’nin İngilizce ifadesi olan “turkey = hindi” yi de ifade ettiğinden 17. Yüzyılda papanın turkey ismini benimsemesiyle bazı radikal dinciler tarafından hindi kesmek Hz. İsa’ya bir Müslüman Türk kurban edildiği inancının yaşatılmakta olduğu söylenilmektedir.

Ne yazık ki son yıllarda Allah’ın C.C. emri olan fakirlere yardım amacıyla kurban kesilmesine karşı olan bazı vatandaşlarımız İngiliz ve Amerikalıların şükran gününden günler sonra yılbaşında hindi yiyerek noel kutlamalarına katılmaktadırlar.

Sonuç: Ne Noel baba ne Noel ağacı ne de hindi yemek Hristiyanlığın ya da her hangi bir dinin gereği olmadığı halde zamanla İsa'nın doğum günü olduğu varsayılan her yıl 24-25 Aralık tarihinde Noel Kutlamalarına dönüşmüş sözleri Salzburg'lu Rahip Josef Mohr'a bestesi Franz Xaver Gruber'e ait olan Almanca "Stille Nacht" veya "Hellige Nacht" adını taşıırken bir çok dil ve lehçede söylenen Noel şarkılarıyla Hristiyanlara ait bir kutsal gün halini almıştır.

Böylece Hristiyan olanlar da olmayanlar da Noel Babayı, Noel ağacını, Şükran gününü benimseyerek yıl başı veya yeni yıl kutlamaları şeklinde bilerek veya bilmeyerek Noeli kutlamaktadırlar. En anlaşılması zor durum ise; Ülkemizde yılbaşını kutlayanların o günü hindi yiyerek ve muhakkak aşırı derecede alkol tüketerek kutlar hale gelmeleridir.

(*1) Sümerolog Dr. Muazzez İlmiye ÇİĞ Araştırmaları.

(*2) Encyclopedia Britannica 2014

(*3) History of Santa Claus Buzzle. Com. Erişim 30.12.2013

2015 YILINA GİRERKEN...!

19 Aralık 2014

1) S: 2014 Yılı iş dünyasında nasıl geçti?

C: “2014 yılına girerken” başlıklı yazımıza (*) şu cümleyle başlamışız “Ekonominin büyüme hedefi aşağıya, Enflasyon yukarı yönlü değişiklik istiyor” ve devam etmişiz, öyle anlaşılıyor ki ekonomimizin yumuşak karnı olan bütçe açıkları, cari açıklar, sıcak para hareketleri ile yatırımlar, üretim, ihracat ve sonuçta işsizlik sorunu önemini koruyor.

2014 yılı sonuna geldiğimizde görüldüğü gibi büyüme aşağı, enflasyon, işsizlik tırmanışta yatırımlar yavaşlamış piyasada likidite azlığı ve durgunluk hakim. Ekonominin büyümesi son yıllarda adeta bir bocalama geçiriyor. İşsiz sayısı 3 milyonu aşarak genel oran %10,5 seviyesine çıkmış durumda, bu oran genç işsizlerde %19,5 diplomalı işsizlerde ise %23, mutlaka yapısal reformlara ihtiyaç var.

2) S: Türk ekonomisinin performansını nasıl buluyorsunuz? (Büyüme v.s.)

C: Hükümetce açıklanan OVP 2015-2017 Orta Vadeli Programda (**) büyüme %4, enflasyon %6,6 tasarruf oranı %15,2 olarak öngörülmüş. Aslında rekabet gücü yüksek bir ülke olabilmemiz açısından bu hedefler yeterli olmayıp nüfus artışını da dikkate alacak olursak her yıl en az %5 normalde ortalama %7'nin üzerinde bir büyümeyi hedef almak ve gerçekleştirmek zorundayız.

Ekonomimizin geleceği açısından önem taşıyan döviz kuruna gelince; programda 2017 yılı için \$=2,41 TL öngörülmüşken, ABD Doları Aralık 2014 itibarıyla bu değerleri aşmış bulunuyor.

Diğer taraftan dış borcumuz 401 milyar \$ seviyesinde seyrederken bunun 241,9 milyar doları özel sektöre ve bankalara ait ve 78 milyar \$'ı kısa vadeli olduğundan kurun hızla tırmanması borçlu işletmeleri önümüzdeki günlerde sıkıntıya sokacak seviyelerde geliyor. Piyasayı etkileyen unsurlardan biri olan sıcak para hareketinin ise dikkatle izlenmesi ayrı önem taşıyor.

3) S: Ekonomik büyümenin önündeki en büyük riskler nelerdir? Cari acık ve işsizlik sorunu için önerilerinizi aktarır mısınız?

C: Geriye dönüp baktığımızda her seferinde belirttiğimiz gibi ülkemizde ekonominin önündeki en büyük riskler;

- a) 2015 yılında yapılacak seçiminde etkisiyle siyasi partiler arasında giderek artan gerginlik ve suçlamalarla siyasi istikrara bağlı olarak, bölgeler ve kesimler arasında sosyal barışın hızla bozulması
- b) Siyasi tercihlerin ekonomik tedbirlerin önüne geçmesi.
- c) Sınırlarımızda devam eden açık savaşın ve terör olaylarının tehlikeli şekilde gelişme eğilimi.
- d) Özel sektör önündeki tekrar belirgin hale gelen Devletçi bürokratik engeller.
- e) Enerji güvenliğimizin teminindeki zorluklar.
- f) Yatırım ortamının iyileşmesi açısından güvenin sağlanamaması.
- g) OSB Organize Sanayi Bölgeleri, KSS Küçük Sanayi Siteleri, KOBİ Kuruluşlarını ve girişimciliği yeterince teşvik edemeyişimiz.
- h) Sanayinin teknoloji öncülüğünde gelişmesini sağlayacak AR-GE çalışmalarına 2014 tarihi itibarıyla harcanan fon tutarının GSMH'ya oranı %0.98 seviyelerinde oysaki hedef %2 alınmıştı. Bu önemli konuda yeterince fon ayırlamayışı.
- k) Ekonomi eylem planı hakkında ki yazımızda (***) belirttiğimiz gibi özel sektör öncülüğünde yatırım – üretim – ihracat seferberliği önündeki tüm engellerin kaldırılarak yapısal değişikliklerle yeniden radikal bir sanayi politikası benimsenememesi.

Ekonomimizin önemli sorunlarından biri olan cari açık ancak; tasarruf tedbirleri, ihracat pazarlarımızın genişletilmesi, ihracat ürünlerimizin çeşitlendirilmesi, ithalatta kalite ve kantite bakımından yerli üretimi olan ara malların ithalatının yerli üretimle karşılanabilmesi ve lüks ithalatın önlenmesi ile kontrol altına alınabilir.

Halkı bezdiren bir sorun olan işsizlik hastalığı ise; ancak yatırım ve üretimle önlenebilir bu nedenle yatırım güven ortamının iyileştirilmesi tasarrufların artması ön koşul olarak görülmektedir.

4) S: 2015'te Türkiye'yi ve küresel piyasaları etkileyecek gelişmeler nelerdir? 2015 Türk ekonomisi adına nasıl bir yıl olacak?

C: Son günlerde bir taraftan Suriye - Irak, Ukrayna gerginliği ile başlayan ABD-AB ile Rusya arasındaki uyuşmazlık ve uygulanan ambargo sonucu Rublenin %60 gibi değer kaybetmesi, diğer taraftan petrolün varil fiyatının son altı ayda 115,-\$'dan 60,- \$ seviyelerine inmesiyle en önemli ticaret ortağımız olan Rusya'da oluşan ekonomik kriz sonucu alacaklarımız erirken, ihracat pazarımız daralmakta, turizm pazarımızda ise Almanya'dan sonra 4,3 milyon kişiyle yer alan Rus turistlerin azalması turizm gelirimizde olumsuz yönde etkilemektedir.

Geçen altı ayda petrol ödemelerimizde 11,9 milyar \$ tasarruf sağlamamız, ithalatın azalması cari açığa kısmi gerileme sağlasada, yeterli ve sağlıklı bir gelişme olarak görülmemektedir.

Kaldı ki önemli bir hizmet alanımız olan dış müteahhitlik alanında da Rusya başta olmak üzere Irak – Suriye olayları etkisiyle 2013 yılına göre iş hacmi 10 milyar \$ azalarak 22 milyar \$ seviyesine gerilemiş durumdadır.

2015 Yılına Dünya ekonomileri üzerinde; açık savaşlar, terör olayları ABD – AB – RUSYA arasındaki anlaşmazlıklar, enerji fiyatları ve ABD Merkez Bankasının (FED) uygulamalarının etkili olacağı anlaşılmaktadır.

OECD Eylül 2014 raporunda Dünya ekonomilerinde büyümenin zayıf ihtimal olduğu belirtilerek, tüm gelişmiş ekonomilere ait büyüme belirtileri aşağıya çekilmiş durumdadır.

Bu sebeplerle Türkiye'yi yakından ilgilendiren gelişmeler sonucu; ülkemizde siyasi risklerinde etkisiyle 2015 yılının 2014 yılından daha riskli olacağı görülmektedir.

(*) Ekovitrin Aralık 2013 sayısı (AC)

(**) Ekovitrin Kasım 2014 Sayısı (AC)

(***) Ekovitrin Aralık 2014 sayısı (AC)

CELAL BAYAR ANLATIYOR; ATATÜRK'ÜN DİNİ GÖRÜŞÜ ve OKULLARDA DİN DERSİ (*)

11 Kasım 2014, Ankara

“Atatürk'ün dini sahadaki görüşleri ve fikirleri memleketimize , yakın çevreye ve bütün Garp dünyasına yanlış aksettirilmiş, bilhassa Türkiye’de yapılmış olan inkılaplar dinin aleyhine olarak gösterilmiştir. Atatürk hiç bir zaman dinsiz değildi. Ve dinsiz olmağın ancak basiretsizlik olduğuna inanmış bir insandı. Hurafe (din dışı sonradan eklenen davranışlar) düşmanıydı.”

12 Eylül 1980 askeri müdahalesi sonrası her konunun yeniden düzenlenmesi çalışmaları içinde milli eğitime önem verililiyordu bu kapsamda gençlerin din kültürünü okullarda öğrenmeleri gündemdeydi. Kamu oyunda şiddetli bir şekilde tartışılan bu konuda her zaman ki gibi laikliği ve Atatürk'ün din anlayışını çarpıtan gruplar direnç gösteriyorlardı.

Bu günlerde bazı kesimlerce konu tekrar ısıtılıp gündeme taşınınca yaşadığım olayı özet olarak sunmayı görev saydım.

Devlet Başkanı Kenan Evren bu konuda kararlı görüldüğünden ilköğretim ve orta öğretimde okutulacak Din kültürü konusunda hazırlanacak kitap için o sırada Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanı olan Prof. Dr. Hüseyin Atay ve Hadis kürsüsü başkanı Prof.Dr. Mehmed Said Hatiboğlu ile birlikte Hukuk Fakültesinden Siyasal Bilgiler Fakültesinden ve Hacettepe Üniversitesinden birer öğretim görevlisinden oluşan bir komisyon görevlendirmişti.

Hocalarımız faydalı bir çalışma yapabilmek ve din dersine Atatürk'ü alet ederek direnç gösteren kesimlere karşı güçlü olmak için önce Atatürk'ün bu konuda ki görüşlerini kaynaklara dayalı olarak araştırmaya karar vermişler, bu araştırmalar sırasında karşılıklı o tarihlerde hayatta olan Atatürk'ün yakın çalışma arkadaşı Cumhurbaşkanlarımızdan Celal Bayar çıkmış kendisi ile bir söyleşi yapabilmek için beni aradılar ve bir randevu sağlamamı istediler.

Eski DP milletvekillerinden Servet Sezgin beyle Celal Bayar'ı evinde ziyaret ederek durumu anlattık. “Yararlı bir hizmettir buyursunlar dedi” ve kendisini Prof. Dr. Hüseyin Atay, Prof. Dr. Mehmed Said Hatipoğlu ile birlikte 22 Haziran 1982 tarihinde İstanbul Çiftelhavuzlarda ki konutunda ziyaret ettik. Bir asra merdiven dayamış (99) yaşına göre sağlığı yerinde sayılırdı zekası ise maşallah pırıl pırıldı yılları dün gibi hatırlıyor ve akıcı bir şekilde anlatıyordu, bu tarihi konuşmayı hem ben, hem de hocalarımız teyp ile kayda aldık böylece Celal Bayar'ın anlattıkları Atatürk'ün görüşleri doğrultusunda okullarda din derslerinin okutulmasında büyük destek sağlamış oldu.

Prof. Dr. Mehmed Said Hatipoğlu yönetiminde yayınlanan İslamiyat – kitabiyat dergisi eki olan bültenle 2007 Nisan – Haziran ayında bu söyleşiyi deşifre edilerek yayımlandı.

Celal Bayar'la Atatürk üzerine yapılan uzun söyleşiden ve hocaların araştırmalarından önemli gördüğüm bazı özet görüşleri kamuoyunun takdirlerine sunmakla yetiniyorum.

a) Araştırma Sonucu Heyetin Görüşü:

- Atatürk bilhassa 1923 tarihli beyanlarında kendisinin İslam dinine mensup olduğunu ve İslamiyet'in dine, fenne ve modern ilimlere muvafık bir din olduğunu belirtmişti. Memleketimizde bütün fertlerin dinini öğrenebilmesinin lazım geldiğinden, dinini öğrenebileceği yerin mektep olduğundan, dini öğretecek yüksek seviyede öğretmenlerin, din alimlerinin yetiştirilmesinin lüzumundan bahsetmişti.

b) Celal Bayar'ın ifadelerinin özeti:

- Atatürk her şeyden evvel bu laiklik meselesinin müslümanlar arasındaki (farklı inanışları ve davranışları) nifağı ve düşmanlığı kaldıracacağına inanmıştır.
- Atatürk'ün dini sahadaki görüşleri ve fikirleri memleketimize , yakın çevreye ve bütün Garp dünyasına yanlış aksettirilmiş, bilhassa Türkiye'de yapılmış olan inkılaplar dinin aleyhine olarak gösterilmiştir.
- Atatürk hiç bir zaman dinsiz değildi. Ve dinsiz olmağın ancak basiretsizlik olduğuna inanmış bir insandı. Hurafe (din dışı sonradan eklenen davranışlar)düşmanıydı.
- Minarede ezan Türkçe okunur, Arapça okunur diye mesele oluyor. Ama caminin içerisinde Arapça kamet getiriliyor. Minarede yasaktır içeride serbesttir. Ya hepsi bir olur ya hiçbirisi olmaz.
- Söyleyebilirim ki ben çok zaman Peygamber'in peygamber olduğuna ve onun büyük adam olduğuna dair sözleri hiç tereddüt etmeden Atatürk'ün ağzından çıktığını işitmişimdir.

(*) Bu söyleşi, 22 Haziran 1982'de İstanbul / Çiftelhavuzlar'da Hüseyin Atay, Mehmed Said Hatiboğlu ve Ali Coşkun'un katılımlarıyla gerçekleşmiştir.

UİP. ULUSLARARASI İŞBİRLİĞİ PLATFORMU

5. BOĞAZİÇİ ZİRVESİ

Aralık 2014

Türkiye'nin uzun yıllar Uluslar arası platformlarda birçok alanda kendini anlatamadığı haklı olduğu konularda bile haksız duruma düştüğü bir gerçektir.

Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ün "Yurtta Sulh Cihanda Sulh" veciz sözü siyasi hayatta ve en önemlisi diplomasi hayatımızda Yurtta Sus...! Cihanda Sus...! olarak uygulanması ülkemize birçok alanda pahalıya mal olmuştur.

24 Ocak 1980 kararları ve devam eden hükümetler zamanında Turgut Özal öncülüğünde Türkiye serbest pazar ekonomisini benimseyerek hızla dışa açılırken yabancı ülkelerle ilişkilerimiz, fuarlarda tanıtma faaliyetlerimiz Uluslar arası toplantılara katılmamız tamamen devletçi zihniyetle kalıplaşmış devlet memurlarının insiyatifinde sürdürülmekte, Türkiye; tamamen geri kalmış temsil yeteneği olmayan bir ülke görünümündeydi.

Bu durumdan kurtulabilmek için TOBB Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği başkanlığım sırasında özel sektör tarafından oluşturduğumuz DEİK Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu fikrimizi Başbakan Turgut Özal'a sundum, çok beğendi, özellikle büyük kuruluşları ve iş adamlarını, iş konseylerinde görev almaları için teşvik etti.

Düşüncemiz Devlet adamlarının, hükümetlerin açacakları dostluk kapılarından iş adamlarının geçerek ekonomik ilişkileri geliştirmeleri ve gelişen işbirliği ortamında diplomatik ve siyasi ilişkilerin güçlenerek yeni boyut kazanmasıydı.

Bugün geline seviyede DEİK Ekonomi Bakanlığına bağlanarak kısmen devletleştirilse de edildiği sağlam zeminde başarı ile çalışmalarını sürdürecektir.

2009 yılına gelindiğinde; iş adamlarımızın ülkeler arası yaptıkları toplantılardan elde edilen gelişmelerin ışığında, bu kez TOBB, DEİK ve TİM destekleriyle Türkiye'nin ev sahipliğinde her yıl seçilecek ana konularda ülkelerin Devlet Başkanlarının, siyaset ve iş adamlarının, Akademisyenlerinin katılımı ile İstanbul'da düzenlenecek Uluslar arası işbirliği platformunda buluşup tartışmalarının ihtiyaç haline geldiği ortaya çıktı. Bu ihtiyaçtan hareketle İDV İş Dünyası Vakfımız öncülüğünde UİP Uluslararası İşbirliği Platformunun kurulmasına karar verilmiş oldu.

Ancak vakfımız mütevelli heyetinde konuyu etraflıca tartıştığımızda, böylesine kapsamlı ve önemli toplantının doğuracağı mali riski karşılayacak imkanlara sahip olmadığımız ortaya konuldu.

Ayrıca bu hareketin profesyonel bir kadro tarafından yürütülmesi gerektiğine karar verildi. Vakfın “İş Dünyasında Anahtar” işini başarıyla yürüten ve bu konularda ihtisas sahibi olan Cengiz Özgencil arkadaşımız bunu yapabileceğini beyanla sorumluluğu üzerine aldı.

Toplantıya davet ettiğimiz ilk Yüksek İstişare Kurulumuz; Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş başkanlığında Prof. Dr. Erdoğan Alkin, Prof. Dr. Kerem Alkin, Cengiz Özgencil, Dr. Alaattin Büyükkaya, O. Yıldırım Coşkun, Büyükelçi Nüzhet Kandemir'in katıldığı bir toplantıda konu kesinleşti. Cengiz beyin “Boğaziçi Zirvesi” teklifi kabul görünken başarıya ulaşmasının ön koşulu olarak Cumhurbaşkanlığı himayelerinde yapılması Dış İşleri Bakanlığının desteklerinin sağlanması konusu benimsendi.

Konu 11. Cumhurbaşkanı Dr. Abdullah Gül'e arz edilip onayı alınınca baş danışmanı Erşad Hürmüzlü'nün katılımı ile Dış İşleri Bakanlığının Büyükelçilerimiz aracılığı ile desteği de sağlanmış oldu.

İDV, TOBB, DEİK ve sponsor olarak büyük destek veren yerli ve yabancı kuruluşların yanı sıra son toplantılarda TİM Türkiye İhracatçılar Meclisi ev sahipliği toplantıya ayrı bir güç kattı.

UIP öncelikle coğrafi bölgemizdeki dost, kardeş, komşu ülkeler arasında ekonomik, siyasi, sosyal ve kültürel alanlarda işbirliği sürecine katkıda bulunmak amacı ile çalışmalarını sürdürmeye başladı.

2010 yılında ilk toplantısını “Bölgesel İşbirliği” 2011'de ikincisini “Sürdürülebilir Büyüme İçin İşbirliği” 2012'de üçüncüsünü “Küresel Düzenin Yeniden Yapılandırılmasında Avrasya'nın Potansiyeli” 2013'de dördüncüsünü “Sürdürülebilir Küresel Rekabette Ortadoğu ve Kuzey Afrika” 2014'de beşinci Boğaziçi Zirvesi “Yarının Değişen Senaryoları Zorlukları Anlamak ve Diyaloglar Geliştirmek” konuları etrafında başarı ile gerçekleştirildi. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün katılımı toplantıya verilen önemi ve sorumluluk duygusunu artırmış, ülkelerin üst düzeyde katılımına zemin hazırlamıştır.

Ekonomi, Ticaret, Teknoloji, Eğitim, Ortak Yatırımların, özgürlüklerin, demokrasinin geliştirilmesi, evrensel hukuk ilkelerine uyum sağlanması, kadın girişimciler ve genç liderler konularını kapsayan çalıştaylara ilgili bakanların katılımı ve konuların siyaset, iş adamı ve akademisyenlerce enine boyuna tartışılarak ilişkilere ışık tutulması zirvenin başarıya ulaşmasını sağlayan unsurlar oldu.

30 ülkenin katılımı ile başlayan İşbirliği hareketi 5. Boğaziçi Zirvesiyle 70 ülke katılımı seviyesine ulaşma başarısını sergilemiş oldu.

Bu başarının elde edilmesine vesile olan başta Cumhurbaşkanımız Sayın Abdullah Gül'e, yerli yabancı katılımcılara, Dış İşleri Bakanlığımızın Büyükelçilerimiz kanalıyla verdiği hizmetlere, katılımcı bakanlarımıza, Yüksek İstişare Kurulu Eşbaşkan ve Üyelerine, İcra Kurulumuza, Koordinatör Cengiz Özgencil'e, yardımcılara, tüm emeği geçenlere ve en önemlisi maddi destekleriyle zirvenin mali yükünü sağlayan kuruluşlara ülkemiz ve İş Dünyası Vakfı Mütevelli Heyeti adına şükranlarımı sunarım.

EKONOMİ EYLEM PLANI 2015

11 Kasım 2014, Ankara

“Başbakanın niyet değil uygulama planı dediği yeni eylem planında ki ana başlıklar bu güne kadar bilinmeyen hususlar olmayıp; biraz geçmiş-i eleştiren, programlara yansıdığı halde yeterince ve zamanında uygulanamayan hususlardır, dileriz bu kez uygulanır.”

Eylem planları iş hayatında ki darboğazların aşılabilmesi, ekonominin istikrar içinde büyüyerek ülkenin kalkınması, rekabet gücünün yükselmesi için yapılır.

Bu nedenle yeni hükümetin böyle bir planı kısa zamanda sunması yerinde ve başarılıdır. Emegi geçenleri kutlarız.

Peki nedir ekonomi önünde ki darboğazlar, özet olarak bir kaçını sıralıyalım;

- Tekrar hortlayan bürokraside ki durgunluk ve engellerdir. Özel Sektör önünde ki bürokratik, Devletçi engeller kalkmadıkça ve mevcutlara yenileri eklendikçe sorun çözülemez.
- Dış ticaret açığımız giderek ekonomiyi tehdit eder yönde geliyor, özel sektör öncülüğünde “yatırım, üretim ve ihracat seferberliği” ihmal edilmemeli zira mevcut pazarların korunması ve yeni ihracat pazarları açılması daha da önem kazanıyor.
- Bütçe açıkları buzdağının görünen yüzü gibidir. Bütçeyi besleyen ve açığı dengeleyen tek seferlik gelir kaynaklarına (özelleştirme, 2B arazi satışları, vergi barışı gelirleri vb.) özen göstermeliyiz. Kamu maliyesinde ki ve toplumda ki israf ve gösteriş (tüketim) eğilimi olumsuz yönde geliyor.
- Toplum aşırı tüketimden tasarrufa yönelemiyor tasarruf oranları düştükçe yatırımlar büyük ölçüde (doğrudan yatırım ve sıcak paraya) Uluslar arası sermayeye muhtaç hale geliyoruz.
- Ekonomimizin itici gücü olan sanayimizin gelişmesi son yıllarda hız kes-ti. GSMH içinde ki payı %25, lerdeyken %17,lere geriledi. Daha önce yerli üretilen sanayi ürünleri ve özellikle ara mallar ithal edilir oldu.

Sanayide girişimciliğin önünü, kalkınmamızın kapılarını açan ve 2002-2007 arasında hızla yeniden harekete geçirilen KSS Küçük Sanayi Sitele-ri, OSB Organize Sanayi Bölgeleri, TEKNOLOJİ GELİŞTİRME BÖLGELE-Rİ ile KOBİ kuruluşlarının teşviki yavaşladı böylece sanayi yerine rant sağ-layan kesimler beslenir oldu.

- f) Bölgesel işsizlikler ve büyük şehirlere göçler giderek artış gösteriyor.

Tarımda ki yeniden yapılanma konusunda iyi adımlar atılmış olsa da Bölgesel kalkınma için yeterli olmadı. Ayçiçeği, mısır, nohut, pirinç, mercimek, kurufasulye vb. ürünleri ithal eder hale geldik.

- g) Ekonomimizin ve sosyal hayatımızın devamında ve gelişmesinde adeta vucutumuzda ki kan damarları gibi olan enerji güvenliğimiz günümüzde daha da önem kazanmaktadır. Enerji güvenliğini sağlayacak darboğazları geçiktirmeden olumlu tedbirlerle aşmamız gerekiyor.

Sonuç olarak; Yeni açıklanan ekonomi eylem planı uygulaması ile öncelikle bu ve benzeri hususların sorun olmaktan çıkartılması gerekmektedir.

Ekonomide girişimcinin önünü açacak radikal bir değişime, onun içinde güvene ihtiyaç vardır.

Başbakanın sık sık belirttiği gibi kamusal düzen, siyasi istikrar sağlanmadıkça, ülkemiz terör belasından arınmadıkça ve bana göre çevremizde ki sıcak gelişmeler karşısında şahsiyetli politikalarla Türkiye Dünya kamu oyununda yeterince prestij kazanmadıkça, kaybedilmeye yüz tutan güvenin sağlanması güç gözüküyor.

Başbakanın niyet değil uygulama planı dediği yeni eylem planında ki ana başlıklar bu güne kadar bilinmeyen hususlar olmayıp; biraz geçmiş eleştiren, programlara yansıdığı halde yeterince ve zamanında uygulanamayan hususlardır, dileriz bu kez uygulanır.

Unutmayalım ki, ekonomik zorluklar öyle ya da böyle yenilirse de bin yılı aşkın sürede kazanılmış devlet düzenimiz, toplumun milli manevi bağları çözülürse telafisi imkansız hale gelebilir.

Geliniz demokrasilerin vazgeçilmez unsurları olan siyasi partiler başta toplumun çeşitli kesimlerini barıştıralım ve yarınlara hep birlikte yürüyelim.

ORTA VADELİ PROGRAM

2015 - 2017

10 Ekim 2014

“Siyasi istikrarsızlık, tırmanan terör olayları ve çevremizde ki sıcak gelişmeler sürerken, kamunun sürdürdüğü karşılığı düşünülmeden yapılan büyük yatırımlar, lüks kamu binaları, lüks makam araçları v.b. harcamalar disipline edilemeden, halkımızın ise son yıllarda sürüklendiği aşırı gösteriş, heves ve tüketim anlayışından uzaklaşmadan bölgesel ve küresel anlamda rekabet gücü yüksek ülke olabilmemiz imkansız değilse de zor görülüyor.”

Bundan tam bir yıl önce açıklanmış olan OVP (2014-2016) hakkında yazdığım makalenin başlangıcında durumu “Ekonomik büyümeler aşağı, Enflasyon tahminleri yukarı” satırları ile ifade etmiştim.

Nitekim açıklanan yeni OVP (2015-2017) ile büyüme beklentisi düşerken enflasyon tahmini bu kere işsizlikle birlikte yukarı çekilmiş durumda. Özet olarak değişen belirgin yeni bir politika görülmüyor.

2002 yılı hükümet programı üzerinde çalışırken kamu maliyesinin kendini disipline edebilmesi özel kesiminde önünü görebilmesi için yıllık program hedefleri yerine üç yıllık program hedefleri öngörmüş ve uygulamaya koymuştuk.

Ancak görülüyor ki üç yıllık plan hedefleri tutturulamamakta ve her yıl ileriye dönük üç yıllık plan revizyonu yapılması zorunlu hale gelmektedir.

Tablolardan da anlaşıldığı gibi 2014 yılı için büyüme hedefi %5 iken sonra %4'e indirilmişti yeni açıklanan programda ise %3,3 değerine düşürüldü. 2014 yılı için enflasyon %5'den %9,4 olarak değiştirilirken, 2015 yılı için 6,6 ve 2017 için % 5 olarak öngörülmüyor.

Aynı şekilde milli gelir 919 M\$'dan 810 M\$'a buna bağlı olarak kişi başına milli gelirden 11.983 dolardan 10.537 dolara çekilirken devam eden yıllar tahminleride aynı şekilde revize edilmiş durumda.

Tekrar belirtelim ki; OVP ve buna bağlı hazırlanan mali plan kamuda ekonominin temel değerlerinin belirlenmesine, özel kesimin, diğer kuruluşların ve en önemlisi halkın önünü, geleceğini görebilmesi için önem taşımaktadır.

2002 yılından beri elde edilen başarılarla rağmen son dönemlerde kaynaklar harcamalar dengesi kurulamamış ekonomimizin yumuşak karnı olan cari açık, bütçe açıkları sıcak para konularında bilinen ciddi yaklaşımlar uygulanamamıştır.

Bu gelişmelerin ortaya koyduğu halkı bezdiren enflasyon (düşürülmüş de olsa), işsizlik, gelir dağılımı adaletsizliği hala gündemi işgal etmektedir.

Eylül ayı içinde TÜİK gelir dağılımı hesaplarını açıklamıştı sonuç; nüfusun zengin olan %10'u milli gelirin %29,7'sini alırken en fakir %10'u %2,5 pay alarak yaşama çilesini sürdürüyor. Görüldüğü gibi gelir farkı 11,8 kat.

FED ve ECB kararıyla ağırlıklı olarak etkilenen kur politikamıza gelince şimdilerde yaklaşık 2,30'larda seyreden doların programda 2017 için 2,44 olarak belirlenmesi inandırıcı gözüküyor.

2023 yılı hedeflerine ise bu büyüme tahminleriyle ulaşmak zor görülüyor. Bu hedefe ulaşabilmek için bize göre Türkiye'nin her yıl %5'in üzerinde %7'ler civarında büyümesi gerekmektedir, bunun yolu ise öncelikle her konuda israfın önlenerek, tasarrufa önem verilmesi ile özel sektör öncülüğünde, sanayi başta yatırımlardan, üretimden ve ihracat hedefli büyümeden geçmektedir.

Sonuç olarak; Siyasi istikrarsızlık, tırmanan terör olayları ve çevremizde ki sıcak gelişmeler sürerken, kamunun sürdürdüğü karşılığı düşünülmeden yapılan büyük yatırımlar, lüks kamu binaları, lüks makam araçları v.b. harcamalar disipline edilemeden, halkımızın ise son yıllarda sürüklendiği aşırı gösteriş, heves ve tüketim anlayışından uzaklaşmadan bölgesel ve küresel anlamda rekabet gücü yüksek ülke olabilmemiz imkansız değilse de zor görülüyor.

Oysa ki ülkemiz kaynakları bu zoru yenebilecek durumdadır.

Ek: Tablo:

İŞTE EKONOMİNİN 3 YILLIK PUSULASI

	2014	2015	2016	2017
Enflasyon	9.4	6.3	5.0	5.0
Büyüme	3.3	4.0	5.0	5.0
GSYH** (trilyon TL)	1.7	1.9	2.1	2.3
GSYH (milyar\$)	810	850	907	971
Kişi başı milli gelir (\$)	10.537	10.936	11.541	12.229
Tasarruf / GSYH (%)	14.9	15.2	16.2	17.1
İhracat (milyar \$)	160.5	173.0	187.4	203.4
İthalat (milyar \$)	244.0	258.0	276.8	297.5
Petrol (dolar/varil)	105.4	101.9	100.4	98.8
Dolar / TL	2.17	2.28	2.37	2.44
Dış Ticaret Açığı (milyar \$)	-83.5	-85.0	-89.4	-94.1
Cari Açık (milyar \$)	-46.0	-46.0	-49.2	-50.7
Cari Açık / GSYH (%)	-5.7	-5.4	-5.4	-5.2
Bütçe Açığı / GSYH	1.4	1.1	0.7	0.3
Borç Stoku / GSYH	33.1	31.8	30	28.5
Nüfus (milyon)	76.903	77.738	78.559	79.366
İstihdam (milyon)	25.824	26.340	27.002	27.599
İşsizlik oranı (%)	9.6	9.5	9.2	9.1

ERDOĞAN'IN BAŞARISININ TEMELİNDE HALKA DAYALI SİYASET YATIYOR

Eylül 2014

Öncelikle Cumhurbaşkanlığı Seçimi sonuçlarının ülkemiz, milletimiz için hayirlara vesile olmasını dileriz.

Alınmış olan sonuçlara halkımızın beklentisinin tescili durumunda olup, demokratik kurallar gereği her kesimin saygılı olması gerekir.

1. Bu sonuçlara varış için çok şey söylenebilirse de görüşlerimizi şöyle özetleyebiliriz.

Cumhurbaşkanının halkımız tarafından seçilme kararı; bürokratik cumhuriyetten, demokratik cumhuriyete geçişte önemli adımlardan biri olup, geçmişte cumhurbaşkanı seçimlerinde yaşanan dayatmaların, siyasetin üzerindeki hukuk dışı güç odaklarının sürdürdüğü vesayetin kaldırılışının demokrasimize yansısıdır.

2. Seçime katılımın bu yıl yaşadığımız mahalli seçimlerdeki katılıma göre çok düşük olması yanı sıra, seçim sürecinde meydanlarda, medyada kullanılan karşılıklı suçlamalara, hoş olmayan söylemlere ve içimize sinmeyen gelişmelere rağmen halkımız tarafından yapılan seçimin üzücü olaylar yaşanmadan sonuçlanması, üç sivil adayla halkın huzuruna çıkılmış olması demokrasimiz yönünden çok olumlu bir gelişmedir.

3. On iki yıllık AK Parti iktidarının; halkın beklentilerinin de üzerinde verdiği önemli hizmetlerinin taban tarafından takdir edilerek hizmetlerin devamı ile elde edilen kazanımların kaybedilmemesi beklentisi yanı sıra siyasi teamülümüzün de seçime yansısıdır.

Cumhurbaşkanlığı Seçimi, Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın yıllardır büyük bir enerjiyle yılmadan sürdürdüğü halka dayalı siyaset uygulamasının başarılı bir sonucudur.

SEÇİM SONRASI BEKLENTİLER

- Ülkemiz için kinden, nefretten uzak karşılıklı saygıya hoşgörüye dayalı yeni bir sayfa açılması ile kırınglıkların, çatışmaların geride bırakılması,
- Halk tarafından tasvip edilmeyen yasalarımıza, örf ve adetlerimize aykırı olayların bağimsız yargıya bırakılması,
- Siyasi istikrarın ve kesimler arası sosyal barışın tesisi, barışın güçlendirilmesi ile devlet politikalarının ülke menfaatleri doğrultusunda karşılıklı uzlaş ortamında ele alınması

- Demokrasi ile yönetmenin olmazsa olmazı olan yasama, yönetme ve yargı erklerinin bağımsızlığına gölge düşürmeden insan haklarının, hukukun üstünlüğünün, özgürlüklerin ve sürdürülebilir bir kalkınma sürecinin sağlanacağı yeni bir dönemin başlatılması,
- 2002 yılında AK Parti iktidarının büyük bir sorumluluk ve öz veriyile devraldığı iflas etmiş bir ekonomik yapıdan devleti çıkartıp özel sektör öncülüğünde yatırım, üretim ve ihracat hedefli bir programla bugünlere getirmesi kolay olmadı. Bu kazanımlarımızın kaybedilmemesi,
- Ekonomimizdeki olumlu gelişmeler yanı sıra, altyapı yatırımlarında, sağlık, eğitim başta olmak üzere sosyal hayatımızda elde edilen gelişmelerin arkasına sığınarak şu anda yaşanan sorunlara mazeret arama durumuna girilmemesi,
- Arap Baharı ile başlayan ve çevremizde oluşan yürekler acısı olayların oluşturduğu dış politikada süregelen belirsizliklerin doğurduğu askeri ve siyasi riskler endişe verici bir gelişme sergilemekte olup daha duyarlı ve şahsiyetli girişimler sergilenmesi,
- Güven ortamının sağlanamaması halinde AK Parti iktidarı döneminde elde edilen ekonomik büyümeyi sağlayan yatırım, üretim ve ihracat seferberliğinin duraklama ve beklenti dönemine girmekte olduğu buna bağlı olarak da işsizlik sorununun artacağına göz ardı edilmemesi,
- Ekonomimizin dış borç, cari açık baskısı altında enflasyon, faiz ve döviz kısılcasına girebileceğinin ihmal edilmemesi,

CUMHURBAŞKANI VE YENİ HÜKÜMETE BÜYÜK SORUMLULUK DÜŞÜYOR

Nitekim Cumhurbaşkanlığı Seçimi'nin hemen ardından aceleci, belki de maksatlı olarak uluslararası kredi değerlendirme kuruluşu olan Fitch ve ardından Moody's tarafından politik gerginliklerin ve belirsizliklerin sürdüğü bu sebeple 2015 yılında yapılacak Genel Seçimler'e kadar ülkemizde politik riskin giderek artacağı açıklamaları yapılmıştır.

Bu açıklamalara kızmak, muhatap kabul etmemek gibi bir davranış yanlışlığına düşülmemesi hususları ekonomimizin vazgeçilmez itici gücü olan iş dünyamızın ve en önemlisi halkımızın, milli egemenliğimizi temsil eden bütün kurum ve kuruluşlardan beklentisidir.

Bu konuda en büyük sorumluluk halkımız tarafından ilk defa doğrudan seçilmiş olan cumhurbaşkanına, kurulacak güçlü liyakatli yeni hükümete ve siyasi parti lider ve kadrolarına düşmektedir.

GELİR DAĞILIMI 2013

Eylül 2014

****Gelir dağılımında ki dengesizliklerin en belirgin etkisi bilindiği gibi öncelikle işsizlik, fakirlik sonucu zengin bölgelere göçlerin oluşu böylece büyük şehirlerde gecekondulaşma, çarpık yapılaşma ve bir çok sosyal sıkıntıların gelişmesine zemin hazırlamasıdır.****

“TÜİK” 2013 yılı gelir dağılımı hesaplarını açıkladı; Aynı konuda 1. Ekim 2013 tarihinde yazmış olduğumuz yazımızdan bu güne dikkat çekecek yeterli bir iyileşme görülüyor.

Nüfusun en zengin %10'u milli gelirden %29,7 pay alarak daha da zenginleşirken en fakir kesim %2,5 pay alarak fakirliğini sürdürüyor. Öyle ki en zengin kesimle en fakir kesim arasında 11,8 kat gelir farkı mevcut.

(Tablo I) GELİR GRUBUNUN MİLLİ GELİRDEN ALDIĞI PAY

TABLO :10 GELİR GRUBUNUN MİLLİ GELİRDEN ALDIĞI PAY										
Nüfusun % onluk Dilimleri	İlk % 10 (en fakir)	2. % 10	3. %10	4. % 10	5. % 10	6. % 10	7. % 10	8. % 10	9. % 10	Son % 10 en Zengin
Türkiye 2012	2.5	4	5	6	7.1	8.4	10	12	15.4	29.6
2013	2.5	4	5	5.9	7.1	8.4	9.9	12	15.6	29.7
Köy 2012	2.4	4	5.1	6.1	7.2	8.6	10.4	12.7	16	27.6
2013	2.6	4.2	5.3	6.3	7.3	8.6	10.3	12.4	15.7	27.3
Kent 2012	2.8	4.2	5.1	6.1	7.2	8.4	9.8	11.8	15.2	29.3
2013	2.8	4.2	5.1	6	7.1	8.3	9.8	11.9	15.5	29.4

Bu dengesizlik coğrafi bölgeler arasında da devam ediyor. Yıllık hane halkı kullanılabilir gelir seviyesi; İstanbul Marmara bölgesinde 18.248,-TL iken, batı anadolu bölgesinde 16.294,-TL, güneydoğu da ise 6.920,-TL olarak belirlenmiş durumda.

Evet ekonomimiz büyüyor milli gelir ve ona bağlı olarak hane geliri de artıyor. Ancak toplumun tüketim eğilimi, nüfusumuzda ki artış ve hane içinde ki diplo-malı genç nüfusun işsizlik sorunları, hane halkının %39,1'nin kirada oluşu kiralara ise giderler içinde ilk sırada yer alışı zengini zengin, fakiri fakir bırakıyor.

Gelir dağılımında ki dengesizliklerin en belirgin etkisi bilindiği gibi öncelikle işsizlik, fakirlik sonucu zengin bölgelere göçlerin oluşu böylece büyük şehirlerde gecekondulaşma, çarpık yapılaşma ve bir çok sosyal sıkıntıların gelişmesine zemin hazırlamasıdır. Özet olarak gelir dağılımında ki dengesizlik fakirin çektiği çile yanında zengininde huzurunu bozacak sorunları beraberinde getirmektedir. Zira nüfusumuzun %15'i ciddi yoksulluk riski altında bulunuyor.

Diğer taraftan toplumun bir bölümü gösteriş ekonomisi diyebileceğimiz bir eğilimle israf içinde yaşarken %26,3'lük bir bölümü borç ve taksit ödeme baskısı altına girmiş durumda sadece yaklaşık üç milyon kişi kredi kartı borcunu ödeyemediği için icra kapılarında.

Kaldı ki stratejik konumda olan ülkemizin sınırlarında ve tüm ortadoğu da sıcak çatışmalar, terör olayları giderek siyasi, askeri ve mali risklerimizi artırmakta olup, gelişmeler sonucu belirsiz bir mecraya doğru sürüklenmektedir.

BM Birleşmiş Milletler başta olmak üzere bütün dünya seyirci kalmakta, Türkiye zulümden kaçan insanların, sığınağı haline gelmektedir. Halen iki milyonu aşan sığınmacının getirdiği mali yük yanında zaman zaman meydana gelen çatışmalar ve sosyal patlamaların sebep olabileceği gelişmelerde düşündürücüdür.

Gelinen bu nokta da, başta kamu maliyemizin gösterişli lüks kamu binaları ve makam araçları başta olmak üzere sıkı bir tasarrufa yönelmesi, halkımızın aşırı tüketim ve gösteriş ekonomisi davranışlarından uzaklaşması ve her alanda israfın önlenmesi hususuna her zamankinden daha fazla ihtiyacımız var.

Çevremizde ki ve tüm dünya pazarlarında ki olumsuz gelişmeler ekonomimizin sürükleyici gücü olan ihracatımızı da olumsuz yönde etkileme eğilimindedir. İhracatın hedeflenen seviyelere erişememesi, güven ortamının bozulması yatırım ve üretimimizi de etkileyecek olup, var olan işsizlik tırmanışa geçerken dış ticaret açığımızın büyümesi, sıcak paranın piyasa üzerinde ki baskısı ekonomimizi döviz, faiz, borsa çalkantısına sürükleyebilecektir.

Zaman kaybetmeden ve elde edilen kazanımları yitirmeden kendimize çeki düzen vermemiz gerekiyor.

TOBB 70. GENEL KURULU; BEKLENTİ VE GERÇEKLER...!

22 Mayıs 2014

“Kaybedilince geri kazanamayacağımız tek unsur zaman, oysa ki çok çalışmak dünya ile yarışmak, rekabet gücü yüksek ülke, rekabet gücü yüksek kuruluşlar olmak zorundayız. Yoksa teknolojik, ekonomik sömürge olmaktan kurtulamayız.”

22 Mayıs 2014 perşembe günü İş Dünyamızın örnek girişimlerinden biri olan benim de Mütevelli Heyetinde bulunduğum TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi salonlarında mensubu olmakla her zaman gurur duyduğum Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinin 70. Genel Kurulu yapıldı.

Ülkemizin her yerinden gelen 1000'i aşkın kalkınmamızın öncüleri vatanperver kanaat önderleri bir bayram havasında mutluluk içinde kucaklaşarak salonu doldurdu. 1 milyon 576 bini aşan üye kuruluşlarıyla 12 milyon insanımıza ekmek kapısı olan KOBİ nitelikli kuruluşlarla büyük işletmelerin temsilcileri her zamanki birlik ve beraberlik görüntüsü ile kongreyi oluşturdular. Sivil Toplum Kuruluş temsilcileri, siyasi partilerimizi temsilen Milletvekilleri, üst düzey bürokratlar oradaydı. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkan Vekilinin salona girmeleri alkışlarla karşılandı.

Millet olarak acısını yüreğimizde hissettiğimiz Soma'da meydana gelen feci iş kazası sonucu kaybettiğimiz 302 şehidimiz tekraren rahmetle anılarak, geride kalan ailelerinin, dörtyüzü aşan yetim ve öksüz yavrularının durumları hakkındaki anlamlı uyarılarla kongre başladı.

Değerli Başkan Rıfat Hisarcıklioğlu'nun çok anlamlı, kırmadan, gücendirmeden, yol gösteren, iş dünyamızın beklentilerini dile getiren, aynı zamanda dünyadaki gelişmelere ışık tutan kapsamlı konuşması cidden her türlü takdirin üzerinde idi.

Özet olarak; hükümetten çok şeyler isteyen tarzda değildi. “Huzura ihtiyacımız var, huzur bulalım ki hepimiz işimize odaklanalım, daha fazla üretim, daha fazla yatırım, daha fazla ihracat yapalım”, “Cumhuriyet’imizin 100. kuruluş yıldönümü olan 2023 yılındaki beklentilerimize ulaşabilmek istiyorsak her yıl ortalama % 8 büyümeye ihtiyacımız var. Bunun için yeni bir büyüme ve strateji modeline ihtiyacımız var” diyordu ve ilave ediyordu: “Bakınız dünya gelecek için neleri tartışıp önlemler alıyor, küreselleşme sürecinde tüm dünyayı değiştirecek ve bizi de etkisi altına alacak yedi küresel trende” dikkat çekiyordu.

Bu önemli uyarısı bile biraz sonra arz edeceğim kısır siyasi çekişmelere ışık tutmadı ve maalesef tartışmalar arasında kayboldu gitti. Bu nedenle çok önemsedğim bu uyarıların özetini sunmayı yararlı görüyorum.

Küresel finansman iklimi değişiyor; Başta FED ve ABD Merkez Bankasına ekonomik bakımdan daha bağımlı hale geliyoruz.

Küresel ticaret ve yatırım ortamı değişiyor; Bölgesel dengeler hız kazanıyor. Buna bizim de ayak uydurmamız gerekecek.

Ekonomimizin ve hayatımızın vazgeçilmezi olan enerji haritası da değişiyor; Dışa bağımlı ve enerji güvenliği olmayan ülkemizin bu konuda daha da duyarlı olması gerekmektedir.

Ülkeler arası rekabet, girişimcinin ana unsuru haline gelmektedir; Ülkemizde ise bu konu hala gerektiği desteği görmemektedir.

İnternet ekonomik gücün bel kemiği haline dönüşmektedir; Ülkemizdeki gibi oyun, eğlence, sosyal medya ağırlıklı kullanılmamakta, internet; bilişimde ve ticarette dünya’ya açılan fırsatı oluşturmaktadır.

Orta sınıf dünya’da hızla büyümekte ve bu sınıfın büyütme olduğu pazarlara hızla ayak uydurarak alt yapıyı ve sanayii politikalarını geliştirme durumundayız.

Büyüyen şehirleşme hareketine ayak uydurmak zorunluluğu ile karşı karşıyayız zira ülkeler arası rekabetin yanı sıra şehirler arası rekabete yönelmekte, akıllı şehirler geliştirilmektedir.

Sonuç olarak; Sayın Başkanın konuşmalarından sonra ne yazık ki mahalli seçimlerle iyice gerilen siyasi atışmalar, karşılıklı çatışmalar genel kurulda da boy gösterdi. Delegelerin zaman zaman alkışlamalarına rağmen toplantı sonrası, beklentilerine liderlerden cevap alamadıklarını açıkça belirttiler.

Toplumsal mutabakatın sağlanabilmesi hususunda delegeler arasında böyle-sine önemli bir genel kurulun fırsat ortamı sağlayabileceği inancı hakimdi. Hal böyleyken; liderler arasında Soma acılarıyla başlayan ve karşılıklı suçlamalarla devam eden bir tartışma ortamı olması oldukça düşündürücüydü.

Oysa ki, belki bu toplantıda gösterilecek karşılıklı özveri ve saygı ortamı Cumhuriyet tarihimizde ilk defa halk tarafından seçilecek Cumhurbaşkanlığı için iyi bir siyasi ortam hazırlayabilirdi.

Ne yazık ki gerçekleşmedi. Liderlerden; İş dünyasını, ekonomimizi, sosyal hayatımızı, dünyada ki hızlı gelişmeler karşısında politikalarımızın ve projelerimizin neler olduğunun tartışılması beklenirdi. Ancak siyasi atışmaların, çatışmaların ve çekişmelerin yine ekonomik ve sosyal tedbirlerin önüne geçtiğini üzülerek yaşadık.

Türkiye Odalar Borsalar Birliği Başkanlığım döneminde 40. ile 45. Genel Kurulları yaşamış ve hasbel kader çok önemli hizmetlerin sunulduğu 58 ve 59. hükümetlerimizde bulunmuş Sanayi ve Ticaret Bakanı olarak; 70. Genel Kurul görüşmelerini takip ederken gördüm ki: Geçen 24 yılın sonunda nüfusu-muz artmış, Gayri Safi Milli Hasılamız büyümüş, ihracatımız 3 milyar dolarlar-dan 150 milyar dolarları aşmış, sayılamayacak birçok gelişmeler elde edilmiş. Ancak tartışmalar ve sorunların çözümüne bakışımız ne yazık ki büyük ölçü-de 24 yıl önceki seviyelerde kalmış.

Günlük kısır tartışmalar sürüp gitmekte, oysa ki, siyasi istikrar olmadan, sos-yal barış sağlanmadan güven ve huzur elde edilmeden böyle bir ortamda he-deflenen sürdürülebilir bir ekonomik büyümeyi elde etmek imkansız.

Kaybedilince geri kazanamayacağımız tek unsur zaman, oysa ki çok çalışmak dünya ile yarışmak, rekabet gücü yüksek ülke, rekabet gücü yüksek kuruluş-lar olmak zorundayız. Yoksa teknolojik, ekonomik sömürge olmaktan kurtula-mayız. Yarın çok geç olabilir...

HAYATIN VAZGEÇİLMEZİ ELEKTRİK...!

Mayıs 2014

Enerji güvenliğimiz tehlike de mi?

“En pahalı enerji olmayan enerjidir”

Enerji damarlarımızda akan kan misali hayatımızın her safhasında vazgeçemeyeceğimiz bir varlık haline geldi.

Elektrik enerjisi kişi başına tüketim değerleri Dünya'da önde gelen gelişmişlik ölçüsü olarak kullanılmaktadır. Ülkemiz bu tabloda ortalarda yer almakta hala gelişmekte olan ülke durumundadır.

Daha çok elektrik enerjisi tüketecek tarım, sanayi, hizmet sektörlerinin ve bunlara bağlı olarak halkımızın sosyal yaşama seviyelerinin yükselmesine ihtiyaç vardır.

Bu yıl havalar kurak gitti geçen döneme göre %30 civarında yağışlar azaldı, barajlarda doluluk oranları %50'lerde ve su seviyeleri kritik sınırlara yaklaştı ümit önümüzdeki yağışlarda...!

Bu da gösteriyor ki enerji üretiminde çeşitli kaynaklar arasında dengeli bir tablo geliştirmek durumundayız.

Türkiye halen yılda (2013) 239 milyar kWh elektrik enerjisi üretilip, tüketmekte 7,4 milyar kWh dış alım, 1,2 milyar kWh dış satım gerçekleşmektedir.

Üretimin %18,7'si barajlardan yani HES Hidrolik Elektrik Santrallerinden, %6'sı akarsularımızdan, %45'i doğalgaz, %28'i diğer termik (kömür vb.) santrallerden %3'ü RES Rüzgar Santrallerinden %1'in altında da (güneş, jeotermal vb.) diğer yenilenebilir kaynaklardan elde edilmekte.

Ülkemiz için çok önem taşıyan yenilenebilir enerji kaynaklarından önde gelmesi gereken başta güneş enerjisi ise yok denecek seviyelerde.

Kaldı ki Türkiye'nin enerji güvenliği büyük ölçüde dış kaynaklara bağlı olduğu için tehlikede.

DPT bünyesinde 1981 yılında İzmir'de düzenlenen 2. İktisat Kongresinde “Türkiye'nin Enerji Sorunları ve Çözüm Yolları” raporunu Başbakan Yardımcısı Turgut Özal'ın görevlendirmesi ile ben hazırlamış ve kongrede sunumu yapmışım.

Daha o tarihlerde (başta güneş enerjisi olmak üzere rüzgar, Jeotermal, Hidrolik, Biyokütle, Biyogaz, denizlerdeki gel-git hareketleri ve en önemlisi nükleer santraller) yenilenebilir kaynakların önemine değinmiş gecikmeden yerli kaynakların öncelikle ele alınmasını öngörmüştük. Seneler seneleri kovaladı, yanlış politikalarla bugünlere geldik 30 yıl sonra aynı konuları tartışıyoruz, akarsularımızı (küçük nehir santrallerini) bile birkaç yıldır ele aldık.

Yapıldığı yıllarda, önemli bir HES olan Keban Santralinin Fırat Nehri üzerine kurulması araştırmaları sırasında ülkemize davet edilen bu konuda önemli bir Alman bilim adamı “Bu sular akar, siz böyle bakar...!” demişti. Şimdi de her halde **“sizin ülkenizde güneş hep parlar, siz enerjiyi ithal edip hep ağlar”** diyorlardır...!

İSO İstanbul Sanayi Odasında, TOBB Türkiye Odalar Borsalar Birliği Başkanlığım dönemlerinde, Bakanlığım sırasında ve iş hayatımda bu konuyu yakından takip eden birisi olarak sanki görünmeyen ellerin ülkemizin kalkınmasını engellemek için bu konuyu karıştırdığı zehabına kapılmış ancak sağlıklı bir cevap bulamamışımdır.

Son olarak İş Dünyası Vakfı yayınlarından “İş Dünyasında Anahtar” dergisinin Mart 2010 tarihli sayısında Türkiye’de Enerji Stratejileri ve yapılması gerekenler başlıklı yazımda konuyu geniş bir açıdan ele alarak özellikle enerji güvenliğimizin tehlikede olduğuna dikkat çekmiştim. (Bkz: Sayfa 143)*

2013 yılında yaşanan olumsuzluklarla ne yazık ki talep artışı %2’lerde kalmıştır. Oysa ki nüfus artışı ve ekonomik büyümeye bağlı olarak elektrik enerjisi talebinde kalkınma hızımızın yaklaşık iki katı değerlerde %7-12 oranlarında yıllık artış gerçekleşmekte olup buna göre enerji yatırımlarımızı hızla planlama durumundayız.

Elektrik enerjisi üretimimize paralel olarak her bir kWh enerjinin iletim, dağıtım şebekeleri kurulması ve enerjinin kullanımı, için gerekli araç ve gereçler yatırımlarını da dikkate alacak olursak elektrik enerjisi üretiminin önemini ve yokluğunda ne tür zorluklar ve kayıplarla karşılaşacağımızı unutmamalıyız.

Bugün gelişen teknoloji ile elektrik hayatımızın vazgeçilmez varlığı haline gelmiş durumda ne yazık ki? Halk olarak bunun önemini yokluğunda fark ediyoruz zira tasarrufa hiç dikkat edilmiyor lambalar, cihazlar gereksiz yere açık bırakılıyor özellikle resmi binalarda iş yerlerinde yanlış bir algı ile tüm lambaların yakılması adeta bir prestij haline dönüşmüş durumda.

1970’li yılların sonlarında yaşanan habersiz kesinti ve kısıntı döneminde sanayimiz de önemli üretim kayıpları krizi yaşamıştı.

** Editörün Notu*

İSO İstanbul Sanayi Odasını temsilen görev aldığım gerek bakanlık, gerekse İstanbul Valiliğinde oluşan “enerji yönetimi ve tasarrufu komisyonlarında” görev yaptığım günleri hüzünle hatırlıyorum.

Alınan tedbirler, aranan çareler o günlerde İSO dergisinde kapak yaptığım iki slogan hala aklımda **“En pahalı enerji olmayan enerjidir” “En ucuz enerji tasarruf edilen enerjidir”**

Temenni ederim ki o günleri tekrar yaşamayız. Unutmayalım ki küreselleşme sürecinde enerji kaynakları ülkelerin karar ve ilişkilerinde giderek daha belirgin rol oynamakta olup dış politikada yapılacak bir yanlışlık enerji sorununu da çıkmaza sürüklemektedir.

Bu nedenle Hükümetlerimiz ülke yönetiminde enerji sorununu bir bütün olarak ele alma zorunluluğundadır.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığımızın ve diğer kurumların son yıllarda yerli kaynaklara öncelik vererek sürdürdükleri çalışmalarını takdirle izlerken başta güneş enerjisi olmak üzere bu konuda gelişmeleri engelleyen görünmez ellerle, bir kısım medya muhaliflerinin etkisinde kalmadan gerekli yasa, yönetmelik değişiklikleriyle kararları hızla almalarını bekliyoruz.

Yakında alınan bir kararla güneş enerjisi üretiminde bir MW kurulu güç lisan-sa tabi olmaktan çıkartıldı. Bu konuda özellikle enerji kaynağına uzak çiftlikler, turistik tesisler, küçük işletmelerin yoğun ilgi göstermesi beklenmekte diğer taraftan hükümetin hedeflediği 600 MW kapasite için lisans almak üzere 27 bölgede 496 kuruluş, yaklaşık 8000 MW taleple müracaat etmiş durumda. İlk ihale 12 Mayıs 2014 tarihinde gözüküyor, ihalelerin gecikmesini anlamak mümkün değil.

29.12.2010 tarih 6094 sayılı yenilenebilir enerji ile ilgili yasa çalışmaları sırasında Almanya'dan davet ettiğimiz Dünya'da lider bir kuruluşun Güneş Enerjisi konusunda bizzat başkanı ve uzmanları TBMM Enerji Komisyonuna ve Sayın Bakanımıza brifing vermişlerdi ancak fazla etkili olamadı. Yasada özellikle kWh fiyatı düşük ve kurulu güç 600 MW ile sınırlı tutulduğundan birçok yabancı yatırımcı İspanya ve İtalya'ya gittiler.

O toplantının birinde bakanlığa Güneş enerji tarlaları kurulması ile ilgili rapor hazırlayan bir uzmanın yazılı raporunda ve toplantıda Foto-Voltaik paneller çok pahalı bu nedenle teknolojinin ilerleyip ucuzlamasını bekliyelim şeklindeki ifadelerini hayretle karşılamıştım “bu sivri zekalı bürokrata; elinde ki telefonu işaret ederek bu çok pahalı bir telefon ucuzlamasını bekleyip manyetolu telefon kullanman gerekir” dediğimi hatırlıyorum.

Umarım daha fazla gecikmeyiz....!

Nice aydınlık elektrikli günlere.

ÇOCUK İŞÇİLER ve EĞİTİM...!

Nisan 2014

“Yazılı ve görsel medya başta olmak üzere kötü amaçlı internet kullanımı, reklamlarla beslenen çılgin moda tutkunluğu ile gençlerimiz; esir alınmakta, kültürümüze ve yaşantımıza yabancılaştırılmakta Magazin kültürüne sürükleyerek gösteriş, macera, savaş, çatışma ortamına özendirmektedirler.”

12 Haziran Dünya Çocuk İşçiliği ile mücadele günü son yıllarda giderek önem kazanmakla birlikte Dünya'da sağlıklı koşullarda çocuk işçilerin istismarı devam ediyor.

Çocuk işçi kavramı; yasalar ve geleneklere bağlı olarak belirlenmiş yaştan altında çalışan çocukları tarif etmektedir.

Tarih boyunca bütün Dünya'da değişik koşullarda ve alanlarda çocuk işçiler acımasızca çok kötü ortamlarda hiçbir güvence sağlanmadan çalıştırılmışlardır.

Nitekim tekstil, madencilik, cam, döküm, sanayi gibi ağır ve sağlıklı sektörlerde başlayan çocuk işçi çalıştırılmalarına karşı 1909 yıllarından beri ABD ve İngiltere başta olmak üzere birçok ülkede 1. Mayıs İşçi Yürüyüşlerinde “Çocuk Köleliğini Durdurun” sloganları görülmektedir.

Tarım, sanayi ve hizmet sektörlerindeki tarihi, sosyal ve teknolojik değişim sonucu işçi kavramının ve çocuk haklarının ortaya çıkması ile yasalar şekillenmiş ve bugünlere erişilmiştir.

Günümüzde çocukların küçük yaşlarda ve sağlıklı koşullarda çalıştırılmaları insani sömür olarak kabul edilmektedir.

Çocuk işçilerden daha çok, emek yoğun üretim dallarında işgücü maliyetinin düşürülmesi amacıyla kayıt dışı iş gücü olarak yararlanılmaktadır. Sosyal güvenceleri de olmayan sigortasız çalıştırılan bu çocukların zorunlu eğitim hakları engellendiği gibi sağlık sorunları yanı sıra çoğu zaman ölümle sonuçlanan ya da sakat kaldıkları iş kazaları ile karşılaşmaktadırlar.

1992 yılında “İLO” International Labour Organization, Uluslararası Çalışma Örgütü öncülüğünde “Dünya'da Çocuk İşçiliğinin sona erdirilmesi” konulu program Türkiye'nin de içinde bulunduğu altı ülke ile başlatıldı.

Aslında çocuk hakları sözleşmesinin birinci maddesine göre 18 yaşından küçükler çocuk sayılmakta ise de acil eylem planı doğrultusunda ülkemizde 15 yaş altında ki çocukların çalıştırılmaları yasaklanmış bulunuyor.

Çocuk işçi sayısının kontrolünde; Evrensel okullaşma sürecinin başlaması sonucu eğitim en etkin unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Önce 8 yıllık zorunlu eğitim sonra da daha önemli bir adım olan 4+4+4 yönlendirmeli eğitim uygulamaları, ailelerin bilinçlenmesi, gelir seviyelerinin yükselmesi ve alınan önlemlerle olumlu sonuçlar izlenmektedir. Nitekim 1992 yılında, yaklaşık %70'i ağır işlerde çalışan 1.700.000 civarında olan çocuk işçi sayısı günümüzde 1.000.000 seviyelerine gerilemiş görülmüyor.

Çöplerden atık madde toplayan sokak çocukları, trafiğin yoğun olduğu caddelerde araç aralarında kağıt mendil, sakız, simit, su vb. şeyleri satan, aracın durması ile cam silmeye koşan, köylerde ailesine bağda, bahçede çalışarak yardım eden çocuk işçiler doğaldır ki bu rakamların dışında kalmakta ve ayrı ayrı araştırılması gerekmektedir.

Ülkemizde bölgesel gelir dağılımı dengesizliği, aşırı göç alan şehirleşmenin etkileriyle en yüksek çocuk işçi sayısı sırayla Diyarbakır, İstanbul, Adana, Mersin ve Gaziantep illerinde izlenmektedir.

Ne yazık ki günümüzde Dünya'da birçok ülke rekabet gücünü ucuz çocuk işçiliği ile sağlamak ve büyüme yolu izlemektedir.

Hindistan başta birçok ülkede milyonlarca kız, erkek çocuk kaçırılmakta, kaybolmakta bunlar ailelerinden uzak bölgelerde kiralananak ya da satılarak köle gibi istismar edilmektedirler.

Dünya'da ki gelir dağılımı adaletsizliği başta olmak üzere sosyal, kültürel yetersizlik ve eğitim eksikliği sorunun çözümünü engellemektedir.

Ülkemize gelince; geriye dönüp baktığımızda siyasi olaylar dışında kalkınmamızın önündeki en büyük engelin eğitim politikalarımızda ki tutarsızlıklar olduğunu görürüz.

Ekonomik ve sosyal yapının en temel sorunu uygulanabilir eğitim düzeyinin eksikliğidir. Zira bugüne kadar **eğitim sistemimiz mesleksiz okumuşlar ordusu yetiştirmeye devam etmektedir.**

Halen Mesleki ve Teknik Lise mezunlarının istihdamda ki oranları %15'lerin altında olup ekonominin itici gücü olan sanayimizin gelişmesi için yetersizdir.

Dönem, dönem ihtiyaç duyulan vasıflı teknik eleman yetiştiren meslek okullarına ön yargılı toplum mühendisliği ve ideolojik baskılarla engeller koyulurken diğer taraftan sağlıklı koşullarda eğitilerek yetiştirilmeye çalışılan ve çocuk işçiliğini eğitimle kontrol altına alan çiraklık müessesesini de sağlıklı bir yapıya kavuşturamadık.

Mütevazı bir aile çocukluğu yaşamış simit, gazete satmış sonra orta öğretim döneminde çıraklık yapmış elde ettiği iş ve mesleki tecrübeyi, aile disiplini ve eğitimle bütünleştirerek Mühendis, Ekonomist olmuş özel sektöre ve Devletimize birçok kademede hizmet verebilmiş biri olarak çocukların sağlıklı bir ortamda kabiliyetlerine göre meslek sahibi olarak yetiştirilmesinin önemine inanmaktayım. Nitekim örnek olarak halk arasında da Kayserililerin çocuk yaşta ticaret öğrenmeleri sonucu büyük iş adamı olmaları takdirle karşılanmaktadır.

Yüksek öğretime gelince bir çok alanda mezun olanlarla ilgili ihtiyaç fazlası yaşanırken ihtiyaç duyulan meslek alanlarında da yetersizlik devam etmektedir.

Bu yıl ki YGS Yüksek Öğrenime Geçiş Sınavlarına kısaca göz atacak olursak geçmişe nazaran fazla bir değişikliklerle karşılaşmayız.

Bu yıl 1 milyon 900 bin civarında aday sınava girmiş durumda yarısı bu dönem lise mezunu, geri kalanı ise şansını tekrar deneyen eski mezunlar.

Görülen ne yazık ki, başarı değil başarısızlık tablosu 50.000 adayın kağıdı değerlendirme dışı yanı sıfır.

Mezunların %10'u iyice, %25'i idare edecek düzeyde orta, geri kalan %65'i ise oldukça düşük seviyede.

Bizim yaşımızda olanlar hatırlarlar Lise bitirme imtihanları vardı demek ki YGS'ler bitirme imtihanı sayılsa gençlerin çoğu Liseden mezun olamayacaklar.

Bu sebepten olacak ki Devlet 16-18 yıl okutup bir kaç diploma verdiği vatandaşlarını memur olarak alacağı zaman bu diplomaları hiçe sayıp kurslardan alınan KPSS Kamu Personeli Seçme Sınav Sertifikasını esas almakta. İş ehilline vermek için mülakatla işe uygun eleman yerine KPSS puanlı adama göre iş vermektedir.

Sonuç; verimsiz, hantal personel yapısı, bürokrasi ve bütçe açıkları.

Aktif nüfusumuzun %10'u işsiz gözükürken diplomalı işsiz oranı %25 seviyelerinde.

Bir başka yapı acısı ise geleceğimizin güvencesi çocuklarımızın yetişme ortamlarının çılgınca yozlaşması; ailede başlayan eğitim, okulla arkadaşlarla sürerken çocuklarımız çevrenin ağır etkisi altına girmektedir.

Yazılı ve görsel medya başta olmak üzere kötü amaçlı internet kullanımı, reklamlarla beslenen çılgın moda tutkunluğu ile gençlerimiz; esir alınmakta, kültürümüze ve yaşantımıza yabancılaştırılmakta Magazin kültürüne sürükleyerek gösteriş, macera, savaş, çatışma ortamına özendirilmektedirler.

Sonuç olarak sorumluluk duyguları zayıflamış, meslek sahibi olmak yerine, kolay yolları seçen, girişimci ruhtan uzak hatta gereksiz bulan bir nesli yetişmektedir.

Ne yazık ki yakında yaşadığımız mahalli seçim ortamında gelişmiş ülkelerde yaşanan seçimlere göre ülkemizde siyasi parti liderleri başta birçok yöneticinin ve yaygın vatandaş gruplarının, basınımızın neleri tartıştığını bir kere daha üzülerək ortaya koyduk.

Bu durumda geri kalmamızın nedenlerini araştırırken başka sebepler aramaya gerek var mı?

EKOVİTRİN MART'14

HABER - RÖPORTAJ

(Kurumsallaşmak)

Şubat 2014

“Hedefimiz Dünya Ekonomisi içinde on büyükler arasında yer almaktır. Ancak üzülerek belirtmeliyim ki bu hedefe ulaşabilmek için başta demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü, özgürlükler ve bürokrasi olmak üzere çok ciddi radikal önlemler ve teşvikler almalıyız. Aksi halde hedefler hayal olur.”

S.1: Kurumsallaşmayı nasıl tanımlamak gerekir? Kurumsallaşmanın Türkiye’de geçmişi nedir?

A.C: Bilindiği gibi, kurumsallaşmak bir girişimin, kuruluşun geleceğini kurmak, garanti altına almak ve hedefleri doğrultusunda yönetmektir.

Topluman en önemli temel taşları olan aile, hayatımızda ki kurumsallaşmanın en kutsal yapısıdır.

Devleti oluşturan birimler, Demokrasilerin vazgeçilmez unsurları olan siyasi partiler, STK Sivil Toplum Kuruluşları, Yasama, Yargı ve İktidar (yürütme kurumları) her türlü işletmeler kurumsallaşmaya örnek oluşturmalarıdır.

Yedi asır üç kıtaya adaletle hükmeden Osmanlı Cihan Devleti yönetiminde kurumsallaşmanın çok önemli örnekleri olduğu gibi o dönemin iş dünyasında da Ahilik önemli bir kurumsallaşma hareketidir. Sonraları Loncalar ve bu günkü TOBB Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği bünyesindeki Odalar ve Borsaları sayabiliriz.

Türk – İslam Medeniyetinin Anadolu’muza yayılmasında Mevlana, Hacı Bayram Veli, Hacı Bektaş, Yunus Emre ve benzeri oluşum ve hareketlerde tarihimizde önemli rol oynayan manevi kurumsallaşma örnekleridir.

Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluşu ve demokrasi ile taçlanma hedefi devlet yapılanmamızda çok önemli kurumsallaşma hareketidir. Nitekim Modern Türkiye’nin kuruluşunda zamanla bir çok yasal ya da özel kurumsallaşma örnekleri mevcuttur.

S.2: Şirketlerin kişilerden bağımsız bir yapıda faaliyet göstermeleri mümkün mü?

A.C: Kurumsallaşmak yada kurumsal yönetim; bir girişimin, bir kuruluşun, işletmelerin, vakıf ve dernekler gibi kuruluşların; sermayedarlarına, kurucularına, yöneticilerine özet olarak kişilere bağımlı olmadan faaliyetlerini aksatmadan verimli ve kaliteli bir şekilde geliştirebilmesi ve başarıya ulaşabilmesini sağlayan yeniden yapılanma ve sürdürebilme sürecidir.

Bu ifademizden işin başında ve yönetiminde girişimcinin, sermayedarın, yöneticilerin olmayacağı anlamı çıkartılmamalıdır. Zira bağılı değil bağımlı olmaları ön görülmektedir.

S.3: Aileler tarafından kontrol edilen şirketlerinde ne gibi sorunlar yaşıyor?

A.C: Özellikle Dünya da ve ülkemizde Yirminci Yüzyılda oluşan kuruluşlar daha çok lider kimlikle müteşebbisler tarafından kurulmuş ve kurucuları vaz geçilmez hale gelerek zamanla diktaya uzanan kurumsallaşmalar oluşmuş böylece tek adam yönetimi gelişmiştir, **oyşa ki tek adamlık ne insani dir ne de islamidir...!**

Cesur bir girişimcinin belki de az bir sermayeyle yasal ve alışılmış bürokratik engelleri, piyasa zorluklarını aşarak yaşantısını, hatta sağlığını ihmal ederek tüm risklere göğüs gerip ruhi, fiziki becerilerini ve gücünü kullanarak oluşturduğu çocuğu gibi büyüttüğü yönetimi, işletmeleri, bırakması ya da ikinci nesle veya profesyonel yönetime terk etmesinin psikolojik ve diğer yönlerden kolay olmadığını kabul etmeliyiz.

Ancak bilinmelidir ki pazar şartları ve işin akışına paralel olarak büyüyen kuruluşlardan işin kurumsal hedefleri, yönetim biçimleri belirlenmediği takdirde sorunlar tek tek ya da toplu halde kurucu ortağa, tek adama çarpmakta sonuçta çok daha büyük maddi, manevi, sorunları, ruhsal ve fiziksel hastalıkları beraberinde getirmektedir.

S.4: Kurumsallaşmış ve kurumsallaşmamış şirketler arasındaki en temel fark nedir?

A.C: Kuruluşlar; hızla gelişip başarıya ulaşmış bile olsa kurucuya, lidere, yani tek adama bağımlı olarak hayatını sürdürebilenler zamanla hantal verimsiz hale gelmekte, kontroller ve yönetim zorlaşmakta, tek adamdan uzaklaşınca, ya da onu kaybedince krize sürüklenebilmekte ve bazen de her şeyini yitirmektedir.

Tek adam “onu da bana sorun, kararı ben veririm” saplantısına girdiğinde; işin sonucu iyi bile olsa; “benim neden haberim yok? Bana neden danışmadınız?” veya görevlinin sorduğu danıştığı konu hoşuna gitmeyince de, bu kez kızarak “bunu da mı bana soruyorsun?” çıkışıyla işkolik psikolojisi içine sürüklenir.

Sonuçta görevli kişi her kararı patrondan veya liderden bekleyip karar veremez hale gelir, üretkenliği girşimciliği köreltilir. Tek adama neyi soracağını neyi soramayacağını karar veremez, iş aksayınca da kızan tek adama cevaben “o konuda talimat vermemiştiniz” mazeretine yönelir.

Almanya'da staj yaparken duyduğum, çok güzel bir ifade hatırlıyorum “patronun kim olduğu bilinmeyen başarılı firma kurumsallaşmış demektir”.

Kurumsallaşma büyümenin başladığı noktada işletmenin durumuna göre zamanla ele alınmalıdır. Bu sebeble zamanında kurumsallaşmayan işletmeler kısa ömürlü olabilmektedir. Ülkemizde aile şirketleri için söylenen ibret verici bir öz deyiş vardır. “Birinci nesil kurar,” “ikinci nesil mirasa konar,” “üçüncü nesil bitirir”.

S.5: Patronlar kurumsallaşmayı nasıl algılıyor?

A.C: Kurumsallaşmamış kuruluşların patronları “Bu iş bensiz yürümez” saplantısına kapılır. Oysa ki işi devredeceği çocukları yada profesyonel yöneticiler patron hayattayken devreye girmeli ki olabilecek hataları görerek düzeltme şansı doğsun.

Bu nedenle çoğu zaman kollektif akılla yönetme, temel kararlarda istişarenin esas alınması mümkün olmamakta özelde işler patron talimatına göre, devlet yönetiminde lider neyi nasıl onaylarsa yasama ve yürütme organları öyle hareket etme durumunda kalmaktadır.

Diğer taraftan ekonomilerin temel taşları olan işletmelerin genelde aile şirketleri şeklinde geliştiğini kurucunun zamanla tek adam havasına girdiğini ve her şeye karar veren, o olmadığı zamanda işlerin yürümediği yada ailelerin parçalandığı, işletmelerin iflasa sürüklendiği olayları ibretle sık sık izliyoruz.

S.6: Kurumsallaşmanın olmazsa olmazları nelerdir?

A.C: Kuruluşların kişiyeye bağımlı olmayan ortak hedefleri, ortak beyni, ortak yüreği, ortak hafızası, ortak davranış biçimleri, ortak kültürü oluşmalıdır.

Kurumsallaşma heves ve çevreye gösteriş olarak yapılmamalı diğer taraftan aşırı bürokratik engeller doğuracak zamansız yapılanmayla da işletmenin, yöneticilerin dinamizmi önlenmemeli, kurucunun, yönetim kadrolarının heyecanı, yetenekleri ve bilgi birikimi, tecrübeleri küçümsenmemeli onlardan yararlanılmalıdır.

Özet olarak kurumsallaşmanın; bir değişim ve dönüşüm süreci olduğunu söyleyebiliriz. Bu nedenle her işletmede “şirket anayasası” ve devamında “bir yol haritası” ile hedeflerini belirlemesi gerekir. Tabiidir ki bu sürecinde mutlaka bir sorumlu uygulayıcısı olmalıdır.

Kurumsallaşmanın başarıya ulaşabilmenin ilk şartı ise; başta patronun yada tek adamın kurumsallaşmaya samimiyetle inanmasına ve değişim sürecine sahip çıkarak tavizsiz destek vermesine bağlıdır.

S.7: Kurumsallaşma global dünyada yer almak isteyen şirketler için zorunlu bir kavram diyebilir miyiz?

A.C: Şüphesiz, zira günümüz küreselleşme sürecinde serbest pazar ekonomisi öncülüğünde sınırsız bir rekabet yaşıyoruz. Devletinde kuruluşlarında rekabet gücü yüksek hale gelmesinde ön koşul kurumsallaşması ve yüce dinimizin çok açık bir şekilde ön gördüğü gibi “iş ehline veriniz” ilahi emrine uyulmasına bağlıdır.

S.8: Türkiye’de son dönemde yaşanan siyasi gelişmeler ekonomiyi ne yönde etkiliyor? Özellikle döviz kurlarında ki hızlı artış sanayici için olumlu – olumsuz anlamda ne ifade ediyor?

A.C: Ülkemiz Yönetim dönemlerine geriye dönüp baktığımızda ekonomimizde sürdürülebilir bir gelişme elde edebilmenin ön şartı siyasi istikrarın ve sosyal barışın sağlanması olarak görülür.

Geçen on bir yıllık kazanımları kaybetmeden hızla kendimize gelme zorunluluğundayız siyasi partiler başta olmak üzere kesimler arasında kavga ile bir yere varamayız.

Demokrasi uzlaşa ve sonuç alma rejimidir. Son olaylar sanki akıl tutulması gibi geliyor. Bir an önce normalleşme sürecine girmeliyiz.

Döviz ve faiz ekonomi düzenini etkileyen iki parasal unsurdur. Ne yazık ki ekonomimiz son bir kaç ayda yüz milyar dolar üzerinde kayıba uğradı. Ekonomiyi ayakta tutan, işsizliği önleyen yatırım-üretim-ihracat seferberliği durgunluğa sürükleniyor.

S.9: 30 Mart’ta yapılacak Yerel Seçimler’in ardından Cumhurbaşkanlığı seçimleri ile Türkiye önemli bir sürece giriyor. Nasıl bir sonuç bekliyorsunuz? (Siyasi, ekonomik, v.s.)

A.C: Seçimler demokrasinin sağlık belirtileridir. Yeter ki millet – Devlet ilişkileri yozlaşmasın, kesimler arasında barış bozulmasın, sandıktan çıkan sonuçta saygılı olalım. Bu konuda da siyasi parti liderleri tarihi ve insani sorumluluk düşüyor.

S.10: Bir çok alanda 2023 hedefleri belirlendi ve bu doğrultuda planlar yapıldı. Türkiye bu hedeflere ulaşabilir mi sizce?

A.C: Cumhuriyetimizin 100. Kuruluş Yılı’nın Devlet Yönetimimiz ve ekonomimiz yönünden çok önemli dönüm noktası olması gerekir.

Hedefimiz Dünya Ekonomisi içinde on büyükler arasında yer almaktır. Ancak üzülerek belirtmeliyim ki bu hedefe ulaşabilmek için başta demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü, özgürlükler ve bürokrasi olmak üzere çok ciddi radikal önlemler ve teşvikler almalıyız. Aksi halde hedefler hayal olur.

S.11: Türkiye, 2014 yılında ekonomide nasıl bir performans ortaya koyacak? Beklentileriniz nelerdir?

A.C: 2014 yılının 2013 yılından çok farklı olmayacağı kanaatindeyim ancak yerel seçimlerin yapılacağı 30 Mart tarihine kadar siyasi istikrar sağlanmazsa, Cumhurbaşkanlığı seçimlerini de dikkate alacak olursak ekonomimizin de oluşacak hızlı bir çöküşle 2014’ün kayıp yıl olma tehlikesi ile karşılaşabiliriz.

"AVM" ALIŞ VERİŞ MERKEZLERİ (PERAKENDE YASASI)

Şubat 2014

"Kesimleri tatmin etmeyen, aynı zamanda, çarpık yapılaşma ile oluşmuş, başta zincir mağazalarına, indirim marketlerine dokunulmazlık kazandıracak, onları koruyup pazara ciddi kuruluşların girmesine mani olacak bir yasanın oluşmamasıdır."

Gümrük ve Ticaret Bakanlığımızın gündeme taşıdığı perakende yasa tasarısının görüşe açılmasıyla bakanlığımız döneminde; Basınımızda isminin de geçtiği yorumlar nedeniyle görüşlerimizi ve konuyu özet olarak sunmak istiyorum.

Yirmi birinci asra damgasını vuran serbest pazar ekonomisi öncülüğünde yaşanan küreselleşme sürecinde ticari engeller kalkmakta, gümrük duvarları yıkılmakta, acımasız bir rekabet doğarken, Dünya'nın küresel tek bir pazara dönüşme eğilimi artmaktadır.

Bakanlığım döneminde "AVM" Alış Veriş Merkezlerine hiçbir zaman karşı olmamakla birlikte, yeter ki yerinde kurulsun düşüncesiyle, faydaları ve zararlarını dikkate alarak önlem almayı öngördük. AVM'ler kuruluş bakımından çağın gerektirdiği konfora sahip çekici mekanlar olduğu kadar Maliye yönünden vergi tahsil kolaylığı, kısmen de olsa kayıt dışılığın önlenmesi ve Sosyal Güvenlik olgusu yönünden faydalı gelişmelerdir.

Ne var ki gelişmiş ülkelerin hiç birinde bizde ki mevzuat boşluğu yok. Bu sebeple yıllardır başı boş bir yapılanma ve uygulamalarla karşı karşıyayız.

Yaşanan gerçekler karşısında Dünya da gelişen ticari teamüllere direnmek yerine ülke menfaatlerini düşünerek gecikmeden önlem alınması gerekmektedir.

Çarpık yapılanan şehirlerimiz kontrolsüz açılan AVM'lerle özellikle esnafın ve trafiğin yoğun olan merkezlerde kurulmasıyla daha da sıkıntılı tablolar oluştu.

Anayasamızda 172. madde "Devlet Tüketiciyi koruyucu tedbirler alır" 173. madde de "Devlet Esnaf ve Sanatkarı koruyucu ve destekleyici tedbirler alır" denmektedir.

Gerekli tedbirler geciktiği için bugün yüz binleri aşkın esnaf büyük sıkıntılarla karşı karşıya oysa ki bizim; mahalle içinde Bakkal, Kasap, Manav amca” kültürümüz vardı. Önlem alınabilseydi yeni yapılaşmalar bu kültürümüze en az zarar vererek ve esnafımıza toparlanma zamanı tanıyarak sağlanabilirdi.

Nitekim son yapılan araştırmalara göre Bakkal amcaların, Süpermarketler karşısında payları %11'lere gerilemiş durumda (Dünya Gazetesi 20.01.2014)

Bu sorumluluktan hareketle 58 ve 59 Hükümetlerde Sanayi ve Ticaret Bakanlığı sırasında öncelikle 06.3.2003 tarihinde 4822 sayılı Tüketicinin korunması hakkında Kanununu çıkararak gerekli önlemleri aldık ve AB ilerleme raporlarında övülen bir konu oldu.

İkinci olarak şimdilerde “Perakende” yasası olarak sunulan “Büyük Mağazalar” yasa tasarısını hazırlarken 2004 yılında öncelikle başta Fransa, Almanya, İtalya, Hollanda olmak üzere gelişmiş ülkelerin mevzuatlarını inceledik, sonra valilerimizle, Belediye Başkanlarımızla Sivil Toplum Kuruluşları, Büyük mağaza yetkilileri İş Dünyasının önde gelen TOBB; TESK gibi kuruluşlarıyla yapılan toplantılar sonucunda hazırladığımız tasarı Bakanlıklar ve ilgili kamu kuruluşlarının görüşlerine açılarak Bakanlar Kuruluna sunulmuş ne yazık ki yasalaştırma imkanı doğmamış sonuçta bu günkü çarpık yapılaşma gelişmiştir.

Yasa kapsamında beklentilerimiz ise özet olarak şunlardı:

- 1- Belediyeler rant elde edebilmek için olur olmaz yerlere ruhsat vermektedir. Yeşil alanlar, spor alanları, trafik sorunlu caddeler AVM'lerce işgal ediliyordu.

Bu nedenle AVM kurulacak yerlerin önceden imar planlarında yer almasını, eğer imar planları hazır değilse Valilerin başkanlığında bir komisyonca kararlaştırılması öngörüldü.

Böylece yapılaşmanın daha çok şehrin yoğun ticaret ve trafik bölgelerinin dışında kapalı satış alanlarının en az yarısı kadar park yerine sahip güvenli mekanlarda kurulması sağlanmış olacaktı.

Oysa ki şimdi elverişsiz, güvensiz, mekanlarda out-let, süpermarket, hipermarket v.b. isimlerden geçilmiyor.

- 2- Uluslararası sermayenin doğrudan üretim ortaklığı yatırımları öngörülmüşken, aksine onlar pazarımıza ortak oldular. AVM rafları ithal mallarıyla doldu, cari açığımızı oluşturan dış ticaretimiz olumsuz yönde etkilendi. İstedik ki ithal etiketleri döviz değeri kadar iç pazardan temin ederek raflarına koyup sattıkları malları ihraç ederek, yurt dışında ki mağazalarında da satsınlar.
- 3- Özellikle KOBİ'lerden temin ettikleri malların bedellerini zamanında ödeyip satın alma anlaşmalarında olmayan hizmet bedeli, raf ve reklama iştirak, anons bedeli v.b. isimler altında kesinti yapıp ticaret erbabını zor durumda bırakmasınlar.

- 4- Genelde “Taşınıyoruz”, “Kapanıyoruz”, “Tasfiye Ediyoruz” ya da “Seri Sonu Satışları” “Out-let” gibi aldatıcı kampanyalarla %70'lere varan indirimler, sıfır faizli uzun vadeli ilanlarla haksız rekabet sağlayıp halkı da aldatmasınlar.

Gelişmiş ülkelerde olduğu gibi yılda iki defa, yaz ve kış mevsimi sonunda kampanya yapılabilsin “taşınma”, “kapanma” gibi zorunlu hallerde ise bağli olduğu oda kararı ve gözetimiyle süresi belirlenmiş satışlar olabilsin.

- 5- Promosyon, zararına satışlarla küçük işletmeleri haksız rekabetle zora sokup kapattırmasınlar.
- 6- Son kullanma tarihi geçmiş ve sağlıksız standart dışı gıda maddelerini indirim mağazalarında halka sunmasınlar.
- 7- 2000'li yıllarda sayıları 100'ü aşmayan şimdi ise beş binli rakamlara yaklaşan büyük mağazaların yan kuruluşları veya müstakil kurulan zincir mağazaları, indirim marketleri, mahalle aralarına kadar sağlıksız bir yapılanma ile yayıldılar. Bodrumlarda, katlarda ara duvarları, bazen de taşıyıcı kolonları kaldırarak güvensiz yapılar şeklinde çoğalıyorlar. Park yerleri yok, malzeme ikmali sırasında trafik tıkanıyor aslında esnafa büyük ölçüde zarar veren de bu kuruluşlar.

Sonuç olarak; çok gecikmesine rağmen hiçbir alt yapı araştırması yokmuş ve ilk defa gündeme geliyor gibi sunulan Perakende Yasa tasarısının bir an önce yasalaşması esnafın öncelikli beklentisidir.

Burada dikkat edilecek önemli bir husus; kesimleri tatmin etmeyen, aynı zamanda, çarpık yapılaşma ile oluşmuş, başta zincir mağazalarına, indirim marketlerine dokunulmazlık kazandıracak, onları koruyup pazara ciddi kuruluşların girmesine mani olacak bir yasanın oluşmamasıdır.

İŞ GÜCÜ ve İŞSİZLİK...!

Temmuz 2013

“İstikrarın yozlaşmaya başladığı şu günlerde bir an önce hukuki, idari, siyasi ne gibi önlemler alınacaksa acilen alıp kesimler arasında sosyal barışı ve istikrarı sağlamalıyız.”

Ekonomimizin önemli rahatsızlıklarından olan işsizlik giderek büyük sorun haline gelmektedir. Zira işsizlik azalmazken her yıl yaklaşık 850 bin ile bir milyon arasında artan nüfusun yarısı olan on beş yaşını bitirmiş gençlere iş imkanları (istihdam) sağlama durumundayız.

Bilindiği gibi işsizlik hastalığının tek reçetesinde iki ilaç yazılı, yatırım ve üretim. Bu imkanlar ise siyasi istikrarın ve sosyal barışın sağlanabildiği, işverenin üzerindeki ölçüsüz yüklerin makul olduğu işverenin önünü görebildiği dönemlerde elde edilebiliyor.

2013 Kasım tarihi itibarıyla nüfusumuz 74 milyon 793 bin, on beş yaş üzeri nüfus 55 milyon 935 bin, bu aktif nüfusun 27 milyon 707 bini çalışmıyor ancak 25 milyon 443 bini çalışma durumunda 2011/2012 döneminde bir milyon 024 bin yeni iş imkanı sağlanmışken 2012/2013 döneminde bu 152 bine gerilemiş. İşsizlik ise 154 bin artarak kayıtlı işsiz sayısı 2 milyon 754 bin olmuş, oran %9,9 ancak iş müracaatında bulunmayanlarla, eğitilmiş, yetenekli, tecrübeli olup da düşük seviyeli ya da kısıtlı işlerde çalışanlar dikkate alınırsa bu oran çok daha yüksek çıkar zira işsizlik tarım dışında %12, 15-24 yaş grubunda %19,3 görülmekte.

Bu gerçeklere bir de Devletin yıllardır sosyal sorumluluklarının büyük bir bölümünü yasalarla işveren üzerine yüklemesiyle, kayıt dışını tetikleyen ve istihdamı caydırıcı bir mevzuat dağıtılmış bulunuyor.

İşveren rekabetin çığınca geliştiği pazarda ayakta kalabilmek için tasvip edilmese de zorunlu olarak bu yüklerden kaçınmaktadır. Özellikle istihdamda ve rekabet gücümüzün yükselmesinde önemli rol oynayan KOBİ kuruluşlarımız istemeyerek kayıt dışına itilmektedir.

Kaldı ki hiç bir ülkede bizde ki gibi uygulanmayan kıdem tazminatı kamburunu da eklersek olay daha da ciddi boyutlara varmaktadır.

İşsizlik toplumun en büyük sorunu, geçinme sıkıntısının oluşturduğu psikolojik baskılar, ruhi bozukluklar başta sağlık yapımızı bozmakta olup ahlaksızlık, aile geçimsizlikleri, boşanmalar, cinayetler, hırsızlık, soygun, kapkaç, yolsuzluklar özet olarak toplumun sosyal dengeleri hızla bozulmaktadır.

Son yıllarda ekonomimizin itici gücü olarak gelişen inşaat ve otomotiv sektöründe sıfır faiz uzun vade ile konut ve otomobil almış olanlar yükümlülüklerini yerine getirememeye başladılar. Bu ise ekonomiyi durgunluğa gerilemeye sürükleyebilir görünümde.

Kaldı ki, daha düne kadar yatırım cazibe merkezi haline gelmiş olan ülkemize komşu ülkelerden çalışmaya gelmiş olanlara karşı zaman zaman küçümsenmeyecek sorunlar gündeme gelmekte.

Diğer taraftan milyonları aşan kişiye aşan Suriye'li göçmeni sosyal bir sorumlulukla barındıran ülkemizde sorunlar daha da büyüyebilir eğilimindedir.

Sonuç olarak neredeyse her yazımda belirttiğim gibi istikrarın yozlaşmaya başladığı şu günlerde bir an önce hukuki, idari, siyasi ne gibi önlemler alınacaksa acilen alınıp kesimler arasında sosyal barışı ve istikrarı sağlamalıyız.

Yoksa yarın çok geç olabilir...!

2014 YILINA GİRERKEN

Aralık 2013

“Öyle anlaşılıyor ki ekonomimizin yumuşak karnı olan bütçe açıkları, cari açıklar, sıcak para hareketleri ile yatırımlar, üretim, ihracat ve sonuçta işsizlik sorunu önemini koruyor.”

Önce OVP* 2013-2016 açıklandı bu konuda ki görüşlerimizi geçen ay dergimizde yorumladım. Üç yıllık olan bu programları neredeyse her yıl revize etmek durumunda kalıyoruz. Özeti ise ekonomik büyüme hedefi aşağıya, enflasyon tahmini yukarı yönlü değişiklikler içeriyor.

Sonra 2014 yılı ekonomimizin yol haritası açıklandı her iki açıklamada halkımızın ve en önemlisi yerli, yabancı iş dünyasının önünü görmesi bakımından önem taşıyor.

Öyle anlaşılıyor ki ekonomimizin yumuşak karnı olan bütçe açıkları, cari açıklar, sıcak para hareketleri ile yatırımlar, üretim, ihracat ve sonuçta işsizlik sorunu önemini koruyor.

2014 yılına Dünya ekonomisinde %3,6 büyüme beklentisi ile fazla karamsar bakılmıyorsa da (The Economist-The World Raporu) dünya ekonomilerini etkileyen ABD-Merkez Bankasının “FED” uygulamalarının etkili olacağı anlaşılıyor. FED başkanının değişmesi ve Yellen'in gelmesi ile her ne kadar para genişlemesini durduracak radikal önlemler ve faiz artımı beklenmese bile yine de piyasaların endişesi devam ediyor.

2014 yıl açıklamalarına gelince; Büyüme: %4, Cari açık: %6,1, Enflasyon: %5,3, İşsizlik:%9,4 tasarruf oranı 2013 te gerileyen %12,6'dan yukarı değerler hedef alınmakta.

Bize göre bu beklentiler oldukça iyimser Petrol fiyatlarının baskısının artarak devam etmesi halinde, dolar ve faiz gereken değerler altında seyrederken yukarı doğru baskılı olabileceği bekleniyor.

Bir başka konu halen elektrik enerjimizin %50'si doğal gazdan,%27'si kömürden, (termal) %17'si Hidrolik santralden %7'si ise Rüzgar Jeotermal v.b. kaynaklardan elde edilmekte. Bu yıl halkın sosyal gelişmesi; huzuru, imalat sanayimizin can damarı olan elektrik enerjisi konusunda yaşanması muhtemel fiyat artışı, kesinti ve kısıntı beklentisi düşündürücüdür.

Son olarak açıklanan (TÜİK) büyüme oranlarına gelince iç talep, özel sektör, yatırımları ve stok değişimlerinin etkisiyle üçüncü üç çeyrekte %4,4 ve dokuz ayda %4 büyümemiz sevindirici olsa da sağlıklı büyümede önem taşıyan imalat sanayi ve ihracat öncülüğü hedefimizin dikkatle incelemesi gerekir.

Umut bağladığımız net ihracatımızın etkisi 2012 yılında %4,1 iken bu yıl üçüncü çeyrekte %2,2'ye gerilemiş durumda olup en hızlı düşüş ihracatımızda önemli yeri olan dayanıklı tüketim mallarımızda izlenmekte.

Sanayimizin performansında da önemlenecek ölçüde düşüş izleniyor. Ekim 2013 ayında geçen aya göre %9,8, geçen yılın aynı ayına göre %0,5 düşüş var mevsim ve takvim etkilerinden arındırılrsa bile Eylül'e göre %3,1 düşüş, geçen yıla göre %0,7 gibi ihmal edilebilir bir artış sergileniyor.

Son on yılda GSMH ile kişi başına milli gelirdeki büyümeye ne denli sevinirsek sevinelim GSMH içinde önemli yer tutan Sanayi ve Tarım'daki gelişmeler de dikkat etmemiz gerekir.

Ekonomimizin itici gücü olan sanayimiz büyüse de GSMH içinde ki oran gerilemektedir. 1998 cari fiyatlarla GSMH içinde Sanayimizin payı %23,9 iken 2012 yılında %15,6'ya, tarım da ise %12,1'den %7,7'ye gerilemiş olup, hizmet sektörü ağırlıklı bir büyüme izlenmektedir.

Bu günlerde TBMM'de görüşülmekte olan bütçe tartışmalarının ışığında 2014 yılının 2013 yılından çok farklı olmayacağı anlaşılmaktadır. Ancak; 2014 yılının endişe doğuran farkı; yaşayacağımız yerel seçimler başta olmak üzere Cumhurbaşkanlığı seçimi ve genel seçimlerin doğuracağı belirsizlikler, gerginlikler sonucu doğabilecek ekonomik risklerdir.

Özet olarak:

- Siyasi istikrarı bozucu davranışlardan uzaklaşarak kesimler arasında sosyal barışı sürdürmeliyiz.
- Yatırım – Üretim – İhracat hedefli politikalardan taviz vermeden gerekli önlemleri hızla gecikmeden almalıyız.

Sonuç; En iyisi bütün kesimlerin ihtiyatlı ve sağduyulu davranmasıdır.

İSO. İSTANBUL SANAYİ ODASI DERGİSİ "SÖYLEŞİ"

"Munzurun Eteklerinden Sanayinin Zirvesine"

Kasım 2013

"İbrahim Bey, "Bana diploma değil tecrübeli bir adam lazım, sen motor sarmayı bilir misin?" diye sorunca ben de, "Motoru sarmak mesele değil, önemli olan motoru yakmamak" diye cevap verdim. Bana baktı ve "O halde otur bakalım, sende iş var" dedi. İbrahim Bey'in otur dediği yerde tam 35 sene oturdum."

50 yıllık sanayi serüveni ve ardından siyasi yaşamındaki deneyimleriyle "Türk sanayiinin ağabeyi" olarak anılan Ali Coşkun, hayatını işinin yanı sıra sosyal sorumluluk projelerine adanmış duayen bir işadami. Siyasetin ardından oğlu Yıldırım Coşkun ile iş dünyasına geri dönen Ali Coşkun, mevcut işlerini büyüme hedefiyle yeniden kolları sıvadı.

Ali Coşkun, uzun soluklu siyasi hayatını geride bırakırken oğlu Yıldırım Coşkun ile iş hayatına geri dönüş yaptı. Siyasi hayatı boyunca iş dünyası ile iç içe yaşadığı halde şahsi işlerinden uzak durmayı prensip edinen Ali Coşkun, bunu "Çok iyi niyetli olsanız bile, devlete iş yaptığınız zaman, illa ki bir kulp ile karşılaşacaksınız" diyerek açıklıyor.

Ali Coşkun, bugün oğlu Yıldırım Coşkun'la hizmet sektörünün üç ayrı alanında yoğun bir iş temposu içinde. "Şirketlere yönetim ve yatırım danışmanlığı", "kurumlara muhaberat ve lojistik destek hizmeti", "KOBİ'lere insan kaynakları, yeniden yapılanma, bilgi işlem destekli yönetim danışmanlığı" olmak üzere üç alanda hizmet veren baba-oğul, hizmet sektörünün içinde yer almalarının ayrıca sanayideki gelişmeleri de yakından takip etmelerine imkân verdiğini söylüyor.

Çok küçük yaşlarda simit ve gazete satarak başladığı para kazanma serüveninde çok önemli tecrübeler edinen Ali Coşkun, "kariyerimin dönüm noktası" dediği olayı ise İbrahim Bodur ile tanışması olarak aktarıyor.

“İbrahim Bey 1960’lı yıllarda bir mühendis arıyordu. (Bir hocamız aracılığıyla) Perşembe günüydü, İbrahim Bodur’la tanışmak için ofisine gittim. Kendisini beklerken, İbrahim Bey geldi. Ben de nezaketen ayağa kalktım. Sekreter Sayın İbrahim Bodur’a, “Arkadaş sizi bekliyor” dedi. İbrahim Bey bana baktı ve sekreterine dönerek “Mühendis beyle randevum var, sonra görüşelim” dedi. Sekreter, yine beni göstererek “Mühendis bey bu genç” dedi. Sonra İbrahim Bey hiçbir şey söylemeden içeri girdi. Sekreter bana, “Siz de girin” dedi. Ben de içeri girdim. Ayaktayım. İbrahim Bey bana: “Çok gençsin nasıl mühendis oldun” diye sordu. Ben de “Kısmetmiş efendim, çalışınca oluyor dedim. İbrahim Bey, “Bana diploma değil tecrübeli bir adam lazım, sen motor sarmayı bilir misin?” diye sorunca ben de, “Motoru sarmak mesele değil, önemli olan motoru yakmamak” diye cevap verdim. Bana baktı ve “O halde otur bakalım, sende iş var” dedi. İbrahim Bey’in otur dediği yerde tam 35 sene fabrikalar kurarak oturdum.

Sanayi sektörüne verdiği hizmetlerin yanı sıra Ali Coşkun, iş dünyası başta olmak üzere diğer sivil toplum kuruluşlarında aldığı görevlerle de tanınıyor. 22 yıl İstanbul Sanayi Odası Meclis Üyeliği ve Yönetim Kurulu Başkan Yardımcılığı, TOBB Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanlığı, İslam Ülkeleri Odalar Birliği Başkan Vekilliği, Milletlerarası Ticaret Odası Türk Milli Komitesi Başkanlığı, DEİK Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu Kurucu Başkanlığı bu görevlerinin sadece birkaçı.

2002-2007 yılları arasında Sanayi ve Ticaret Bakanlığı görevini üstlenen, TBMM’nin 20’nci, 21’inci ve 22’inci dönemlerinde İstanbul milletvekili olarak görev yapan Coşkun’un, ‘sanayicilerin ağabeyi’ olarak tanınmasında Türk sanayisine uzun yıllar yön vermesi ve kritik noktalarda önemli kararlar alması yatıyor. İş hayatı boyunca Türkiye’nin hem siyasi hem ekonomik tarihine şahit olan Ali Coşkun bakanlığı döneminde 16 kuruluş tarafından ayrı ayrı olmak üzere “Yılın Bakanı” seçilmiş, birçok ödülün yanı sıra Ulusal Enerji Forumu’nun 2008 yılında verdiği “Sürdürülebilir Yaşam Ödülü”nün de sahibi.

Sanayi Dergisi için bir araya geldiğimiz Ali Coşkun’a özel hayatı, iş dünyası ve siyasi yaşamı üzerine, oğlu Yıldırım Coşkun’a ise şu anda yürüttükleri faaliyetleri hakkında merak ettiğimiz soruları yönelttik.

Öncelikle bize kendinizden söz eder misiniz, kısaca Ali Coşkun kimdir?

- Ali Coşkun: Munzur Dağı'nın eteklerinde bir dağ köyünde dünyaya geldim. Okul yaşamıma da yine doğduğum köyde başladım. 1940'lı yıllarda çıkan bir kanunla okuma seferberliği ilan edildi, herkes okuma yazma öğrenmek için okula gidecekti. Üstelik o dönemde okullar beş sınıftan oluşuyordu. Kalabalık sınıflara bir de amcalar, teyzeler hatta dedeler de katılınca kadrolar iyice büyümüştü. Okula jandarma zoruyla baskı yapılarak getiriyorlardı. Okulda bir öğretmen bir de eğitmen vardı. Normalde sınıflar öğrencilere yetmiyordu. Belirli bir müddet sonra birazcık harfleri tanıyanı mezun ediyorlardı. Böyle bir dönemde babam tarihi bir karar alarak, tüm mal varlığımızı terk edip bizi Ankara'ya götürdü. İlk, orta ve liseyi Ankara'da okudum. Üniversite yıllarım ise İstanbul'da geçti. Yıldız Teknik Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Bölümü'nü bitirdikten sonra, İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi'nde yüksek lisans yaptım.

İş hayatında ya da eğitiminiz sırasında neler yaşadınız? Hayatınızda dönüm noktaları var mı?

- Ali Coşkun: Biz mütevazı bir ailede yetiştik. İlkokula gittiğim yıllarda ailemin de teşvikiyle çalışma hayatına simit satarak başladım. Buradaki amaç hayatı daha çabuk öğrenebilmektir. Sabahleyin saat 5'te simitleri alıp, Kurtuluş Tren İstasyonu'nda Kırıkkale Makine ve Kimya Endüstri Kurumu'nda (MKEK) çalışmak için giden işçilere satış yapardım. Akşamları da okuldan çıkınca İstanbul'dan gelen gazeteleri abonelerine dağıtırdım. Böylece okul harçlığımı çıkarırdım. Bir an önce hayata atılmam için ailem tarafından meslek lisesine kaydedildim. Meslek lisesini iftiharla geçerek bitirdim. Giriş imtihanını kazanarak Yıldız Teknik Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Bölümüne kaydoldum. Maddi zorluklar içinde sorunlar yaşarken gazetede bir ilan gördük. İlane göre Sarıyar Barajı ve Hidroelektrik Santrali için ehliyetli teknisyenler aranıyordu. Bizler de meslek lisesi mezunu olarak ehliyetli olduğumuz için hemen başvuruda bulunduk. "İmtihana girelim ve bir sene çalışalım para biriktirip Üniversiteye döneriz" dedik. Tam o sırada hayatımı değiştiren bir sarı zarf elime ulaştı. Sümerbank'tan burs kazanmıştım. Dolayısıyla yine üniversiteye döndüm. Burslu okuyarak üniversiteyi bitirdim.

İbrahim Bodur ile tanışmanız sizi sanayi sektörüne taşıdı. O günün sanayi sektörü ile bugünü karşılaştırır mısınız?

- Ali Coşkun: Sanayiciliğe adım attığımız yıllarda âdeti o günkü mevzuat "sanayileşmemeyi" sağlıyordu. Önümüzde döviz darlığı, kotalar, tahsisler, izinler vb. çok engel vardı. Örnek olarak Türkiye'de yatırımlar genelde ithal makinelerle yapılıyordu. Bin bir zorluk ve fedakârlıkla kurulan tesiste bir arıza olduğu zaman, ciddi sıkıntılarla karşılaşıyorduk. Küçük bir yedek parça için bile pek çok işlemden geçmeniz gerekiyordu. O dönemin sanayicilerini ülke kalkınmasına gönül vermiş fedakâr ve "çilekeş sanayiciler" olarak tanımlıyorum. Bugün sanayi tesisi kurmak inşaat sektöründe bina yapmak kadar kolaylaştı. Özellikle ekonominin dışa açılma kararı verildikten sonra Türk sanayisi hızlı bir şekilde gelişme kaydetti.

Tanıklığını yaptığınız Türk Sanayisi son 50 yılda ne tür değişimlere sahne oldu?

- Ali Coşkun: 60'lı yıllarda Türkiye, karma ekonomik modelle yönetilen yarı kapalı kendi içine dönük bir ülkedir. Yine o yıllarda Türk sanayisi, ithalatı ikame etme şeklinde gelişti. “Ben yerlisini yapsam tutar mı?” diye düşünen Türk müteşebbisleri genellikle ticaretten sanayiye geçti. Teknoloji transferi veya taklit ederek işe başladı. İthalat serbest olmadığı için tek imalatçı durumunu sağlayan imalatçılarla satıcı pazarı oluştu. Zira rekabet yoktu. Kalite ambalaj, fiyat, teknik servis ön plana çıkmıyordu. İhracat imkânları da yoktu. Zaten o yıllarda iki-üç milyon dolar ihracatın yüzde 90'ı klasik tarım ürünlerinden oluşuyordu. İktisadi devlet kuruluşlarının doğrudan ekonominin içinde olmaları özellikle enerji, hammadde fiyatlarının devlet tarafından belirlenmesi ve sık sık zam yapılması sanayiciyi zor durumlarla karşılatırıyordu. 1940'lı yıllarda ikinci dünya savaşının da etkisiyle içine kapanan ağır bir devletçi siyasetle idare edilen ülkemiz 1950'li yıllarda Adnan Menderes Hükümetiyle özel sektör öncülüğünde kalkınma hamlesini başlatmışsa da ihtilallerle amaca ulaşamadı. 1960'lı yıllarda ithalatı ikame ağırlıklı gelişen sanayimiz ancak 1980 li yıllarda Turgut Özal döneminde ekonomimizin serbest piyasa ekonomisi modeli ile dışarıya açılması, özel sektör öncülüğünde ve ihracat hedefli bir süreçte gelişti. 2000'li yıllarda da bu hedef daha da büyütülerek Türkiye'nin ihracatı 150 milyar dolar seviyelerini aşarak, ülkemiz yatırım cazibe merkezi haline geldi.

Sizin için “sanayi sektörünün duayeni” diyorlar, ne düşünüyorsunuz?

- Ali Coşkun: Büyük sermayedar olarak değil ama kalkınmanın itici gücü olduğuna inandığım sanayimize hizmeti ibadet sayarak kendi menfaatimi çıkarlarımı düşünmeden 50 yılı aşkın bir süre sanayiye hizmet ettim. Sanayinin her kademesinde ve özellikle ekonomimizin krize girdiği kritik dönemlerinde yer aldım. TOBB başkanlığım sırasında, rahmetli Turgut Özal'ın başbakanlık döneminde reform hareketleri içinde kendimi buldum. O günün koşullarındaki sıkıntılı günlerde yapılan reformlar, sanayiciyi, tüccarı esnafı, sanatkârı başlangıçta bir süre tedirgin ediyordu. Hükümetin aldığı kararlar doğrudu ancak çoğu zaman doğrular ile beklentiler arasında kaldım. Çok sıkıntılı günler yaşadık ancak hükümetle, yatırımcılar, sanayiciler ve tüccarlar arasında iyi bir denge kurabilmeyi başardık. Sanayi hızla Anadolu'ya yayıldı. Benim için “sanayinin ağabeyi, babası” diyorlar, ben de bundan dolayı gurur duyuyorum. Çocuklarıma bırakabileceğim mirasım bu olsa gerek.

Oğlunuz Yıldırım Coşkun ile iş hayatına geri döndünüz, bize biraz Yıldırım Coşkun'dan söz eder misiniz?

- Ali Coşkun: Erken yaşta evlendim ve mutlu bir yuva kurdum. Çocuklarımız oldu ancak ne yazık kızımı trafik kazasında kaybettim, çok zor günler yaşadık. Takdir-i İlahi, kaderde varmış... Oğlum Yıldırım gençliğinden de gelen baba tutkusu ve gücüyle bana çok destek oldu. Küçük oğlum Ali Murat ve çok sevdiğim iki torunumla tekrar hayata tutunduk. Yıldırım da benim gibi ilginç yetişti, meraklı bir çocuktu. Mesela, fabrikanın marangozhanesinde boyahanede uğraşmayı çok severdi. Daha sonra mekanik ve elektrik atölyelerinde çalıştı. Bu sırada işçi ilişkilerini ve hayatın gerçeklerini de öğrenmiş oldu. Yıldırım iyi bir öğrenciydi. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'ni yüksek bir puanla kazandı. Ancak o yıllarda yaşanan ideolojik öğrenci hareketleriyle sık sık üniversite kapatılıp tehlikeli olaylar yaşanılınca tahsiline Almanya'da devam etti. Entegre eğitim sistemi uygulanan Almanya'da aynı zaman sürecinde üç üniversitede üç fakülte bitirerek İktisat, İşletme ve Endüstri Yüksek Mühendisi olarak ülkeye döndü. Oğlumla her zaman gurur duydum ve kendisine çok güvenirim.

Yıldırım Bey biraz da sizi dinleyelim, öncelikle babanızdan neler öğrendiniz, kısaca söz eder misiniz?

- Yıldırım Coşkun: Her genç gibi biz de aileden çok şeyler öğreniyoruz ama hakikaten ne öğrendiğinizi kesin olarak bir kenara yazabilmek için belli bir yaşa gelmeniz gerekiyor. Ben babamın Milli ve Manevi değerlere, ailesine ülke menfaatlerine iş ahlakına olan hassasiyeti yanında yılmayan azmi ve çalışkanlığı ile sosyal ilişkilerinden etkilendim. Sosyal yönlerine yakından şahit oldum ve bizzat da yaşadım. Biz babamla yeni yeni birlikte çalışmaya başlayabildik. Çünkü babam özellikle TOBB Başkanlığı ve siyasi hayatı sebebiyle herhangi bir işin içinde yer almıyordu. Bizim de o alanlarda özellikle Devletle ilişkili iş yapmamızı yasaklamıştı. Buna ben de inanarak uyum sağladım. Siyaseti bırakıp kendi işinin başına dönmesiyle işbirliğimiz de başlamış oldu.

- **Bugün babanızla yürüttüğünüz çalışmalar ve projeler neler?**
- Yıldırım Coşkun: Biz üç ayrı dalda çalışıyoruz. İşlerimizden birincisini “büyük kuruluşlara ve uluslararası yatırımcılara yönetim, yatırım danışmanlığı oluşturuyor.” Özellikle yabancı kuruluşlara Türkiye’ye ilk ayak bastıktan belirli bir seviyeye gelene kadar destek veriyoruz. Hem özel sektörle hem de kamuyla olan ilişkilerini yürütüyoruz. Diğer bir çalışma alanımızı ise “muhaberat oluşturuyor”. Gönderi hizmeti denilen lojistiğin çok farklı bir tarafını bünyesinde barındıran muhaberat işini de yaklaşık 12 senedir sürdürüyoruz. Kurumların muhaberatını özelleştiriyoruz. Yani büyük kurumların ya da yerleşkelerin ofis binalarının içine girip, içerideki tüm iletişim hareketini hem içeriden dışarı, hem de dışarıdan içeri olan tüm prosesi lojistik destekle yönetiyoruz. Diğer işimizi ise “insan kaynakları” oluşturuyor. Burada da ağırlıklı olarak KOBİ’lere hizmet veriyoruz. Belli bir seviyeye gelmiş ve artık bir eşiği atlama durumunda olan firmaların insan kaynaklarını ön plana çıkarmaları konusunda onlara danışmanlık yapıyoruz. Yeniden yapılanmalarını ve bilgisayar destekli yönetime geçmelerini sağlıyoruz. İnsan kaynakları sistemi kurabilme konusunda oldukça da iddialıyız. İki en fazla üç ayda, bir firmanın sistemini kurup işi onlara teslim edebiliyoruz.
- **Ali Bey, bize iş yaşamınızda ailenizi de kapsayan unutamadığınız bir anınızı anlatır mısınız ?**
- Ali Coşkun: Bir gün aile meclisini topladım, “Siyasette olmam için çok ısrar ediyorlar ne diyorsunuz?” diye sordum. Oğlum Yıldırım bana, “Baba gayrimenkullerimizden nereyi satmayı düşünüyorsun” dedi. Biz kimseye karşı borçlu olmamak için siyasete girerken çeşitli varlıklarımızı sattık, öyle seçimlere girdik. Biz aile olarak bu konuda çok duyarlı olduğumuz için siyasetteyken bu konularda çok hassas davrandık. Çocuklarımin hiçbir zaman Devletle ilişkili işlere ihalelere girmesini istemedim. Çünkü çok iyi niyetli bile olsanız, devlete bir iş yaptığınız zaman, illa ki bir yorum yapılır ve bir kulp takarlar. Bunun için uzak durmayı tercih ettik.

"OVP" ORTA VADELİ PROGRAM (2014 - 2016)

10 Ekim 2013

"Unutulmamalı ki, dünyanın her hangi bir yerinde siyasi, ekonomik, sıcak, soğuk çatışmalar ülkemizi anında etkilemektedir. Kaldı ki, komşumuz Suriye başta olmak üzere Arap Baharı adıyla sürdürülen müdahaleler sonucu yaşanan gelişmeler Türkiye'yi zor günlerle karşı karşıya bırakabilecek bir eğilim göstermektedir."

2014-2016 Orta vadeli programı açıklandı özet olarak ekonomik büyümeler aşağı, enflasyon tahminleri yukarı yönlü değişiklikler içeriyor.

2002 yılı hükümet programı üzerinde çalışırken aldığımız doğru ve önemli kararlardan biri de Kamu İdaresinin ve özel sektörün güven duyarak önünü daha iyi görebilmesi için yıllık program hedefleri yerine üçer yıllık program hedefleri belirlenerek bir nevi ekonomik yol haritası hazırlamak oldu.

Ancak programınız ne olursa olsun sonucu uygulamaların belirlediği gerçeğini bir kez daha yaşıyoruz.

İlki OVP 2006-2008 sonra OVP 2009-2011 derken neredeyse her yıl gelecek yıllar revize edilerek yenilerini açıklar olduk, daha önce OVP (2011-2013) ve OVP (2012-2014)'lerin açıklandığı dönemlerde yaptığımız yorumlarda hedeflerin oldukça iyimser yani gerçeklerden uzak hazırlandığını yazmıştık (**). Bugün açıklanan tablo da fazlaca değişen bir yapı görülüyor, zira açıklanan beş OVP döneminde (***) büyümede %167, cari dengede %87, ihracatta %26, ithalatta %38, işsizlikte %34 gibi önemli saplamalar yer alıyor.

Yatırım - üretim - ihracat hedefli büyümeyi ilke edinen hükümetimizin ve ilgili-lerin önceki yazılarımızda da konu ettiğimiz gibi özet olarak aşağıdaki hususlara tekrar dikkatlerini çekmek isteriz.

a) Dış Pazarlar:

Kurlardaki değişim, ihracaat pazarlarındaki durgunluk, mevcut dış pazarların kaybedilme riskleri.

b) Cari Açık:

Ekonomimizin önemli rahatsızlıklarından biri olan özellikle dış ticaretten kaynaklanan cari açığın artarak devam etmesi

2009 döneminde ortalama 18 milyar \$, 2011 döneminde ortalama 39 milyar \$ iken tablodan görüldüğü gibi 2012'de 47,8 ve 2016 yılında 102,5 milyar dolar gibi bir artışla seyretmektedir.

c) Sıcak para:

Ekonomimizin ikinci önemli sorunu ise son yıllarda sıcak para girişinde ki memnuniyet verici olarak karşılanan artışlarla birlikte oynaklığının ve güvensizliğinin doğurabileceği risklerin dikkate alınmaması.

d) Bütçe açıkları:

Özelleştirme gelirleri, vergi, SSK primleri, servet, barış uygulamaları, 2B arazi satış gelirleri gibi geçmiş yıllardan kaynaklanarak olumlu seyreden bütçe açıklarının mali yapımızı sarsacağı hususunun yeterince önemsenmediği gerçeği.

e) Tasarruf:

Yukarıda özet olarak verilen önlemleri derinden etkileyen bir önemli husus da tasarruflarda ki azalışın veya artmayışın yanı sıra israfı önleyici tedbirlere yeterince yer verilmediği dikkati çekmektedir.

Özellikle son yıllarda kamu harcamalarında yer alan lüks yapılı ve çok lüks dekorasyonlu binalara sahip olma merakımız diğer taraftan piyasalarda bilinçsizce süregelen hevese, gösterişe dayalı tüketim ekonomisi toplumda israf ekonomisini tetiklemektedir.

Geç De olsa Sayın Başbakan Yardımcısı Ali Babacan'ın "Ayağını yorganına göre uzat" öz değişimizi çağırıştıran "Kazancından çok harcama" anlamına gelen açıklamalarını memnuniyetle karşıladık, umarız mali politiklardan taviz verilmez ve açıklanan programlar büyük ölçüde gerçekleşir.

Unutulmamalı ki, dünyanın her hangi bir yerinde siyasi, ekonomik, sıcak, soğuk çatışmalar ülkemizi anında etkilemektedir. Kaldı ki, komşumuz Suriye başta olmak üzere Arap Baharı adıyla sürdürülen müdahaleler sonucu yaşanan gelişmeler Türkiye'yi zor günlerle karşı karşıya bırakabilecek bir eğilim göstermektedir.

Son olarak halkımızı bunaltan; gelir dağılımında ki süregelen dengesizlik, enflasyon, işsizlik, barış süreci ile devam eden terör olaylarında ki belirsizliklerin kendi mecralarında devam ettiğini dikkate almak zorundayız.

Yazımızı sık sık tekrarladığımız uyarı cümlemizle bitirelim.

Kazanımlarımızı kaybetmeden, rehavete ve karamsarlığa kapılmadan tedbiri elden bırakmayalım.

Sevgi ve dualarımla.

(*)1986-90 TOBB Başkanı 58-59 Hükümetler Sanayi ve Ticaret Bakanı (**) İş Dünyasında Anahtar Dergisi Ali Coşkun (***) Dünya Gazetesi Araştırmaları 9/10/2013 (****) İsrar ve kalkınma Ali Coşkun Turcomoney

İŞTE TÜRKİYE'NİN ORTA VADELİ YOL HARİTASI

	2012	2013*	2014*	2015*	2016*
Büyüme (%)	2.2	3.6	4.0	5.0	5.0
GSYH (milyar \$)	786	823	867	928	996
Kişi başı gelir (\$)	10.497	10.818	11.277	11.927	12.670
Enflasyon TÜFE (%)	6.2	6.8	5.3	5.0	5.0
Yurtiçi tasarruf/GSYH	14.5	12.6	13.8	14.9	16.0
İhracaat (milyar \$)	152.5	153.5	166.5	184.0	202.5
İthalat (milyar \$)	236.5	251.5	262.0	282.0	305.0
Dış ticaret dengesi (milyar \$)	-84.1	-98.0	-95.5	-98.0	-102.5
Turizm geliri (milyar \$)	25.7	29.0	31.0	32.0	34.5
Cari açık (milyar \$)	-47.8	-58.8	-55.5	-55.0	-55.0
Cari açık / GSYH (%)	-6.1	-7.1	-6.4	-5.9	-5.5
İşsizlik (%)	9.2	9.5	9.4	9.2	8.9
Bütçe açığı (milyar TL)	-29.4	-19.4	-33.2	-29.5	-23.0
Ortalama dolar kuru (TL)	1.80	1.89	1.98	2.04	2.10
* Beklenti					

Tablo Milliyet 09.10.2013

GELİR DAĞILIMI ve İSRAF

Ekim 2013

“Elde edilen birikimleri yitirmeden yetmiş sent’e muhtaç olduğumuz karaborsanın hüküm sürdüğü en zaruri beslenme ve sağlık araç ve gereçlerin bulunamadığı kuyruklarda beklediğimiz günleri unutmayalım.”

TÜİK 2012 yılı gelir dağılımı raporunu açıkladı zengin ve yoksul arasındaki fark 2011 yılına göre değişmedi. Her ne kadar 2002 yılında en yoksul ile en zengin arasında %10 nüfus dilimlerine göre 18 kat uçurum var iken şimdi 14 kata düşmesi sevindirici olsada yeterli değil. Çünkü nüfusun %16’sı sürekli yoksulluk riski altında.

Nüfusun %10'luk aralıklarla gelir dağılımı oranları:

Dilimler	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Toplam
Yıl 2002	1,9	3,4	4,4	5,4	6,4	7,6	9,3	11,5	15,5	34,6	%100
Yıl 2011	2,2	3,6	4,8	5,8	6,9	8,2	9,8	11,9	15,5	31,3	%100
Yıl 2012	2,2	3,7	4,8	5,8	7,0	8,3	9,8	11,8	15,5	31,1	%100

Ayrıca coğrafi bölgeler, şehirler, ve kesimler arasında hiç de adil olmayan bir dağılım mevcut.

Dünyada da daha önce yazdığım gibi nüfusun bir milyarı günde bir ABD dolarıyla yaşama savaşı veriyor.

Bu adaletsizliği incelediğimizde etken unsurlardan biride karşımıza aşırı israf ve gösteriş olarak çıkıyor.

Oysa ki inanç dünyamızda israf haram ve en büyük günahlardan sayılmakta böylesine aç ve perişan insanlar yaşadığı dünyamızda bu görüntüler ne insanı nede ahlaki bir durum.

Tabiidir ki bu durum hükümet programları, bütçe imkanları ve ekonomimizin genel yapısı ile doğrudan ilgilidir.

Genelde ekonomimiz bütçe açıkları, sıcak para ve cari açık üçgeninde risk taşımaktadır. Bunlardan cari açık büyük ölçüde dış ticaret açığından kaynaklanmaktadır, yani bu kadar çabaya rağmen ihracat ithalatı karşılayamamaktadır.

İthalatımızın yaklaşık %85'i sermaye yatırımları ve ara mallar %15'i ise tüketim mallarından oluşmaktadır.

Sermaye yatırımlarının ithalinden fazlaca tasarruf imkanı olmasa da ithal edilen sanayi ara mallarından yerli üretimi olanlar teşvik edilerek büyük bir tasarruf sağlanabilir hem de iş ve istihdam imkanı doğar.

Küreselleşme ve serbest piyasa ekonomi sürecinde mevzuatla devletin koyu bir korumacılık yapması arzu edilmez ancak de insanlarımızın ülke yararına vicdanlarında tasarrufa yönelmeleri en azından vatandaşlık görevidir diye düşünüyorum.

Son altı ayda çeşitli sebeplerle ülkenin tüm coğrafya bölgelerinde yaptığım seyahatler sırasında yıllardır beraber çalıştığımız sanayici, tüccar, esnaf ve halkın her kesiminden vatandaşlarla görüşme imkanı buldum.

Net bir tarifi yapılamayan halkın bir kesimin de durgunluk ve huzursuzluk rüzgarları esiyor.

Diğer taraftan, piyasada reklamların, yazılı, görsel basınında etkisiyle yayıldığı söylenen gösteriş ve tüketim ekonomisine yönelmiş bir tablo mevcut.

Adaletsiz gelir dağılımının üzücü görüntüsünü içine sindirerek sorumsuzca ve çılgınca yaşayan bir kesimin yanı sıra imkanları yetersiz olduğu halde özentisi ile onlara benzemeye çalışan tüketim ve gösterişe kendini kaptırmış, ithal malı marka bağımlısı haline gelmiş insanlarımızı hayretle ve ibretle izliyoruz.

Ülkemizde piyasalara adeta hak etmeden, üretmeden çılgınca tüketen ve tüketirken de israf eden bir gösteriş ekonomisi hakim olmaya başladı.

Özellikle çilekeş çiftçimizin, hizmet kesiminde çalışanlarımızın ve ihracat gelirimizin %90'ını sağlayan sanayimizin, kutsal bildiğimiz emekçinin alın terini sermaye riskiyle yoğurup bin bir çileyle kazandığı ihracat dövizlerini hiçbir katkısı olmayan kişiler tarafından sadece heves ve gösteriş için harcanması hiçte hoş karşılanırlar bir durum değil.

Bu yazıyı yazmak istemezdim...! ancak ülkemizde yaşayan herkesin sorumluluk duyarak hareket etmesi, en azından insanlık ve vatandaşlık görevidir.

Elde edilen birikimleri yitirmeden yetmiş sent'e muhtaç olduğumuz, karaborsanın hüküm sürdüğü en zaruri beslenme ve sağlık araç ve gereçlerin bulunmadığı kuyruklarda beklediğimiz günleri unutmayalım.

Sözlerimi Mevlana Celaledin Rumi'nin uyarısı ile birlikte bitirelim;

Ne adamlar gördüm sırtında elbise yoktu,

Ne elbiseler gördüm içinde adam yoktu...!

DEVLET - MİLLET İLİŞKİSİ ve KALKINMA

Ağustos 2013

“Bugün ülkemizde mevcut olan anayasa, siyasi partiler ve seçim kanunu başkanları zamanla tek adama dönüştürmektedir. Milletvekillerinin seçim yerleri ve sıraları genel başkan tarafından belirlendiğinden, milletvekilleri yeniden seçilebilmek için liderin vekili haline dönüşmekte, parti içi demokrasi yaşanmamakta her konuda başkanın dediği olmaktadır.”

Devlet; millet için kurumsallaşmış sosyal ve siyasi bir yapıdır ve devlet milleti için vardır.

Yasama-İcra-Yargı; bağımsız olup devletin temel unsurlarıdır.

Siyaset; demokratik hukuk devletinde millete hizmet etmenin şerefli bir yoludur. Yeter ki seçilenler şerefli kalabilsinler.

Siyasi partiler; millete hizmet edecek milletvekillerinin seçilme kuruluşları olup yönetime müdahale yetkileri yoktur.

Seçim; milletin inanç ve düşünceleri doğrultusundaki beklentilerini devleti yönetmeye talip olan siyasi kadrolara yansıtma aracıdır.

Devlet; milletiyle dolayısıyla tarihiyle, dinle barışık olmalıdır. Devletin niteliğiyle, milletin öz değerleri müştereken korunmalıdır.

Devlet ve milleti karşı karşıya getirecek kavram kargaşalarına yer verilmemelidir. Güçlü devlet milleti potansiyel suçlu göremez, milletle değil suçluyla uğraşır.

Demokrasi; çoğunluğun rejimi olmakla birlikte, ne çoğunluğun oyunu alıp devlet biziz diyen bazı azınlıklardan oluşan güç odaklarına boyun eğmesi, nede çoğunluğun azınlığı ezmesi değildir.

Ne yazık ki seçime ve sandığa saygısı olmayan bir kısım (militarizm, medyazim, zenginizm gibi) menfaatçi ideolojik güç grupları kendilerini zaman zaman hükümeti kurma, yıkma, icazet verme merci olarak görmektedirler. Oysa ki demokrasilerde iktidarlar vesayet altına girmemelidir.

Batı ülkelerinde burjuva; devleti ayakta tutmakta etkili bir unsurdur bizde ise devleti baskı altına alarak geçinme yollarını aramaktır.

Zira devlet zaman zaman teşviklerle, usulsüz ihale ve kredilerle kimi zengin kimi fakir bırakacağına karar verme durumuna düşmektedir.

Hedef zengin millet, güçlü devlet olmalıdır.

Bir ülkenin isminde ya da yasalarında demokrasi ve cumhuriyet kavramlarının geçmesi o ülkede bu kavramların olduğunu göstermez.

Nitekim yakın tarihe kadar SSCB döneminde bir çok uydu ülke isminde, örnek olarak “Doğu Almanya Demokratik Halk Cumhuriyeti” veya “Libya İslam Cemahiriyesi” adını taşıyan ülkelerde cumhur da yoktu demokrasi de.

Ülkemizde Cumhuriyetin kurulması sonrası demokrasi ile taçlanması hedeflenmişse de o günkü şartlarda zamanla Demokratik Cumhuriyet yerine ağır bir bürokratik Cumhuriyet oluşmuştur. Sonuçta bugün devletçi yapıyı benimseyen SSCB ve komünizm yıkıldığı halde devletçi zihniyetin olduğu katılaşmış bürokratik yapı ve engeller kendini zaman zaman hissettirmiştir.

Demokratik Cumhuriyet bir yaşam biçimi olup, bu rejimde **“demokrasi” “insan hakları” “hukukun üstünlüğü” ve “özgürlükler”** önem taşır.

“Düşünme ve ifade özgürlüğü” “din ve vicdan özgürlüğü” “Teşebbüs özgürlüğü” yaşanmayan rejimlerde demokrasi ve cumhuriyet bir şey ifade etmez.

Bugün ülkemizde mevcut olan anayasa, siyasi partiler ve seçim kanunu başkanları zamanla tek adama dönüştürmektedir. Milletvekillerinin seçim yerleri ve sıraları genel başkan tarafından belirlendiğinden, milletvekilleri yeniden seçilebilmek için liderin vekili haline dönüşmekte, parti içi demokrasi yaşanamamakta her konuda başkanın dediği olmaktadır.

Aslında yönetimlerde istişare esas olup tek adamlık ne İslami nede insanidir. Ancak bu gerçeği dönem dönem yaşamaktayız.

Halk artık lider partisi yerine kadro partisi özlemi içindedir. Zira milletin seçimi verdiği siyasi kredi dürüst olarak kullanılamamaktadır.

Demokrasilerde siyasi partiler dışında “STK” Sivil Toplum Kuruluşları da büyük önem taşırlar. STK halktan gücünü alan Haktan, adaletten yana, yanlış tepkili, iyiden yana tavır alan, kendini demokratik yollarla ifade edebilen, konuşan Türkiye’yi oluşturan yasal kuruluşlardır ve demokrasinin yerleşmesinde, gelişmesinde vazgeçilmez unsurlardır. Bu nedenle sivil toplum kuruluşlarına çok önemli görevler düşmektedir.

Bir önemli hususta, kültürümüzdür, toplulukları millet yapan öz değerleridir. Kültürünü kaybeden toplumlar zamanla yok olmaya mahkumdur.

Büyük alimlerimizden merhum ALİ ULVİ KURUCU, üstad NECİP FAZIL KISAKÜREK’e: “Memlekette neler oluyor, ne bu halimiz?” diye sorunca üstad

“Haktan uzaklaştık, batıl da bizi kabul etmiyor. Tarihine ecdadına saygı göstermeyen bize ne faydası var diyorlar” diye cevap vermiş.

Bir başka önemli husus ekonomidir. Ekonomi; devletin rekabet gücünü gösterir bu nedenle Devlet Yönetimlerinde ekonomik tedbirler, siyasi tercihlerin önünde yer almak zorundadır. Ancak, siyasi istikrarın ve sosyal barışın sağlanabildiği güven ortamında ekonominin sürdürülebilir bir büyüme ile güçlenmesi mümkündür.

Zaman zaman Devlet Yönetiminde önemli kavramlar olan maliye'yi “maliye”...! mülkiye'yi “mülkü-ye”...! olarak anlayan sorumsuz yöneticiler ne yazık ki ülkemizi krizlere sürükleyip, millete hizmet yerine yüksek faiz, yüksek enflasyon ve borçlarla çekilmez yükler oluşturmuşlardır.

Diğer taraftan, Dış politikada ise; Atatürk'ün veciz “Yurtta sulh, cihanda sulh” sözünü “Yurtta sus, cihanda sus”...! olarak değerlendirilip teslimiyetçi politikalarla Türkiye'nin var olan gücü yansıtlamamış, adeta cihan devleti Osmanlı'nın ve Cumhuriyetimizin mirası harcanmıştır.

Ülkemizin barışa, sevgiye huzura ihtiyaç duyduğu bu günlerde yaşanan küreselleşme sürecinde, geçmişte yapılan yanlışlardan ders alınarak tek çıkar yolumuz rekabet gücü yüksek ülke olabilmektir.

KALKINMA PLANLARI

Temmuz 2013

“Yaşanan bütçe açıkları, sıcak para hareketleri en önemlisi tasarruf oranının düşüklüğü ile cari açıkların olumsuz etkisi sonucu yeniden oluşma eğilimi gösteren faiz-döviz-borsa çalkantıları ekonomimizi hala baskı altında tutarak risk oluşturmaktadır.”

Kalkınma Planları; ülkede kaynakların en verimli şekilde kullanılarak ekonomik, sosyal büyümeyi, kültür değerlerinin gelişme düzeyini hedefleyen belgelerdir.

Ülkemizde kalkınma planları kamu için zorunlu, özel kesim için yol gösterici olarak süregelen planlı ve programlı iş yapma alışkanlıkları olmayan kurum, kuruluş ve işletmelerimizin büyük ölçüde kendine çekidüzen vermesine örnek olmuştur.

1960 ihtilalından sonra 30 Eylül 1960 tarihinde kurulmuş olan DPT Devlet Planlama Teşkilatı ile ülke gündeminde yer alan planlı dönem bir taraftan yarıda bahsettiğimiz yönetim alışkanlıklarını kazandırırken, diğer taraftan Turgut Özal öncülüğünde ülke ve işletme yönetimlerine ve siyasi kadroların yetişmesine okul olmuştur.

1963 yılında yürürlüğe giren ilk beş yıllık planla birlikte dokuz plan dönemi yaşadık. Onuncu beş yıllık kalkınma planı bugünlerde TBMM Türkiye Büyük Millet Meclisine sunuldu yasalaşması sonucu 2014 – 2018 yılları için belirlenen hedeflere ulaşmaya çalışılacak.

İlk üç uygulamadan sonra uygulama heyecanının büyük ölçüde zayıfladığı ve hedeflere ulaşma ciddiyetinden uzaklaşmaya çalışıldığı, kamu için zorunlu görülen plan döneminden artık büyük ölçüde değişiklik yapılma döneminin geldiğine inanmaktayım. Zira gelişen ülkelerde merkezi planlama çoktan terk edilmiş durumda.

Bakanlığım süresince de gördüm ki katı devletçi plan dönemleri bütün dünyada terk edildiği gibi bizde de bu kuruluşumuzun ülke kaynaklarını stratejik araştırma merkezi olarak araştırma sonuçlarını ortaya koyup uygulamaları gözetleyen tavsiyelerde bulunan, yol gösteren bir yapıya bürünmelidir.

Zira her bakanlık yıllık veya üç yıllık plan ve programına göre ilgili birimlerin görüşlerini değerlendirerek bütçesini hazırlamakta bakanlar kurulundan geçirilerek TBMM'ne sunmakta tali komisyonlarda ve ana komisyon olan bütçe komisyonunda görüşülüp meclis gündeminde tartışılıp karara bağlanmakta

Cumhurbaşkanı onayı sonrası Resmi Gazetede yayınlanarak, yasalaşp yürürlüğe girmektedir. Ancak icracı bakanlıklar kendi yasasını uygulamakta özgür olmayıp DPT – Maliye – Hazine üçgeninde yeniden harcama onayı için çabalamaktadır. Bu işler ise birçok yatırım ve işlemi olumsuz yönde etkilemektedir. Böylece yetki ve sorumluluk dengesi zedelenmektedir.

Onuncu kalkınma planına kısaca göz attığımızda dönem sonu olan 2018 yılında işsizlik: %7,2, enflasyon %4,5 ihracat; 227 milyar\$, ithalat; 404 milyar\$, büyüme ortalama; %5,5 Dönem sonu ABD Doları; 1,97 TL., Milli gelir 1 trilyon 285 milyar\$ nüfus; 80,4 milyon ortalama kişi başı milli gelir: 16.000,-\$ olarak öngörülmüş.

Bu haliyle olumlu, temkinli bir plan dönemi görülmekle beraber şu gerçekleri gözden uzak tutmamalıyız.

Ülkemizin kalkınmasının birinci şartı her zaman söylediğimiz gibi siyasi istikrarın sağlanmasına bağlıdır.

2014 - 2015 yıllarında yaşayacağımız üç önemli seçimin havasına şimdiden girilmiş ve liderler birbirlerine acımasızca saldırmaya başlamışlardır. Bu gerginlik bazı halk kitlelerini ve değişik görüşlere sahip gençleri Devlet Güvenlik birimleri ile çatışma durumuna itmektedir. Ülkeye zarar veren direnişler sergilenmekte, kesimler arasında sosyal barış bozulmaktadır.

AB başta olmak üzere birçok ülke henüz mali krizden kurtulamamış olması nedeniyle, bu durum Türkiye'yi de olumsuz yönde etkilemektedir.

ABD Merkez Bankası FED başkanının açıklamalarının, Gezi Parkı olaylarının doğurduğu olumsuz ortamın, piyasadaki durgunluğun tetiklediği borsada ki düşüşün ve en önemlisi ABD Doları döviz kurunun (\$=1,94TL) şimdiden 2018 yılında ön görülen seviyede seyretmesi çok temkinli ve tedbirli hareket etmeyi gerektirmektedir.

Kaldı ki Türkiye'nin rekabet gücü yüksek bir ülke olabilmesi, huzur içinde sürdürülebilir kalkınma hedefinin ortalama % 5 ila %7 ve üzeri olmasına bağlıdır. Oysa ki olumsuz gelişmeler son yıllardaki kazanımlarımızı da tehlikeye sokma eğilimindedir.

Sürdürülebilir kalkınma ise; özel sektör öncülüğünde yatırım-üretim-ihracat seferberliğine, bu konular ise öncelikle sağlanacak güven ortamına, sonra da özel sektörün önünde hala var olan bürokratik engellerin kaldırılmasına ve ulaşılması öngörülen hedeflere varabilmek için yeni teşviklerle yapısal değişimlere bağlıdır.

Yaşanan bütçe açıkları, sıcak para hareketleri en önemlisi tasarruf oranının düşüklüğü ile cari açıkların olumsuz etkisi sonucu yeniden oluşma eğilimi gösteren faiz-döviz-borsa çalkantıları ekonomimizi hala baskı altında tutarak risk oluşturmaktadır.

Diğer taraftan hedeflere varabilmemizde Eğitimin, ARGE (innovasyon) ve girişimciliğin önemi unutulmamalıdır.

EKMEK, SU İSRAFI VE YOKSULLUK...!

Haziran 2013

“Başta kaybedince geri kazanamadığımız en kıymetli varlığımız zamanımız olmak üzere dinimizce de Haram kılınan her türlü israfı önleme olgunluğuna erişeceğimiz daha huzurlu günlere kavuşmak dileklerimizle.”

Bütün dünyada gelir dağılımındaki dengesizlik bazı kesimleri acımasız bir hayata mahkum ediyor.

Her ne kadar tam eşit bir gelir dağılımı uygulanması mümkün olmamakla birlikte adalet kavramı çerçevesinde ibret ve önlem alınması gerekir.

Dünya nüfusunun yaklaşık yarısı (%50) günde 2\$=3,6TL bir milyar kişide günde 1\$=1.8TL ile yaşama savaşı vermektedir.

Ülkemizde ise sanayileşmenin Anadolu'ya yayılması, Devletin asli görevlerine dönmesi ile yatırım, üretim ve ihracat hedefli özel sektör öncülüğünde kalkınma modeliyle bölgesel ve kişisel gelir dağılımında giderek düzelme görülmesine rağmen halen nüfusun en zengin %20 kesiminin sahip olduğu gelirle nüfusun en fakir %20' kesiminin sahip olduğu gelir arasında 8 kat fark bulunmaktadır.

Bütün bu dengesizliklerin yüzlerce sebebi sayılabilirse de bana göre önde gelen sorunların biriside dini inançlarımız haram kılmasına rağmen dünyada olduğu gibi ülkemizde de israfın her konuda devam etmesidir.

Örnek olarak; halkımızın temel beslenme kaynağı olan ve nimet deyince halkımızın ilk aklına gelen ekmek israfı konusunda önemli bir kamu kuruluşumuz olan TMO Toprak Mahsulleri Ofisi tarafından çok ciddi bir araştırma yayınlandı tüm emeği geçenleri kutluyorum.

Rapordan çok özet olarak bazı bilgileri aşağıda herkesin insafına ve takdirine sunmak istiyorum. Dünyada bir taraftan yılda 1 trilyon \$ değerinde 1,3 milyon ton gıda israf edilmekte, diğer tarafta milyonlarca insan açlıktan ölmektedir.

Ülkemizde yılda yaklaşık 37 milyar adet ekmek üretilmekte bunun yaklaşık 2 milyar adedi israf edilmekte, 860 milyon \$=1.5 milyar TL çöpe atılmaktadır.

Hayatımızın diğer mucizesi olan su israfı da çok büyük bir tehlike olarak giderek belirgin hale geliyor. Açıklamaya göre ekmek israfı su israfını da etkilemektedir.

Tarlardan sofraya gelen 1 kg ekmek için 1.6 ton su kullanılmaktadır.

Bilindiği gibi vücudumuzun yaklaşık %63'ü, beynimizin %70'i, kanımızın %80'i, Dünyamızın dörtte üçü su. Dünyadaki toplam su miktarı yaklaşık 1,4 milyar metre küp bu suların %97'si denizlerde tuzlu su ancak %3'ü nehir, göl ve kutuplarda tatlı su olarak bulunuyor. Bunların çoğunu da çeşitli atıklarla acımasızca kirletiyor ya da israf ediyoruz.

Ülkemizde bilinenin aksine nüfusun artması çevre kirliliği ve kullanma alışkanlıklarımızın değişmesiyle su kaynaklarımız giderek fakirleşiyor.

Her ne kadar deniz ve atık suları arıtma v.b. Yollarla yeni teknolojik kaynaklar aranıyorsa da, mevcut kaynakların kıymetini bilmeliyiz bunun içinde öncelikle çevreyi kirletmemeyi ve israfı önlemeliyiz.

Günlük hayatımızda bize basit gelen farkına varmadan bilinçsizce yaptığımız israfa geliniz kısaca bir göz atalım;

Tuvalette gereksiz sifon çekmek 10 lt, bir seferlik çamaşır makinesi çalıştırmak 40 lt, on dakika duş almak 130 lt, musluğu açık tutarak diş fırçalamak, saç taramak 20 lt, musluğu olduğundan fazla açarak el yüz yıkamak 30lt, tamir edilmeyip damlayan musluk günde 10 lt, süpürge yerine hortumun ucunu sıkıştırıp tazyikli su ile yer temizlemek 50lt, ve benzeri ihmaller sonucu evlere giren suyun yaklaşık dörtte biri boş yere harcanıyor.

Birleşmiş Milletler raporlarına göre **her 15 saniyede bir çocuk sağlıklı su ve susuzluktan ölüyor.**

Başta kaybedince geri kazanamadığımız en kıymetli varlığımız zamanımız olmak üzere dinimizce de Haram kılınan her türlü israfı önleme olgunluğuna erişeceğimiz daha huzurlu günlere kavuşmak dileklerimizle.

KALKINMA ve BARIŞ SİYASİ İSTİKRARLA SAĞLANIR

Mayıs 2013

***“Huzur, istikrar ve refah için başta siyasi parti başkanlarına ve her kesi-
me önemli sorumluluklar düşmektedir.”***

Ocak ayı dergimizde “2014 yılına girerken” başlıklı yazımda önce OVP 2013-2016 programına değinerek üç yıllık olması gereken bu programların neredeyse her yıl revize edildiğini belirtmiştim, nitekim bu program yayınından birkaç ay sonra bugün revize edilme durumuna geldi.

Başlıkta kullandığım ifadeyi de TBMM-Parlamento dergimizde yayınlanan bir röportajın sonunda ifade etmiştim.

Bu günlerde yaşadığımız yerel seçimleri; partililer genel seçim havasına sürüklemekle kalmayıp karşılıklı üzücü ve düşündürücü hakaretlerle süsleyerek adeta kesimler arası kavga haline getirdiler.

17 Aralık ve 25 Aralık Yolsuzluk iddialarının ayyuka çıkması, iddia edilen ce-maat olaylarının yıllardır süregelen Ergenekon, Balyoz v.b. olaylarla karışır hale gelmesi ve aynı tarihlerde tahliyelerin başlaması sonucu yer yer ülke-yi savaş meydanına çeviren tatsız, ürkütücü, olaylar düşündürücü boyutlara ulaştı.

Bu olayların kavga, karşılıklı suçlamalar yerine hukuk düzeni içinde daha sa-kin çözülemeyişi ülkeyi karamsar bir ortama sürüklemektedir.

Unutmayalım ki önümüzde Cumhurbaşkanlığı ve gelecek yıl Genel Seçimler var, telafisi imkansız bir ortama sürüklenmeyelim.

Ekonomimizin yumuşak karnı olan işsizlik, bütçe açıkları, dış ticaret açığı, ve büyük ölçüde sıcak paranın etkisinde olan borsa, yükselen faiz ve döviz kurlarında beklenmeyen değişim piyasaları olumsuz yönde etkilemektedir.

Borsada hızlı düşüş,

TÜFE ve ÜFE enflasyonda artış, Dış yatırımlarda azalma,

İşsizlik oranında genelde %10, genç nüfusta %19,3, seviyesine çıkış,

Reel kesimin mevsim etkisinden arındırılmış üç aylık (üretim, ihracat, iç talep, istihdam), güven endeksinde %6,4, tüketici güven endeksinde %3,5 düşüş.

İhracatın ithalatı karşılama oranı 2012 yılında %64,5 iken, 2013 yılı sonunda %57,1 oranına gerilemesi sonucu Dış Ticaret açığı bir yıl öncesine göre %37,3 artarak 99.milyar 782 milyon \$ seviyesine çıkması.

Protestolu senet ve karşılıksız çeklerde artış.

Neticede; Piyasada seçim faaliyetlerinin sürüklediği bir kaç kesim dışında sektörlerde talep azalması, durgunluk ve ödeme zorlukları yaşandığı görülmektedir.

Beklenen o ki 2014 yılında; ekonomik büyüme aşağı faiz, kur, enflasyon yukarı tırmanmakta.

Özel sektör öncülüğünde ihracat hedefli büyüme heyecanımız zayıflamaktadır. (Artan kura bağlı olarak eski siparişlerin hızlandırılmasından kaynaklanan artışın rehabetine kapılmayalım). Unutmayalım ki kaybedilen pazarı tekrar kazanmak yeni pazar edinmekten güçtür.

Huzur, istikrar ve refah için başta siyasi parti başkanlarına ve her kesime önemli sorumluluklar düşmektedir.

Bu seçimler geçer, ülke hepimizin, seçim ortamında kazanımlarımıza darbe indirmeyelim.

KURUMSALLAŞMAK ve AİLE ŞİRKETLERİ

10 Nisan 2013

“Her kuruluş bir canlı ORGANİZMA gibi hayatını sürdürürken, gerekli yapılanma zamanında yönlendirilemezse kendi kendine oluşan bir yapıya ulaşır ki bu yapıyı düzeltmek yeniden kurmaktan daha zor hale gelir. Zira kurumların kendi kendini yöneten insanlar gibi karar ve işlem organları vardır.”

Bilindiği gibi, kurumsallaşmak bir girişimin geleceğini kurmak, garanti altına almak ve hedefleri doğrultusunda yönetmektir.

Toplumun en önemli temel taşları olan aile, hayatımızdaki kurumsallaşmanın en kutsal yapısıdır.

Devleti oluşturan birimler, Demokrasilerin vazgeçilmez unsurları olan siyasi partiler, STK Sivil Toplum Kuruluşları, Yasama, Yargı ve İktidar (yürütme kurumları) her türlü işletmeler kurumsallaşmaya örnek oluşturmalarıdır.

Kurum ve kuruluşların, işletmelerin geleceklerini güvence altına almaları, kaliteli ve verimli bir hizmet anlayışı ile başarıya ulaşmaları gerektiği zamanda ve yerde kurumsallaşmalarına bağlıdır.

Her kuruluş bir canlı ORGANİZMA gibi hayatını sürdürürken, gerekli yapılanma zamanında yönlendirilemezse kendi kendine oluşan bir yapıya ulaşır ki bu yapıyı düzeltmek yeniden kurmaktan daha zor hale gelir. Zira kurumların kendi kendini yöneten insanlar gibi karar ve işlem organları vardır.

Kurumların kısa, orta ve uzun vadeli hevesleri, hedefleri vardır ve olmalıdır. Kurumların Anayasaları, Ana sözleşmeleri, paydaşları, çalışanları, çevresine milletine Devletine karşı yükümlülükleri ve sorumlulukları vardır.

Kurumsallaşmak ya da kurumsal yönetim; Bir girişimin, kuruluşun işletmelerin, vakıf ve dernekler gibi gönüllü kuruluşların; sermayedarlarına, kurucularına, yöneticilerine özet olarak kişilere bağımlı olmadan faaliyetlerini aksatmadan verimli ve kaliteli bir şekilde geliştirebilmesi ve başarıya ulaştırabilmesini sağlayan yeniden yapılanma ve sürdürülebilir süreçlerdir.

Bu ifademizden işin başında ve yönetiminde girişimcinin sermayedarın, yöneticilerin olmayacağı anlamı çıkartılmamalıdır. Zira görevlilerin bağlı değil bağımlı olmamaları ön görülmektedir.

Özellikle Dünya'da ve ülkemizde Yirminci yüzyılda oluşan kuruluşlar daha çok Lider kimlikli müteşebbisler tarafından kurulmuş ve kurucuları vazgeçilmez hale gelerek zamanla diktaya uzanan kurumsallaşmalar oluşmuş böylece tek adam yönetimi gelişmiştir, oysa ki tek adamlık ne insanidir ne de islamidir...!

Manevi dünyamızda kurumsallaşmanın en etkili tarifi Yüce Yaradanın “işi eh-line veriniz” ilahi emridir. (Kuran-ı Kerim)

Devlet Yönetimi;

Devlet yönetiminde de kurumsallaşma çok önem taşımaktadır.

Bizim siyasi hayatımızda mevcut Anayasa, siyasi partiler kanunu, seçim kanunu sonuçta lideri tek adam haline getirmektedir.

Zira lider kimi seçilme şansı olan bölgede ve sırada gösterirse millet egemenliğinin temsil edildiği Yüce Meclise Milletvekili olarak o şahıs seçilmekte bu nedenle de tekrar seçilme arzusu olan bir kısım Milletvekilleri liderlerinin vekili haline gelebilmektedir.

Çoğu zaman kollektif akılla yönetme, temel kararlarda istişarenin esas alınması mümkün olmamakta lider neyi nasıl onaylarsa yasama ve yürütme organları öyle hareket etme durumunda kalmaktadır.

Aile Şirketleri:

Diğer taraftan ekonomilerin temel taşları olan işletmelerin genelde aile şirketleri şeklinde geliştiğini kurucunun zamanla tek adam havasına girdiğini ve her şeye karar veren, o olmadığı zaman da işlerin yürümediği ya da ailelerin parçalandığı, işletmelerin iflasa sürüklendiği olayları ibretle sık sık izliyoruz.

Oysa ki kuruluşların kişiye bağımlı olmayan ortak hedefleri, ortak beyni, ortak yüreği, ortak hafızası, ortak davranış biçimleri, ortak kültürü oluşmalıdır. (*)

Kurumsallaşma heves ve çevreye gösteriş olarak yapılmamalı diğer taraftan aşırı bürokratik engeller doğuracak zamansız yapılanmayla da işletmenin, yöneticilerin dinamizmi önlenmemeli, kurucunun, yönetim kadrolarının heyecanı, yetenekleri ve bilgi birikimi, tecrübeleri küçümsememeli onlardan yararlanılmalıdır.

Cesur bir girişimcinin belki de az bir sermayeyle yasal ve alışılmış bürokratik engelleri, piyasa zorluklarını aşarak yaşantısını, hatta sağlığını ihmal ederek tüm risklere göğüs gerip ruhi, fiziki becerilerini ve gücünü kullanarak oluşturduğu çocuğu gibi büyüttüğü yönetimi, işletmeleri tamamen bırakması ya da ikinci nesle veya profesyonel yönetime terk etmesinin psikolojik ve diğer yönlerden kolay olmadığını kabul etmeliyiz.

Ancak bilinmelidir ki pazar şartları ve işin akışına paralel olarak büyüyen kuruluşlarda işin kurumsal hedefleri, yönetim biçimleri belirlenmediği takdirde sorunlar tek tek ya da toplu halde kurucu ortağa, tek adama çarpmakta çok daha büyük maddi, manevi, sorunları, ruhsal ve fiziksel hastalıkları beraberinde getirmektedir.

Kuruluşlar; hızla gelişip başarıya ulaşmış bile olsa kurucuya Lidere, yani tek adama bağımlı olarak hayatını sürdürebilenler zamanla hantal verimsiz hale gelmekte, kontroller ve yönetim zorlaşmakta tek adamdan uzaklaşınca da, yada onu kaybedince krize sürüklenilmekte ve bazen de her şeyini yitirmektedir.

Tek adam “onu da bana sorun, kararı ben veririm” saplantısına girdiğinde; yapılan işin sonucu iyi bile olsa; “benim neden haberim yok? Bana neden danışmadınız?” Veya görevlinin sorduğu danıştığı konu hoşuna gitmeyince de, bu kez kızarak “bunu damı bana soruyorsun?” Çıkışıyla işkolik psikolojisi içine sürüklenir.

Sonuçta görevli kişi karar veremez hale gelir, üretkenliği girişimciliği köreltilir. Tek adama neyi soracağına neyi sormayacağına karar veremez, iş aksayınca da kızan tek adama cevaben “o konuda talimat vermemiştiniz” mazeretine yönelir.

Almanya’da staj yaparken duyduğum, çok güzel bir ifade hatırlıyorum “patronun kim olduğu bilinmeyen başarılı firma kurumsallaşmış demektir”.

Kurumsallaşma büyümenin başladığı noktada işletmenin durumuna göre zamanında ele alınmalıdır. Bu sebeplerle zamanında kurumsallaşmayan işletmeler kısa ömürlü olabilmektedir. Ülkemizde aile şirketleri için söylenen ibret verici bir öz değiş vardır. “Birinci nesil kurar, ikinci nesil mirasa konar, üçüncü nesil bitirir”.

Özet olarak kurumsallaşma bir değişim ve dönüşüm süreci olduğunu söyleyebiliriz. Bu nedenle her işletmede şirket anayasası ve devamında bir yol haritası ile hedeflerin belirlenmesi gerekir. Tabiidir ki bu sürecinde mutlaka bir sorumlu uygulayıcısı olmalıdır.

Kurumsallaşmanın başarıya ulaşabilmesinin ilk şartı ise; başta patronun yada tek adamın kurumsallaşmaya samimiyetle inanarak kesin karar vermesine ve değişim sürecine sahip çıkarak tavizsiz destek vermesine bağlıdır.

(*) Prof. Dr. İlhami KARAYALÇIN

NEDEN KEÇİÖREN HASTANESİ? (14 Mart Tıp Bayramı)

14 Mart 2013

“Hasta şefkate muhtaçtır, güler yüz, ilgi bekler hatta evinde görmediği hizmeti huzuru burada arar. İşte önemli olan budur” “Yoksa parayla bu bina yapılır, bu cihazlar alınır ama huzur alınamaz”.

Tıp tahsili en zor eğitim dallarından biridir Doktorluk; araştıran, analiz eden, karar verip teşhis koyan, onaran bir süreçtir. Bu haliyle adeta insan hayatı, vücut organları üzerinde eğitim yapan mühendislik eğitimine benzer.

Bu beceriyi kazanan doktorlar; aynı zamanda iyi bir girişimci kimliğine de sahip olurlar. Belki de “ tıbbiyeden her dalda adam çıkar, arada da tabip çıkar” öz deyimini bu sebeple söylenmiştir.

Nitekim gerek siyasette, gerekse birçok iş kolunda doktorlarımızla sık sık karşılaşırız.

İşte bu girişimci ruha sahip biri de Aziz dost, güzel insan Dr. Ramazan Aydın kardeşimizdir.

Doktorluk hizmetlerine girişimcilik ruhunu da katarak, zorluklarla yılmadan mücadele edip, imkanlarını bu yolda değerlendirerek Keçiören Hastanesini bugünkü seviyesine getirebilmiştir.

Dr. Ramazan Aydın'ın bu başarısında okul yıllarında başlayan hayat tecrübesinden edindiği bilgi birikimi, yılmayan azmi yanında aile hayatındaki huzuru hayat arkadaşı Prof.Dr. Nursel Aydın hanımefendinin sabrı ve destekleri, çocuklarına olan sevgisi, sevgi dolu çevresi ve gönül dostları ile olan bağları önemli rol oynamıştır.

Dr. Ramazan Aydın'ın çevresinde; ülkesini, halkını seven milli ve manevi değerlerine olan bağlılığı ve Dünya'daki gelişmelere açık herkesle barışık çok yönlü kişiliği ve kimliği ile ayrı bir yeri vardır.

Bu sabah çok değer verdiğim Üniversite Öğretim görevlisi bir komşumla karşılaştım bana “erkencisiniz seyahat mi var? deyince” yok hocam Keçiören Hastanesine kontrole gidiyorum” dedim. “Buyurun fakülteye gidelim, orası uzak isterseniz Ümitköy'deki veya Çukurambar'daki bir hastaneye beraber gidelim” diye aşırı nezaket gösterince ayaküstü yaptığımız sohbet beni Keçiören Hastanesinin açılış gününe götürdü kendisine anlattığım o günü sizlerle paylaşmak istedim.

Açılış günü Dr. Ramazan Aydın'ın; hastane toplantı salonunda her kademe-dostları, salon dışında ise halk ve sevenleri sokağı doldurmuştu.

Açılış için 9. Cumhurbaşkanı Sayın Süleyman Demirel bekleniyordu. Arabası durduğunda korumaları kapıyı açar açmaz Sayın Süleyman Demirel gayet çevik bir hareketle arabadan çıktı tam bir adım atmıştı ki kalabalığı görünce aniden geri dönerek arabaya eğildi bizim şaşkınlığımız arasında meşhur şapkasını alarak sesiz duran halka şapkasını sallayarak selam vermesi ile alkış tufanı koptu. "Sessizlik eyi deeldir, coşkuyla başlayalım" dedi. Sayın Dr. Ramazan Aydın'ın hastane hakkında verdiği bilgi ağırlıklı açış konuşması ve misafirlerin konuşmalarının ardından Sayın Demirel her zamanki babacan haliyle konuşmasını şöyle sürdürdü. "Bu kapıdan kim girer?: Hasta olan, Buraya niçin gelir?: Şifa bulmaya, Sonra ne olur?: Tedavi olur, Ne yapar? Şifa bulmuş olarak bu kapıdan çıkıp gider işte buraya hastane denir....!"

Sayın Süleyman Demirel bilineni tarif ettiği halde alkış aldı ancak konuşmanın devamı önemliydi "Hastanın ağrısı geçer, iyi olur hastalığını unuttur unutmadı-ğı tek şey hastanede gördüğü muameledir"

"Hasta şefkate muhtaçtır, güler yüz, ilgi bekler hatta evinde görmediği hizmeti huzuru burada arar. İşte önemli olan budur" "Yoksa paraynan bu bina yapılır, bu cihazlar alınır ama huzur alınamaz".

Dr. Ramazan Aydın bilgi birikimi ve kişiliğiyle özel hastanecilikte bu anlayışı getirdi, örnek oldu tebrik ediyorum, başarılarının devamını diliyorum" dedi.

Bunu özetleyip değerli komşuma; "hocam yakın ilginize teşekkür ederim ama, o hastanelerde Dr. Ramazan Aydın'ın dostluğu, ve görevlilerin güler yüzü, ilgisi yok ki orada kendimizi yuvamızda hissediyoruz" deyince tebessüm ederek "orası öyle Ramazan kardeşimize benimde selam ve sevgilerimi ilet" diye cevap verdi.

Bugün 14. Mart Tıp Bayramı; fedakar, cefakar güler yüzlü iyi niyetli sağlıkçılarımıza kutlu olsun.

PAYLAŞABİLMEK

12 Şubat 2013

***“Hz. Peygamber “İnsanların en hayırlısı insanlara faydalı olandır” bu-
yuruyor. Her insanın; ailesine, üzerinde emeği olan herkese, çevresine,
doğduğu büyüdüğü topraklara, ülkesine karşı sorumlulukları vardır ve
kime ne derece ve nasıl faydalı olabiliyorum. Sahip olduğum imkanları
paylaşabiliyor muyum diye kendini sorgulamalıdır.”***

Toplamları millet yapan öz kültür değerleridir. Ticaret hayatımızın temelinde Ahi- Evran kültürü ve ticari ahlaki oluşturan inanç dünyamızdan kaynaklanan yaşam biçimimiz rol oynamaktadır.

Sabah besmele ile dükkanını açan esnafımız kendisi siftah edip ilk satışını yaptıktan sonra, gelen müşterisini tatlı dille selamlayıp, ben siftah ettim kom-şuma ise henüz hiç müşteri gelmedi uygun görürseniz oradan alış-veriş yapın diyebilen bir geçmişten geliyoruz.

Ne yazık ki halkın, tüketicinin aldatıldığı ve kul hakkına tecavüz edildiği bir çok piyasa olayını ibretle izliyoruz. Diğer taraftan çılgınca bir rekabet ortamın-da rakiplerini yok etmek için her yola baş vuran firmaları üzümlere görüyoruz.

Aynı ortamda yaşayan insanlar selamlaşmayı unuttular. Oysa ki selam yüre-ğimizdeki sevgiyi yüzümüzdeki tebessümü paylaşmaktır. Kardeşliği, dostluğu, özgürlüğü, özlemi, umudu, hüznü, sevinci paylaşabilmek ne güzeldir?

Kazancımızın bir kısmını gerçek ihtiyaç sahiplerine verebilmek; bir iftar sofrasında sıcak aşı, ekmeği ve duaları paylaşabilmek, bir yetimin elinden tutabil-mek, maddi imkanlardan yoksun bir gence burs vererek okuma imkanı sağ-layabilmek. Sahip olduğumuz maddi ve manevi değerleri özet olarak hayatı paylaşabilmek, hayatımızı daha anlamlı kılan ve dinimizce ibadet sayılan çok yüce bir duygudur. “Acılar paylaşıldıkça azalır, sevgiler paylaşıldıkça çoğalır” öz değişti zannedersem minibüslerin arkalarına yazılan sloganlarda ve tebrik kartlarında kaldı.

Toplumsal bir kesimi hasta ziyaretlerini, tazieleri ihmal eden olumsuz bir ge-lişme içindeler.

Maddi durumları iyi olduğu halde yaşlanan anne ve babalarını huzur evine yatırıp mal varlığına el koyan kimseleri Avrupa'da görürüz üzüldük şimdilerde ülkemizde de bu tabloları üzümlere yaşıyoruz. Ne yazık ki anne ve babalar öldükten sonra yakınları da aranmaz oldu, akrabalıklar ise iki nesil sonra unutuluyor.

Oysa ki bizim atalarımız maddi manevi her şeyi paylaşmış canları pahasına bu toprakları bize vatan olarak bırakmışlar.

İnsanlar için ölüm en büyük ibret hiç kimse salih amellerinden başka öbür dünyaya bir şey götüremiyor.

Hz. Peygamber “İnsanların en hayırlısı insanlara faydalı olandır” buyuruyor. Her insanın; ailesine, üzerinde emeği olan herkese, çevresine, doğduğu büyüdüğü topraklara, ülkesine karşı sorumlulukları vardır ve “Kime ne derece ve nasıl faydalı olabiliyorum? Sahip olduğum imkanları paylaşabiliyor muyum?” diye kendini sorgulamalıdır.

İnternette okuduğum bir hikayeyi bu vesile ile sizinle paylaşmak istiyorum;

PENCERE KENARI:

İleri derecede hasta iki adam aynı hastane odasında idiler. Adamlardan birinin her gün öğleden sonra bir saatliğine yatağında oturmasına izin veriliyordu, bu hastanın yatağı odadaki tek pencerenin tam yanındaydı.

Diğer hasta ise iç tarafta olan yatağında hep sırtüstü yatmak zorundaydı. Bu iki hasta saatlerce birbirleriyle konuşur, eşlerini, ailelerini, evlerini, işlerini, askerlik anılarını, tatilde gittikleri yerleri anlatırlardı birbirlerine.

Pencerenin yanındaki hasta oturmasına izin verilen saatte diğer hastaya pencereden görebildiklerini anlatarak vakit geçiriyordu. Diğer hasta anlatılanları hayal edip mutlu olarak bir sonraki günü heyecanla bekliyordu.

Pencere yanında yatan hastanın anlattığına göre: Pencere, içinde çok güzel bir göl olan parka bakıyordu. Ördekler ve kuğular gölde yüzerken, çocuklar model botlarını suda yüzdürüyorlardı. Genç aşıklar, gökkuşağının tüm renklerindeki çiçeklerin arasında kol kola dolaşıyorlardı. Ulu ağaçlar etrafı süslüyor, uzaktan şehrin silüeti görünebiliyordu.

Karşılıklı sohbet ve pencere kenarındaki adamın tasviriyle, günler geçip gidiyordu.

Bir sabah gündüzcü hemşire pencere kenarında yatan hastanın cansız bedeniyle karşılaştı. Diğer hasta hüzünlendi, uygun zaman geçtiğine kanaat getirir getirmez, pencerenin kenarındaki yatağa taşınmasının mümkün olup olamayacağını sordu. Hemşire memnuniyetle isteğini yerine getirdi ve hastanın rahat olduğundan emin olduktan sonra onu yalnız bıraktı. Hasta duyduğu acıya aldırmadan, dirseğine yaslanarak anlatılan o güzel manzarayı görebilmek için

dışarıdaki dünyaya bakmak üzere yatağından zorlukla doğruldu. Sonunda dışarıyı kendi gözleriyle görme zevkini yaşayabilecekti. Şok geçirircesine şaşırıldı çünkü pencere, boş bir duvara bakıyordu. Hayretle hemşireyi çağırdı, hemşireye “vefat eden oda arkadaşının pencerenin boş bir duvara bakmasına rağmen harika bir manzaradan bahsetmesinin sebebinin ne olabileceğini” sordu.

Hemşire ölen adamın kör olduğunu ve pencerenin önündeki duvarı görmediğini belirterek “Sanırım seni mutlu etmek, cesaretlendirmek istemiştir” diye cevap verdi.

Kendisi de hasta olup, şefkate muhtaç olan hikayedeki görme özürlü adam kendi sahip olamadığı ancak hayalinde canlandırarak mutlu olmaya çalıştığı bir güzelliği, şefkat bekleyen hasta arkadaşı ile paylaşarak onu mutlu etmeye çalışması tarifi güç ulaşılmaması yüce bir duygu olsa gerek.

Sahip olduğu imkanları kardeşleriyle paylaşabilenlere ne mutlu.

SORUMLULUK ve BAŞARI

03 Ocak 2013

İnsan olmanın en önemli değerlerinden biride kendine, ailesine, çevresine, işlerine, meslek hayatına, milletine, Devletine, ve en önemlisi yüce yaradana karşı sorumluluk anlayışıdır.

Sorumluluk; kişinin tüm yaradılış ve yaşayış kaidelerine uyum sağlaması, üzerine düşen görevleri tam ve zamanında yerine getirmesi, başkalarının hukukuna haklarına saygılı olması, kendi davranışlarının, yaptığı iş ve hareketlerinin sonuçlarına bilinçli bir şekilde sahip çıkıp katlanma şuuruna sahip olmasıdır.

Sorumluluk taşıyan kişi; bizi millet yapan öz değerlerimize yasalara, kurallara saygılı, mevcut kaynakları ve imkanları en iyi şekilde değerlendirerek karar verebilen topluma yararlı olan kişidir.

Yüce İslam Peygamberi (sav) “insanların en hayırlısı insanlara faydalı olanıdır” buyurmuşlardır, ayrıca manevi dünyamızda ve törelerimizde yer eden bir anlayış sorumluluğu veciz bir şekilde şöyle ifade etmektedir. **“Kişi yaptığı işlerden sorumlu olduğu kadar, yapmadığı işlerden de sorumludur vebal altındadır”.**

İster devlet, isterse iş ve özel hayatımızda olsun geçmiş olaylardan ibret almak, tecrübelerden yararlanmak, önemli işlere karar vermeden önce istişare etmek yaşantımızın vazgeçilmemesi gereken unsurlarından biridir. Ne yazık ki özellikle başa geçenler bencilliğe kapılarak istişare kültürünü terk etmekte, deneme yanılma kısır döngüsüne kapılarak daha başarılı hizmetler ve kararlar vermekten uzaklaşmaktadırlar.

Tarih her zaman ibretlerle ve ecdadımızın örnek davranışlarıyla dopdoludur. Yazımı yazarken bir arkadaşımın internet ortamında aldığı ve beni çok etkileyen “mail” gönderiyi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Mimar Sinan eserlerinden biri olan Şehzade başı Cami'nin 1990'lı yıllarda devam eden restorasyonunda görev yapan bir inşaat mühendisi arkadaşımızın, caminin restorasyonu sırasında yaşadıkları ibret verici olayı beraberce okuyalım;

“Cami bahçesini çevreleyen havale duvarında bulunan kapıların üzerindeki kemerleri oluşturan taşlarda yer yer çürümeler vardı ve bu kemerlerin yenilenmesi gerekiyordu. Biz inşaat fakültesinde teorik olarak kemerlerin nasıl inşa edildiğini öğrenmiştik fakat taş kemer inşası ile ilgili tecrübemiz yoktu. Kemerleri nasıl yenileceğimiz konusunda ustalarla toplantı yaptık. Kemerleri yavaş yavaş söküp yapım teknikleri ile ilgili notlar alacaktık ve yeniden yaparken bu notlardan faydalanacaktık. Kalıbı yaptık. Sökmeye kemerin kilit taşından başladık. Taşı yerinden çıkardığımızda hayretle iki taşın birleşme noktasında olan silindirik bir boşluğa yerleştirilmiş bir cam şişeye rastladık.

Şişenin içinde dürülmüş beyaz bir kağıt vardı. Şişeyi açıp kağıda baktık. Osmanlıca bir şeyler yazıyordu. Hemen bir uzman bulup okuttuk....!

Bu bir mektup idi ve Mimar Koca Sinan tarafından yazılmıştı. “Bu kemerleri oluşturan taşların ömrü yaklaşık 400 senedir. Bu müddet zarfında bu taşlar çürümüş olacağından siz bu kemerleri yenilemek isteyeceksiniz. Büyük bir ihtimalle yapı teknikleri de değişeceğinden bu kemerleri nasıl yeniden inşa edeceğinizi bilemeyeceksiniz. İşte bu mektubu ben size, bu kemerleri nasıl inşa edeceğinizi anlatmak için yazıyorum.”

Koca Sinan mektubunda böyle başladıktan sonra o kemerleri inşa ettikleri taşları Anadolu'nun neresinden getirttiklerini söyleyerek izahlarına devam ediyor ve ayrıntılı bir biçimde kemerin inşasını anlatıyordu.

Arkadaşımıza bu ibret verici olayı açıkladığı için sonsuz teşekkürler, temenni edelim ki: son zamanlarda 700 yıl üç kıtada bu gün bile ulaşılamayan çok kültürlü, çok dinli bir devlet yapısı ile toplumu adaletle yöneten Osmanlı Cihan Devletini yıpratmak isteyenler, geçmişi karalayanlar, benden sonra tufan diyen sorumsuz yöneticiler ve her kademedeki görevliler yüzyıllarca önce yaşamış bu sorumluluk örneğinin hangi eğitim sistemi, hangi inanç, mevzuat ve iş disiplini ile kişilere verildiğinden ders alabilsinler.

Zira bu mektup bir insanın, yaptığı işin kalıcı olması için gösterebileceği çabanın insanüstü bir örneğidir. Bu mektubun ihtişamı, modern çağın insanların bile zorlanacağı taşın ömrünü ve yapı tekniğinin değişeceğini bilmesi, 400 sene dayanacak kağıt ve mürekkep kullanması gibi yüksek bilgi seviyesinden gelmektedir. Şüphesiz bu yüksek bilgiler Kanuni Sultan Süleyman gibi bir padişahın döneminde yaşayan o koca mimarın yetiştirdiği ortamda elde ettiği erişilmez özelliklerindendir. Ancak erişilmesi gerçekten zor olan bu bilgilerden çok daha muhteşem olan 400 sene sonraya çözüm üreten sorumluluk duygusudur.

Ne mutlu sorumluluk duygusu ile yaşayanlara, çalışanlara, her kademedeki yöneticilere ve en önemlisi ülkeyi yönetenlere.

GERÇEKÇİ POLİTİKALAR GELİŞTİRMEK ZORUNDAYIZ

Aralık 2012

“Serbest pazar ekonomisinin hakim olduğu dünya pazarlarında varlığımızı sürdürürebilmemiz, gelişmeleri yakından izleyerek, doğru ve zamanında değerlendirmemize, rekabet gücümüzü artırarak devam ettirebilmemize bağlıdır.”

Türkiye, rehavete kapılmadan, çok ciddi önlemlerle büyüme hızını yüzde 5’in altına düşürmemek zorunda. Ekonominin yumuşak karnı bütçe açığı – cari açık – sıcak para üçgeni ihmal edilmemeli.

Dünyada küreselleşme sürecinde bir taraftan gümrük duvarlarının yıkılma eğilimi ve ticari engellerin kaldırılması, diğer taraftan teknoloji öncülüğünde iletişim araçlarının gelişmesi sonucu sağlanan bilgi ağlarıyla ülkeler, birbirlerine daha fazla bağımlı hale geliyor.

Gelişmeleri doğru okumak zorundayız.

Dünyanın herhangi bir yerinde, sebebi ne olursa olsun çakan kıvılcım, tüm ülkeleri etkiliyor. Bunun en çarpıcı örneği ABD’de başlayan mali krizin, tüm ülkeleri etkisi altına almasıdır.

Bu gerçekten hareketle serbest pazar ekonomisinin hakim olduğu dünya pazarlarında varlığımızı sürdürürebilmemiz, gelişmeleri yakından izleyerek, doğru ve zamanında değerlendirmemize, rekabet gücümüzü artırarak devam ettirebilmemize bağlıdır.

Rehavete kapılmadan yola devam.

Son yıllarda elde ettiğimiz birikimlerimizi harcamadan ve rehavete kapılmadan çok ciddi önlemlerle “sürdürülebilir büyüme” hızımızı ortalama minimum yüzde 5 ila 7 sınırının altına düşürmemek zorundayız.

Bu üçlüye dikkat!

Geçen sayıda “OVP” değerlendirmemde belirttiğim gibi ekonomimizin yumuşak karnı olan bütçe açığı – cari açık – sıcak para üçgenini hiç ihmal etmemeliyiz.

Diğer taraftan ekonomimizi de olumsuz yönde etkilemekte olan dış politika-
da başta komşularımızla olmak üzere istikrarlı bir politika gütmek zorundayız.

Türkiye'nin stratejik durumunu iyi ve doğru değerlendirirken dünya ekonomi-
leri içindeki yerini de göz ardı etmeden, dış politikalarımızı belirlemeye dikkat
etmeliyiz.

Dünya, bölgemiz ve yurdumuzdaki terör ve huzursuzlukları tek başımı-
za yapılandırma düşüncesi, bizi büyük sorunlarla baş başa bırakabilir.

Gelir dağılımı uçurumu

Dünya ve Türkiye ekonomilerine kısaca göz atacak olursak; Bugün dünyanın
bir yıllık gayri safi hasılası (GSH) yaklaşık 70 trilyon dolar; bunun yaklaşık yüz-
de 60'ını şu ülkeler elinde tutuyor: ABD yüzde 21, AB yüzde 19, Çin yüzde 10,
Japonya yüzde 9. Bir taraftan en zengin yüzde 10'luk nüfus, küresel serve-
tin yüzde 85'ini, geri kalan yüzde 90 nüfus ise servetin sadece yüzde 15'ini alı-
yor. Diğer taraftan nüfusun yaklaşık yarısı günde 2 dolar, 1 milyar kişi de gün-
de sadece 1 dolarlık gelirle yaşam savaşı veriyor.

Yukarıda değinilen bu eşitsizlikler, 2000'li yıllarda arzulan soğuk ve sıcak
savaşlardan, ideolojik kamplaşmalardan uzak insan merkezli, adil yaşanabi-
len bir yapının oluşmasını engelliyor.

Sıralanan nedenlerle dünyada istikrar; başta doğal gaz ve petrol olmak üze-
re, kaynakların adil olarak paylaşılması ve gelir dağılımı adaletsizliğinin et-
kisiyle giderek bozuluyor.

Gelişen E7 Durgun G8'i geçecek.

Küreselleşmenin getirdiği fırsatlar yanında, oluşan çılgın rekabet, giderek böl-
gesel ve ülkeler arası ekonomilerin yeniden değerlendirilmesini de gündeme
taşımış durumda. Bu bağlamda halen en zengin G8 ülkelerinde süregelen kıs-
mi durgunluğun yanı sıra Türkiye, Hindistan, Brezilya, Rusya, Meksika, Endo-
nezya ve Çin'den oluşan E7 ülkelerindeki gelişmeler devam ederse, 2030 yı-
lında E7 ülkelerinin ekonomik büyüklüklerinin G8 ülkelerinden yüzde 30 daha
fazla olabileceği tahmin ediliyor.

Küresel ekonominin 3'te 1'i ellerinde.

Bir başka dikkati çeken husus ise çok uluslu şirketlerin giderek ülke ekonomi-
lerinin ve hatta siyasi gelişmeleri etkileme endişesi. Zira teknolojik güçleri de
ellerinde tutan çok uluslu şirketlerin doğrudan yatırımları, yıllık 2 trilyon dolar
seviyelerinde olup 70 milyon kişi istihdam ediyor ve küresel ekonominin yüz-
de 32'sini ellerinde tutuyor.

2023 hedefi tutarsa 500 milyar dolar.

Halen yıllık küresel ticaret hacmi 2011 yılı sonu itibarıyla 37 trilyon dolar se-
viyesinde olup, ilk yüze giren çok uluslu şirket, gelişmiş ülkelerin ihracatının
yüzde 60'ını gerçekleştiriyor.

Türkiye; GSMH olarak dünyada 75 milyonu aşan nüfusuyla 16, AB ülkeleri içinde ise 6'ncı büyük ülke olmasına karşın, henüz 140 milyar dolara ulaşan ihracatı, dünya ihracatının yüzde 0.8'i seviyesinde. 2023 yılında hedef alınan 500 milyar dolar seviyesine ulaşması halinde ise yüzde 1.46 seviyesine ulaşacak. İthalatta ise bu oran yüzde 1.31 seviyesinde seyrediyor. Bu durum karşısında siyasi istikrarı ve sosyal barışı bozmadan çok ama çok çalışmak durumundayız.

Sonuç olarak; Türkiye ekonomik, sosyal, siyasi, askeri ve bölgesel gücünü çok iyi değerlendirerek gerçekçi politikalar geliştirmek zorunda. Zaman yurt içinde ve dışında gerginlik zamanı değil dostluk ve istikrar zamanıdır.

DÜNYA ve TÜRKİYE EKONOMİSİ

Kasım 2012

“Türkiye ekonomik, sosyal, siyasi, askeri ve bölgesel gücünü çok iyi değerlendirerek gerçekçi politikalar geliştirme durumundadır.”

Dünyada; küreselleşme sürecinde bir taraftan gümrük duvarlarının yıkılma eğilimi ve ticari engellerin kaldırılması, diğer taraftan teknoloji öncülüğünde iletişim araçlarının gelişmesi sonucu sağlanan bilgi ağlarıyla ülkeler birbirlerine daha fazla bağımlı hale gelmiştir.

Dünyanın her hangi bir yerinde sebebi ne olursa olsun çıkan kıvılcım tüm ülkeleri etkilemektedir. Bunun en çarpıcı örneği ABD’de başlayan mali krizin tüm ülkeleri etkisi altına almasıdır.

Bu gerçekten hareketle serbest pazar ekonomisinin hakim olduğu Dünya pazarlarında varlığımızı sürdürebilmemiz, gelişmeleri yakından izleyerek gelişmeleri doğru ve zamanında değerlendirmemize ve rekabet gücümüzü artırarak devam ettirebilmemize bağlıdır.

Son yıllarda elde ettiğimiz birikimlerimizi harcamadan ve rehavete kapılmadan çok ciddi önlemlerle “sürdürülebilir büyüme” hızımızı ortalama minimum %5 ila 7 sınırının altına düşürmeme zorunluluğu karşısındayız.

Geçen sayıda “OVP” değerlendirmemde belirttiğim gibi ekonomimizin yumuşak karnı olan bütçe açığı – cari açık – sıcak para üçgenini hiç ihmal etmemeliyiz.

Diğer taraftan ekonomimizi de olumsuz yönde etkilemekte olan dış politika da başta komşularımızla olmak üzere istikrarlı bir politika gütmek zorundayız

Türkiye’nin stratejik durumunu iyi ve doğru değerlendirirken Dünya ekonomileri içindeki yerini de göz ardı etmeden dış politikalarımızı belirlemeye dikkat etmeliyiz.

Dünyadaki, bölgemizdeki ve yurdumuzdaki terör ve huzursuzlukları tek başımıza yapılandırma düşüncesi bizi büyük sorunlarla baş başa bırakabilir.

Dünya ve Türkiye ekonomilerine kısaca göz atacak olursak;

Bugün dünyanın bir yıllık gayri safi hasılası (GSH) yaklaşık 70 trilyon\$ bunun yaklaşık %60'nı şu ülkeler elinde tutuyor ABD %21, AB %19, Çin %10, Japonya %9 bir taraftan en zengin %10'luk nüfus küresel servetin % 85'ni geri kalan %90 nüfus ise servetin % 15'ini paylaşırken diğer taraftan nüfusun yaklaşık yarısı günde 2.-\$ bir milyar kişide günde 1.-\$ gelire yaşam savaşı vermektedir.

Yukarıda değinilen bu eşitsizlikler 2000'li yıllarda arzulan soğuk ve sıcak savaşlardan ve ideolojik kampaşmalardan uzak insan merkezli adil yaşanabilen bir yapının oluşmasını engellemektedir.

Bu sebeplerle dünya istikrarı; başta doğal gaz ve petrol olmak üzere kaynakların adil olarak paylaşılması ve gelir gider dağılımı adaletsizliğinin etkisiyle giderek bozulmaktadır.

Küreselleşmenin getirdiği fırsatlar yanında, oluşan çılgın rekabet giderek bölgesel ve ülkeler arası ekonomilerin yeniden değerlendirilmesini de gündeme taşımış durumda. Bu bağlamda halen en zengin G8 ülkelerinde süregelen kısmi durgunluk yanı sıra Türkiye, Hindistan, Brezilya, Rusya, Meksika, Endonezya ve Çin'den oluşan E7 ülkelerindeki gelişmeler devam ederse 2030 yılında E7 ülkelerinin ekonomik büyüklüklerinin G8 ülkelerinden %30 daha fazla olabileceği tahmin ediliyor.

Bir başka dikkati çeken husus ise çok uluslu şirketlerin giderek ülke ekonomilerinin ve hatta siyasi gelişmeleri etkileme endişesidir. Zira teknolojik güçleri de ellerinde tutan çok uluslu şirketlerin doğrudan yatırımları yıllık 2 trilyon \$ seviyelerinde seyretmekte olup 70 milyon kişi istihdam etmekte ve küresel ekonominin %32'sini ellerinde tutmaktadırlar.

Halen yıllık küresel ticaret hacmi 2011 yılı sonu itibariyle 37 trilyon \$ seviyesinde olup ilk yüze giren çok uluslu şirket gelişmiş ülkelerin ihracatının %60'ını gerçekleştirmektedirler.

Türkiye; GSMH olarak Dünya'da 75 milyonu aşan nüfusuyla 16, AB Ülkeleri içinde 6. büyük ülke olmasına karşın, henüz 140 M\$'a ulaşan ve bizi mutlu eden ihracatı Dünya ihracatının %0.8'i seviyesinde olup 2023 yılında hedef aldığı 500 M\$ seviyesine ulaşması halinde ise %1.46 seviyesine ulaşabilecektir. İthalatta ise bu oran % 1.31 seviyesinde seyretmektedir. Bu durum karşısında siyasi istikrarı ve sosyal barışı bozmadan çok ama çok çalışma durumundayız.

Sonuç olarak; Türkiye ekonomik, sosyal, siyasi, askeri ve bölgesel gücünü çok iyi değerlendirerek gerçekçi politikalar geliştirmek durumundadır. Zaman yurt içinde ve dışarıda gerginlik zamanı değil dostluk ve istikrar zamanıdır.

"OVP" ORTA VADELİ PROGRAM (2012 - 2014) (Ve Ekonomi İçin Üç Risk)

16 Ekim 2012

"Kalkınma seferberliğimizin devamı için siyasi istikrarın, sosyal barışın devamına ihtiyacımızın olduğunu unutmadan sürdürülebilir büyümenin ve halkı bezdiren işsizliğin tek reçetesinin yatırım ve üretim olduğu gerçeği ile hareket etmek durumundayız. Bunun sağlanabilmesi ise yatırım-cının, tasarruf sahibinin güven içinde önünü görebilmesine bağlıdır."

10 Ekim 2012 tarihinde Hükümet tarafından revize edilerek açıklanan OVP (2012-2014) Orta Vadeli Programda özetle büyümede düşüş enflasyonda yükseliş görülüyor.

Programın Dünya Ekonomisindeki muhtemel yavaşlamalar da dikkate alınarak hazırlandığı anlaşıyor. Zira 2011 yılında açıklanan OVP' de 2012 yılı büyüme oranı % 4 öngörülmüş iken, bu oran tablodan da görüldüğü gibi % 3,2 seviyesine çekilmiş durumdadır. Aşağıda OVP'yi yakından ilgilendiren Ekonominin üç temel sorunu özet olarak verilmiştir.

I. Bütçe Açığı:

Bütçe yönetiminde mali disiplin önemli olmakla birlikte, gelirlerin azalması yada beklenen oranda artmaması, giderlerin de daha fazla disipline edilememesi sonucu ekonomimizin birinci sorunu olan bütçe açıklarının kontrol altına alınamaması neticesini doğurmaktadır.

Unutmayalım ki; krizden çıkarken hedeflediğimiz özel sektör öncülüğünde "yatırım, üretim ihracat seferberliğini" devam ettirmek zorundayız. Vergi gelirlerindeki sağlıklı artış piyasanın canlanmasına, yatırımların, üretimin ve ihracatın artmasına özet olarak ekonominin sürdürülebilir bir büyüklükte hızlanmasına bağlıdır. Aksi takdirde bütçeyi besleyen vergi gelirleri azalmakta zam korkusunu tetikleyen dolaylı vergiler artmaktadır.

Devamlı fren politikası yerine gaza basılmasa da Pazar durumuna göre zaman zaman ayağımızı frenden kaldıracabiliriz. Kaldı ki; istikrarın sağlanmasında ekonomide çok başlı yönetim görüntüsü verilmesi de güveni olumsuz yönde etkilemektedir.

II. Cari Açık:

Bütçe açıklarına ilaveten ikinci temel sorunumuz olan cari açık ise her ne kadar ekonominin kısmen durgunlaşmasına bağlı olarak 72 milyar \$'dan 2012 yılında 59 Milyar \$ seviyesine çekilebilir olsa da, buna rağmen cari açığın ekonomimizi olumsuz yönde etkileyebilecek seviyelerde süreceği görülmektedir.

Cari açığın GSYİH ile mukayesesi sonucu 2012 de %7,3 den giderek 2015 yılında %6,5 seviyelerinde seyretmesi ön görülmüşse de bu hedefleri tutturmakta büyük zorluklar görülmektedir.

1980'li yıllarda 3 milyar \$ olan ihracatımızın bu yıl ulaşacağı 150 milyar \$ seviyeleri sevindirici olmakla birlikte 2023 hedeflerimizi bu gidişle tutturmak çok köklü önlemler gerektirmekte.

Dünya ekonomilerindeki yavaşlama, komşularımızla yaşanan sıcak sorunlar dikkate alındığında , piyasalarda 2013 yılının sıkıntılı geçeceği ve yapılacak seçimlerin de etkisiyle sorunların gelecek yıllara sirayet edeceği endişesi bulunmaktadır.

Cari açığı tetikleyen ithalatın kısıtlanması halinde , büyümeyi ve bütçe gelirlerini destekleyen ithalat vergilerinin azalması bu açığın ne şekilde ve hangi ek vergilerle kapatılacağı ayrı bir sorun oluşturmaktadır.

Enflasyonu kontrol altında tutmaya sıkı sıkı sarılan Merkez Bankamızın aynı disiplini devam ettirmesi bekleniyor.

Bütün bu gelişmelerin ışığında uygulanacak aşırı mali disiplinin kur politikamızı da bir süre baskı altına alacağı görülmektedir.

OVP Orta Vadeli Programa göre öngörülen yıllık ortalama \$ fiyatları; 2013'te 1.83 olup 2014'te 1.89, 2015'te 1.93 TL seviyelerindedir.

Buradan da görüleceği gibi TL/\$ değişimi ortalama %2,5 iken, enflasyonda artış bunun iki katı olup ortalama %5 seviyesindedir. Böylece gerçekçi kur politikasından uzaklaşmakla dış borçlanma cazip hale gelirken ihracat zorlaşmakta, ithalat ise cazip hale gelmektedir.

Bu durum ekonomi ile ilgili politikalarda çelişkili bir gelişme doğurabilecektir.

III. Sıcak para:

Üçüncü sıradaki bir başka önemli sorunumuz olan sıcak paranın hızla artışı ise mutlaka kontrol altına alınmalıdır.

Ocak – Ağustos 2012 arasında 50 milyar \$'ı aşan seviyede döviz girişi gerçekleşmiş durumda bunun yaklaşık %10'unu arzu edilen doğrudan yatırım, %20'si kredi kullanımı, gerisi sıcak para olması nedeniyle hızla artan toplam sıcak paranın ekonomimizi beklenmeyen ani gelişmeler karşısında olumsuz yönde etkileyebileceğini göz önünde tutmak ve gerekli tedbirleri zamanında almak zorundayız.

Sonuç:

Kalkınma seferberliğimizin devamı için siyasi istikrarın, sosyal barışın devamına ihtiyacımızın olduğunu unutmadan sürdürülebilir büyümenin ve halkı bezdiren işsizliğin tek reçetesinin yatırım ve üretim olduğu gerçeği ile hareket etmek durumundayız. Bunun sağlanabilmesi ise yatırımcının, tasarruf sahibinin güven içinde önünü görebilmesine bağlıdır.

Elde ettiğimiz kazanımların rehavetine kapılmadan doğru politikalar uygulayarak ihtiyatı elden bırakmamalıyız.

2012 yılı hedefleri neydi, ne oldu, gelecek hedefleri ne?	2012 program hedefi	2012 gerçekleşme tahmini	2013 program hedefi	2014 program hedefi	2015 program hedefi
GSYH (Milyar TL)	1.426	1.435	1.571	1.740	1.933
GSYH (milyar dolar)	822	799	858	919	998
Kişi başı gelir (Dolar)	10.973	10.673	11.318	11.982	12.859
Büyüme (%)	4.0	3.2	4.0	5.0	5.0
İşsizlik (%)	10.4	9.0	8.9	8.8	8.7
İhracat (Milyar dolar)	148.5	149.5	158.0	172.3	187.1
İthalat (milyar dolar)	248.7	239.5	253.0	272.2	291.2
Cari açık (Milyar dolar)	-65.4	-58.7	-60.7	-63.6	-64.7
Cari açık (GSYH)	-8.0	-7.3	-7.1	-6.9	-6.5
Enflasyon (TÜFE)	5.2	7.4	5.3	5.0	5.0
Bütçe geliri (Milyar TL)	329.8	329.2	370.1	401.4	436.8
Bütçe gideri (Milyar TL)	350.9	362.7	404.0	436.8	471.2
Özelleştirme geliri (Milyar TL)	12.5	1.4	9.5	10.1	9.2
Bütçe dengesi (GSYH)	-1.5	-2.3	-2.2	-2.0	-1.8
Broç stoku (GSYH)	37.0	36.5	35.0	33.0	31.0
Ortalama dolar kuru (TL)	1.73	1.80	1.83	1.89	1.93

YAKIN DENİZ KOMŞUMUZ AFRİKA...!

09 Ekim 2012

“Oralar deniz komşumuz ülkelerdir. Gerekirse yüzerek gidin...!”
Turgut ÖZAL

“Ülkeler arasında karşılıklı ve dengeli menfaat ilişkilerinin kurulmasını , ticari teamüllere, mesleki ahlak ilkelerinin ve ülkelerle kuruluşlar arasında dostlukların güçlenmesini önde tutan İDV bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da hizmetlerini sürdürürken ATIAB ile işbirliğine ayrı bir önem vermeye devam edecektir.”

Türkiye, 1940'lı yıllarda tek parti döneminin içine kapanık devletçi ekonomi yönetiminden 1950'li yıllarda özel sektörün de katkılarıyla karma ekonomik modele geçmiş ancak 1980'li yıllarda Serbest Pazar ekonomik Modeli ile küreselleşme sürecinde hızla dışarıya açılmaya başlamıştır.

Kriz dönemlerinde yüksek faiz – döviz – borsa üçgeninden 2000'li yıllarda özel sektör öncülüğünde yatırım-üretim-ihracat seferberliği sonucu sürdürülebilir bir kalkınma seviyesine erişmiş bulunuyoruz.

1980'li yıllarda 3 Milyar \$ seviyesinde seyreden ve petrol ithalatını bile karşılayamayan ihracatımız, büyük sanayi kuruluşlarımızın yanında hem onlara yan sanayi olarak destek veren hem de yeni ürünleri ile katkıda bulunan Küçük ve Orta Büyüklükteki (KOBİ) kuruluşlarının da katılımları ile ihracatımız bu gün 140 Milyar \$ seviyesini aşmış bulunuyor. Aynı dönemde özellikle Afrika Kıtası ile karşılıklı ticaret hacmimiz birkaç Milyon \$'lardan 25 Milyar \$ seviyesine ulaşmış durumda.

Türkiye'nin dışa açıldığı yıllarda Başkanlığını yaptığım “TOBB Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği “ şemsiyesi altında, Kurucu Başkanlığını yaptığım “DEİK Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu” aracılığı ile ilişkimiz olan ülkelerle karşılıklı iş konseyleri kurmaya başladığımızda ne yazık ki Afrika ile ilişkilere iş adamlarımızca yeterli ilgi gösterilmemişti. Başbakan Turgut ÖZAL gelişmeleri takip ediyordu. Bunun üzerine ilk defa (Magrip ülkeleri olarak) Türkiye - Tunus - Fas - Cezayir – Moritanya İş Konseyini kurarak Başkanlığını üstlendim. Yoğun temaslar sonucu, ne yazık ki ulaşım (uçak ve vapur) , haberleşme, bankacılık v.b. temel konularda ilişki kurulamamıştı. Çok zorluklar çekildi. Hatta ilişkileri teşvik eden zamanın Başbakanı Turgut ÖZAL'a “ Doğrudan ulaşım imkanı, banka ilişkileri yok, numune bile gönderilemiyor.

Hamburg ve Bremen'e giden gemilere verilen mallar 3-4 Magrip ülkelerine ayda ulaşabiliyor . “ demem üzerine, “ Aman Başkan sabredin, yılmayın hükümet olarak her türlü desteği vereceğiz. Oralar bizim dost ve kardeş deniz komşumuz ülkelerdir. Gerekirse yüzerek gidin...! İleride oralar uyanan dev Afrikanın pazarları ticaret kapıları olacaktır. Şimdiden yerlerinizi alın.” Dediğini hiç unutmadım.

Biz de Kuzey Afrika'dan yola çıkarak yılmadan ticaret hareketini başlatmış olduk. Bu gün ne kadar haklı olduğumuz daha iyi anlaşıyor.

Geçen dönem içinde “TOBB Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği “ , “DEİK Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu” “TİM Türkiye İhracatçılar Meclisi”, “ TUSKON Türkiye İşadamları ve Sanayiciler Konfederasyonu”, “ MÜSİAD Müstakil Sanayici ve İşadamları Derneği” gibi kuruluşların ve hükümetlerimizin de destekleriyle düzenlediği toplantılar, toplu ziyaretler, fuarlar vb. hizmetlerin sonucu sanayi yatırımları, yer altı zenginliklerinin işletilmesi, karşılıklı ticaret, inşaat, eğitim, sağlık, turizm v.b. konularda çok başarılı bir sürece ulaşılmış bulunuluyor.

Özellikle” CHAD “ şehrinde kurulmuş olan “ATIAB Afrika – Türkiye İşadamları Birliği “ gibi gönüllü kuruluşların ilişkileri daha sağlıklı ve hızla geliştirdiklerini görmek bizleri mutlu etmektedir.

Yıllar önce başlattığımız hareketin gelişerek, Türkiye için Afrika kıtasının ticaret, yatırım ve üretim yönünden önemli bir üs olacağına olan inancımla bu konuda hizmet eden örnek kuruluşlar ve emeği geçenleri kutlayarak başarılar diliyorum.

Ülkeler arasında karşılıklı ve dengeli menfaat ilişkilerinin kurulmasını , ticari teamüllere, mesleki ahlak ilkelerinin ve ülkelerle kuruluşlar arasında dostlukların güçlenmesini önde tutan İDV (İş Dünyası Vakfı) bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da hizmetlerini sürdürürken ATIAB ve benzeri kuruluşlarla işbirliğine ayrı bir önem vermeye devam edecektir.

Yolumuz açık olsun,

GİRİŞİMCİLİK ve ÜLKEMİZDEKİ GELİŞİMİ

"KOBİLER ve KOSGEB"

25 Eylül 2012

"Girişimci; ya kişisel kabiliyetine güvenerek sanatkar olur yada farklı düşüncelerine inanarak onları hayata geçirebilmek için üretim elemanlarını bir araya getirip, mal ve hizmet sağlamak için doğacak kâr veya zararı göze alarak hareket eder. Onun başarıya ulaşmasında öncelikle aile yapısı, çevresi, Devletin uyguladığı rejim ve özgürlükler önemli rol oynar. Zira düşünce ile ifade özgürlüğü, teşebbüs özgürlüğü ve mülkiyet hakkı olmayan rejimlerde girişimci ruhunun gelişmediği görülür."

Girişimci; düşünen ve herhangi bir iş yapmak için harekete geçen kişidir.

İş dünyamızda bir işin gerçekleşebilmesi için sermaye, emek ve müteşebbise yani girişimciye ihtiyaç vardır.

Bazen bu üç unsur bir kişide birleşir sanatkar doğar, bazen dışarıdan emek ve/veya sermaye katılımı ile esnaf, tacir, sanayici oluşur.

Özet olarak girişimci; ya kişisel kabiliyetine güvenerek sanatkar olur yada farklı düşüncelerine inanarak onları hayata geçirebilmek için üretim elemanlarını bir araya getirip, mal ve hizmet sağlamak için doğacak kâr veya zararı göze alarak hareket eder.

Girişimcinin başarıya ulaşmasında öncelikle aile yapısı, çevresi, Devletin uyguladığı rejim ve özgürlükler önemli rol oynar. Zira düşünce ile ifade özgürlüğü, teşebbüs özgürlüğü ve mülkiyet hakkı olmayan rejimlerde girişimci ruhunun gelişmediği görülür.

İkinci olarak girişimcinin başarısında; *kendine güven, * önsezi ile ileriye görmek * sahip olduğu kişisel kabiliyetine fikre, varsa farklı düşüncelerine inanmak * kararlı, sabırlı olmak * mücadeleden yılmamak * çalışkan olmak * doğabilecek tüm risklere katlanabilmek * iş planlarına ve çalışma programlarına göre hareket etmek çok önemlidir.

Diğer taraftan girişimcinin başarısında; * çalışma ortamı * işin planlanması ve tanımı * pazarlama stratejileri * üretim konusu ile teknik ve teknolojik imkan * mali yapı * patent hakları, standartlar, ve marka tescili konuları önemli rol oynar.

Girişimcinin fikrini ortaya atmasından itibaren işe başlamasına, kurumsal yapılanmasına, büyüme ve dışa açılması ile eğitimi konularında desteğe ihtiyacı vardır.

Girişimcilik insanlığın var oluşuyla başlayan hayatın her safhasında olmakla birlikte iş dünyamızda bugünkü anlayışımızla yukarıda özetlenen gerçeklerden hareketle Rahmetli Özal döneminde yeni bir yapılanma süreci başlamıştır.

Benimde TOBB Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanlığım dönemine rastlayan bu dönemde girişimcilik konusunda önemli adımlar atılmıştır.

Girişimcilerin, yatırımların aşırı derecede yoğunlaştığı İstanbul ve Marmara bölgesinden Anadolu'ya yayılması hususunda önemli önlemler ve teşvikler alınmaya başlandı.

1986-1990 yılları ISO İstanbul Sanayi Odası Başkan Vekili ve TOBB Başkanı olarak hem gelişmeler içinde taraf, hem de rahatsız olan kesimleri de temsil eden biri olarak zorluklarla karşı karşıya kaldığım günlerdir.

Bir taraftan ekonomide söz sahibi olan büyük kuruluşların Pazar hakimiyeti diğer taraftan ekonomimizin temel taşlarını oluşturacak olan bu günkü tanımıyla "KOBİ" küçük ve orta büyüklükteki işletmelerin kurulması, güçlenerek Anadolu'ya yayılması ve dışa açılmaları gündemdeydi.

TOBB bünyesinde çok hızlı gelişmelere ayak uydurabilmek için sektör, bölge temsilcileri ve uzmanlardan oluşan OKİK: orta ve küçük işletmeler kurulu- nu kurduk ilk defa girişimciyi tarif ederek onları destekleyecek teşvikler ve önlemler ortaya konuldu. Anadolu girişimcisi de önlemler karşısında güvenle harekete başladı. Hükümet Özal'ın talimatı ile bizim önerilerimize sahip çıktı ve yasa hazırlanarak OKİK kurumsallaşıp KOSGEB (Küçük ve Orta Büyüklükteki Sanayiye Geliştirme Başkanlığı) kuruldu.

İmkanların yetersiz olmasına rağmen geçen sürede ve özellikle Bakanlığım sırasında önemli adımlar atıldı. Bir çarpıcı örnek olarak enflasyonun %40 lar- da faizin %50 lerde olduğu dönemde ilk defa sıfır faizle destek kredileri başta olmak üzere eğitim, finans, yeniden yapılanma, patent hakları, marka tescili, Teknolojik Ar-Ge destekleri sektörel kümeleşme, fuarlara iştirak etmeleri gibi 30 u aşkın destek sağlandı.

Bu kapsamda Teknoloji ihtiyaçları Ar-Ge ihtiyaçları için "TEKMER" teknoloji merkezleri, üniversitelerle işbirliği sağlanarak TEKNOKENT'ler, ortak laboratuvarlar ORTLAB, İŞGEM İş Geliştirme Merkezleri, Ortak Atölyeler kuruldu.

Böylece yatırımlar hızla Anadolu'ya yayılmaya başladı. Birçok sanatkar, esnaflığa, esnaflar tüccarlığa, tüccarlar sanayiciliğe yöneldiler KOBİ olarak küçük sanayi siteleri ve OSB organize sanayi bölgelerinde yerlerini aldılar.

Bugün KOBİ kuruluşları; hem komple ürün üretiminde hem de büyük kuruluşların ara mallarını üreterek sanayide sağlıklı bir yan sanayi entegrasyonu oluşturdular. Teşviklerle hızla dışa açıldılar bu gelişmelere paralel olarak o dönemde KOBİ kuruluşlarını da bünyesine alan TİM Türkiye İhracatçılar Meclisi ve DEİK Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu kuruldu bunları diğer sivil toplum örgütleri takip etti böylece yatırım, üretim, ihracat seferberliği ile sürdürülebilir kalkınmayı gerçekleştiren ihracatımız 1980 lı yıllarda klasik tarım ürünlerinden oluşan 2,8 Milyar \$ seviyesindeyken ihracatımız devlet yönetiminden "ihracatı Geliştirmek!" biriminden özel sektör yönetimine geçerek son yıllarda 100 Milyar \$ seviyesini aşabilmiştir.

Bugün Üniversitelerimizin, Bankalarımızın ve birçok STK Sivil Toplum Kuruluşlarımızın KOBİ'lere sahip çıkmalarını memnuniyetle izliyoruz.

TİCARİ AHLAK...!

Temmuz 2012

“Unutulmamalıdır ki haram lokma ve haksız kazanç uzun vadede sahibi-ne de yarar sağlamamakta, toplumu bataklığa sürüklerken gelecek nesillere de acımasızca yansıtmaktadır.”

Teknolojik ilerlemelerin hayatımıza kazandırdığı olumlu katkıların yanı sıra başta Radyasyon etkileri olmak üzere zararları ve korunma yolları hakkında çıkan yazıma gösterilen ilgi sonucu bu kez toplumumuzu her yönüyle ilgilendiren Ticari ahlak, Meslek ahlakından bahsetmek istiyorum.

İletişim araçlarının hızla gelişmesi ve yaygınlaşması ile giderek yozlaşmaya başlayan kültür değerlerimiz ve ana dilimizde oluşan bozulmalar yaşıtımızda daha da etkili olmaya başladı.

İnsan hayatında karşılığı hiçbir şeyle ölçülemeyecek olan Ahlak anlayışı bile hem kelime hem de mana ve uygulama olarak yozlaşıyor.

Genlerin etkisiyle doğuşla başlayan aile ve çevreyle gelişen, eğitimle şekillenen Ahlak anlayışımız adeta anlam değiştiriyor.

Yüce yaratana olan sevgi ve korku ile günahattan kaçınmak, kul hakkına saygılı ve adil olmak haya, edep, fazilet, erdem sahibi olarak namuslu, iffetli ve şerefli kalmak, kötülüklerden en önemlisi haramdan uzak durarak, kazancın ve her şeyin helal olması arzusuyla iyiliklere yönelmek gibi çok yüce anlamlara gelen Ahlak anlayışı ne yazık ki toplumda giderek zayıflıyor.

Özet olarak karşılık beklemeden yüce yaratanın rızasını kazanmak doğrultusunda hareket etmek anlamına gelen ahlak son yıllarda kelime olarak ta değişmekte tam karşılığı olmadığı halde yerini “Ethic” etik kelimesine terk etmektedir.

Latince kökenli etik kelimesi İngilizcede moral anlamına gelmekte olup karşılıklı menfaat anlayışına dayalı olarak iyi – kötü, doğru – yanlış kavramlarına göre hareket etmeyi gerektiren davranış biçimidir.

Yanlış taklitçi anlayışımız burada da öz değer yargılarımızı sarsan bir gelişmeyi sergilemektedir.

Bu yozlaşma sonucu toplumdaki ahlaki çöküş hem eğitim, hem özel ve hem de iş hayatımızda devam ediyor.

Son yıllarda gün geçmiyor ki aile cinayetleri, tecavüzler, intiharlar, soygunlar ve cinayetler gazete sayfalarını doldurmasın.

Diğer taraftan toplumun sosyal ekonomik ve en önemlisi sağlığı tehdit eden gıda maddelerinde gerek üretici, gerekse satıcılar seviyesinde ticari ahlak dışı davranışlar ortaya çıkıyor. İlgili bakanların açıklamalarından olayların adeta gıda terörü şeklinde ürkütücü boyutlara ulaştığı görülüyor.

Sakıncalı (Domuz, eşek, at, kedi, köpek) et ve et mamulleri yediren kuruluşlar, Sahte bal üreticileri,

Böcek özü ve boyası ile kanserojen madde ihtiva eden katkı maddeli yiyecekler ve içecekler,

Yoğurda, peynire, çikolata, gofret vb. yiyeceklere katılan koruyucu kanserojen maddeler,

Gıda paketlemede kullanılan plastik kaplar, torbalar, adi pet şişeleri,

Gıda terörünün baş oyuncusu GDO'lu gıdalar,

Birçok hazır yiyecekte kullanılan çok tehlikeli MSG Mono Sodyum Glutamat maddesi bulunan yiyecekler,

Kimyasal içerikli ve bilinçsiz alınan ilaçlar ve daha neler neler?

Sonuç toplumun çöküşünü hızlandırmak, en basitinden “Obezite”, Kanser, Alzheimer, Parkinson, Felç vb. hastalıklara kapı açmak.

Şimdi Ticaret kavramının yerini de Alış – Veriş aldı, peki öz anlamını yitirdiğimiz “Ticaret” geçmiş tarihimizde ne idi ne anlama geliyordu? Kısaca göz atalım;

Ticaret Arapça kökenli bir kelime olup T-C-R-T harflerinden meydana gelmektedir ve her harfin derin anlamları vardır.

“T” : Tacir yani ticaret yapan üretim ve alış verişle topluma adaletle hizmet eden kişi,

“C” : Cesaret; yiğitçe, mertçe davranan, yürekli olan kişi,

“R”: Rikkat: Merhametli, yardımsever her iki tarafı hoşnut eden, rıza gösterek anlaşılan kişi,

“T”: Takva sahibi: Allah aşkıyla severek, korkarak yasaklardan, haramdan ve helal kazanç için kul hakkına tecavüzden sakınan, yalan söylemeyen mevzuata riayet eden kişi anlamlarına gelmektedir.

Tüccar sabah işyerini açtığında komşusu siftah etmemişse müşterisini komşusuna yönlendiren yüksek ahlak sahibiydi.

Görülüyor ki, yapılan iş ne olursa olsun işin özü ve anlamı kaybedilince her türlü yolsuzluk kapısı açılıyor.

Manevi dünyamızda Yüce yaratan “dürüst tüccar kıyamet gününde peygamberlerle, alimlerle, şehitlerle haşredilecektir” müjdesini vermekte.

Kul hakkının affedilemeyeceği uyarısı yapılmaktadır. Zira imanın hedefi güzel ahlakıdır.

Bu nedenle hangi iş olursa olsun çalışmalar, ticaret ve her türlü davranışlar hayra yönelik olmalıdır.

Anayasamızın 172 ve 173. maddelerinde devlet sanatkarı, esnafı, tüketiciyi korur emri bulunmaktadır. Bakanlık görevim döneminde bu konuda önemli adımlar atıldı. Tüketiciyi ve Rekabeti koruma kanunu çıkarılarak standartlara, patent haklarına, kaliteli üretim ve piyasa denetimlerinde gerekli önlemler alındı.

Medyadaki aldatıcı promosyonu (Eğitim ve Kültür hizmetleri hariç) yasakladık, bütün il ve ilçelerde mülki amirlerin gözetiminde meslek odalarının katılımı ile tüketici haklarını koruma kurulları kuruldu, tüketim ve dayanıklı tüketim malları için değişik garanti süreleri sağlandı, tüketiciyi üzen olaylarda kurulların kararları kesin olmakla birlikte ayrıca Tüketici Mahkemeleri etkin hale getirildi. Böylece çok sıkı piyasa denetimleri başlatıldı.

Ne var ki bir taraftan devlet birimleri yetkilerini kullanırken diğer taraftan STK (Sivil Toplum Kuruluşları) ve halkımızda her şeyi Devletten beklemeden haksızlıkları takip ederek mücadele etmesi gerekir.

Ne yazık ki toplamda kanaat önderleri olarak bilinen bu kesimde var olan dürüst ahlaklı iş sahiplerinin çokluğuna rağmen, ahlak dışı üzücü davranışlarda yaşanıyor.

Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk “Tüccar milletin emeği ve üretimini kıymetlendirmek için eline ve zekasına emniyet edilen ve bu emniyette liyakat göstermesi gereken adamdır” sözüyle tüccarı, iş adamını veciz şekilde tarif etmiştir.

Öyleyse ahlaksız sanayici, Tüccar, esnaf bizden değildir düşüncesi ile Halk ilgili ve yetkili görevlilere destek vererek toplumun ve gelecek nesillerin sağlığı için mücadeleden yılmamalıdır.

Unutulmamalıdır ki haram lokma ve haksız kazanç uzun vadede sahibine de yarar sağlamamakta, toplumu bataklığa sürüklerken gelecek nesillere de acımasızca yansıtmaktadır.

Sözlerimizi Yunus Emre ile bitirelim.

Sular hep aktı geçti/ Kurudu vakti geçti/

Nice han, hamam Sultan;/ Tahtı bırakıp geçti.

Dünya bir penceredir, / Her gelen baktı geçti.

KIDEM TAZMİNATI YERİNE YIPRANMA TAZMİNATI

Mayıs 2012

“Kul hakkı ve hukuk açısından iyi niyetli işçi işveren ilişkileri çerçevesinde çalışanın kazandığı tazminat hakkı aslında kıdem tazminatı değil, yıpranma tazminatı olması ve her yıl kendisine ödenmesi gerekir zira mevcut mevzuata göre çalışanın hak ettiği tazminat konusunda hak sahibinin kendi iradesi dışında işveren vasi olarak tayin edilmektedir. İnananlar için Yüce Peygamberimiz (sav) “çalışanın emeğinin karşılığını teri kurumadan veriniz” buyurmaktadır.”

Türk sanayinin ve ekonomisinin gelişmesindeki önemli engellerden biri olan kıdem tazminatı ne yazık ki yıllardır hem işverenler, hem de sendikalar tarafından karşılıklı konuşulması, tartışılması tabu haline getirilmiş bir hak olarak değerlendirilmiştir.

Oysaki iyi niyetli olmayan işçi-işveren ilişkiler çoğu zaman olaylar istismar konusu olarak yaşanmış bir kısım işverenlerce kıdem tazminatı ödememek için kayıt dışı çalıştırma gibi yanlış yollara tenezzül edilmiş, bir kısım işçi ise işten atılarak tazminat alabilme yönünde iş yerinde kötü davranışlara yönelmiştir.

Çoğu zamanda işletmenin ekonomik darboğaza girmesi sonucu işverenin mal varlığı bu tazminatları ödeme konusunda yetersiz kalmıştır.

Kul hakkı ve hukuk açısından iyi niyetli işçi işveren ilişkileri çerçevesinde çalışanın kazandığı tazminat hakkı aslında kıdem tazminatı değil, yıpranma tazminatı olması ve her yıl kendisine ödenmesi gerekir zira mevcut mevzuata göre çalışanın hak ettiği tazminat konusunda hak sahibinin kendi iradesi dışında işveren vasi olarak tayin edilmektedir.

İnananlar için Yüce Peygamberimiz (sav) “çalışanın emeğinin karşılığını teri kurumadan veriniz” buyurmaktadır. Uygulamada ise çalışanın ancak işten atılması, emekli olması ya da ölümü halinde tazminat ödenebilmekte sağlığında sıkıntı içinde yaşayan bir çalışanın tazminatı ölümü halinde varislerine kalmaktadır.

Konuyu açacak olursak örnek olarak her yıl bir aylık kıdem tazminatı hak eden çalışanın hak ettiği alacağı, kendi iradesi dışında işverenin emrinde kalmaktadır.

Dünyada bu ölçüde bir örnek olmadığı bilinmektedir.

Bir başka örnek ise Başbakan Yardımcısı Sayın Ali Babacan'ın son günlerde açıkladığı Avusturya modeli iş dünyamızda tartışılmaktadır. Bu modelde dikkat çeken husus bir banka hesabına aylık kesintiler halinde kıdem tazminatının yatırılmasıdır yani bir fon oluşturulacaktır.

58. ve 59 Hükümetlerde Sanayi ve Ticaret Bakanlığım sırasında ESDK Ekonomik Sorunları Değerlendirme Kurulu Koordinatör Bakanı iken görev kapsamında “işletmelerin rekabet gücünü artırmak kayıt dışı ekonomiyi kontrol altına almak” konusunda yaptığımız ve 2005 Ekiminde hükümete sunduğumuz ancak uygulama imkanı bulamadığımız çalışmalar kapsamında hazırladığımız modeli kıdem tazminatı konusunda yerli model olarak ilgililerin görüşlerine sunuyorum.

Birikmiş kıdem tazminatı işveren yükümlülüğünde kalacak ve işveren maliye bakanlığının her yıl belirleyeceği seviyede birikmiş tazminatı en geç 5 yıl içinde çalışana ve/veya varislerine ödeyecektir.

Yasanın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren kıdem tazminatı “yıpranma tazminatı” adı altında her yıl sonunda o takvim yılı çalışanın hak ettiği tazminat kendisine ödenecektir.

Böylece işveren çalışanın parasını muhafaza eden vasisi durumundan kurtulacak işçi hak ettiği tazminatını kendi iradesi ile hayatta iken alarak ihtiyaçlarını karşılayabilecek, böylece sanayimizin önündeki bir engelde kalkmış olacaktır.

Maliye Bakanlığının kontrolü altında çalışanların eline geçecek bu meblağlar tasarrufa ya da tüketime yöneleceğinden ekonominin durgunluktan çıkması, pazarın canlanması ve üretimin artmasına zemin hazırlanacaktır.

Geçmişte kurulan fonların sağlıklı çalışmadığı gerçeğini de hatırlatarak durumu bir kere daha ilgililerin dikkatine sunarım.

"TEK ADAMLIK; İSLAMİ ve İNSANİ DEĞİLDİR"

HABER - X RÖPORTAJ - Hülya OKUR

06 Nisan 2012

"Tek adamlık sözlerim sadece Sayın Erdoğan ile ilgili değil, bugün değişmesinde herkesin hemfikir olduğu mevcut Anayasa, Siyasi Partiler ve Seçim Kanunları öyle yapılmış ki sistem, lideri tek adamlığa götürüyor. Milletvekilini halk seçmiyor. Liderin listede kazanabileceği sıraya ve yere koyduğu isimleri halk sandığa atıyor ve tek adamlık orada başlıyor. Sonra da yeniden seçilmek isteyen milletvekili lidere karşı tavrını ona göre ayarlıyor. Aslında tek adamlık İslami ve insani bir durum değildir. Ben sevdiklerimi daha çok uyarırım. Beni de uyarılardan memnun olurum."

Sanayi ve Ticaret Eski Bakanı Ali Coşkun, Hülya Okur'a konuştu. İşte röportajdan bazı çarpıcı başlıklar: "Şimdilerde diploması gergin seyrediyor...Şeytan; dış ticaret açığı ve sıcak parada gizli...Devlet sırlarını mezara kadar muhafaza ederiz...Siyasetin bir yüzü vefasız ve incitici...AB'nin geleceği önemlidir...Erdoğan'ın hareketi, bir kıyım değil, nöbet değişimdir...Refah'ın ağır topları bizi hep ANAP'lı gördüler" 06.04.2012 09:11

"Gökyüzüne, güneşe, aya mensup, asmani bir insan tanıdım. Onun sarı çiçekler arasında açan bir Nilüfer olmasına da aldırmadım. Yaklaştım....Baktım...Konuştum...Denizin tam ortasında kala kaldım.. Siyaset duvarlarında bile o çiçeğin motiflerini gördüm...Zamanını, sözünü, bilgisini öyle iyi kullanıyordu ki..."Annen, baban var mıdır? diye bile sormadım...Ben onun maviliğinden çıkamadım...Aynı mavilikte buluşmak isteyenler için...Ali Coşkun sizlerle..."

HÜLYA OKUR-HABERX

"BİR CUMA GÜNÜ BABAM EZAN OKURKEN DOĞMUŞUM"

S - 1939 yılında Kemaliye, Başpınar'da doğan Ali Coşkun nasıl bir aileye, nasıl bir dünyanın içine doğdu? Coşkulu hayatının başlangıcına dair neler hatırlıyor?

C - 1939 Yılı Şubat ayında Dersim olaylarının sürdüğü yakın bir bölge olan Munzur Dağı eteklerinde, Fırat Nehri kenarında bu günkü anlamda Batı Anadolu ile yol bağlantısı olmayan Fırat'ın ilkel sallarla geçildiği yaya olarak yada

at ve katır cinsi binek hayvanlarıyla kasabaya gidilebilen bir beldede doğdum. Ailem kendine yetebilecek ölçüde bağ, bahçe ve tarlada çalışarak, kendi hayvanını besleyerek geçinen mütevazı bir yapıdaydı. Babam Nahiye Müdürlüğünde memur, aynı zamanda Din Görevlisi iken “Bir Cuma günü babam ezan okurken” Dünya’ya gelmişim. Daha sonraları, babam ileride bizi de almak için gurbete çıktığından ilk okul öncesi çocukluğum babasız geçti. İlk okula o yıllarda nahiye olan Başpınar’da başladım. 2. Sınıftan itibaren Ankara’da Mimar Kemal İlkokulu’na devam ettim. Küçük yaşta anneme yardım etmek suretiyle hayata çalışarak başladım. Keçileri otlatmak, harman sürmek, hafif bahçe ve tarla işlerini yapmak gibi işlerde anneme yardım ederdim. Ayrıca evimizde bulunan dokuma tezgahında çalışırdım. 1946 yılı sonunda Ankara’ya göç edince köy hayatım bitti. Ankara’da ilkokulda simit satarak İstanbul’dan gelen gazeteleri abonelerine dağıtarak, Orta okul ve Lisede elektrikçi yanında çalışarak okudum.

“EŞİMİN ve KIZIMIN ACISIYLA KUTSAL TOPRAKLARA SIĞINDIM”

S - Acılar dikense sevgi bir güldür, dikenler arasında gonca mısın sen/ koparmak istersem seni dalından, benimle beraber kalır mısın sen” dizelerinde geçen eski eşinizi bir trafik kazasında kaybettiniz. "İki evliyim, tek hanımlıyım. Yani bir eşim var, iki evim var" diye espri yapsanız da, evlilikleriniz için ne söyleyebilirsiniz?

C - Çok mutlu bir hayatım vardı . Eşimi ve kızımı trafik kazasında yitirince yıkıldım.. Çok acı çektim. Köye dönüp dağda gezdim, Kutsal topraklara sığındım ama Yüce Mevlâ’ya hamdolsun ki acılarımı büyük bir imtihanla sabra dönüştürdü. Oğlum Yıldırım, damadım Mehmet ve yakınlarımızla o dönemleri geçirdik. Sonra kısmetmiş yeniden evlendim. Asuman Hanım manen kendini aşmış, benimle ağlayan, benimle gülen bir eşim oldu. Benim hayata tutunmama destek oldu. Mutluyuz , bir oğlumuz oldu. Ali Murat. Acılar unutulmuyor ama Mevlâm sevgi gibi bir hayat iksiri yaratmış. Bu nedenle eşime evlilik teklifi olarak “ Acılar dikense, sevgi bir güldür” şiirini yazdım.

“ÖZAL VE ERBAKAN’DAN İSTANBUL BELEDİYE BAŞKANLIĞI TEKLİFİ GELDİ”

S - Başbakan Erdoğan ile ilk çalışma ortamınız, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkanlığı için olmuş sanıyorum. Erbakan, bu görev için Erdoğan yerine sizi tercih etmiş ancak siz teklifi kabul etmemişsiniz. Bu tercih, Erdoğan’ın önünü açmak için miydi, yoksa kendi gerçeğinizi kabul ettiğiniz için miydi?

C - İstanbul gibi kutsal ve tarihi bir kentimize belediye başkanlığı için ilk teklif Turgut ÖZAL’dan gelmişti. Kabul etmemem sebebiyle görevi Bedrettin DALAN’a verdi. ikincisi de Necmettin ERBAKAN’dan gelmişti. Refah Partisi olarak benim aday olmamı kararlaştırmışlar, kabul etmem halinde Alparslan TÜRKÜŞ’ in de MHP olarak destek vereceklerini bildirdiği Belediye Başkanlığını ki-

şisel inançlarım ve ailevi durumum nedeniyle kabul etmedim. Recep Tayyip Erdoğan bu göreve talipti. Partinin İstanbul İl Başkanı olarak başarılı çalışmalar yapmıştı. İlçe Başkanlarının da destekleri ile adaylığa seçildi.

“ŞİİR VE MUSİKİ HIZLI YAŞANTIMIN ARA NAĞMELERİ OLDU”

S - İşadamlığı ve siyasetçiliğinin yanı sıra şiirlerinizle de ün yaptınız. İlanizdeki sanat aşkı, siyaseti güzelleştirmenize yetti mi, haylaz ve mülayim iki çocuğunuz için ikisini de idare etme yoluna mı gittiniz? Bu dengeyi nasıl sağladınız?

C - Bana göre hayat çok bilinmeyenli bir denklem gibi . Bu denklemlerden ne kadarını çözebilirseniz o kadarını yaşıyorsunuz ve mutlu oluyorsunuz. Türkiye’de sanayiciliğin çile çekmek olduğu, yokluklar, imkansızlıklar, önyargılı adeta suç işlemeye sürükleyen ağır mevzuatın hüküm sürdüğü bir dönemden yönetici ve iş adamı olarak geçtim. Ülkemize ve yaşadığımız topluma, milletimize karşı olan bir çok sorumluluğum olduğuna inanıyorum. Bu sorumluluğumu öğrenci iken Talebe Cemiyet Başkanı, iş hayatında mensup olduğum İstanbul Sanayi Odası ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinde , diğer sosyal sorumluluklarımı sivil toplum kuruluşlarında topluma faydalı olarak yerine getirmeye çalıştım. Son olarak da millete hizmet etmenin şerefli bir yolu olan siyasetle bu sorumluluğu yerine getirdiğime inanıyorum. Şiire ve musikiye gelince; bu çileli ve hızlı yaşantının aranağmeleri olarak bir başka ifadeyle o andaki duyguların gönül dili ile açığa çıkması olarak değerlendiriyorum. Ağlatan, düşündüren, mutlu kılan ve yeniden moral kazandıran amatörce bir uğraşı.

“SİYASETTE KENDİ KARARLARIM ÖNEMLİ ROL OYNAMIŞTIR”

S - Turgut Özal ve Süleyman Demirel dönemlerinde TOBB Başkanlığı yaptıktan sonra Demirel’in Türkeş’in Erbakan’ın ve sonunda Özal’ın partilerine davet etmelerine karşın Anavatan Partisinde aktif siyasete atıldınız. Milletvekili seçilerek üç dönem TBMM’de görev yaptınız, bir ara bağımsız kalıp Fazilet Partisine geçtiniz sonra da AK Parti’nin ilk iktidar döneminde Sanayi ve Ticaret Bakanı oldunuz. Bütün bu kariyer yaşantısı, hep istediğiniz gibi mi gitti?

C - Siyasetle gençlik yıllarımda Adnan Menderes döneminde D.P. Gençlik kollarında tanıştım, 1960 ihtilali sonrası siyasetten uzak kaldık. Sonra DYP, MHP, Refah Partisi tekliflerine rağmen Anavatan Partisinden milletvekili seçilerek aktif siyasete girdim. Bağımsız milletvekili iken yeni kurulmuş olan Fazilet Partisinde bir dönem milletvekili oldum. Parti kapatılınca AK Partiyi kurdum. TBMM çalışmalarım (Milli Savunma Komisyon Başkanlığı’nda) , (Bütçe ve plan komisyonunda) , Sanayi, Ticaret, Enerji Madencilik Komisyonunda ve Sanayi ve Ticaret Bakanı olarak çok yoğun geçti. Benim dönemimde Sanayi

ve Ticaret Bakanlığı 9 bağlı, ilgili, ilişkili kuruluş, 27 fabrika ve geniş teşkilatı ile çalışmalarını sürdürdü. AB müzakerelerinde ağırlıklı görev aldı. Şimdi bu görevleri üç ayrı bakanlık yürütmektedir. Tabiidir ki siyasette kendi kararlarım önemli rol oynamıştır ancak ülkeye hizmeti hedef aldığımızda her şeyin sizin istediğiniz gibi gelişmesi mümkün olmuyor.

“ANAP’IN SİYASİ MANEVRALARINI HIÇ BİR ZAMAN TASVİP ETMEDİM”

S - Mesut Yılmaz, 1995 seçimlerinde Refah Partisine karşı bir galibiyet yaşamak için, merkez sağ bloku içinde sizi de görmek istemişti. Üçüncü parti olarak meclisteki yerini alan ANAP sizin için nasıl bir maceraydı?

C - Anavatan Partisi Özal’ın liderliğinde ülke için bir şanstı ve tarih yazdı. Ancak Özal’dan sonra sarsıldı. Bir ara adeta kimlik arayışı içine girdi ve zayıfladı. Tekrar milliyetçi – muhafazakar bir yapıda 1983 ruhuyla toparlanmak için Özal’ın reformlarını benimsemiş, toplumda tanınan arkadaşlarla partinin güçlenmesi hareketi 1995 yılında başlamıştır. Ancak meclise 3. Parti olarak girebilmiştir. Her ne kadar 3. Parti iken iktidarda yer alabilmişse de Anavatan Partisi ilkelerine yakışmayan siyasi manevraları hiçbir zaman tasvip etmedim. Bu sebeple partiden istifa ettim.

“REFAH PARTİSİNİN AĞIR TOPLARI BİZİ HEP ANAPLI GÖRDÜLER”

S - 1998 yılında ANAP’tan istifa ederek, “Arkadaşlarım, parti içi demokrasinin FP’de de işlemeye başladığını bana müjdelediler” diyerek, FP’ne katıldınız. Peki AK Partinin size müjdenmesi nasıl oldu?

C - Fazilet Partisi, Özal felsefesini benimsemiş herkesi kucaklayacak bir hedefle siyasete girdi. Bu nedenle Anavatan Partisinde yapmak istediklerimizi orada yapmaya çalıştık. Bu faaliyetlerimiz sonrasında geleneksel eski anlayışla yenilikçi grup arasında belirgin bir hale gelen ayrılık AK Partinin doğmasına etken oldu. Refah Partisinden gelen partinin ağır topları bizi hep Anavatan Partili gördüler.

“BEN HIÇBİR ZAMAN BİR GÖREVE TALİP OLMADIM, BANA TEKLİF EDİLDİ.”

S - 22 Temmuz 2007 seçimleri öncesi Başbakan aday listesini belirlemiş, bakanlar kurulunda bunu ilan etmişti ki, siz “Genel Başkanım” diye başladığınız konuşmanıza, “Benim yerim değişecekse aday değilim.” diyerek devam etmiştiniz. Hak ettiğiniz yere gelebilmek için ne tür zorluklardan geçtiniz?

C - Siyaset sonuç alabilme sanatıdır . Hükümet milletin beklentilerini yerine getirme sorumluluğu taşıyan bir olgudur. Bakan olarak bu sorumluluğu paylaşırken, hizmet hedeflerinize ulaşmada gereksiz engellerle karşılaşsanız o makamı işgal etmenizin anlamı kalmaz. Onurunuzla geldiğiniz görevi onuru-

nuzla bırakmanız siyasette önem taşır. Sayın Genel Başkan “ yetkisini kullanarak bizlerin de (Bakanların) il ve sıralarını değiştireceğini, kimsenin yerinden emin olmamasını” beyan edince “benimle mutabık kalmadan değiştirilirse ayrılacağımı” bildirmiştim. Ben hiçbir zaman bir göreve talip olmadım, bana teklif edildi. Çevremle istişare edip evet veya hayır dedim. Bu konuda da Sayın Genel Başkan’la aramızda her hangi bir kırgınlık olmadı.

“BEN HAKLI ÇIKTIM, ANAP ARTIK YOK”

S - “Çile çektik dürüstlüğü uğruna, Giremedik demokrasi yoluna, Neden girdik DSP'nin koluna, Muhtaç olduk CHP'nin soluna. Hasretiz Özal-ı Anavatan'a, Halka hizmete, hizmet katana, Yazık olsun kimliğini satana, Yanlış kararla çamura batana” dizelerini eklediğiniz ANAP istifa dilekçesinin ardından, AK Parti güneşi doğdu. Bu güneş sizsiz doğma yoluna neden girdi?

C - TBMM'ne sunduğumuz 5+3 şeklindeki 8 yıllık kademeli zorunlu eğitim kanun teklifimizi parti başkanı Sayın Mesut YILMAZ'ın 28 Şubat sürecinde bir gece genel kurmay'a çağrılıp kendisine iktidar vaat edilerek yasayı geri çektirmesine ve iktidar pazarlığı sonucu 8 yıllık kesintisiz zorunlu eğitim yasasının kabulüne tepki olarak istifamla birlikte yazdığım bir şiiirdir. Sonunda ben haklı çıktım. Keşke olmasaydı. Bugün “Anavatan” Partisi yok artık.

“ERDOĞAN’IN HAREKETİ BİR KIYIM DEĞİL, NÖBET DEĞİŞİMİDİR”

S - İşadamlarından sanat dünyasına kadar hemen herkes ve pek tabi Başbakanımız da size “Ali Abi” diye hitap ediyor. Yaşınız, fikirdaşlığını, ülküdaşlığını yaptığınız bir parti için tecrübe anlamında değerlendirilmesi yerine neden kadro dışı bırakılmanın sebebi oldu? Erdoğan, Ali Abisine nasıl kıydı sizce?

C - Ben en çok sevdiğim desteklendiğim ve alternatifsiz başkan olduğum TOBB Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanlığını da kendi arzumla bıraktım. Bu gün iş dünyasında hala “ABİ” olarak seviliyorsam görevi zamanında bırakmamın da etkisinin olduğuna inanıyorum. Tüm kesimlerde eskiden beri yaş yönünden değil de saygı duyularak “ABİ” olarak anılmam benim hayatta duyduğum en büyük onurdur. Tabiidir ki bu, beni abi olarak kabul edip, saygı duyanların da takdir edilecek bir davranışlarıdır. Sayın Erdoğan'ın hareketi bir kıyım değil karşılıklı anlaşarak nöbet değişimidir. Tekrar söylüyorum, bu konuda aramızda hiçbir gücenme yoktur.

“BÜYÜK MAĞAZALAR YASASI” YAPAMADIĞIM BİR İŞTİ

S - Eski bakan Ahmet Kenan Tanrıku'dan görevi devraldığınızda, "Önümüzdeki günlerde, Bakanlığımızın kurum ve kuruluş olarak bağlı ve ilgili birimlerinde değişiklikler de olacak" demiştiniz. Eski düzende değiştirmedığınız, öyle kalsın deddiğiniz bir şey oldu mu?

C - Her bakan arkadaş sahip oldukları zaman ve zeminde imkanlar ölçüsünde hizmet ederler. Ben hizmetlerimi hiçbir zaman başkasını tenkit ederek yerine getirmedim. Yapılması gerekenlerin mesai arkadaşlarımla birlikte en iyi şekilde gerçekleşmesini hedef aldım. Tabiidir ki Koalisyon Hükümetlerinin pazarlıkçı görev dağılımından meydana gelen olumsuzlukları aşarak tek başımıza iktidar olmanın ve sağlanan siyasi istikrar ortamında mevcut imkanlarla beklenenin üzerinde hizmet verme şansına sahip olduk. Yıllardır ihmal edilmiş TSE, Patent Enstitüsü, Akreditasyon Kurulu KOSGEB v.b. kurumlara şahsiyet kazandırdık aktif hale getirdik. Siyaseten yapamadığımız “Büyük Mağazalar Yasası” gibi işler de oldu.

“YAN YANA İNŞA EDİLMİŞ YAPILARDAN AVM SAHİPLERİ DE ŞİKAYETÇİ”

S - Doğru... Sizin marketler yasası teklifiniz vardı. Kentlerin 30-50 km dışında yapılacak olan marketlerin, alışveriş merkezlerinin şehirlerin merkezine veya işlek yerlerine kuruluyor olması, bakkalcılık geleneğine esnafa gölge düşürse de, trafik dışında hangi sonuçlara gebe?

C - Anayasamız 171-172-173. Maddeleri “Devlet; esnafı, sanatkarı, tüketiciyi korur diyor. Yıllardır çarpık yapılaşmış konut, çarşı, Pazar mağazacılık ve sonuçta şehirleşmedeki bozuklukları, nasıl düzenleyeceksiniz . Gelişmiş ülkelerdeki mevzuatı inceledik. Ülkemiz gerçeklerini izledik ve “Büyük mağazalar” yasa tasarısını hazırladık. Dünya’daki ticari gelişmelere AVM Alışveriş merkezlerine karşı değildik. Ancak istedik ki mevcut düzende esnafımızı koruyalım bir geçiş dönemi yaşasın. Fakat muvaffak olamadık. Şimdi yan yana inşa edilmiş AVM sahipleri de şikayetçi. Çok katlı apartmanlar bile Süpermarket oldu. Mahalle araları bodrumlar zincir mağazalarla doldu. Bunların yapı güvenliği bile tehlikede. Kaldı ki trafik bazı saatlerde felç oluyor. Şehircilik bir başka sorunla karşı karşıya

“AB’NİN GELECEĞİ ÖNEMLİDİR.”

S - 1962 yılında genç bir mühendis idiniz, 1968-72 yıllarında Kale Porcelen fabrikası ile katılmak istediğiniz fuarda (Hannover Sanayi Fuarı) size bir stant verilmediğinden, şimdi ise, “partnerland” bir ülke haline geldimizden söz etmiştiniz. Sizce bunun ötesi Avrupa Birliği ilişkilerine ne getirir ?

C - Hannover Dünya Sanayi Fuarı benim meslek hayatımda önemli bir rol oynamıştır. 1968 – 1972 yıllarında Türk Sanayisi Uluslar arası Fuarlarda kuruluş olarak yeterince yer alamazken şimdilerde Hannover Fuar İdaresinin her yıl İstanbul’da fuar düzenlemesi ve Bakanlığım sırasında İTO İstanbul Ticaret Odasının sorumluluğunda Hannover’de kardeş ülke (Partnerland) ilan edilmemiz ve Başbakanımızın ve Alman Şansölyesinin açılışını yaptığı bu fuarda sanayimizin çok başarılı imtihan vermesi meslek hayatımın unutulmaz başarılarından biridir. İhracatımızın bu günkü seviyelerine gelmesi de bu geliş-

menin bir işaretidir. AB konusuna gelince, ülke olarak o standartları yakalarsak üye olmak veya olmamak milletimizin tercihi olacaktır. Kaldı ki AB'nin de geleceği önemlidir.

“EĞER MEVZUAT YANLIŞSA ONU DÜZELTECEKSİNİZ.”

S - Sanayi Bakanı iken, ÖTV politikalarını eleştirerek, "Maliye Bakanlığı'nın önümüzden çekilmesi lazım" diye iki bakanlık arasında itilafa düştüğünüz durumlar oldu. Bu işinizi yaparken kimseye “eyvallahınızın” olmadığını gösteren bir hareket sayılabilir mi?

C - Sorumlu yöneticilerin zorluklar karşısında doğru olan fikirlerinden dönmemelerini hiçbir zaman benimsemedim. Eğer mevzuat yanlışsa onu düzelteceksiniz. Biz 27 Şeker Fabrikasını şekere zam yapmadan zarardan kurtardık. Bizden önce Hükümetçe IMF ve Dünya Bankası ile yapılan anlaşmalar çerçevesinde 12 fabrikanın kapatılması öngörülüp pancar ekimine kota konulmuş. Devlette devamlılık esastır. Ancak yanlış devam etmek de kabul edilemez. Bu çerçevede Fabrikaları zarardan kurtararak kapanmalarını önledik. KYOTO anlaşmalarına da hazırlık için pancardan benzine katılacak saf etil alkol elde etmeyi planladık. Ancak benzinde ÖTV ve KDV alındığından bütçe gelirleri açısından Maliye karşı çıkmıştı bu gün sıkıntısı çekiliyor. Bu tür yanlışlıkları hiç benimsemedim.

“DEVLET HASTALIĞINI SÖKÜP ATAMADIK”

S - Sanayiciye bedelsiz parsel tahsisinde bulundunuz, CE'nin kapsamını genişlettiniz, 3 milyon işsize iş buldunuz, piyasa denetimini sağladınız, elektrik zammına karşı oldunuz, gümrük duvarlarını indirdiniz, kobiler için Anadolu yaklaşımı getirdiniz, tüketici hakkı, kul hakkı dediniz. Bunların hangisi kişisel başarıydı? Bu kadar icraat sırasında sanayicilerden özür dilediğiniz de oldu. Bürokratik engelleri azaltmadığınız özelleştirisinde bulundunuz. Bürokrasiyi devlet yenemezse kim yener? Bu yük kimin omuzlarına kaldı?

C - Bütün bunlar ve daha saymadığınız çalışmalarımız, sağlanan siyasi ortamda bana inanan arkadaşlarımla yaptığımız başarılı çalışmalardır. Ana kaynak İş Dünyası'ndan çile çekerek bilgi birikimli olarak geldiğim için mevcut sorunlara İş Dünyası ile başta TOBB ve TESK olmak üzere diğer sivil toplum kuruluşlarından aldığımız destekle bulduğumuz çıkış yollarıdır. Bürokrat olmadan devlet hizmeti olamaz. Biz bürokratik engellere karşı çıktık. Bu engellerde birkaç yılın birikintisi olmayıp yılların kötü alışkanlıkları ve menfaat ilişkileri ile adeta ur gibi yerleşmiş “Devlet Hastalığı” haline gelmiş, devleti israfa ve hantal bir yapıya sürükleyen önemli bir etkidir. Bu hastalığı birden söküp atamadık

“SORUNLARIMIZ VAR AMA GELİŞMELER OLUMLU.”

S - “Hedefinizi; 2023 yılında Türkiye’yi rahmetli Özal’ın koyduğu hedefe, dünyanın en zengin 10 ülkesi arasına sokmak” olarak ifade etmişsiniz. Bu hedeften şahsen uzaklaşsanız da, ülke olarak ne kadar yakınız? Bakanlığınız sırasında yarım bıraktığınız bir iş oldu mu?

C - Devlet hizmetleri kişilerle kaim değildir. Yapılan hükümet programları çerçevesinde çalışmalar sürdürülüyor. Bugün bilindiği gibi Cumhuriyetimizin 100. Kuruluş yılı olan 2023 yılı için önemli hedefler konulmuş durumda. Dünya’da ve özellikle AB ülkelerinde ekonomik kriz sarsıntıları sürerken ülkemiz güvenli bir şekilde sürdürülebilir büyüme sürecinde, Dünya’nın 16. Büyük ekonomisi durumunda. Sorunlarımız var ama gelişmeler olumlu. Ekonomik ve sosyal sorunlar bitmez, zamanla şekil değiştirirler. Sorumluların görevi de bu sorunları çözmektir.

“TEFTİŞ EDİLMEMDE YÖNETİMİN SORUMLULUĞU VAR”,

“SİYASETİN BİR YÜZÜ VEFASIZ VE İNCİTİCİ”

S - Sizinle aynı soyadı taşıyan bir işadaminin kazandığı fakat iptal edilmiş olan bir ihale, teftiş konusu olmuştu. Bu durumun epeyi canınızı sıktığını biliyorum. Ak Partinin kendi içini sorgulama disiplini biraz abartılı buluyor musunuz, olması gerektiği gibi mi?

C - Çok üzüldüğüm bir olay ama dürüst hizmet etmenin her halde bir başka çilesi olsa gerek ama bu konuda gereksiz yere soruşturma açan yönetimin sorumluluğu var. Başka örneklerini de yaşadık. Tüketici haklarını koruyan yasa-yı bir çok hükümetler geri çekerek çıkartamamıştı. Medyanın promosyon düzenlemesini de bu yasa içinde çözdük. Sadece eğitim ve kültür hizmetlerine imkan sağladık. Bundan rahatsız olan medya bana çok baskı yaptı. Örnek olarak benim şahsi arabam olan 312 Mercedes arabamı oğlumun sünnet dönünde sünnet arabası yaptık. Sanki makam arabasını sünnet arabası yapmışım gibi birinci sayfadan çarpıtarak haber yaptılar..Oysa gerek ailem gerekse ben görevim sırasında hiçbir işimizde resmi araba kullanmadık. Ne yazık ki siyasetin bir yüzü vefasız ve incitici.

“SİYASETİ BIRAKMAK HİÇ BİR EKSİKLİK HİSSETTİRMEDİ”

S - 22 Temmuz seçimlerinde AK Parti’nin milletvekili aday listesinde yer almamanıza, “Siyaseti bırakmak suç mu?” diye karşılık vermişsiniz. Siyaseti bırakmak sizde bir boşluk, eksiklik ya da rahatlama duygusuna yol açtı mı?

C - Daha önce de açıkladığım gibi siyaset başta olmak üzere kamu hizmeti yapanların zamanı geldiğinde görevi bırakmalarının bir vecibe olduğuna inanıyorum. Hiçbir eksiklik hissetmedim. Taktir Yüce Yaratanındır, hizmette nasip bu kadarmış.

S - Siyaset dışı kaldığınız 2007 seçimlerinden sonra kaleme aldığınız ve Türk Sanat Müziği formunda bestelenen şiirde şu ifadeler yer alıyor: “Dost isterim önyargısı olmasın / bir hiç için gönülleri kırmasın / yüze gülüp bin bir tuzak kurmasın / vuracaksa düşman vursun dost bildiğin vursun.” Burada gönderme kime?

C - O zaman da söyledim haksızlıklara ve ön yargıya tepki olarak yazmıştım. Kim isterse üzerine alınabilir.

“AHMET HAKAN KENDİNDEN MENKUL YORUMLAR YAPAN BİR KİMSE”, “DAHA İYİ OLMASI İÇİN YAPICI FİKİR SÖYLEMEK MUHALEFET YAPMAK DEĞİLDİR.”

S - Ahmet Hakan, “Ali Coşkun partiye girdi, bakan oldu. Ama ne zamanki kendisine “Yeter artık” dendi. Hafiften “muhalif” oluverdi”. diye yazmıştı. Şimdiki siyasi pozisyonunuz muhalefet noktasında mı?

C - Ahmet Hakan kendinden menkul yorumlar yapan bir kimse. Yorumu beni ilgilendirmiyor. Ben hayatımın her safhasında makama menfaate dayanmayan bir anlayışla hep doğruların yanında yer alıp, yanlışlarla mücadele etmişimdir. Bu tutumumu da her kesim bilir ve takdir eder. Eğer varsa kayıplarım da, kazançlarım da bu tutuma bağlıdır. Daha iyi olması için yapıcı fikir söylemek muhalefet yapmak değildir.

“50’Yİ AŞKIN BESTELENMİŞ ESERİM VAR”

S - “Benim dünyamda yerin yok artık” şiiriniz de oldukça manipüle edilmişti. Kimlerin hayatınızda yeri yok?

C - Şiiri , güfteyi ve besteyi bir kişiye bağlamak bazı olaylara yakıştırmak kişiler kendi yorumlarıdır. Benim 50 yi aşkın bestelenmiş eserim var. Yorum serbest.

“TEK ADAMLIK İSLAMİ VE İNSANİ BİR DURUM DEĞİLDİR.”

S - Dünya Gazetesine, 24 Mart 2008’de verdiğiniz bir demeçte, Başbakan’a “tek adamlıktan vazgeçmesini” tavsiye etmiştiniz. Erdoğan liderlik pozisyonunu kendisi mi yarattı, ülkenin o yöndeki boşluğu mu, yoksa parti tabanı veya kurucuları mı sizce?

C - Aktif siyasette veya dışarıda olsak da ülke bizim, aynı sorumluluğu taşıdığımız arkadaşlarımıza çekinmeden görüşlerimizi bildiririz. Tek adamlık sözlerim sadece Sayın Erdoğan ile ilgili değil, bugün değişmesinde herkesin hemfikir olduğu mevcut Anayasa, Siyasi Partiler ve Seçim Kanunları öyle yapılmış ki sistem, lideri tek adamlığa götürüyor. Milletvekilini halk seçmiyor. Liderin listede kazanabileceği sıraya ve yere koyduğu isimleri halk sandığa atıyor ve tek adamlık orada başlıyor. Sonra da yeniden seçilmek isteyen milletvekili lidere karşı tavrını ona göre ayarlıyor. Aslında tek adamlık İslami ve insani

bir durum değildir. Ben sevdiklerimi daha çok uyarırım. Beni de uyarımlardan memnun olurum. Hata yapmamanın yolu istişareden geçer.

S - “Zengin öldü” adlı bir şiiriniz var, Hayata fakir geldi, Yol buldu, yolak buldu, Nice şirketler kurdu. Ne yedirdi, ne yedi, Dost edinmek bilmedi, Hak yedi, kalpler kırdı, Hayatta hırslı kaldı. Çabucak zengin oldu, Yazık ki zengin öldü, Mirasçıları üşüştü, Bölmek için dövüştü. Ruhu şad olsun diyen, Yazık ki, duyulmadı! Erdoğan hangi zenginlikle ölür sizce?

C - Benim şiirim Yüce Yaratanın nasip ettiği zenginliği , kul hakkına saygı göstermeden edinen ve ilahi emre uyarak muhtaçlara yardımda bulunmayan bir kimsenin durumundan etkilenecek yazılmıştır. Nitekim bu şiiri okuyup tutumunu değiştirenler vakıf kuruluşlarına katılanlar oldu. Bunu siyasete ve isim belirterek bir kişiye göre yorumlamayı ahlaki bulmam.

“ESDK MODELİ TERK EDİLMEMELİYDİ”

S - 1986-1990 döneminde TOBB Başkanlığı yaptınız. Siz döneminizde, Turgut Özal ile birlikte ekonomik gündem oluşturunuz. Bugün ise bu kurumlar ile iktidar gündemlerini birbirlerinden bağımsız yürütüyorlar. Sizce olması gereken hangisi ve neden?

C - Özal zamanında hükümetin, iş dünyasının çatı kuruluşu TOBB ile istişare ederek çözüm bulmasını yaşamış bir insan olarak bakan olunca da Başbakan’ın onayı ile ESDK Ekonomik Sorunları Değerlendirme Komitesini oluşturduk. O zaman ekonomik sorunların koordinasyonunu bizim başkanlığımız yürütüyordu.. Aktif 5 Bakan ve iş dünyasını temsilen TOBB Başkanı oda ve borsaları temsilen 4 Başkan yardımcısı ile sorumlu sektör temsilcileri ve ilgili bürokratlarla çalışmaları sürdürdük. 4 yıl ülkenin ekonomik krizden çıkmasında etkili olduk. Zamanla başka kuruluşların söz sahibi olma yarışı ve kulisleri ile bu çalışmalar olumsuz etkilendi ve çalışmalara son verilip, Bakanlar arasında Ekonomik Koordinasyon Kurulu oluşturuldu. Bence ESDK modeli terk edilmemeliydi.

S- 2009’da sizin Başkanlığınızda kurulan Uluslararası İşbirliği Platformu’nu (UİP) Davos’a rakip hale gelmişti. Davos’u geride bırakmak da mümkün mü sizce?

C - UİP Uluslar arası İşbirliği Platformu Boğaziçi Zirvesi çalışmaları ihtiyaçtan doğdu. İş Dünyası Vakfımızın öncülüğünde kurduk. Her iki toplantıyı cumhurbaşkanımızın himayelerine alması ülkelerin üst düzeyde katılımı ve başarıya ulaşmasında rol oynadı. Davos’a alternatif konusu başarısından dolayı medya tarafından yorumlandı. Önemli olan hizmetin başarısıdır. Bundan sonra gelişmeleri zaman gösterecektir.

“CUMHURBAŞKANLIĞI SEÇİMİ ÖZAL DÖNEMİ İLE MUKAYESE EDİLEMEZ”

S - Gazetecilerin, “8’inci Cumhurbaşkanı Turgut Özal Cumhurbaşkanlığı meselesini nasıl çözerdi” sorusu üzerine, “Rahmetli Turgut Özal ya kendisi otururdu ya da sorunsuz olarak bu işi çözerdi” demiştiniz. Cumhurbaşkanlığı seçimi konusunda hala Özal’ın ki kadar net bir tablo olmayışı neden?

C - Cumhurbaşkanlığı seçimi Anayasa değişikliği sebebiyle artık halk tarafından yapılacak. Bu sebeple Özal dönemi ile mukayese edilemez. Kaldı ki şimdiki sürenin 7 yıl mı - 5 yıl mı tartışması sonucu yeni yasa çıktı ve Ana muhalefet partisi konuyu Anayasa Mahkemesi’ne götürdü. Ayrıca eski Cumhurbaşkanlarının aday olup olamamaları ile seçim süresi Anayasa Mahkemesi kararına bağlı. Bu nedenle net bir yorum yapmak zor.

“KILIÇDAROĞLU’NUN İTİMATINDAN MEMNUN OLDUM”

S - Başbakanın, yolsuzluk yaptığı için liste dışı kaldığını söylediğini bakanları sık sık konuşmasında geçiren Kılıçdaroğlu, size ve Sait Yazıcıoğlu’na kefil olduğunu belirtmişti. Kılıçdaroğlu’nun güvenini kazanmış olmayı nasıl yorumluyorsunuz?

C - Bu konular ne yazık ki seçim meydanlarında siyasi tartışma olarak yaşandı. Sayın Kılıçdaroğlu’nun Ana Muhalefet Partisi Başkanı olarak şahsıma gösterdiği itimada kişisel olarak memnun oldum. Ancak hiç bir zaman böyle bir beklentim olmadı Sayın Kılıçdaroğlu’nun kendi takdirleridir.. Beni Meclis ve Bakanlık çalışmalarım ile TOBB Başkanlığımdan beri tanır, saygı duyuyorum.

S - Odatv, sizin, Cemil Çiçek, Abdülkadir Aksu ve Necati Çetinkaya ile bulunduğunuz yemeğin gizli çekimlerini ele geçirmişti. Odatv’nin yayıncılık anlayışı mı sizce mahkum oldu?

C - ODA TV arkadaşlarla katıldığımız bir yemekteki şakalaşmalarımız ve konuşmalarımızı gizli kamera ile tespit etmiş. Ahlaki bulmuyorum. Yanlış bir yayıncılık anlayışı. Kaldı ki normal bi yemek toplantısı.

“DEVLET SIRLARINI MEZARA KADAR MUHAFAZA EDERİZ”

S - Wikileaks’te, Erdoğan’ın öngördüğü kabine reformunun muhtemel unsurlarını, daha yapılmadan Amerikalı diplomatlara aktaran bir köstebek olarak sizin adınız geçmişti. Bu istihbarat ne kadar temelsiz?

C - Wikileaks haberlerinin doğruluk derecesi ve anlamsızlığı çok tartışıldı. Benim adımın köstebek olarak geçmesini ilk defa sizden duyuyorum. Hayat felsefeme, ahlaki yapıma ve geldiğim görevler silsilesine uymayan ve bana hiç yakıştıramayacak bir iddia. Bırakın bunu, Devlet sırlarını biz mezara kadar muhafaza ederiz. Hayret ettim. Bir defa ben Amerikalı diplomatlarla ilişkisi olan bir bakan da değildim.

“ÖZAL’IN DAHA ÖNCE DÜŞÜNÜP DE YAPAMADIĞI PROGRAMLARDAN ETKİLENDİK”

S - Bugün artık ülkemizde ekonomik istikrar sağlanmış, ekonominin kırılganlığı giderilmiş ve piyasalara güven gelmiş görülüyor, bunda sizin katkınız ne oldu?

C - AK Parti kurulduğunda ben Ekonomiden Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı idim. Doğal olarak program hazırlanırken arkadaşlarımızla birlikte çalıştık. Özal'ın düşünüp de yapamadığı İkinci Değişim ve Dönüşüm Programından da etkilendik. Hükümet olunca da daha önce bahsettiğim "ESDK" Ekonomik Sorunları Değerlendirme Kurulu'nu kurup özel sektör öncülüğünde yaptığımız çalışmalar ekonominin düzlüğe çıkmasında etken oldu.

"GELDİĞİMİZ OLUMLU DURUM TEK YÖNLÜ BİR YAPILANMA DEĞİL "

S - Türkiye, özellikle rekabete açık serbest pazar ekonomilerinin olmazsa olmazlarından; rekabet, standardizasyon, akreditasyon, sınai ve fikri mülkiyet hakları konusundaki gelişiminin ne kadarını AB'ye borçlu? Dış destek olmaksızın mı elde edildi bütün bu başarılar?

C - Geldiğimiz olumlu durum tek yönlü bir yapılanma değil çok yönlü gelişmeler elde edildi. Öncelikle tek parti iktidarı ile siyasi istikrarın sağlanabilmiş olması, kesimler arasında uzun süre sosyal barışın yaşanması sonucu uygulanan ciddi programlarla sürdürülebilir ekonomik büyüme elde edildi. Bu gelişmede AB ilişkileri bazı bürokratik engellerin aşılmasında ve tabuların yıkılmasında önemli zemin hazırlamıştır.

"ÜLKEMİZİN HALA CARİ, BÜTÇE AÇIĞI, BORÇLANMA SORUNLARI OLABİLİR"

S - Diğer değerlerle beraber değerlendirildiğinde dış ticaret açığının büyümüş olmasının önemsizliğine dikkat çekmişsiniz, peki ekonomik istikrar adına tek çare bu iktidar mı? sizce bu halde devralınan bir ekonomi kötü yönetilse bile, kendini korumaya, idare etmeye ne kadar devam edebilir?

C - Serbest piyasa ekonomilerinde devletin müdahalesi olmadan piyasa kendi dinamiklerini oluşturup, ekonomik dengeleri koruyabiliyorsa ekonomi sağlıklıdır denebilir. Ancak ülkemizin hala bütçe açığı, sıcak para, borçlanma ve en önemlisi cari açık yönünden sorunları olabilir. Dış açık ile ilgili sorunuz benim yıllar önce krizden çıkmamız döneminde yaptığım bir yorumdur. O tarihte açık piyasa şartlarında müdahale edilmeden finanse edilebiliyordu.

"ENERJİDE DIŞA BAĞIMLI OLAN ÜLKEMİZ GELİŞMELERDEN OLUMSUZ ETKİLENEBİLİR"

S - Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), geçen yıl Şubat ayında 7 milyar 460 milyon dolar olan dış ticaret açığının bu yılın Şubat ayında 5 milyar 936 milyon dolara gerilediğini bildirdi. Bu durumda ekonomik konjonktürde Türkiye'nin hamleleri neler olmalıdır?

C - Türkiye’de işsizlik, hayat pahalılığı ve gelir dağılımındaki dengesizlik sorunları oldukça dikkatle kontrol altında tutulmaya çalışılıyor. Ancak tamamen çözülmüş değil. İstikrar ortamının bozulmadan, yatırım-üretim-ihracat seferberliğinin devamı gerekir. Konjunktürel olarak rakamlarda dalgalanmalar doğaldır. Zira hala Dünya’da ve bölgemizde sıcak savaşlar sürmektedir. Enerji-de dışa bağımlı olan ülkemiz bu gelişmelerden her an olumsuz etkilenme durumunda kalabilir.

“ŞİMDİKİ ŞEYTAN ÜÇGENİ; YATIRIM-ÜRETİM VE İHRACAT”

S -Piyasadaki ‘Döviz, faiz ve borsadan oluşan şeytan üçgenini kırmak için çok uğraştınız. Şimdi bu uğraş hangi yönle kaydı? Şeytan piyasanın hangi köşelerinde pusuda beklemekte?

C - Döviz -faiz-borsa üçgeninde çarpınan ekonomi şimdi yatırım-üretim-ihracat üçgeninde ilerliyor. Şeytan ise enerjide dışa bağımlılığımızın etkilediği dış ticaret açığımızda ve sıcak para da gizli.

“ŞİMDİLERDE DİPLOMASİ GERGİN SEYREDİYOR.”

S - Bir Tayvan gezisinde, zor gülen, hatta gülme dersleri alan bir meclis başkanını güldürmüştünüz,ondan sonra fıkranın gücüne daha çok inanarak, diplomasiyi fıkralandırmışsınız. Bugünkü diplomasiinin en büyük taktiği ne? Kozlarını ve kartlarını doğru oynuyor mu?

C - Fıkra yerinde anlatılırsa çok önemli gelişmelere pencere açar. Uzlaşmaya aracı olur. Ne yazık ki şimdilerde diplomasi gergin seyrediyor.

S - Zafer Çağlayan’a siyasete atılacağı dönem, "Dikkat et Zafer, siyasetçilerin sözü acı biber gibidir, acısı sonradan çıkar." Şeklinde tavsiyede bulunmuştunuz. Çağlayan acısı sonradan çıkacak şeyler yaptı mı? Bayrak bıraktığınız yerde ileriye götürüldü mü?

C - Zafer Bey heyecanlı, atak, girişimci bir arkadaşımızdır ve siyasete girer girmez hemen bakan olarak başladı. Abi olarak yarı şaka söylenmiş bir tavsiye idi.

“BEN ERMENİ DEĞİLİM” LAFINI GENİŞ KİTLELERİ YATIŞTIRMAK İÇİN SÖYLEDİM”

S - ‘Ben senden daha çok Hrant’ım. Ben senden daha çok Ermeniyim’ tavrını çok yanlış bulmuştunuz. "Ben Ermeni değilim, Türk’üm derken belli bir seçmen topluluğunu mu nazara aldınız, bu meselenin ne kadarını benimsiyorsunuz?

Demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü ve özgürlüklere gönülden bağlı biri olarak toplum hareketlerinin radikal görüşlerle tahrik ve tahrip edilmesine karşıyım. Bu nedenle geniş kitleleri yatıştırmak için söylemiş olabilirim. Herkes diğerinin kimliğine bürünme yerine karşı tarafa saygı göstermeli diye düşünüyorum.

“BALKONDA NAMAZ KILMAMI KUSUR GÖRDÜLER”

S - Beyaz tişört, kırmızı eşofman ve güneş gözlüğünüzle kaldığınız beş yıldızlı otelin balkonunda namaza durmanızın görüntülenmesi eleştiri konusu olmuştu ama 2005'te Antalya'da bayram namazı kıldığınız cami-de görüntülenmenize de çok kızmıştınız. Türkiye inancını yaşamak konusunda ne kadar özgür bir ülke sizce?

C - Ne yazık ki ibadet üzerinde ön yargılı mahalle baskısı yıllardır ülkede huzuru olumsuz etkiledi. Antalya'da bel fıtığından rahatsızdım. Odada küçük çocuklar yerde oynuyorlardı, vakit de daralmıştı. Çocukların oyununu bozmak yerine balkonda sandalyede oturarak namaz kılarken bir gazete fotoğraflayıp haber yaptı. Sonradan anladık ki muhabirler otele sokulmamışlar onlar da dışarıdan olumsuz bir tespit için bizleri gözetlemişler. Kusur olarak bunu buldular.

İnsanların özel hayatları ibadetleri bir başka kesim tarafından istismar edilmeli. Camiye ibadet için gidilir gösteriş için değil. Foto muhabirinin cemaati de tedirgin ederek insanların üzerinden atlayarak fotoğraf çekmeye çalışması yakışsız, saygısızca bir durum oluşturmuştu. Gayet sakin uyardık.

“MERVE KAVAKÇI KONUSUNDA İRADE, TBMM’NİNDİR”

S -Merve Kavakçı'nın TBMM'de türbanla yemin etme girişimini onaylamayanlar arasındaydınız. Şimdi ise Kavakçı'ya iade-i itibar konusu gündemde. Siz kendi adınıza bu iadede bulunmaktan yana mısınız?

C - Ben insanların inançları doğrultusunda giyim ve kuşamına Devletin yada bazı güç odakların müdahalesini doğru bulmam. Biz o dönem tesettürlü kardeşlerimizin aday gösterilmemesini öngörmüştük. Ama Merve hanım demokratik yoldan seçilip geldi. O zaman herkesin saygılı olması gerekirdi. Ancak meclis idaresine bile baskı uygulandı. Siyasi tarihe üzücü leke düştü. Keşke olmasaydı. Bu gün için ise irade TBMM'nindir.

“28 ŞUBAT ZİHNİYETİ ÜLKEMİZE ZARAR VERMİŞTİR”

S - Geçmişte sık sık yapılan müdahalelerden dolayı devlet yönetiminin, “9 kocalı Hürmüz'e” döndüğünü söylemiştiniz. Bugün askeri müdahalelerin sindirilmesi, Hürmüz'ü nasıl etkiler?

C - Demokrasi ile yönetilen bir ülkede bazı güç odaklarının millet egemenliğini hiçe sayarak güce dayalı bir anlayışla bu egemenliği kendisinin kullanması milletin yaşayış biçiminden eğitime, kültür unsurlarına ve her şeye müdahil olması toplumu geride bırakan, gelişmesini engelleyen bir durumdur. Askeri müdahaleler özellikle de 28 Şubat zihniyeti ülkemize zarar vermiştir. Keşke o durumlara düşülmeseydi. Bu gün her kesim kendi sorumluluğundaki işleri en iyi şekilde yaparsa ve kesimler arasında uzlaşma esas alınırsa ülke daha çabuk kalkınır.

Hata yapmamanın yolu istişareden geçer.

ANKARA'DA DURUM "28 ŞUBAT"

"Yemen türküsüne uyarlama"

Siyasette huzur yok, bu ne durumdur

Mecliste güven yok, bu ne zulümdür

Demokrasi, hukuk özel yorumdur.

Ah o liderler, vah o Çankaya

Amiri, memuru huysuz Ankara

Sincan meydanında tankın sesi var *

Askerin elinde acep nesi var

Bir çift muhtırayla, dayatması var

Ah o liderler, vah o Çankaya

Ekmeğinin tadı tuzsuz Ankara

Siyasette olur mu böyle safsata

İhaleyi kapan koyuyor çantaya

Demokratik tepkiler birer yaygara

Ah o liderler, vah o Çankaya

Vurgun başkenti oldu Ankara

Halkın açlığına sakın aldırma

Enflasyon azmış boş ver durdurma,

Seçim denilen şey halkı kandırma

Ah o liderler, vah o Çankaya

Parti liderleri arsız Ankara

Ah o liderler, vah o Çankaya

İktidar partileri arsız Ankara

Ali COŞKUN

Ankara 1 Mart 1997

*28 Şubat 1997 Muhturasına tepki.

"DEMOKRASİ ve İNSAN"

Nisan 2012

"Cumhuriyeti dava arkadaşları ile kurup bizlere emanet eden Mustafa Kemal Atatürk gelişmelere paralel olarak Cumhuriyetin demokrasi ile taçlanması hedef göstermişse de uzun yıllar Bürokratik Cumhuriyet ülke yönetimine hâkim olmuş bu sebeple Türkiye'de de birçok askerî müdahale ve krizler çıkmıştır."

Kuzey Afrika'da başlayan ve bazı Arap Ülkelerine de yayılma eğilimi gösteren halk hareketleri bana 1988 yılında yazdığım "Demokrasi ve Hukuk Devleti" başlıklı yazımı hatırlattı. (Bkz: Sh : 151 ve www.alicoskun.com.tr.)

Teknoloji öncülüğünde iletişim araçlarındaki gelişmeler karşısında insanların ve toplumların; hukukun üstünlüğüne, insan haklarına ve özgürlüklere duyduğu ihtiyaç ve talepleri daha da belirgin hale geldi. Rejimin ismi ne olursa olsun bu konularda ihmalin neler getirdiğini görüyoruz.

Devlet idaresinde yönetimde oluşan hastalıklara zamanında doğru teşhis konulup, doğru tedavi yöntemleri seçilemezse sonu hüsrarla bitmektedir.

Cumhuriyeti dava arkadaşları ile kurup bizlere emanet eden Mustafa Kemal Atatürk gelişmelere paralel olarak Cumhuriyetin demokrasi ile taçlanmasını hedef göstermişse de uzun yıllar Bürokratik Cumhuriyet ülke yönetimine hâkim olmuş bu sebeple Türkiye'de de birçok askerî müdahale ve krizler çıkmıştır.

Bazı güç odakları Hukuk Devleti yerine kanun devletini öne çıkartıp kanunları da kendine göre yorumlayıp uygulamışlardır.

Milleti; bilgi, beceri ve kendi anlayışlarındaki medeniyetten yoksun, güdülme-ye muhtaç olarak görmüş milletin egemenlik haklarını kendileri kullanarak ülkeyi bunalımlara sürüklemiştir.

Demokrasi ile taçlanmış Cumhuriyet idaresinde "Devlet Millet için vardır" ve o zaman "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir".

Hedef insan merkezli "Güçlü Devlet, Zengin Millet" olmalıdır.

Bir yerlerde Cumhuriyet veya Demokrasi yazması o ülkede bunların varlığının olduğunu göstermemektedir.

Demokrasinin beşiği diye adlandırılan İngiltere’de taçlı demokrasi “Kraliçelik” hakim sürerken, SSCB yıkılması ile dağılan birçok devlet “Demokratik Halk Cumhuriyeti” diye adlandırılmıştı. Birçok Arap ülkesinde Emirlik ve Krallık hüküm sürmekte Libya Devleti ise “Cemahiriye” Halklar Cumhuriyeti olarak adlandırıldığı halde ne demokrasi ne cumhuriyet ilkeleri uygulanabilmiş nede insan hakları ve özgürlükler halk katmanlarına yaşatılabiliştir. Ayrıca gelir dağılımında uçurumlar meydana gelmiştir. Kaldı ki bu ülkelerin çoğunda göstermelik seçimler de yapılmakta meclisler oluşturulmaktadır.

Halkın seçemediği milletvekili ne halkın milletvekili olabilir nede milletin egemenlik haklarını koruyabilir. Bu nedenle seçimlerde halk kendi adayını seçemediği sürece yönetimler beklenen sonucu vermekten uzaktır.

Demokrasi ve Cumhuriyet bir yaşam biçimidir, temel göstergeleri ise olabildiğince adil gelir dağılımı yanı sıra rahmetli Özal’ın sık sık dile getirdiği ;

Düşünce ve ifade,

Hür teşebbüs,

Din ve vicdan,

özgürlükleri ile birlikte gerçek anlamda hukukun üstünlüğü ve insan haklarının yaşandığı toplumlardır.

Teknoloji öncülüğünde iletişim araçlarının böylesine geliştiği ve dünyanın küresel bir tek pazar haline dönüştüğü Dünyamızda; halkın sesini duymayan, desteğini halktan almayan hiçbir rejimin uzun süre yaşaması mümkün değildir. Ne yazık ki olanlar hep halka olmakta ve yürekler sızlatmaktadır.

Cumhuriyetlerin, demokrasi insan hakları ve özgürlüklerle taçlandırıldığı günleri görmek dilek ve dualarımla.

TEKNOLOJİ ve TEHLİKE !

20 Şubat 2012

***“Üretici olarak rekabete ayak uydurabilmek için teknolojiye, (Ar-Ge) Araştırma Geliştirme çalışmalarına çok önem verilirken, kullanıcı (tüketici) olarak zararlarından kendimizi korumaya dikkat ederek uzmanların uyarılarına mutlaka uymalıyız özellikle anlatmak, ve kabul ettirmek zor-
da olsa gençlerin bu konudaki eğitimlerine ve uyum sağlamalarına önem vermeliyiz.”***

Küreselleşmenin doğurduğu çılgın rekabet teknolojik yeniliklerle bütünleşerek devam ediyor ülkelerin, kuruluşların ayakta kalabilmesi, bağımsızlığını koruyabilmesi teknolojik ve ekonomik sömürge haline gelmemesi her konuda rekabet edebilme gücüne bağlı hale gelmiştir.

Bu gerçeği kabul etmekle birlikte teknolojik gelişmeler; (nükleer enerjide olduğu gibi) kullanma amacına ve şekline göre insan için ya fayda yada fevkalade zarar, hatta felaket getirebilmektedir.

Teknoloji aynı zamanda insanın yaşama biçimini de belirlemekte hatta insanı esir almaktadır. Bu bağlamda örnek olarak; yaşamımızın her anında iç içe olduğumuz elektrikli ve elektronik cihazlar aslında çok tehlikeli birer dosttur.

Zaten Dünyamızın, Güneşin ve çeşitli maddelerin manyetik alanları yanı sıra vücudumuzda biyo-elektirik yüklerin hareketinden doğan insanın; (Beynin, kalbin, sinir ve adale sisteminin) manyetik alanlarını bozan dış etkenlerden kaynaklanan elektro manyetik kirlenmelerden (electro-smog) korunmamız gerekiyor.

Günümüze korku salan kanser, erken bunama (Alzheimer) başta olmak üzere çeşitli hastalıklar giderek artmaktadır. Elektromanyetik dalga yayan (E-MR) cihazlarının başında elektrikli ve elektronik (TV, bilgisayarlar, cep telefonları v.b.) araç ve gereçler gelmektedir.

Uzmanlar ne yazık ki gençlerde hızla gelişen internet bağımlılığını,eroin-kokain v.b. gibi tehlikeli alışkanlıklardan görmektedirler. Zira yapılan araştırmalar sonucu devamlı ve aşırı internet, cep telefonu kullanan gençlerde bu araçların davranış bozukluklarına ve beyin hücrelerinin ölümüne sebebiyet verdiği belirlenmiş bulunmaktadır.

Ayrıca gençler zararlı konularda birbirlerini adeta tetiklemekte porno siteleri, müstehcen içerikli görüntüler, mafya, savaş filmleri hızla yayılarak sağlık durumlarını bozmakta ve onları suca yönlendirmektedir.

Bilindiği gibi yaydıkları manyetik alan ve radyasyonun insan sağlığı için en büyük tehlike olduğu gerçeğinden hareketle. Üretici olarak rekabete ayak uydurabilmek için teknolojiye, (Ar-Ge) Araştırma Geliştirme çalışmalarına çok önem verilirken, kullanıcı (tüketici) olarak zararlarından kendimizi korumaya dikkat ederek uzmanların uyarılarına mutlaka uymalıyız özellikle anlatmak, ve kabul ettirmek zorda olsa gençlerin bu konudaki eğitimlerine ve uyum sağlamlarına önem vermeliyiz.

Unutmayalım ki tüketilen her şeyin azı karar çoğu zarardır.

Bazı Öneriler

- Kablolu internet tercih edilmeli
- Uzun süre (20 dk) internet kullanmayın
- Oturuş şekliniz ile bilgisayarın mesafe ve yüksekliği uygun olmalı
- Radyasyonu az olan cihazlar tercih edilmeli
- (Lap-top) Diz üstü bilgisayarlar asla kucakta, diz üstünde kullanılmamalı
- Yatak odasında TV, bilgisayar, Cep Telefonu v.b. mümkünse bulunmamalı ya da gece tamamen kapatılmalıdır.
- TV ekran çapraz ölçüsünün (köşegen) iki katından daha yakından izlenmemeli.
- Cep telefonları fazla kullanıldığında beyin hücrelerini öldürür ve kulakta tahribat yapar örnek olarak; mikrodalga fırın nasıl yemeği pişiriyorsa fazla radyasyonda beyin hücrelerini pişirir.
- Cep telefonunun sinyal seviyesi düşükken kullanılmamalı.
- Cep telefonunuzu kalbinize yakın cebinize koymayın.
- Telefona sol kulağınızla cevap verin.
- Telefonla numara ararken uzak tutun.
- Telefonunun şarj seviyesi düşükken sakın kullanmayın (radyasyon yüz katı fazladır).
- Uyurken telefonu tamamen kapatın veya açık telefondan uzak durun.
- Sabit telefonları tercih edin.
- Cep telefonlarını çocuklardan ve hamilelerden uzak tutun.
- Cep telefonu ile az konuşun, kulaklık kullanın veya SMS mesaj tercih edin.
- Çocuklara vakit ayırın onların boş zamanlarını spor, okuma v.b. faydalı konulara yönlendirin.
- (EMR) Elektro Manyetik Radyasyon değeri düşük telefon, bilgisayar ve diğer cihazları kullanın.

2012'ye GİRERKEN

Aralık 2011

“Dünya’daki sorunlar hızla şekil değiştirmekte olup % 50 nispetinde AB ile ekonomik bağımlılığı olan ülkemiz EURO Bölgesindeki borç krizinden en fazla etkilenebilecek ülkeler arasında yer almaktadır.”

Dünya ekonomisi yeni bir krizin eşiğinde, OECD Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü’nün beklenen raporu yayınlandı. Sonuç şimdiye kadar yayınlanan raporlar arasında en karamsarı.

2008 yılında ABD’ de başlayan mali kriz giderek ekonomik kriz haline dönüşme eğiliminde. Uluslararası Para Fonu (IMF) Başkanı Mrs. C. LAGARDE bu durumu:

”Küresel ekonomide 1930’lu yıllarda olduğu gibi büyük bir buhranı yaşama riskiyle karşı karşıyayız” diye açıkladı. Görüldüğü gibi bu dalga bütün ülkelere tehdit etmektedir.

ABD önleyemediği bütçe açıkları ve GSYH’ nın % 99 seviyesini bulan borç krizi altında bocalarken, ABD ile bağımlı ekonomik ilişkileri olan AB de % 90 seviyesinde borç krizinden kurtulamıyor ve zor günler yaşıyor.

EURO bölgesinde gerekli önlemleri içeren acı reçeteler derhal uygulanmazsa kendini hissettirmeye başlayan durgunluk sarsıcı bir “resesyon” a dönüşecek.

Merkez bankalarının aldığı önlemler yetersiz kalıyor. Halen uygulanmakta (ECB -Avrupa Merkez Bankası- : 1,00- , ABD: 0,25- . ve Japonya’da “0”) olan faiz oranlarının daha da gevşetilmesi gündemde.

Bu tablo karşısında ekonomik büyüme beklentileri de iç açıcı değil.

	2011	2012
Küresel Büyüme	4,0	4,0
Gelişmiş Ülkeleri	1,6	1,9
EURO Bölgesi	1,6	1,1
ABD	1,5	1,8
Çin	9,5	9,0
Almanya	2,7	1,3
Türkiye	6,6	2,2

Kaynak: IMF Dünya Ekonomik Görünüm Raporu

EURO Bölgesine göz atacak olursak Yunanistan, İtalya, İspanya, Portekiz, Macaristan başta olmak üzere üye ülkeler borç sarmalından kurtulamıyor, bir çoğunda hükümetler yıkılıyor, siyasi belirsizlikler güven ortamını olumsuz yönde etkiliyor. AB' yi kurtarmak isteyen Almanya ve Fransa'nın ise baskı altında kararsız ve çaresiz tutumları duyulan endişeleri tetikliyor.

Bazı AB üye ülkeleri EURO Bölgesinden çıkma eğilimindedir. İngiltere ise asi üye durumunda.

Kurtarma Fonu yeterli olmadı, ECB' nin aşırı para basması kur, enflasyon ve faiz baskısı nedeniyle sakıncalı bulunuyor.

Ortak tahvil (EUROBOND) çıkartılması ise sorunlu ülkelerin borçlarının doğurduğu riskleri sorunsuz ülkelere transferine yol açacağı için benimsenmiyor.

AB' nin güçlü ülkesi Almanya' da bile karamsar olaylar yaşanıyor. Örnek olarak 10 yıl vadeli 6 M € 'luk ihale sonucunda ilk defa 3,6 M€ gibi düşük talep yaşandı.

Fransa – Belçika – Lüksemburg Müşterek Eexia Bankasını kurtarma hareketi için giriştiği 90 M€' lık arza 40 M€ civarında teminat sağlanabilirdi.

Dünya'nın en büyük tüketim pazarlarından biri durumunda olan AB ithalat (Çin: 267 M\$, ABD : 240 M\$, Türkiye: 55 M\$) kalemlerini frenleme eğiliminde bu durum ekonomileri olumsuz yönde etkilerken € / \$ kur oynamasını da etkileme eğiliminde.

Bu durum karşısında ülkemize bakacak olursak; son 10 yılda Türkiye Ekonomisi yüksek faiz, yüksek enflasyonla beslenen uçurumun kenarından kurtularak halkı bezdiren enflasyon (Hayat pahalılığı) , işsizlik ve gelir dağılımındaki aşırı çarpıklıktan büyük ölçüde uzaklaşarak başta mali piyasaların temelini oluşturan bankacılık sektörü olmak üzere daha sağlam temellere dayanan bir ekonomi anlayışı ile gelişmekte , özel sektör öncülüğünde yatırım - üretim- ihracat modeli ile sürdürülebilir bir büyüme sürecini devam ettirebilmektedir.

Ancak Dünya'daki sorunlar yukarıda izah edildiği şekilde hızla şekil değiştirmekte olup % 50 nispetinde AB ile ekonomik bağımlılığı olan ülkemiz EURO Bölgesindeki borç krizinden en fazla etkilenebilecek ülkeler arasında yer almaktadır.

Diğer taraftan ABD hedefleri doğrultusunda gelişen Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) konusundaki gelişmeler çerçevesinde komşuları ile sıfır sorun politikası güderken terse dönüşen bir ortamda Türkiye - ABD ve Türkiye – İsrail ilişkileri, uzun bir sınırı paylaştığımız Suriye başta olmak üzere Tunus - Mısır - Libya'da yaşanan olaylar ve ABD ' nin Irak'tan çekilmesiyle, muhtemel gelişmelerin oluşturacağı ortamda Türkiye'yi önemli günler beklemektedir.

Diğer taraftan Terörün kökten halledilemediği bir ortamda sürdürülebilir ekonomik büyümeyi elde etmemizde en önemli unsur olan siyasi istikrarda, partiler arasındaki ölçsüz çekişmelerle giderek bozulma eğiliminde.

Bir başka husus ise; geçmişten ibret alma yerine, geçmişle yüzleşme adı altında siyasi partiler arasında yaşanan çekişmeler; özellikle halkın uzun yıllardır beklentisi olan Sivil Anayasa çalışmalarını olumsuz yönde etkileyerek baskı altına alacağı endişesini arttırmaktadır.

Böyle bir ortamda bazı önemli ekonomik unsurlara göz atacak olursak:

Enflasyon yeniden çift rakamlarda kıpırdanmaya başladı,

Politik faiz 5,75 olduğu halde görülen faiz: % 10,5 ila 12,5 arasında oynuyor, Merkez Bankası Kur Sepeti % 50 € , % 50 \$ olup Ortalama Kur 2,1 ile 2,35 arasında halen \$ = 1,89 , € = 2,458 seviyelerinde.

Altın rezervimiz MB : 116 ton, Yastık altı (tahmini) : 5000 Ton, yüksek seviyelere tırmanan (1.600 \$/ons) altın fiyatı ile yılda ortalama 150 ton altın ithal edilmekte...!

Türkiye enerjide dışı bağımlı petrol ithal eden ülkeler arasında. 10 yıl önce varil 22 \$ olan petrol fiyatı bu günlerde (110) 105 \$/varil (Brent tipi) civarında seyretmekte,

Dış borç özel sektör ağırlıklı olarak 202 M\$ seviyesinde.

Tüm dış kaynaklı Doğrudan yatırım ve sıcak para varlık 514 M\$ (GSMH'nin % 50 si seviyesinde) bunun 370 M\$ ' ı portföy ve krediler teşkil ediyor,

Sıcak para (IMKB ve DİPS) 112 M\$ seviyesinde.

Cari açık: GSMH'nin % 9,4 oranında, (Dış Ticaret Açığı 88,9 M\$ seviyesinde seyrediyor.

Diğer taraftan:

İmalat sanayi kapasite kullanımı % 76 seviyesinde seyrediyor.

Güven endeksi: Eylül'de (107.9) 112,4 iken Kasım'da (98.1) 102,3'e düştü

Reel sektör Toptan siparişleri Eylül'de % 91,8 den Kasım'da %89 a düştü,

Konut satışlarında hızlı düşüş yaşanıyor,

Otomotivde yıl sonu kampanyalarına rağmen gerileme eğilimi var.

Sonuç olarak; 134 M\$ seviyelerinde seyreden İhracatımızın rekor kırdığı bir ortamda sevinirken rehavete kapılmadan faiz, kur, enflasyon kışkacının muhtemel riski tetikleyebileceği gerçeğini ihmal etmemeliyiz.

Ayrıca Ekonomimizin yumuşak karnı olan :

Bütçe açıkları (son aylarda olumlu görülse de),

Hızla artan Cari açık,

Sıcak para olgusunu göz ardı etmemeliyiz.

Her konuda ihtiyatlı davranmalıyız,

Özel sektörün önündeki tüm engelleri tamamen kaldırmalıyız.

Ekonomik tedbirleri siyasi tercihlerin önünde tutmalıyız.

İşletmelerimize Ortak ararken sağlam ortaklar seçmeliyiz

Aşırı ölçülerde borçlanmamalıyız.

Borçlanırken imkânlar ölçüsünde TL ile borçlanmayı tercih ederek uzun vade-yi seçmeliyiz

İmkânlar nispetinde İşletmelerimizde likit kalmalıyız.

Yarın çok geç olmadan 10 yılda elde edilen birikimlerimizin kıymetini bilmeliyiz.

Diğer illerde kurulu derneklerimiz gibi bu kuruluşumuz da bütün zorlukları aşarak yıllardır Ankara'daki hemşehrilerimize bizi millet yapan kültür değerlerimizi yaşatmak için çalışmalarını başarıyla sürdürmektedir.

Demokrasimizin vazgeçilmez unsurları olan bu sivil toplum kuruluşlarımız olmasaydı Devlet görevlileri, yöre yöneticileri ve halkımızla el ele vererek yılların yıpratmasını hiçe sayıp manilerimiz, Eğin ağzı türkü ve şarkılarımızla tüm folklorumuz bizlere ve yeni nesillere ulaştırılamazdı. Eğin hasretimizi sürdürmemize imkan hazırlamasalardı belki de Sıla-i Rahim ibadetinden o güzellikleri görme, yardımlaşma, yeni dostlar edinme mutluluğundan mahrum kalacaktık.

Başta KEMAV Başkanı Hasan Basri AKTAN ve Dernek Başkanımız Gönül ÖNDEROĞLU olmak üzere şahıslarında gelmiş geçmiş tüm emeği geçenleri kutluyorum. Nice 60 yıllara.....

HAYATIN KİLOMETRE TAŞLARI...!

Eylül 2012

“Büyüklerimizi, yakınlarımızı, hasta ve muhtaçları ziyaret ederek dostlarla kucaklaştalım, helalleşelim. Kim bilir bekli de bu bayram hayatımızın son kilometre taşı olabilir...!”

Aziz okuyucular, sevgili dostlar; bildiğiniz gibi yollarda uzaklıkları belirleyen kilometre taşları ve plakalar vardır. Yol boyu onları gördükçe bir yerlere yaklaştığımızı, bir yerlerden de uzaklaştığımızı anlar, bazen sevinir, heyecan duyarız bazen de üzülür, hüzünleniriz.

Hayatımızın kilometre taşları da çabucak geçen saniyeler, dakikalar, saatlerdir. Ama en belirgin onları özel günlerimiz, tatillerimiz ve bayramlarımızdır.

Bayramlar sevinçlerin doruğa çıktığı, sevdiklerimiz ve sevenlerimizle buluşup kucaklaştığımız özel günlerimizdir.

Özellikle maneviyat yüklü kandillerimiz Kurban ve Ramazan Bayramlarımız hayatımızın çok önemli kilometre taşlarıdır.

“Başlangıcı Rahmet, ortası Mağfiret (günahlarımızdan arınma) sonu cehen-nemden azat” olarak müjdelenmiş olan mübarek Ramazan ayı geldi geçti. İçinde saklı olan bin geceden hayırlı kutsal kitabımızın da indiği “Kadir “ Gecisini de geçirdik.

İnşallah müjdelenen mutluluğa erişmişizdir. Şimdi kısmetse bayramı kutlaya-cağız.

Geçen bayramdan bu güne aramızdan kimler ayrıldı? Dünyaya kimler geldi? Acılar, sevinçler dolu bir yılı daha geride bıraktık. Sabırla hoşgörülle, mutlulukla geçirdiğimiz zamanlardan ders alarak hayatın vaz gecilmez olayları arasında yaşanan dargınlıklarımız kırgınlıklarımız varsa gelin onları unutalım.

Büyüklerimizi, yakınlarımızı, hasta ve muhtaçları ziyaret ederek dostlarla kucaklaştalım, helalleşelim.

Kim bilir bekli de bu bayram hayatımızın son kilometre taşı olabilir...!

Mevla'm sevdikleriniz ve sevenlerinizle nice mutlu bayramlara erişmek nasip etsin.

""ARTIK PAYDOS....!""

DENİLENE KADAR;

29 Aralık 2010

“Her hizmetin sonu olduğuna ve itilip kakılmadan sevgi ve güven ortamında bırakılması gerektiğine inanıyorum.”

Mahalli gazetemiz olan Dut Ağacı “Eğin” gazetemizin son sayısında değerli arkadaşlarımızın benimle yaptıkları kısa söyleşiyi internet adresindeki “www.alicoskun.com.tr” özgeçmişim ve topladıkları diğer bilgilerle birleştirerek yayınladılar. Bu yazı dizisini okuma nezaketi gösteren hemşehrilerimiz yoğun bir şekilde beni arayarak memnuniyetlerini belirtirken ayrıca meraklarını yenecek ilave soru yağmuruna tuttular.

Öncelikle ilgilerine, nazik iltifatlarına ve dualarına bilmukabele şükranlarımı sunarım.

Suallerinin başında; " Bu kadar hizmeti hayatına nasıl sığdırdınız ?" , "Bu kadar bilgi birikimi ve tecrübe ile neden siyaseti bıraktınız? "gibi ifadeler gelmekteydi.

Değerli izleyenlerim; Öncelikle şunu belirteyim ki, hizmeti bırakmış değilim ancak her hizmetin sonu olduğuna ve itilip kakılmadan sevgi ve güven ortamında bırakılması gerektiğine inanıyorum. Zira hayatım boyunca bir gün döneceğimiz yeri unutmadan bu prensiple hareket ettim. örnek olarak İş Dünyamızın çatı kuruluşu olan Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) Başkanlığı'nı ve aynı dönemde Milletlerarası Ticaret Odaları Milli Konsey Başkanlığı'nı , Kurucu Başkanı olduğum Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu (DEİK) Başkanlığı'nı vb. kuruluşlardaki görevlerimi uygun zamanlarda hep kendi kararım ile bıraktım, sualinize muhatap olduğum siyaseti de öyle.

Cenab- Mevlam sağlık ve güç verdiği sürece: Yüce Peygamberimizin (s.a.v.) **"İnsanların en hayırlısı insanlara faydalı olanıdır"** ifadeleri doğrultusunda son nefesimize kadar hizmetlerimize devam edeceğiz.

Şanlı tarihimiz, halâ önemini koruyan örneklerle doludur. Hemşehrilerimizin bu ilgisi bana Mimarbaşı Koca Sinan'ı hatırlattı. Sinan'ın en büyük eserlerinden biri olan Süleymaniye Camisi'nin inşaatı sırasında bir gün kalfası heyecanla gelerek: "Üstadım, çok üzüntülüüyüz. Duvarcı ve sıvacı başı aylardır ağır hasta. Bu sebeple sıkıntımız var." der. Koca Sinan doksan yaşındaki hasta ustabaşının yanına gider. Bakar ki, kendinde değil. Ateşler içinde yatarken mütemadiyen "Şu taşı yontun, harç verin, malayı verin, acele edin...vb." sayıklayıp duruyor. Hekimbaşı: "Hastamız aylardır kendine gelememi. Mevlâ'dan ümit kesilmez lâkin tabip olarak ümidimiz yok." deyince, Mimarbaşı tekbir getirerek hastanın kulağına eğilip "Hakkını helal et, bizden yana da hakkımız helaldir, "ARTIK PAYDOS." der demez hasta son nefesini verir ve ruhunu teslim eder.

Mevlâ'm (c.c.) hepimize "Artık Paydos" denene kadar hizmet dolu hayırlı ömür ve hayırlı ölüm versin.

BARDAĞI YERİNE BIRAKALIM...!

26 Mayıs 2011

“Neme lazımcı olmayalım, ama gereksiz konuları kafamıza yük etmeden bardağı yerine bırakalım.”

Hemşehrilerimiz günümüzün en gelişmiş haberleşme aracı olan internet aracılığı ile “Kemaliye-net” adı altında bir site kurarak güzel bir iletişim ağı kurmuş durumdalar.

Ne yalan söyleyeyim ilk zamanlar çok memnun olmuştum, ne var ki son zamanlarda site adeta değerli haberler yanında dedim ki, dedi ki...! Şeklinde dedikodu, karşılıklı atışma, sataşma yazışmaları ile dolmaya başladı. Bu gelişmeler giderek can sıkıcı bir hal alacak diye endişe ediyorum. Zira bazı hemşehrilerimiz konulara saplanıp kalıyorlar. Kaybedilen zamanı geri kazanmak mümkün olmadığına göre aşırılığa kaçmadan, haberleşmeyi ve yardımlaşmayı seviyeli olarak sürdürmelerinin daha yararlı olacağı düşüncesindeyim.

Bunları yazarken aklıma çok kullandığım bir özdeyiş geldi “Kullanılmayan bilgi kafaya yüküdür” günümüzde her konu ile karşılaşılıp ilgi ile takip edebilme durumundayız ancak faydasız fikir ve olaylara saplanarak kafamıza yük etmemeliyiz.

Bu konuda bir başka güzel olayı başta gençlerimiz olmak üzere sizlerle paylaşmak istiyorum.

Üniversitede bir profesör bu konuda unutulmayan örnek bir ders veriyor. Masadaki bardağı eline alıp biraz su içtikten sonra bardak elinde kolunu gergin bir şekilde uzatarak öğrencilere sorar; ve karşılıklı konuşmalar şöyle devam eder:

Hoca:- arkadaşlar bu bardak sizce kaç gramdır?

Öğrenciler: 100 ile 150 gram

Hoca: peki bu bardağı böyle bir saat tutabilirsem ne olur?

Öğrenciler : kolunuz ağrır

Hoca: Peki bardağın ağırlığı değişmedi ama benim kolumun yükü arttı taşıyamaz oldum.

Şimdi bu bardağı bütün gün böyle tutmak istersem ne olur?

Öğrenciler: Hocam taşıyamazsınız veya kas kasılmasından hastanelik olursunuz

Hoca: Doğru öyleyse bardağın işi bitince yerine bırakmamız gerekir, işte siz de başarılı olmanız için gereksiz şeyleri kafanıza yük etmeyin.

Neme laıımcı olmayalım, ama gereksiz konuları kafamıza yük etmeden bardağı yerine bırakalım.

NEME LAZIM !...

Nisan 2011

"Toplumumuzun bir kesimi dış ve iç politikadaki gelişmelerle ilgili konulan; mahalle baskısı, devlet baskısı ya da başka bir kesimin baskısı nedeniyle umursamıyor veya neme lazım" bir tutum sergiliyor."

Kanuni Sultan Süleyman Han'la sütkardeşi olan Yahya Efendi Hazretleri arasında geçen bir olayı anlatmak istiyorum.

Kanuni Sultan Süleyman'la sütkardeşi Yahya Efendi'nin aralarında su sızmazmış. Kanuni, devlet yönetimiyle ilgili konularda vezirleri, sadrazamlarıyla yaptığı toplantıların ardından sütkardeşi Yahya Efendi'nin de fikirlerini alır, ona çok itibar edermiş.

Hep aynı cevap... Osmanlının en güçlü padişahlarından Kanuni Sultan Süleyman, yine devletle ilgili bir konuyu yazılı olarak sütkardeşi Yahya Efendi Hazretleri'ne sorar:

"Aziz kardeşim, şu anda cihan devletimiz en büyük topraklara kavuştu ama zaman zaman devlet ve halk içinde bazı huzursuzluklar ortaya çıkıyor. Bunları doğal karşılıyorum ama dünyanın en güçlü devleti olan Osmanlının yıkılmasına sizce neler sebep olabilir?"

Yahya Efendi Hazretleri, soruyu okuduktan sonra, aynı kağıdın (altına cevap olarak iki kelime yazar:

"Neme lazım..."

Kanuni Sultan Süleyman, devletin geleceğiyle ilgili sorduğu ciddi bir soruya iki kelimelik bir yanıt alınca çok şaşırır, üzülür. Sebebinin merak ederek:

"Aziz kardeşim, size bir sual sorduk. Buna cevap vermemenizin nedeni nedir?"

Bize bir kırgınlığınız mı var yoksa büyük bir meşguliyetiniz mi?... yazılı mektubu (*) ulakla Yahya Efendi Hazretleri'ne gönderir.

Bir zaman sonra gelen yanıt, aynı kağıdın altına yazılmış, yine iki kelimedir:

"Neme lazım..."

Bir ikinci vakti, namazlarını kıldıktan sonra aynı camide (**) görüşürler, oturup sohbet ederler. Osmanlının güçlü padişahı Kanuni Sultan Süleyman, Yahya Efendi Hazretleri'ne aynı soruyu bu kez sözlü olarak tekrarlar, yanıt yine değişmez:

“Neme lazım...”

“İyi ama bu cevaptan bir şey anlamadım. Sadece “neme lâzım be Sultânım! demişsiniz. Sanki Beni böyle işlere karıştıрма” der gibi bir anlam çıkarıyorum.”

“Sultânım! Bir devlette zulüm yayılsa, haksızlık şâyi olsa, işitenler de “neme lâzım” deyip uzaklaşsalar, sonra koyunları kurtlar değil de çobanlar yese, bilenler bunu söylemeyip sussa. Fakirlerin, muhtaçların, yoksulların, kimsesizlerin, feryâdı göklere çıksa da bunu da taşlardan başkası işitmese, işte o zaman devletin sonu görünür. Böyle durumlardan sonra devletin hazinesi boşalır, halkın itimâd ve hürmeti sarsılır. Asayişe itaat hissi gider, halkta hürmet duygusu yok olur. Çöküş ve izmihlâl de böylece mukadder hâle gelir..”

Aynı sorun bugün de var.

Dünkü sorun aynen devam ediyor. Toplumumuzun bir kesimi dış ve iç politikalardaki gelişmelerle ilgili konulan; mahalle baskısı, devlet baskısı ya da başka bir kesimin baskısı nedeniyle umursamıyor veya neme lazımcı' bir tutum sergiliyor. Yahya Efendi Hazretleri'nin bir cihan devletini yıkabilecek sorun olarak dikkat çektiği bu hastalıktan kurtulmamız gerekir.

(*) Mektup Topkapı Sarayı müzesindedir.

(**) İstanbul Beşiktaş semtinde bulunan Yahya Efendi Dergahı

NİCE MUTLU BAYRAMLARA

10 Mart 2011

“Fani Dünya’nın nimetlerinden yararlanırken kırıncılıkları unutalım, imkanı olmayanları, yakınlarımızı yetimleri, kimsesizleri unutmayalım.”

Demokrasi ile taçlandıramayıp hala yamalı bohçaya dönmüş Anayasamızı yeniden “Sivil Anayasa” olarak yapmaya çabalarken, Cumhuriyetimizin seksen sekizinci yıl dönümünü ne yazık ki gönüllerimiz buruk, huzursuz bir ortamda kutladık.

Van depreminin sarsıntıları devam ederken yaşanan acılar, maddi ve manevi kayıplar yanı sıra karşılaştığımız tablo deprem kadar sarstı bizleri.

Kökünde inançsızlık, hırsızlık, (onur parayla ölçülmediği halde) paraya taparcasına her türlü hileye baş vuruş yapan ve Devletle milletin kucaklaşarak yaraları sarmak için seferber olduğu tabloyu kirleten talan, yağma ve ideolojik sapıklığın teröre destek vermesi, çok çirkin. Ne kadar üzülssek azdır.

Şehitlerimizi rahmetle tekrar anarken, hastalıklara şifa dertlilere sabır niyaz ediyoruz. Mevla’m (cc) akıl vermiş, ilim ihsan etmiş, “kul hakkı ile huzuruma gelmeyin” ilahi emrini bildirmiş ama ibret alan kim?

Bu konuda bir hatıramı sizlerle paylaşmak istiyorum. Yıl 1979 Dünya Elektroteknik Kongresi için ülkemi temsilen Japonya’dayım. Tokyo’da Akasaki Hotel’in 87. Katında kalıyorum. Ertesi günü başlayacak kongrenin notları üzerinde çalışırken gece 00.30 sularında şiddetli bir deprem oldu. 87. Kat beşik gibi sallandı, yere kapaklandım çalışacağımı ümit etmemekle beraber telefona sarıldım. Nöbetçi Müdür karşımdaydı. Bu durumda 87. katta asansöre binilmez merdivenle inilemez...! “-Deprem oldu ne yapmalıyım?” soruma nöbetçi müdürün gayet sakin “-Uykunuz yok mu? Uyuyun!” demesi bana hakaret gibi geldi.

Sabırla ibadet ve dua ile sabahı ettim. Kahvaltıda herkesin deprem paniği etkisiyle deprem hakkında konuşacağını sanıyordum. Ancak herkes sakindi; otel yetkilisine sordum. Deprem 7 şiddetinde imiş. Fakat 100 katlı otelde ve çevrede yıkım ve hasar yoktu. “Önce tedbir,sonra yüce yaratıcının takdirine” teslimiyet adeta kulaklarımda çınladı.

Şimdi mübarek Kurban Bayramına eriştik, Yüce Mevla'ya şükürler olsun. "Bayramlarımız Kutlu Olsun"

Fani Dünya'nın nimetlerinden yararlanırken kırgınlıkları unutalım, imkanı olmayanları, yakınlarımızı yetimleri, kimsesizleri unutmayalım. Ne güzel söylenmiş. "Sevgi paylaştıkça çoğalır, acılar paylaştıkça azalır." "Veren el alan elden hayırlıdır."

Unutmayalım ki, bu dünya bizim değil başkalarının da yaşama hakkı var. Ne mutlu paylaşabilene...

EMANETİ EHLİNE VERMEK

(Fırtınada Uyuyabilmek)

Ocak 2011

“Devlet yönetimi başta, her kuruluştaki işi ehline vermeyince, Hadis-i Şerif te kastedilen kıyamet olarak ahlak çöküşü, hırsızlık, yolsuzluk, yoksulluk, adaletsizlik, vurgun, anarşi gibi sıkıntılar yaşanmaktadır.”

Çeşitli Sohbet Toplantılarında genellikle karşılaştığımız sorulardan biri de: “Ne olacak bu memleketin hali?” olmaktadır. Bize göre memleketin halinde bir şey yok. Mevla’m her imkanı vermiş zamana bağlı olarak sorunlar olur. Mevcut sorunlar çözüldükçe şekil değiştirirler.

Aslında soru “Ne olacak bu Yönetimin hali?” şeklinde olmalıdır. Zira Yüce Dini-miz mealen: **Emaneti ehline veriniz ve insanlar arasında adaletle hükme-diniz**, “diye emreder, Yüce Peygamberimiz (sav) de bir Hadis-i Şeriflerinde” İş ehli olmayana verildiğinde kıyameti bekleyiniz” buyurmuşlardır.

Devlet yönetimi başta, her kuruluştaki işi ehline verilmeyince, Hadis-i Şerif te kastedilen kıyamet olarak ahlak; çöküşü, hırsızlık, yolsuzluk, yoksulluk, adaletsizlik, vurgun, anarşi gibi sıkıntılar yaşanmaktadır.

Geçenlerde bir konferansımda bu konu gündeme gelince aklıma örnek bir hikaye geldi. Olay şöyle:

“Bir çiftçi, fırtınası bol olan bir tepede bir çiftlik satın almış. Ama kimse onun çiftliğinde çalışmak istemiyor. Başvuranların tümü çiftliğin yerini görünce çalış-maktan vazgeçiyor “Burası fırtınalıdır, çalışmayız” diyorlar.

Sonunda çelimsiz orta yaşı geçkince bir adam işi kabul eder. Çiftçi adamın du-rumuna bakıp “Çiftlik işlerinden anlar mısın? diye sormadan edemez. Adam: “Sayılır” der ve ilave eder “Fırtına çıktığında uyuyabilirim.” Çiftlik sahibi, bu il-gisiz sözü hiç beğenmez fakat çaresizliği aklına gelir ve adamı işe alır...

Haftalar geçtikçe adamın çiftlik işlerini düzenli olarak yürüttüğünü, işinin ehli olduğunu gözlemliyor, içi de rahat ediyordu.

Bir gece yarısı fırtınanın müthiş uğultusuyla uyandı. Fırtınanın şiddetinden bina çatırıyordu. Yatağından fırladı, işe aldığı adamın odasına koştu: “Kalk kalk fırtına çıktı,” dedi “herşey savrulup dağılmadan önlemimizi alalım, yapabileceğimizi yapalım.”

Adam: “Merak etmeyin, rahat olun ve gidin yatın efendim,” dedi.

Çiftçi adamın bu rahatlığı karşısında neredeyse saçlarını yolacaktı. Ertesi sabah onu kovacaktı ama şimdi fırtınaya karşı bir şeyler yapması gerekiyordu.

Dışarı çıktı, saman balyalarına koştu. “A-aaa!” saman balyalarının üzeri muşamba ile örtülüp sıkıca bağlanmıştı. Ahıra koştu. İneklerin tamamı ahıra sokulmuş, ahırın kapısı desteklenmişti. Evine yöneldi. Kepenklerin tamamı kapatılmıştı. Fırtınaya karşı bütün önlemler alınmıştı. Çiftçi rahatlamış bir şekilde odasına döndü, yatağına yattı.

Dışarı da fırtına uğulduyordu. Gülümsedi ve gözlerini kapatırken mırıldandı. “Fırtına çıktığında uyuyabilirim.”

"OVP" ORTA VADELİ PROGRAM ve BÜTÇE (2011-2013)

Eylül 2010

"Ekonomimizin yüzünü güldüren olumlu gelişmelerin sevinci ile tüm kesimlerde emeği geçenleri kutlarken, 2011 yılının seçim yılı olmasını da dikkate alarak mali politikalardan taviz verilmemesini ve yapısal tedbirlerin devamının zorunlu olduğunu unutmamamız gerekmektedir."

Mayıs ayından bu yana beklenen OVP (Orta Vadeli Program) nihayet Eylül ayı içinde açıklandı. Buna paralel olarak 2011 yılı bütçesi de TBMM'ye sunuldu ve görüşmeler devam ediyor.

Bilindiği gibi 2009 yılında açıklanan OVP hedeflerinde, 2009 yılı küresel mali krizin de etkisiyle bazı sapmalar oldu.

2011 – 2013 yıllarını kapsayan OVP hedefleri oldukça iyimser hazırlanmış durumda. Öyle anlaşıyor ki mali rakamların belirlenmesinde ağırlık yurt içi büyümenin etkisi altında ele alınmış.

Görünen o ki gelecek yıllarda dış pazarlarda ciddi bir büyüme beklenmemektedir. Bu sebeple özel sektör öncülüğünde "yatırım-üretim-ihracat" hedefli büyümeyi ilke edinmiş hükümetimiz kurlardaki düşüş ve Türk Lirasının aşırı değerlenmesinin yol açabileceği ihracattaki gerilemeyi göz ardı etmemeli ve mevcut dış pazarların kaybedilme riskini dikkate almalıdır.

İmalat sanayisinde son aylardaki kapasite kullanma oranlarındaki artışla birlikte, hem mevsimsel, hem de bu artışın etkisiyle istihdamdaki artış sevindirici olmakla birlikte, bu olumlu gelişmenin büyük çapta ABD Dolarının 1,6 TL olduğu dönemlerde alınan siparişlere bağlı olduğu unutulmamalıdır.

Kaldı ki, döviz kurlarındaki sürekli düşüş dış borçlanmayı kolaylaştırırken, ithalatı da kamçılamakta ve ekonomimizin önemli rahatsızlıklarından biri olan dış ticaret açığını ve ona bağlı olarak cari açığı büyütmektedir. Örnek olarak 2009 tarihli OVP'de cari açık 18 milyar dolar öngörülmüşken 2011-2013 OVP'de ortalama 39 milyar dolar olması beklenmektedir.

Diğer taraftan son dönemlerde sıcak para girişindeki artışlarda dikkat çekmektedir. Zira 2009 yılında 83,3 milyar dolar olan portföy yatırımları toplamı Eylül 2010 sonunda 110 milyar dolar seviyesine ulaşmıştır.

Bir başka husus; diğer ülkelerle mukayese edildiğinde, GSYİH'sının yüzde 36 seviyesinde yaklaşık 266 milyar dolar toplam dış borcuyla ağır borç yükü, altında gözükmeyen Türkiye küresel mali krizi çok tedbirli ve başarılı geçirmiş olmasına rağmen, yukarıda özet olarak sunduğumuz hususlar ile olabilecek bütçe açıkları halen ekonomimizin yumuşak karnını oluşturmaktadır.

2011 yılı bütçesi yeni OVP'nin ışığı altında hazırlanırken hayat pahalılığını tahrik eden enflasyonun, adil gelir dağılımının ve işsizlik sorununun önde tutulduğu anlaşılmaktadır.

Enflasyonda inişli çıkışlı bir yıl yaşamamıza rağmen enflasyon tekli rakamlarda seyretmekte, yıllık olarak yüzde 7 ile yüzde 8 arasında gerçekleşmesi beklenmektedir.

Yeni dönemde enflasyon ise yüzde 5 ile yüzde 6 arasında öngörülmekte, buna paralel olarak;

“Bütçede çalışanlara enflasyonun üzerinde zam düşünülmektedir.”

Ayrıca yıllarca ihmale uğramış olan nüfusu az belediyelerde ve köylerde alt yapı ihtiyaçlarını gideren KÖYDES ve BELDES projelerine, önemli ölçüde ödenek ayrılmaktadır. Yine halkı yakından ilgilendiren eğitim ve sağlık ödenekleri büyük bir ölçüde artırılmaktadır.

Burada belki üzerinde durulması gereken önemli bir husus; giderek bütçeyi olumsuz yönde etkileyen SGK açıklarına yapılan transfer harcamalarıdır. 2010 yılında ayrılmış olan 57,6 milyar TL transferin 2011 yılında ve gelecek dönemlerde daha da artma eğiliminde olması beklenmektedir.

Sonuç olarak;

Ekonomimizin yüzünü güldüren olumlu gelişmelerin sevinci ile tüm kesimlerde emeği geçenleri kutlarken, 2011 yılının seçim yılı olmasını da dikkate alarak mali politikalardan taviz verilmemesini ve yapısal tedbirlerin devamının zorunlu olduğunu unutmamamız gerekmektedir.

Rehavete ve karamsarlığa kapılmayalım, ama tedbiri de elden bırakmayalım.

SAĞ DUYU ...!

14 Eylül 2010

“Ekonominin istikrar içinde gelişmesi büyük ölçüde Demokrasi ile sağlanacak güven ortamına bağlı olup, ekonomimiz sürdürülebilir bir büyüme ile geliştikçe, demokrasi anlayışımız, demokrasimiz geliştikçe ekonomimiz ve halkın refah seviyesi artacaktır.”

Cumhuriyetimizin kurulması ile hedef Demokratik Cumhuriyet olduğu halde geçmişte yaşanan olaylar hedefe varmamızı önlemiş, özellikle tek parti döneminde Bürokratik bir Cumhuriyet yapısına bürünmüş giderek bu yapı hantal bir devlet yapısı oluşturmuştur. Hantal Devlet yapısı ise ülkemizi bütçe açıklarıyla israf batağına sürüklenmiştir. Bütçe açıklarını karşılıksız para basma yada karşılıksız borçlanma ile gideren hükümetler ülkeyi yüksek faiz, yüksek enflasyon ortamına sürükleyerek, gelir dağılımında adaletsiz bir yapı, güven duyulmayan bir gelecek, halkı bezdiren pahalılık ve işsizliği adete kaderimiz haline getirmiştir.

Merhum Menderes’le başlayan demokrasi hamlesi ve özel sektör öncülüğünde kalkınma modeli; yıllarca karma ekonomi anlayışından kurtulamamış, nihayet 24 Ocak 1980 kararlarıyla önemli bir açılıma kavuşmuştur.

Merhum Turgut Özal’ın başlattığı ekonomik reformlar sonucu serbest piyasa ekonomisine geçiş olarak değerlendirilen bir açılış, rekabeti, rekabet ise kaliteyi verimi ve maliyet unsurlarını öne çıkarmış ekonomimiz gelişmiş ekonomilerle entegre olurken ihracat ve özel sektör öncülüğünde bir kalkınma modeli benimsenmiştir.

2000’li yılların başında yaşanan ekonomik kriz sonrası Döviz, Faiz, Borsa üçgeninden kurtulan ekonomimiz yatırım, üretim, ihracat modeline geçerek bu günlere ulaşmış bulunuyor.

Halkı bezdiren hayat pahalılığı; enflasyonun; tekli rakamlara çekilmesiyle, gelir dağılımı adaletsizliği; yatırımların gelişmiş bölgelerle birlikte Anadolu’nun gelişmemiş bölgelerine de yayılmasıyla, işsizlik ise yatırım ve üretim artışı ile kontrol altına alınmaya çalışılmaktadır.

Ekonomimiz düne nazaran iyi bir yapıda ve seviyede olmakla birlikte rehavete kapılmamamız gerektiğini önemle vurgulamak durumundayız. Bütçe açıkları ve dış ticaret açığımız, sıcak paranın yüksekliliği gibi unsurlar her an ekonomimizi tehdit eder seviyelerde seyretmektedir.

Unutmayalım ki, ekonomik istikrar öncelikle sağlanacak siyasi istikrar ortamında kesimler arasında oluşacak sosyal barışa bağlıdır.

Siyasi istikrar ise; her şeyden önce Demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü ve özgürlüklerin ülkemizde uygulanması ölçüsünde oluşacak güven ortamına bağlıdır.

Devletin milleti için var olması ilkesinden hareketle arzulanan ortam, ancak Anayasa, Seçim Kanunu, Siyasi Partiler Kanunu başta olmak üzere ilgili yasalarımızla sağlanabilmektedir.

Bu nedenle Devletin bu ilkeler doğrultusunda yapılması kesimler arası uzlaşma ile hazırlanacak yeni bir Sivil Anayasa ve ilgili yasaların değişmesi ile mümkün olabilecektir.

Millet Egemenliğimizin temsil edildiği TBMM tarafından yapılacak bir yeni anayasa halkımızı psikolojik yönden de rahatlatarak, beklenen güven ortamı zeminini büyük ölçüde sağlayacaktır.

Günlük siyasi kısır çekişmelerin yaşandığı bu günkü ortamda partiler arasında uzlaşma sağlanamadığı için Anayasa'yı tümü ile değiştirme imkanı sağlanamamıştır.

Demokrasi yaşamımıza engel olan Devlet anlayışından kısmen de olsa kurtulabilmemiz hususunda önemli bir adım olan ve TBMM kararı sonucu halk oylamasına (Referanduma) götürülen değişikliklerin halkın sağduyusu ile olumlu yönde değerlendirileceğine inanıyorum.

Zira bu olay ne Ak-partiye ve hükümete güven oylaması ne muhalefete karşı tavır nede sadece 12 Eylül ve eski yönetimlerin yargılanmasıdır.

Bu olay halkımızın özlemi olan Demokratik Cumhuriyet'e geçişte önemli bir adımdır.

Diğer taraftan, Ekonominin istikrar içinde gelişmesi büyük ölçüde Demokrasi ile sağlanacak güven ortamına bağlı olup, ekonomimiz sürdürülebilir bir büyüme ile geliştikçe, demokrasi anlayışımız, demokrasimiz geliştikçe ekonomimiz ve halkın refah seviyesi artacaktır.

Ön yargısız, sağ duyulu nice güzel günlere.

TÜRKİYE'DE ENERJİ STRATEJİLERİ VE YAPILMASI GEREKENLER

Mart 2010

“Devlet hala üretim – dağıtım, hem de düzenleme yetkisini büyük ölçüde elinde tutmaktadır, özel sektörün önündeki engeller acilen kalkmalıdır.”

Ülkemizin vazgeçilmez ve ertelenemez boyuttaki enerji stratejisini ele alırken olayı bir bütün olarak değerlendirmeliyiz.

Bir taraftan küresel ısınma, karbon salımı, çılgın rekabet piyasasının oluşturduğu ortam gibi konular açısından Uluslararası; diğer taraftan ulusal düzeyde, özellikle enerji güvenliği, kalitesi, çevre sorunları, olmayan enerjinin maliyeti, kaynaklar, sürdürülebilir kalkınma, işsizlik ve sosyo-ekonomik sorunlar gibi çok yönlü etkenler ışığı altında incelemek ve ele almak gerekmektedir.

Zira küreselleşme sürecinde Uluslararası düzeyde enerji kaynakları ülkelerin stratejik karar ve ilişkilerinde giderek daha belirgin rol oynamaktadır. Bu konuda son zamanlarda en önemli gelişme ise ülkemizin de içinde bulunduğu Kyoto anlaşmasının getirdiği gelişmelerdir.

Dünyanın dört bir yanında tehlike çanları çalmakta, küresel ısınma, iklim değişiklikleri, karbon salınımı ve diğer çevre sorunları konusunda tedbir alınması, ülkeler için de artık zorunlu uygulamalar haline gelmektedir.

Bu bağlamda *dünya yeni bir enerji ve sanayi devrimine hazırlanmak zordur. Türkiye bu gelişmelerin dışında kalamaz ve kalmamalıdır.*

Türkiye'de durum:

Ülkemizde özet olarak enerji konusunu ele alırken, genelde diğer enerji türlerini yetkililere bırakarak, mesleğim gereği ben daha çok elektrik enerjisi üzerinde duracağım.

Birçok bölgemizde henüz gerilim ve frekans sorunları yanında enerji kayıpları, kesinti ve kısıntı olayları ile elektrik enerjisinde kalite sorunu devam etmekte olup, önümüzdeki yıllarda önemli bir darboğazla karşılaşacağımız görülmektedir.

2009 yılında finansal krizin de etkisi ile sanayide görülen kapasite kullanım oranında ki düşüşün ve diğer olumsuzlukların yansımaları sonucu yaklaşık 193 milyar kWh tüketim gerçekleşmiş ve bunun ancak başa baş üretimle karşılandığı anlaşılmaktadır. Kaldı ki arızalara karşı güvence yönünden sıcak ve soğuk yedekler de yetersizdir.

Elektrik enerjisi ihtiyacımızın karşılanması konusunda önemli gördüğüm bir-kaç konuya kısaca değinmek istiyorum.

a) Yenilenebilir enerji :

Türkiye alternatif enerji kaynağı arayışına girdiği bir dönemde, zengin ve yüksek verimli yenilenebilir enerji kaynaklarına sahip olduğu halde, yasal düzenlemelerin yetersizliği, aynı zamanda enerji politikalarının ileri görüşten yoksun olarak geciktirilmesi sonucu uzun yıllar yerli kaynaklar kullanılmadan dışa bağımlı yatırımlara gidilmiştir.

1981 yılında yapılan İkinci İzmir İktisat Kongresi'nde (DPT Devlet Planlama Teşkilatı yayınlarında yer alan) adına sunduğum "Türkiye'nin Enerji Sorunları ve Çözüm Yolları" raporunda da öngördüğüm yenilenebilir enerjiye, bu denli geç ulaşılmaması anlamak mümkün değildir. Her ne kadar Türkiye'nin enerji ihtiyacının tamamını bu yolla karşılamak mümkün değilse de, başta güneş enerjisi olmak üzere, rüzgar, jeotermal, hidrolik, biyokütle, biyogaz, gelgit vb. imkanlar değerlendirilmeli, bu konu acilen teşvik edilmelidir.

b) Nükleer santraller:

Nükleer enerjiye gelince 1950'li yıllardan beri gündemde olan nükleer santraller konusunda yaşanan ihmaller adeta macera filmine döndü. Neden kurulmadı, nasıl mani olundu, ayrı bir inceleme konusu. Anlaşıyor ki ihtiyaç artık bu denli zorlayınca, teknoloji transfer yerine anahtar teslimi bir yol seçilmektedir.

Bu yıl Rusya ve Güney Kore ile nükleer santral kurulabilmesi için işbirliği hususunda iyi niyet anlaşması yapılması bile önemli bir adımdır ancak geciktik diye aceleyle getirilmemelidir. Zira Rusya WEER-1000 tipi reaktörler henüz AB lisansı alamamış, bu yüzden Rus Şirketi Almanya'nın güçlü RWE kuruluşunu yanına almasına rağmen Bulgaristan projesinde kredi sağlayamamıştır. Kaldı ki zenginleştirilmiş uranyum kullanımı yönünden de doğalgazda olduğu gibi Rusya'ya bağımlılık artmış olacaktır.

Güney Kore'nin devlet kontrolündeki KEPCO şirketi ise içeride ABD teknolojisi ile sahip olduğu reaktörleri ilk defa ülke dışında bir projeye dönüştürüyor. (BAE) Birleşik Arap Emirlikleri'nde girişimde bulunulsa da henüz olumlu bir görüntü vermiyor.

Son günlerde Türkiye, “Nükleer Düzenleme Üst Kurulu” oluşturma çalışmaları, lisanslama ve denetim konularının Uluslar arası mevzuata uyulması yönünden yapılan çalışmalar sevindirici bir gelişme. Finansman konuları ise bu konuda bir başka olumsuz etkindir. Ancak Türkiye tüm engelleri aşarak bir an önce nükleer santral yatırımlarını gerçekleştirmek zorunluluğundadır.

c) Petrol ve doğalgaz :

Bu ürünlerin, yakıt olması yanında stratejik hammadde kaynağı olan petrol ve doğalgaz konusunda büyük ölçüde dışa bağımlı olan ülkemiz, her ne kadar enerji koridoru (terminali) bir ülke olmaya adaysa da sorunların ne şekilde çözülebileceği ve enerji güvenliğimizin sağlanabilmesi tartışma konusudur.

Türkiye'nin petrol ve doğalgaz arama faaliyetlerinden şimdiye kadar çok sevindirici sonuçlar alınmamıştır.

Öncelikle bağımlılık riskini azaltabilmek için değişik coğrafi bölge ve ülkeler arasında yaygınlaşmakta fayda görülmektedir. Bu açıdan 2009 yılında ülkeler arası antlaşması yapılan ve Türkiye Büyük Millet Meclisinden geçen Nabucco Boru Hattı bütün zorluklarına ve beklenenin elde edilememesi ihtimaline rağmen önümüzdeki günlerde kaynak ülkeler arası antlaşma imzalanabilirse yaklaşık %70 oranında bağımlı olduğumuz Rusya'ya karşı bağımlılığı azaltacak alternatif enerji güvenliği bir çözüm olabilecektir.

Enerji Güvenliği:

Üretim kaynakları açısından durum tabloda görülmektedir.

2009 yılı	GWh	Pay yüzde
Taşkömürü+ithal kömür	15.808,2	8,14
Linyit	38.832,4	20,01
Sıvı yakıtlar	6.518,2	3,36
Doğalgaz	94.173,8	48,52 (*)
Yenilenebilir + Atık	910,6	0,47
Termik	156.244,2	80,49 (*)
Hidrolik	35.904,8	18,50
Jeotermal + Rüzgar	1.963,0	1,01
Brüt üretim	194.112,0	100,00
Dış alım	812,4	0,42
Dış satım	1.452,0	0,75
Brüt talep	193.472,6	99,67

Görüldüğü gibi elektrik enerjisi üretiminin %48,52'si doğalgaz olmak üzere %80'i termik kaynaklardan elde edilmekte ve büyük ölçüde dışa bağımlı haldedir. Bu tablo karşısında ülkemizde enerji güvenliğinden söz etmemiz oldukça zordur. Enerji güvenliğinin tesisi ancak yerli kaynaklara dayalı yeni yatırımlarla ve dış risklerin ülkeler bazında yaygınlaştırılması ile dengelenebilir.

İşsizliği çözecek tek reçete yatırım ve üretim.

Yatırımlar açısından baktığımızda ise küresel kriz etkisinden kısmen uzaklaşan ekonomimizde başlayacak canlanma ve talep artışı ile hızla daha çok yeni yatırımlara ihtiyaç duyulacaktır. DPT (Devlet Planlama Teşkilatı) 2010 yılı enerji yatırımları öngörüsü %14,7 düşüşle 8 milyar 822 milyon TL seviyesine gerileyeceğidir. Kamuda %8,2 artışla 3 milyar 808 milyon TL özel kesimde %26,5 düşüşle 5 milyar 17 milyon TL olarak gerçekleşmesi tahmin edilmektedir.

Yatırımlardaki bu gerilemenin temel sebebi mevzuattaki belirsizlikler ve resmi kurumlarda ki karar gecikmeleridir. Kaldı ki finansal açıdan ihtiyacı iç yatırımlarla karşılamak da mümkün görülmemektedir.

Bilindiği gibi halen yaklaşık 45 bin mega Watt kurulu gücümüz olup önümüzdeki 10-15 yılda aynı miktarda yeni kurulu güç eklenmesi gerekmektedir.

Türkiye'nin temel ekonomisinin gelişme amacı hızlı, dengeli sürdürülebilir bir büyüme sürecini elde etmesidir. Bu süreçte GSMH meydana getiren tarım ve hizmet sektörleri de önem taşımakla birlikte itici güç rekabet edebilir ihracat amacını da içine alan sanayideki büyüme olmaktadır.

Faiz- Döviz- Borsa üçgeninden kurtulan Türkiye ekonomisi yatırım-üretim-ihracat üçgeninde büyümeli, diğer sektörlerle birlikte en büyük sorun olan işsizlik, enflasyon ve adil gelir dağılımı sorunlarını çözücü unsur haline getirmelidir. Bilindiği gibi işsizliği çözecek tek reçete yatırım ve üretimdir. Bu konu ise güven ortamının acilen sağlanmasına bağlıdır. Nez yazık ki son yıllarda ülkemizde siyasi istikrar ve sosyal barış giderek bozulmaktadır. Diğer yünden sanayideki gelişmelerin tamamı enerji bağımlılığı ile doğru orantılıdır.

Bir başka husus ise mevcut sanayimizde birim üretim başına düşen enerji yoğunluğunun oldukça yüksek oluşudur. Bu nedenle enerji yoğun sanayi üretimimizi de gözden geçirmek zorundayız. (Ort. 0,75 USD/kgpe) Hal böyleyken gerek enerji güvenliği ve gerekse özel sektörün önünün açılması yönünden doğalgaz piyasası, elektrik piyasası, petrol piyasası ve yenilenebilir enerji yasalari ihtiyaca cevap veremez haldedir.

Sonuç:

Devlet hala üretim – dağıtım, hem de düzenleme yetkisini büyük ölçüde elinde tutmaktadır, özel sektörün önündeki engeller acilen kalkmalıdır.

2004 yılında hazırlanan enerji strateji belgesi serbest piyasa ekonomisi ve özelleştirme dikkate alınarak 2009 yılında YPK (Yüksek Planlama Kurulu) kararıyla "Enerji piyasası arz güvenliği strateji belgesi) olarak yayınlanması memnuniyet vericidir ancak yeterli değildir.

Elektrik enerjisinden yerli kaynaklara dönüşme hızla gerçekleştirilmelidir.

Enerji özelleştirmelerinin 2010 yılında tamamlanması hedefi gerçekleştirilmelidir.

2030 yılına kadar nükleer önce % 5 hedef alınarak kademe olarak % 20 seviyesine ulaşmak öngörülyorsa engeller kaldırılıp bir an önce bir yerinden başlamalıdır.

Rüzgar enerjisinde 20 bin mW, jeotermal 600 mW öngörüldüğü söylenmekte ise de rüzgarda aylardır lisanslar bekletilirken yenilenebilir (güneş enerjisi) yasa mecliste beklemekte yeni yasa hazırlığı çalışmaları gecikmektedir. Özellikle Türkiye'ye yatırım için bekleyen doğrudan yabancı yatırımcıların İspanya ve İtalya'ya kaçmaları endişesi belirmiştir.

Türkiye enerji koridoru kimliğine kavuşturulması önemli olmakla birlikte gecikmektedir.

Verimlilik, tasarruf konusunda başta sanayimiz olmak üzere enerji yoğunluğunun azaltılması konusunda güzel bir başlangıç yapıldı, ancak çalışmalar yetersizdir.

Hidrojen, Bor ve Toryum teknolojisi yıllarca ihmal edildi, şimdi ise çalışmalar yetersizdir.

Kaçak ve kayıplarla mücadele önemle sürdürülmelidir.

Ürün ve hizmet kalitesi yükseltilmelidir.

Arama, tarama ve diğer hizmetler önemle sürdürülürken özel güvenlik konusuna önem verilmelidir.

DERGİMİZİN 10. SAYISI İLE MERHABA “İDV - İŞ DÜNYASI VAKFI”

Aralık 2009

“Vakıflar gönüllü kuruluşlar arasında manevi sorumluluk gerektiren en önemli hizmet alanları olup, şahıs ve kurumların sadece Yüce Mevlanın rızasını gözeterek nakdini ve / veya vaktini bu yolda sunmasıdır.”

Kısa sayılabilecek yayın hayatına rağmen aranan, takip edilen dergimiz, her yeni sayısı ile daha kapsamlı çıkmaktadır.

30 Ocak 2010 tarihinde yapılan Kurucular Genel Kurulumuz nedeniyle Vakfımız hakkında özet bilgiler sunmak istiyorum.

Bilindiği gibi İŞ DÜNYASI VAKFI’MIZ çok kısa özetleyecek olursak; milletimizin refah seviyesinin yükselmesi, ülkemizin kalkınması ve geleceğin güvencesi gençlerimizin yetiştirilmesi temel amaçları doğrultusunda hizmet etmeyi ibadet bilen, milli ve manevi değerlere bağlı arkadaşlarımızla 1988 yılında kurularak sağlanabilen imkanlar ölçüsünde faydalı hizmetlerine devam etmektedir.

Aramızdan ebediyete intikal edenleri rahmetle anarken, 1990 yılından beri fedakarca birlikte hizmet ettiğimiz arkadaşlarıma şükranlarımı sunarım. Takdir edersiniz ki başarı bulunduğunuz mekana ve zamana bağlıdır. Bu nedenle bir taraftan vakfımıza yakışır bir yerleşim imkanına kavuşmak, diğer taraftan yok olmaya terk edilmiş kültür varlıklarımızdan ecdat yadigarı tarihi bir konağı yıkılmaktan kurtarmak amacıyla Eyüpsultan’da yeniden inşa ederek Yönetim, Araştırma ve Eğitim Merkezi olarak hizmete sunduk.

Vakfımız kurulduğu günden itibaren İş Dünyasının sorunlarına çözüm üretme konusunda duyarlılığını sürdürmüş ve zamanında ilgili kurum ve şahısları uyarak başta KOBİ kuruluşlarımız olmak üzere gerekli destekleri sağlamıştır.

İş Dünyasını ilgilendiren mevzuat ve temel konularda gerekli çalışmalar takip edilmiş, ihtiyaç duyuldukça konferans, seminer ve geniş kapsamlı toplantılar düzenlenmiştir.

Başarımız ilgi ve desteğinizle gelişecek

Vakıf mensuplarımızın bir araya gelmesinin ve çeşitli konuları uzman kişilerden dinlemelerini sağlayan yemekli sohbet toplantılarımıza her ayın son cuma

günleri devam edilmektedir.

Maddi imkandan yoksul yüzlerce gencimize, hayırsever dostların yardımlarıyla burs verilmesi ve diğer ihtiyaçlarının karşılanması başarıyla devam etmektedir.

Yıllarca gündemde kalan İş Dünyası-Üniversite işbirliğinde yeni bir adım atılarak Fatih Üniversitesi ile yapılan anlaşma çerçevesinde merkez binamızda iş başında MBA – Master Dereceli Yüksek İhtisas Programı başlatılmış durumdadır. Şimdiye kadar işleri nedeniyle Yüksek İhtisas yapamayanlar için önemli bir şans doğmaktadır.

Vakıflar gönüllü kuruluşlar arasında manevi sorumluluk gerektiren en önemli hizmet alanları olup, şahıs ve kurumların sadece Yüce Mevlanın rızasını gözeterek nakdini ve / veya vaktini bu yolda sunmasıdır. Bu nedenle başarı önemli ölçüde mali desteğe bağlıdır. Vakfın başarıları destekleriniz ölçüsünde mümkündür. Bu kapsamda mali destek sağlama amacı ile Güneş Sigorta A.Ş. Acenteliği konusunda İDV işletmesi olarak hizmet verilmektedir.

Bilişim çağımıza uyum çerçevesinde www.isdunyasivakfi.org.tr adresinde vakfımız çalışmaları hakkında bilgi sunulmakta olup ayrıca info@isdunyasivakfi.org.tr mail adresimizle elektronik ortamda iletişim sağlanabilmektedir.

Kurucular Genel Kurulumuz hakkında ileri sayfalarda sizlere bilgi sunulmaktadır.

Başarımız göstereceğiniz ilgi, vereceğiniz destek ölçüsünde gelişecektir.

EKONOMİMİZE KISA BİR BAKIŞ

Eylül 2009

“Krizli dönemlerde görev yapmış başarılı bürokratların da emekli olduğu bu dönemde OVMP’nin sağlıklı uygulanabilmesi için üretim ve yatırım öncelikli politikalara yer verilen ekonomik tedbirlerin, siyasi tercihlerin önüne geçmesi önem arz etmektedir. Her kurum ve karar bağımsız yargıya açılmalıdır.”

Hükümetimiz uzun bir aradan sonra “OVMP” Orta Vadeli Mali Programı açıkladı. DPT öncülüğünde hazırlandığı anlaşılan planda belirtilen büyüme, enflasyon, işsizlik, bütçe açığı, cari açık, borçlanma gibi temel büyüklükler iyi niyetli tespitler olarak kabul edilse bile ekonomimizdeki gidişat ve alınması gereken önlemlerin gecikmesi planın hedefe ulaşmasında esas unsurun uygulanma olduğunu ortaya koymaktadır.

Öncelikle belirtelim ki geçmişe dönüp baktığımızda ekonomik tedbirlerin zamanında alınabilmesi ve ekonominin istikrar içinde büyüebilmesi hususunda 2002 – 2007 yılları arasında olduğu gibi siyasi istikrarın ve buna bağlı olarak kesimler arasında sosyal barışın sağlandığı ortama ihtiyaç duyulmaktadır. Bugün ise bu ortam giderek bozulmaktadır.

Diğer taraftan Dünyadaki mali krizin oluşturduğu resesyondan zayıf bir iyileşme süreci beklense de bunun uzun bir zaman dilimine yayılacağı anlaşılmaktadır. ABD ve ona bağlı ekonomilerdeki gelişmeler fevkalade önem taşımaktadır. Ülkemizde yaşanan ekonomik darboğazlar karşısında orta vadeli mali planda görüldüğü gibi ağırlıklı olarak para politikalarının öne çıkarılması ile sonuç alınamayacağı geçmişte yaşanmıştır.

Burada önemli unsur üretim politikalarının öne çıkartılması ile bu politikaların disiplinli mali politikalarla beslenmesi, para politikaları ile desteklenmesidir.

“OVMP’nin sağlıklı uygulanabilmesi için ekonomik tedbirler, siyasi tercihlerin önüne geçmeli”

Planda ilk dikkati çeken üretim, yatırım ve ihracat politikalarının çok netleşmemiş olması ve görünürde de bütçe açıklarının ne şekilde finanse edileceğinin

belirsizliğidir.

Sürdürülebilir, daha doğrusu kabul edilebilir bir borç yapısının orta ve uzun vadeli kamu açığının milli gelire oranının uyumlu halde uygulanabilirliği önem taşımaktadır. Kaldı ki OVMP'nin 2010 yılında Meclis'ten geçebileceği ve 2011 yılından itibaren uygulanabilirliği de yatırımlar açısından düşündürücüdür.

Bugünlerde 2010 yılı Merkez Yönetim Bütçesi de TBMM'ne sevk edilecektir. Yapılan açıklamalar ışığında Bütçede giderlerin yüzde 7,6 artış hedefi yaklaşık olarak gerçekçi kabul edilebilirse de, yaşanan ekonomik darboğazlar karşısında gelir hanesinde ki yüzde 16,1 ve vergi gelirinde beklenen yüzde 18,2 artış beklenen yüzde 3,5'lik büyüme karşısında gerçekçi görülüyor. Küresel krizde az da olsa düzelme olsa bile yüzde 6,5 küçülme beklenen 2009 yılında giderlerde yüzde 18 azalma sonucu bütçe açığının 10,4 milyar TL den 62,8 milyar TL ye ulaşması beklenmektedir. Kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınması konusunda kısa vadeli ekonomik reçeteler uygulanamazken, sanayi üretiminde yaşanan hızlı düşüşler ve yatırımdaki yavaşlama, işsizlik artışını ve ekonomik küçülmeyi derinleştirmektedir.

Kaldı ki büyümede öngörülen ağırlıklı olarak ithalata dayalı yüzde 23 KDV ve yüzde 31,6 ÖTV gelirlerindeki artışlarda inandırıcı görülmemektedir. 2020 yılında öngörülen “üretim, yatırım, ihracat” seferberliğinin itici unsuru olan ihracatımızın bu yıl yüzde 34'ler civarında daralması, özelleştirme ve yabancı sermaye konularındaki gerileme çok acil kısa vadeli uygulanabilir programları zaruri hale getirmektedir.

Son olarak krizli dönemlerde görev yapmış başarılı bürokratların da emekli olduğu bu dönemde OVMP'nin sağlıklı uygulanabilmesi için üretim ve yatırım öncelikli politikalara yer verilen ekonomik tedbirlerin, siyasi tercihlerin önüne geçmesi önem arz etmektedir. Her kurum ve karar bağımsız yargıya açılmalıdır.

Siyaset geçim aracı olmayıp, millete hizmet etmenin şerefli bir yoludur. Birkaç kişinin hatası tüm siyasilere mal edilmemeli, demokrasilerin vazgeçilmez unsurları olan siyasi partilere yöneltilen saldırılara fırsat verilmemelidir. Zira bu müesseseler yara alırsa demokrasi geliştirilip yaşıtılamaz.

Bu hususta demokratik hukuk devletin istenen düzeyde işlerlik kazanması ve Cumhuriyetimizin demokrasi ile taçlanıp yerleşmesi için toplumun bütün kesimleri üzerine düşen görevi yerine getirmelidir.

KÜRESELLEŞME ve TEKNOLOJİ

Mayıs 2009

“Ülkemizde kurulan Ar-Ge Merkezlerine , Teknoparklara, Teknokentlere kaynak ve amaca yönelik teşvikler sağlanabilirse elde edilecek teknolojik gelişmeler ülke ekonomisini rekabete açık, sürdürülebilir bir büyüme düzeyine çıkarabilecektir.”

Soğuk ve sıcak savaşların hüküm sürdüğü geçen asırlarda oluşan ideolojik ve siyasi dengeler 21. yüzyılda yerini ekonomi ve teknoloji ağırlıklı dengele- re terk etme eğilimindedir . Bu asırda da bazı bölgelerde sıcak savaşların sür- mesine rağmen insan merkezli bir anlayışla dünyanın yeniden yapılandırılma- sı hedefleniyor.

Teknolojik gelişmelerin iletişim araçları başta olmak üzere küçülttüğü dünya- mızda ekonomi tek pazar haline dönüşmekte, ülkeler arasındaki ekonomik sı- nırlar ve ticari engeller kalkmakta, gümrük duvarları yıkılmakta ve Dünyada küresel bir pazar (global market) oluşmakta.

Ne yazık ki halen Dünyada gelir dağılımı adaletsiz seyretmekte ve olumsuz gelişmelerin ana kaynağını oluşturmaktadır. Örnek olarak : uluslararası finan- sal istikrarı geliştirmek amacıyla 1999 yılında kurulmuş bulunan G-20 ülkele- ri ; nüfus, gayrisafi yurtiçi hasıla (GSYİH) ve coğrafi konum açısından bakıl- dığında yükselen ekonomilerin de temsil edildiği önemli bir platformdur. Bu platformda yer alan ülkeler Dünya nüfusunun üçte ikisini oluştururken küre- sel gayrisafi hasılanın (GSH) % 90 ını, Dünya ticaretinin % 80 ini oluşturmak- tadırlar.

Küreselleşme bir taraftan yeni fırsatlar doğururken diğer taraftan gelişmiş ve geri kalmış ülkeler arasında acımasız bir rekabeti de beraberinde getirmekte- dir. Bu durumda ülkelerin ayakta kalabilmelerinin tek şartı rekabet gücü yük- sek ülke olabilmekten geçmektedir. Aksi takdirde **dünün sömürge anlayı- şı günümüzde ekonomik ve teknolojik sömürge düzenine dönüşecektir.**

Rekabet gücünün temelinde her alanda araştırma ve geliştirme çalışmalarına önem vermek (Ar-Ge) , yeni buluş ve icatlarla teknolojik yenilikler kazanma (İnnovasyon) imkanlarını elde etmek yatmaktadır. AB üye ülkelerinde Ar-Ge çalışmalarına ülke GSMH sinin en az % 3 ü değerinde pay ayrılması öngörül- müştür. Bu değer Türkiye’de 2000 yılında % 0,64 iken şimdilerde % 1 seviye- lerinde olup 2010 yılında % 2 hedeflenmektedir.

Kaynak yetersizliğine rağmen Bakanlığım süresince 2002 – 2008 yılları arasında 26 üniversitede Teknoloji Geliştirme Bölgeleri , Teknokentler , Teknopark ve KOSGEB destekleriyle 20 Teknoloji Merkezleri (Tek-Mer) oluşturulmuş , özel sektörün sağlanan teşviklerle Ar-Ge çalışmalarına yönlendirilmesi sağlanmıştır. Altyapısını tamamlayan birçok teknopark teknoloji ihracatına başlamıştır.

Yine aynı dönemde AB çerçeve fonlarından proje yetersizliği nedeniyle yararlanamayan ülkemizde proje geliştirme konusunda adeta kuluçka merkezi gibi çalışmakta olan sanayi tezleri (San – Tez) Projesi uygulanmaya konulmuştur. Böylece üniversitelerden ve iş dünyasından gelen uygun projeler Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ile TÜBİTAK tarafından desteklenmekte ve iş dünyasının ihtiyacı olan projelere çözüm bulunmaktadır. Sonuçta ilk defa yıllardır özlenen ölçüde üniversite – sanayi işbirliği ortamı sağlanabilmiştir. Artık üniversitelerde öncelikle uygulama imkanı olan tezler üzerinde çalışılmaktadır.

Teknoloji denince önce insan akla gelmektedir. Zira hala keşfedilmeyen insanın yaradılışı ve yaşamasının hikmetleri en büyük teknolojidir. Bu nedenle teknoloji ne denli gelişirse gelişsin teknolojiyi geliştiren de, yararlanan da insandır. Ancak kullanma amacına göre geliştirilen bu teknolojiler (nükleer enerjinin atom bombası ya da nükleer tıpta kullanılması örneği gibi) ya insana fayda, ya da felaket getirebilir.

Geriye dönüp baktığımızda teknoloji sermaye ve emeğe ilaveten ekonomik gelişmenin vazgeçilmez girdisi durumundadır. Toplumun refah seviyesinin artmasında ekonominin sürdürülebilir bir büyüme sürecini devam ettirebilmesinde teknolojik gelişmeler fevkalade önem arz etmektedir.

Küreselleşme sürecinde ülkelerin güçlü olmalarında ekonomi ve teknoloji ne kadar önemliyse yetişmiş insan gücünü ve diğer imkanları sağlamak hususunda eğitim de o derece önemlidir.

Toplumun gelişmesinde her meslek dalının ayrı özellikleri rol oynamakla birlikte teknolojik gelişmelerde özellikle Mühendislik ayrı bir önem taşımaktadır.

Mühendis, bilimi teknolojiye dönüştüren ve teknolojik yeniliklerle toplumun yararına , yani insanın hizmetine sunan bir köprü durumundadır.

Mühendis, Ar-Ge çalışmaları ile teknik gelişmeyi üretime dönüştürmekte, aslında yeni teknolojileri biçimlendirirken insanın geleceğini ve yaşama biçimini de biçimlendirmektedir. Bu nedenle Ar-Ge sorumluları toplumsal ve evrensel sorumluluklar taşımaktadırlar.

Bu sorumluluk karşısında Mühendisler başta matematik, fizik, kimya gibi fen bilimlerinden yararlanırken sosyal, kültürel ve diğer bilim dalları arasında da uyum sağlayacak şekilde yetiştirmeleri gerekir.

Kapalı ekonomilerde satıcı pazara hakimken ürün fiyatları maliyet artı kar usulüyle belirlenir , kalite, ambalaj, servis gibi özelliklere de önem verilmezdi. Serbest pazar ekonomilerinde ise alıcı pazara hakim olmakta ve ürün özelliklerini tüketicilerin tercihleri belirlemektedir. Bu nedenle rekabet şartlarında her ürün ve hizmetin yeter derece iyi – son derece ucuz üretilmesi (YDİ – SDU) (*) hedeflenmektedir. Böylece üreticinin sorumlulukları da tüketicinin korunması yönünde artmaktadır.

Bilindiği gibi Latince icad eden, imal eden anlamına gelen “Ingeniatorem” kelimesinden oluşan “Engineer = Mühendis ” kelimesi Türkçemize Arapça matematik bilimleri anlamına gelen “Hendese” kökünden türemiştir. Teknoloji kelimesi ise sanat, hüner, yenilik anlamına gelen Latince “Techne” sözcüğü ile bilim ve çalışma anlamına gelen “Logia” sözcüklerinden oluşmaktadır. Kelime yapılarından da anlaşıldığı gibi Ar-Ge çalışmalarının vazgeçilmez unsurları öncelikle mühendisler olmaktadır.

Sonuç olarak ülkemizde kurulan Ar-Ge Merkezlerine , Teknoparklara, Teknokentlere kaynak ve amaca yönelik teşvikler sağlanabilirse elde edilecek teknolojik gelişmeler ülke ekonomisini rekabete açık, sürdürülebilir bir büyüme düzeyine çıkarabilecektir.

(*) Yıldız Teknik Üniversitesinden Prof.Dr. Mücteba SUNAY Hocamızın veciz sözü

EĞİN ŞENLİKLERİ ve SİLA-İ RAHİM IŞIĞINDA DERNEĞİMİZİN 60. YILI

20 Nisan 2009

“Sıla-i Rahim akraba ve yakınlarını, ata-baba yurdunu ziyaret etmek ve yardımlaşmaktır. İnanç dünyamızda (Ayet ve Hadis-i Şeriflerde) namaz kılmak, zekat vermek gibi farz olan ibadetlerle birlikte zikredilmekte, böylece yaşantımızda önemli bir yer almaktadır.”

Munzur Dağı ile Sarıçiçek Yaylası arasında kutsal kitaplarda yer alan Fırat Nehri Karasu Vadisinde kurulmuş, Türk – İslam sentezinin Anadolu muzda yerleşmesinde önemli rol oynamış olan “EğİN” Kemaliye : Dünyadaki ticari eğilimlerin değişimi sonucu ipek yolunun değişen kaderine paralel olarak göçlerle yalnızlığa , terk edilmişliğe sürüklenmişken son yıllarda kabuk değiştirerek yeniden eski görkemli günlerine dönmektedir.

Kimine göre Doğu Anadolu’nun kültür başşehri, kimine göre Dünyadaki saklı cennet, kültür ve turizm incisi olan EğİN tarihe meydan okurcasına özgün mimariye sahip evleri, Karanlık Kanyonu, Kadı Gölü, şirin köyleri, kültür zenginliği ve doğal güzellikleri ile her yıl bizlere kucak açmaktadır.

EğİN Şenlikleri yöreye örnek hizmetler veren Merhum Valimiz Recep YAZICI-OĞLU anısına KEMAV (Kemaliye Kültür ve Kalkınma Vakfı), Kaymakamlık ve Belediye tarafından düzenlenen doğa şenlikleriyle daha da anlamlı hale gelmiştir.

EğİN Şenlikleri bir taraftan ata-baba diyarını görmeden bambaşka sosyal ve kültürel çevrede büyüyen yavrularımızın yöreyi tanımaları , ziyaret eden dostlarımızın EğİN’in güzellikleri ve kültür değerleri ile buluşması sonucu EğİN’in dünya kamuoyu ile kucaklaşmasına imkan hazırlarken, diğer taraftan ilçe ve köylerinin gelişmesine yeni imkanlar sağlamaktadır.

Kanımcıca en önemli husus da bizim gibi doğduğu, büyüdüğü topraklardan uzaklarda hayatını sürdüren hemşehrilerimiz için manevi açıdan ibadet sayılan “Sıla-i Rahim” yapmamıza vesile olmasıdır.

Bilindiği gibi Sıla-i Rahim akraba ve yakınlarını, ata-baba yurdunu ziyaret etmek ve yardımlaşmaktır. İnanç dünyamızda (Ayet ve Hadis-i Şeriflerde) namaz kılmak, zekat vermek gibi farz olan ibadetlerle birlikte zikredilmekte, böylece yaşantımızda önemli bir yer almaktadır.

Yukarıda kısaca anlatmaya çalıştığım bu imkanları ve hizmetleri; bize yol, köprü ve diğer tesisler yaparak hazırlayan Devlet ve yerel yöneticilerimizin yanı sıra memleket hasreti ile kurulmuş başta KEMAV, ÇEKÜL, KEFDUR Vakıflarımız ve isimlerini tek tek saymadığım tüm derneklerimiz büyük fedakarlıkla sunmaktadırlar.

Yukarıda ismini zikretmediğim sivil toplum kuruluşlarından biri de Ankara'da çalışmalarını sürdüren 10 Mayıs 2009 tarihinde 60. şeref yılını kutlayacağımız Kemaliye Kültür ve Kalkındırma Derneğimizdir.

Emeği geçen herkese şükran borçluyuz.

DEMOKRASİ ve HUKUK DEVLETİ (*)

Mart 2009

“Demokratik hukuk devletinin istenen düzeyde işlerlik kazanması ve Cumhuriyetimizin demokrasi ile taçlanıp yerleşmesi için toplumun bütün kesimleri üzerine düşen görevi yerine getirmelidir.”

Demokrasi çoğunluğun sesi halkın kendisini yönetmesidir.

Demokrasi; hukuk devletinin işlediği hallerde ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmelerle birlikte başarıya ulaşabilir.

Bu durum insan haklarının, hukukun üstünlüğünün hâkim olduğu, devletin adaletle hükmettiği insan merkezli bir düzendir.

Törelere göre devlet ebed-müddettir ancak bu dayatmacı devlet anlamına gelmez zira devlet milleti için vardır, işte o zaman Atatürk'ün veciz sözü “Egemenlik Kayıtsız Şartsız Milletindir” sözü gerçekleşebilir

Hukuk devleti - devletin nitelikleri milletin vazgeçilmez millî ve manevî değerleri ile birlikte anlam taşır.

Anayasamıza göre;

Md. 1. Türkiye Devleti bir cumhuriyettir.

Md.2. Türkiye Devleti demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir.

Ancak Anayasada böyle açıkça ifade edilmiş olması çoğu zaman ülkemizde bu unsurların istenen seviyede var olması anlamına gelmemektedir. Zaman zaman siyaset dışı güç odakları ya da ülkeyi **yönetenler milleti, bilgi beceri ve medeniyetten yoksun, güdülmeye muhtaç görmekte**, milletin yüce haklarını kendileri kullanarak, insan haklarını, hukukun üstünlüğünü dikkate almadan milleti yönlendirmek istemektedirler.

Çoğu zaman devleti yönetenler, istikrarı insanların tek tip olarak birbirlerine benzemesinde aramakta, 1940'lı yılların tek parti döneminden kalan dayatmacı ideolojisinin özlemini gündeme getirmeye çalışmaktadır. Oysaki kalıplararak zorla şekillendirilecek olan millet değil devletin kendisidir ve devlet 2000 li yıllarda yeniden yapılanmanın eşiğine gelmiş olup, gecikmeden asli görevlerine dönmelidir.

Devlet yönetiminin dünyadaki gelişmiş ülkeler standardına ulaşamaması halinde Türkiye başta dış politikada ülke çıkarlarını koruma, ekonomide sağlıklı bir yapıya kavuşma, teknolojik fırsatları değerlendirerek istikrar içinde kalkınma şansını elde etmesi imkânsız görülmektedir.

Hedef insan merkezli güçlü devlet, zengin millet anlayışlı yönetim olmalıdır. Bu ise günümüzde demokratikleşmeden geçmektedir.

Demokrasilerde siyasi partiler sistemin vazgeçilmez kurumları olup, seçimler milletin inanç, düşünce ve ihtiyaçlarının giderilmesi yönündeki beklentilerini ülkeyi yönetmeye talip siyasi partilere yansıtması olayıdır. Ancak ülkemizde mevcut sistem buna her zaman imkân vermemektedir.

Partileri eline geçirenler, hazırladıkları listeleri adeta millete emrederek millete kendi vekilini seçtirmeyip bir anlamda parti listesini onaylatmaktadırlar.

Tekrar seçilmeyi amaçlayan milletvekili halka hizmeti ikinci konumda tutarak milletin vekili değil, lidere şirin gözüken adam olmaktadır. Ayrıca milletvekili her zaman hür düşüncesi ile hareket edememekte, parti grup kararlarına teslim olma durumunda kalmaktadır .

Türkiye'de mevcut siyasi modelde her zaman kuvvetler ayrılığı sağlanamamıştır. TBMM'de ekseriyeti sağlayan hükümet yasama, icraat, yargı üçlüsünü adeta kontrolü altına almak istemektedir. Bu sebeplerle muhalefet TBMM'de beklenen denetimleri yapamazken, bağımsız yargı da sağlıklı bir çalışma sergileyememektedir.

Yargı sistemimiz hasta olup, davalar yıllarca sürmektedir, hâkim ve savcılar imkânsızlıklar içinde ve dünya standartlarının çok üstünde yük altındadırlar, bütçeden ayrılan bina, araç, gereç, personel ve ödenekler yönünden yetersizdir.

Siyaseti adeta mevcut sistem ve liderlerin tutumu tıkamaktadır. Aslında bozuk sisteme karşı anlaşıp müşterek tavır alma yerine aksine parti çekişmeleri ve birbirlerini suçlayarak zayıflatma politikaları siyasi istikrarı bozmaktadır. Sonuçta bu mevcut sistem onların varlık nedenlerini oluşturmaktadır.

Diğer taraftan demokrasilerde önemli bir yeri bulunan ve halk adına denetim ve tarafsız haber verme sorumluluğu olan medya kuruluşları çoğu zaman çıkar gruplarının menfaatleri doğrultusunda hareket ederek, halkı aydınlatma yerine yanıltma aracı haline gelmektedirler.

Demokrasilerde amaca ulaşmak için ön şart; devlet birimleri ile millet arasındaki münasebetlerin en iyi şekilde işleminin sağlanması sonucu devlet ile milletin barışık olmasıdır.

Devlet yönetiminde sistem adalet ile işlemez ise cumhuriyet ile demokrasi özdeşleşmez.

Dünyada Devletin adında cumhuriyet varken, diktatörlük olabildiği gibi, demokrasi varken cumhuriyetin de olmadığı örnekler çoktur.

İngiltere'de "taçlı demokrasi (kraliçelik)", yıkılan SSCB'deki "demokratik", Halk Cumhuriyetlerinde "diktatörlük" süre gelmiş, Libya'da cumhuriyet (Cemahiriye) adı altında arzulan demokrasi olmadığı gibi, bütün modern diktatörlüklerde de seçimlere rastlanmıştır.

Demokrasi bir yaşama biçimidir, Osmanlı cihan devleti adına demokrasi dememiştir fakat istişare meclislerinde gelişmeleri, halkın beklentilerini görüşerek üç kıtada çok dilli, çok dinli, çok ırklı çok kültürlü toplumu yüz yıllarca idare etmiştir.

Ülkemizde demokratik cumhuriyet arzulanırken bürokratik cumhuriyet haline dönüşmüş , bu sebeple rejimin taşları hala yerlerine oturamamıştır.

Ülkemizde demokratik rejimin selameti açısından her şeyden önce siyasi istikrara ihtiyaç duyulmaktadır. Zira siyasi istikrar sağlanmadan bölgeler ve kesimler arasındaki sosyal dengenin ve barışın sağlanması da mümkün olmamakta, böyle bir ortamda ise ekonominin sağlıklı bir yapıya kavuşturulması gerçekleşmemektedir.

İşte böyle istikrarlı bir ortamın sağlanmasında vazgeçilmez bir unsur da "milletin milli ve manevi değerlerine bağlılığına devlet yönetiminin vereceği önemdir inançlarımıza göre vatan sevgisi imandadır" tarih boyunca görülmüştür ki; milli ve manevi değerlerin, yani toplumları millet yapan öz kültür değerlerin insan hakları ve hukukun üstünlüğü çerçevesinde korunmadığı toplumlarda rejimi korumak da çok zordur.

Örnek olarak "1958'de Fransa'da kadın, şarap dururken savaşa gitmeyiz" diyerek direniş yapılması, Rusya'da 1990'dan sonra SSCB yıkılışı ile askerin çeşitli bölgelerde tank ve tüfeğini karşı güçlere satması oldukça ilginç ibret verici gelişmelerdir.

Demokrasilerde, bir başka önemli husus ileri gitmiş toplumlarda olduğu gibi hürriyetleri herkesin içine sindirebilmeleridir. Bu konuda din ve vicdan özgürlüğü, düşünce ve ifade özgürlüğü, teşebbüs özgürlüğü fevkalade önem taşımaktadır.

Bu özgürlüklerin, kayıt anlamında bir yerlerde yazılı olması veya sık sık yetkililerce dile getirilmesi sonra da insanların bu özgürlüklerinden dolayı zulüm görmesi demokratik, hukuk devletlerinde rastlanabilen hususlar değildir.

Gelişmiş ülkelerde özgürlüklerin yaşandığı, istikrarlı bir ortamda, ekonomik kalkınmayı sağladıklarını , sanayileştiklerini, gelir dağılımı ve seviyesinin istenen düzeye getirilerek demokratik rejimi yerleştirdiklerini görürüz.

Ülkemizde ise son yıllarda dengeler bozulduğu için adeta ülkede yeniden bir kimlik arayışı ve ikilem yaşanmakta istikrarsızlık alın yazısı haline gelmektedir.

Siyasi istikrarın bozulduğu ortamda toplum muhtelif güç odaklarınınca birçok konuda kavram kargaşası içine itilmekte, ülke adeta çelişkiler ülkesi haline sürüklenmek istenmektedir.

Biri kimliğini geçmişinden , şerefli tarihinden, inancından, törelerinden kısacası bizi millet yapan kültürümüzden aldığı özelliklerle belirleyen, diğeri bu değerlerin yerine batının kültür değerlerini ve yaşama biçimini benimseyen milletimizin öz değerlerini reddeden iki değişik kesim karşı karşıya getirilmektedir.

Giderek adeta iki Türkçe, iki tarih, iki İslam anlayışı gündemde muhafaza edilmekte ve insanlar bunlara göre ön yargı ile değerlendirilmektedir.

Bu sebeple (laik - anti laik), (Kemalist - anti Kemalist), (kökten dinci - ateist) (yobaz - devrimci), (Alevî - Sünni), (Kürt - Türk) gibi yargılarla toplum kamplara ayrılmak istenmektedir.

Olumsuz gelişmeler demokrasi ortamında milletin huzur içinde yaşamasını, devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünü tehlikelerle karşı karşıya bırakmaktadır.

Geçmişte kendini bu milleti gütmekte yetkili gören ve kendini toplumun üstünde aydın zanneden bazı zümreler (Jakoben güçler) toplum mühendisliğine soyunarak halkı kendi düşüncelerine göre dayatmacı zihniyetleriyle zor kullanarak, zulüm yaparak baskılarla sindirip yönetmek istemişlerdir. Onlara göre "millet neyin iyi neyin kötü olduğunu bilmez ". Bu sebeple rejimin sınırlarını siyaset dışı bu güç odakları tayin etmek isterler. Bu zihniyet ve yönetim ise demokratik hukuk devleti ilkelerine uymadığı için ülkeye hiçbir fayda sağlayamamıştır.

Bugün ülkemizde demokrasimizin daha iyi bir seviyeye ulaşabilmesi için toplumun hızla sivilleşmesi gerekmektedir. Bu bakımdan sivil toplum kuruluşları (STK) yani gönüllü teşekküller rejimin geleceği açısından önem taşımaktadır. Birleşmiş Milletler tarafından üçüncü sektör (NGO) olarak tanınan sivil toplum kuruluşlarının son yıllarda ülkemizde de gelişmeleri bu bakımdan umut vericidir.

Demokrasimiz zaman zaman kendine özgü sözel demokrasi olarak suni teneffüsle yaşamaktadır. Soyadlarına göre , nüfuz sahiplerine, kişilere, sermaye gruplarına, medya kuruluşlarına, makam ve mevkilere göre ayrıcalıklar tanınmaktadır.

Örnek olarak demokrasilerde sermaye ile temsil olmadığı halde sermaye grupları ve onların sahip olduğu medya kuruluşları kendi menfaatleri doğrultusunda ülkeyi yöneten siyasi güçleri etkileri altına almakta kendilerini yetkili görmekteirler.

Bu çarpıklıklar Türkiye'yi dış politikalarında da zora sokmakta, yalnız bırakmaktadır. Örnek olarak yıllardır “ ne pahasına olursa olsun” diyerek, teslimiyetçi politikalarla girmeye uğraştığımız Avrupa Birliğinde (AB) ülkemize karşı çifte Standard uygulanmakta, üye olan diğer ülkelerin üye olduktan sonra gerçekleştirdikleri hususları Türkiye'ye üye olmadan dayatmaktadır.

Ülkemizde durumun düzelmesi yönünden, Anayasa ve Siyasi Partiler ve Seçim Kanunu başta olmak üzere tüm yasalardaki demokratik hukuk devletinin işleyişine, hukukun üstünlüğüne, insan haklarının kullanılmasına engel teşkil eden kanun ve ilgili mevzuatın yeniden düzenlenmesi gerekmektedir. Aksi takdirde **hukukun kuvvetinin bittiği yerde, kuvvetin hukuku başlar ve devlet hukuk devleti olmayı terk ederek kanun devleti bir başka ifadeyle hadim devlet yerine hükmeden, hâkim devlet haline gelir.**

Sonuç olarak;

- Milletimizin bugün sevgiye, barışa, hoşgörüye, güvene ihtiyacı vardır
- Devlet milletiyle, barışmalı ve millete güvenmelidir.
- Devlet bizi millet yapan manevi ve milli duyguları potansiyel suç olarak görmemelidir.
- Siyasi kadrolar millete söz verip vatandaşları aldatan durumdan çıkmalıdır.
- Türkiye'nin gündemi değiştirilmeli, günlük siyasi kısır çekişmelerden mutlaka kurtarılmalıdır.
- Şahsiyetli dış politikalar sürdürülmelidir.
- Her kurum ve karar bağımsız yargıya açılmalıdır.

Siyaset geçim aracı olmayıp, millete hizmet etmenin şerefli bir yoludur. Birkaç kişinin hatası tüm siyasilere mal edilmemeli, demokrasilerin vazgeçilmez unsurları olan siyasi partilere yöneltilen saldırılara fırsat verilmemelidir. Zira bu müesseseler yara alırsa demokrasi geliştirilip yaşatılamaz.

Bu hususta demokratik hukuk devletinin istenen düzeyde işlerlik kazanması ve Cumhuriyetimizin demokrasi ile taçlanıp yerleşmesi için toplumun bütün kesimleri üzerine düşen görevi yerine getirmelidir.

(*) Önceki Yayınlar :

- 1) Aydınlar Ocağı Konferans Konusu Balıkesir 22 Kasım 1997
- 2) Yeni Türkiye Sayı 21 İnsan Hakları Özel Sayısı Mayıs-Haziran 1998

TÜRKİYE - ABD İLİŞKİLERİNE KISA BİR BAKIŞ

Ocak 2009

“Türkiye önce iktidarı, muhalefeti ve iş dünyası ile yasama – yargı – yürütme üçgeninde yeniden istikrar ortamını sağlamalıdır. ABD – Türkiye politikalarında çok büyük değişiklik beklenmemelidir. OBAMA’nın Türkiye ile ilgili olarak ABD adına izleyeceği program Türkiye’nin kendi gücü ile orantılı olarak gelişeceği benziyor.”

ABD Başkanı, OBAMA'nın göreve gelmesi ile doğabilecek ilişkilere bakmadan önce Türkiye'nin 2009 ve devam eden yıllarda durumuna bakmak gerekecektir.

Ne yazık ki 2002 yılı genel seçimler sonrası siyasi istikrarın sağlanması ile elde edilen güven ortamı giderek bozulmaktadır.

Erken seçim ve Ak Parti'nin kapatılma davası ile başlayan Ergenkon, PKK olayları ile doruk noktaya çıkan belirsizlik sonucu oluşan piyasalardaki ekonomik durgunluk, tedbirlerin gecikmesi, olumsuz gelişmelerin hafife alınarak “bekle-gör” politikasının hakim olmasının da etkisiyle **dünyada başlayan finansal kriz** Türkiye’yi her geçen gün sarsmaktadır. Makro ekonomik dengelerin bozulması daima birkaç ay sonra açığa çıkacağından, yetkililerin bir şey yokmuş gibi davranması sonucu ekonomik sorunlar Ocak ayından itibaren kendini daha da hissettirme eğilimindedir.

Artan işsizlik, sanayide kapasite kullanım oranlarının düşmesi, ekonominin itici gücü olan sanayi ve inşaat sektörü başta olmak üzere imalat sanayinde meydana gelen hızlı küçülme, ihracatta beliren yüzde 28 gerileme gibi olumsuz gelişmeler ekonomimizi darboğazlara sürüklemektedir.

Alınan tedbirlerde sadece para politikaları ve mali politikalar öne çıkmıştır, oysaki üretim politikaları fevkalade önemlidir.

Bu durum karşısında Türkiye’de 2009 yılı 2008 yılından daha olumsuz bir tablo sergilemektedir. Zira Mart ayında yapılacak olan mahalli seçimler, siyasi geleceğimize paralel olarak ekonomik ve sosyal hayatımızda da önemli rol oynayacağı benziyor. Siyasi çekişmeler istenmese de ekonomik tedbirlerin önüne geçmiş durumdadır. Dünya borsalarının dibe vuruşu ve ekonomik büyümenin daralmasının olumsuz etkileri Türkiye’yi de etkisi altına almaktadır.

Türkiye – ABD ticari ilişkileri yoğun olmakla birlikte, Türkiye – AB ticari ilişkileri yüzde 60'lar seviyesinde olduğundan Amerika toparlanmadan AB, AB toparlanmadan Türkiye'nin toparlanması zor görünmektedir.

ABD'de başlayan finansal krizin ekonomik krize dönüşme eğilimi ise daha büyük bir Dünya krizini gündeme sürükleyebilecektir.

Burada görüldüğü gibi kilit ülke ABD'dir ve üretimini yeniden artırması ön şarttır. Bunun ise zor olduğu ortadadır. Ekonomisinin yaklaşık yüzde 20'si savunma sanayisine bağlı olduğundan korkulu rüya 1929 krizinde yaşandığı gibi bu krizin önlenememesi halinde Dünyayı savaş ekonomisine sürüklemeye tehlikesi de göz ardı edilmemelidir. Bu olumsuz gelişmelerle Türkiye ekonomisi daha da zayıflarsa, ekonomik sorunlar hızla sosyal bunalımları ve siyasi gelişmeleri de olumsuz yönde oluşturacağından Türkiye finansal açıdan siyasi büyük güçlere daha bağımlı hale sürüklenebilecektir.

Halen yaşadığımız finansal örnek İMF ilişkileridir. 2005 yılı sonunda İMF stand-by anlaşmasının boyunduruğundan kurtulmakta olan Türkiye bugün oluşan psikolojik beklenti ve güven sağlama pahasına yeniden İMF anlaşmasına mecbur olmaktadır.

Bugünkü çok yönlü karmaşık ortamda Barack OBAMA'nın göreve gelmesi ile ABD politikalarında kısa zamanda şok değişiklikler beklenmemelidir. Belki psikolojik ortamda umutları artırıcı birkaç politika hemen vitrine çıkarılsa bile krizi kısa zamanda önleyeceğe benzemiyor.

Müttefik ve stratejik ortak olan ABD – Türkiye ilişkilerinin de ancak orta ve uzun vadede şekilleneceğini bekliyorum. Zira ilişkilerin kısa vadede olumlu seyredebilmesi öncelikle Türkiye'nin siyasi, sosyal ve ekonomik gücüne bağlıdır. Özellikle Balkanlar – Kafkaslar ve Ortadoğu üçgeninde Türkiye'nin oynayacağı rol önem taşımaktadır. Özellikle ABD'nin 2010 – 2011 yıllarında Irak'tan çekilmesi planlarına bağlı olarak Irak – Türkiye ilişkilerinde PKK sorunu önemli rol oynayacağına benziyor.

Türkiye önce iktidarı, muhalefeti ve iş dünyası ile yasama – yargı – yürütme üçgeninde yeniden istikrar ortamını sağlamalıdır.

ABD -Türkiye politikalarında çok büyük değişiklik beklenmemelidir. OBAMA'nın Türkiye ile ilgili olarak ABD adına izleyeceği program Türkiye'nin kendi gücü ile orantılı olarak gelişeceğe benziyor.

SIYASET ve EKONOMİDE GELİŞMELER

Mayıs 2008

“Türkiye kendi içinde güçlü olamazsa şimdi dost görünen ülke ve Uluslar arası kurumlarda aleyhimize dönebilir. Moralimizi bozmayalım; ümidi-mizi yitirmeyerek sağ duyu ile hareket ederek toparlanabiliriz.”

Ülkemizde kalkınmanın temelinde öncelikle siyasi istikrar önem taşımakta fakat siyasi istikrar tek başına yeterli olmamaktadır. Bunun bölgesel ve kesimler arası sosyal barışla desteklenmesi gerekir. Ancak böyle bir ortamda köklü reformlar yapıp, ekonomik tedbirler alınarak sürdürülebilir bir kalkınma ile ekonomik istikrar ve güven ortamı sağlanabilir.

Ak Parti 2001 krizi ve devam eden 2002 belirsizlik ortamında halkın beklentileri doğrultusunda bir kadro hareketi olaraktan doğdu. Öncelikle bozulmuş olan makro ekonomik dengelerin kurulması, oluşan güven ortamında, AB sürecinde önemli adımların atılması ile reformların sürdürülmesi amaçlandı. Özellikle iktidarın ilk üç yılında bu hedefe büyük ölçüde ulaşıldı. Enflasyon ve reel faiz tekli rakamlara çekildi, sanayide kapasite kullanım oranları %80'lerin üstüne çıktı, üst üste ortalama % 7.4 sürdürülebilir büyüme ile ihracatımız \$100 milyar seviyesine çıktı. Zira 2000'li yılların başında sürdürülen ekonomide ki döviz-faiz-borsa zinciri, özel sektör öncülüğünde yatırım-üretim-ihracat seferberliğine dönüştü.

İşsizlik oranı fazlaca gerilemese de her yıl iş dünyasına giren 700-800.000 gencimizin sayısı kadar iş imkanı sağlandı. Bütün bunlar bilinçli bir kadro hareketi olarak Hükümet kararları doğrultusunda TBMM yoğun çalışmaları, iş dünyası-bürokrat ve tüm sektörlerin yeni bir heyecanla değişim sürecine uyma çalışmalarıyla sağlandı.

Türkiye Dünya'da kalkınmada örnek yatırım cazibe merkezi haline geldi. Yabancı sıcak para büyük ölçüde Uluslar arası doğrudan yatırıma dönüşürken, özelleştirme sürecinde önemli gelişmeler oldu.

Sosyal barışın aktörleri ile ekonomi ve sosyal konsey toplantıları sürdürüldü. Bakanlığım koordinatörlüğünde, TOBB Başkanlık Divanı ile sürdürülen ESDK Ekonomik Sorunları Değerlendirme Kurulu ile mikro ekonomik sorunları ilgili Bakanlıklarla hızla çözüme kavuşturma çalışmaları başarı ile yürütüldü.

Bu hızlı gelişme ve siyasi istikrar ne yazık ki 2004 mahalli seçimleri ile kısmen başlayan ancak ülkeyi 2007 erken seçimlerine götüren süreçte artarak devam eden duraklama ve siyasi partiler arası gerginliklerle, sataşma ve suçlamalarla bozulmaya başladı.

Bana göre hem iktidar hem muhalefet ülke gerçeklerinden zaman zaman uzaklaşarak biri seçimlerde kazandığı elindeki siyasi gücü kullanarak uzlaşa yerine dayatma, diğeri elde edemediği siyasi gücü kaybetmenin hırçınlığı ile her fırsatı halkın barış eğilimlerine rağmen gerginliği tırmandırmayı tercih etti.

Sonuçta, siyasi çekişme ve tercihlerin ekonominin gerektirdiği tedbirlerin önünde seyretmesi, ülkemizi hiç de halkın benimsemediği ve piyasaların bozulduğu huzursuz bir ortama sürükledi.

Halkın gündemi ile çakışmayan siyasi partilerin gündemleri bu huzursuz ortamı giderek daha da gerginleştirilmektedir. Sonuçta yıllardır büyük bir özveri ile elde edilen kazanımlar giderek kaybedilme sınırına yaklaşmakta olup, özellikle dünya ekonomisinde başlayan dalgalanmaların ülkemize nasıl yansıtacağı bilinmeyen beklenti ortamında ekonomik riskler daha da büyümektedir.

Ne yazık ki Anayasa, Seçim Kanunu ve Siyasi Partiler Kanununun zamanında köklü değişikliklerle demokratik bir yapıya dönüştürülemediği olması demokrasiyi zaman zaman zora sokmakta ve bu siyasi sistemin parti liderini tek adamlığı yönlendirdiği izlenmektedir.

Oysa ki halkımız artık Tek Adam görüntülü siyasi kadro yapılanması yerine istişareye önem verilen ve kolektif akılla yönetilen kadro partisi özlemi içindedir. Aksi davranışların siyasi istikrar ve sosyal barışın olumsuz yönde etkilediği görülmektedir.

Gelinen noktada üzülerək görülyor ki:

- Enflasyon ve faizler yeniden çiftli rakamlara doğru meyletmekte,
- S&P kredi notunu Durağandan Negatife çevirmiş durumda,
- AB'nin fırsatçıları Türkiye aleyhine harekete geçiyor,
- Dış ticaret ve cari açık tehlike sinyali vermekte,
- Piyasalar durgun, büyük sıkıntı var, çek ve senet protestoları büyüdü, Borsa ve Döviz hareketleri tedirgin seyrediyor.

Türkiye'nin tarihte yaşamış olduğu Devlet tecrübeleri, kültür zenginliği şanlı geçmişinden ders alınarak kesimlerin bu huzursuz gidişata tümüyle son veremese de Dünya'da ki gelişmeleri ve Türkiye'nin konumunu da dikkate alarak aklını başına toplaması gerekir, aksi takdirde yarın çok geç olabilir.

İktidar: ""Ben büyük halk kitlerinin oyuyla seçildim, istediğimi dayatırım."" yanışlığına da, rehavetine de kapılmamalı ve her şeyi kendisine mal etme hırsıyla uzlaşma ve istişareyi terk etmemelidir.

Muhalefet de – ülkeye ne kadar zarar olursa olsun yeter ki Ak Parti yıpransın, düşüncesi ile bazı güç odaklarını tahrik edecek şekilde hareket etmemelilerdir. **Liderler ve siyasetçiler ne söyleyeceklerinden çok ne söylememeleri gerektiğini düşünmelidirler.**

Bu durumda başta iş dünyasının en üst kuruluşu TOBB (Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği) olmak üzere işçi ve işveren kesimleriyle diğer sivil toplum kuruluşlarımıza gösterdikleri sabırlı davranışlarına yenilerini ekleyerek önemli görevler düşmektedir.

Sayın Başbakan, Hükümet Üyeleri, Parti Yöneticileri ve Milletvekilleri, tahrik, teşvik ve alkışların etkisine kapılmadan olayların, dayatmaların ülkeye ne getirip ne götürdüğünün bilinciyle hareket etmelidirler. Aziz Atatürk'ün kurduğu ve bize emanet ettiği Cumhuriyetimiz, ne yazık ki istenen Demokratik Cumhuriyet hedefine ulaşamamış olup, Bürokratik Cumhuriyet ağırlığını sürdürmektedir.

Bu kapsamda günü kurtarmak yerine uzlaşılı ile **köklü bir sivil Anayasa değişikliği** ilk adım olabilir.

Türkiye kendi içinde güçlü olamazsa şimdi dost görünen ülke ve Uluslar arası kurumlarda aleyhimize dönebilir. Moralimizi bozmadan; ümidimizi yitirmeyerek sağ duyulu ile hareket ederek toparlanabiliriz.

Bu kapsamda,

- Öncelikle siyasi istikrarı yeniden oluşturup, sosyal barışı tesis edecek davranışlara önem verilmelidir.

ESK Ekonomik Sosyal Konsey toplanmalıdır.

- Acilen ekonominin gerektirdiği önlemler alınmalı; ESDK Ekonomik Sorunları Değerlendirme Kurulu çalışmalarını sürdürmeli ve sektör sorunları çözülmeli,
- IMF ile stand-by anlaşması ihtiyatlı denetime dönüştürmeli, Türkiye ekonomisinin kendi ayakları üzerinde durduğu görülmelidir.
- 2005 yılından beri bekletilen yeni teşvikler bölgesel ve sektörel olarak yeniden düzenlenmelidir. Bu kapsamda istihdamın üzerindeki gereksiz yükler kaldırılmalıdır. Böylece kayıt dışı ekonomide büyük ölçüde önlenecaktır.
- Dış politikada teslimiyetçi ve şirin gözükme davranışları terk edilmelidir.

Bu gelişmede yüce bir makam olan Sayın Cumhurbaşkanına da uzlaşmayı sağlama yönünde büyük sorumluluklar düşmektedir.

HEDEFİMİZ ZENGİN MİLLET GÜÇLÜ DEVLET Röportaj

Mayıs 2007

“Ekonomimizdeki faiz, döviz, borsa üçgeni, üretim ve yatırım ihracat seferberliğine dönüşmüştür. Hedef zengin millet, güçlü devlet ilkesine ulaşmaktır. Aynı şekilde, enflasyonda, reel faizlerde, kamu borç stokunun milli gelire oranlarında, bütçe açıklarının indirilmesinde, işsizliğin azalmasında da çok olumlu gelişmeler sağlanmıştır.”

Türkiye Cumhuriyetinin 100. yıldönümü, 2023 yılına dair projeksiyonunu, “zengin millet, güçlü devlet sloganı ile ifade eden Sanayi ve Ticaret Bakanı Ali Coşkun, dünyanın 20 büyük ekonomisi arasında, Türkiye'nin 17.'liğe yükselmesine işaret ediyor. Türkiye'nin Maastricht Kriterlerine daha da yaklaştığını, sanayinin ortalama yüzde 8'lik büyüme ile sürdürülebilir kalkınmanın lokomotif haline geldiğini belirtiyor.

Son dört yıldaki gelişmeler ile Türkiye'nin cazibe merkezi haline geldiğini kaydeden Coşkun, OECD ülkeleri arasında ortalama yüzde 7.8'lik büyüme rakamı ile Türkiye'nin en gelişmiş ülke konumunda olduğunu anımsatıyor.

2002 yılında Türkiye'nin 36,1 milyar dolar olan ihracat rakamının, yüzde 136'lık artışla 2006'da 85,8 milyar dolara, yükselirken ihraç mallarının yüzde 92'sinin sanayi ürünü olması dikkat çekiyor.

Sanayi ve Ticaret Bakanı Coşkun, Türkiye Cumhuriyeti'nin 100. yıldönümü olan 2023 için belirlenen, 500 milyar dolarlık ihracat hedefine ulaşmanın içten bile olmadığını kaydediyor.

S: Türkiye 20 büyük dünya ekonomisi arasında 17. sıraya oturdu. Bu önemli gelişmenin Türkiye'nin tanıtımına, ihracatta rakipleri ile olan mücadelesine etkisini değerlendirerek, Cumhuriyetimizin 100. yıldönümünü 2023 projeksiyonunu açıklar mısınız?

C: Türkiye; Kafkaslar, Balkanlar ve Ortadoğu üçgeninde Avrupa'yı Asya'ya ve Afrika'ya bağlayan sadece coğrafi yönden değil aynı zamanda ekonomik, sosyal ve kültürel açıdan stratejik bir konumda bulunmaktadır. Son 4 yılda yaşanan gelişmeler ülkemizi bir yatırım ve cazibe merkezi haline getirmiştir. Türki-

ye, son yıllarda gerek siyasi gerek ise ekonomik alanda oldukça önemli adımlar atılması sonucu; sürdürülebilir bir büyüme sürecine sokmuştur. Türkiye, OECD ülkeleri arasında yılda ortalama yüzde 7,8 oranında büyüyen en gelişmiş ülke durumuna çıkmış, dünyanın en büyük 20 ekonomisi arasında 17'nci sıraya yükselmiştir.

Ekonomimizdeki faiz, döviz, borsa üçgeni, yatırım, üretim ve ihracat seferberliğine dönüşmüştür. Hedef zengin millet, güçlü devlet ilkesine ulaşmaktır. Aynı şekilde, enflasyonda, reel faizlerde, kamu borç stokunun milli gelire oranlarında, bütçe açıklarının indirilmesinde, işsizliğin azalmasında da çok olumlu gelişmeler sağlanmıştır.

AB'ye tam üyelik için müzakerelere başlanmış olup, demokrasi, hukukun üstünlüğü, insan hakları ve özgürlükler (Din ve Vicdan Özgürlüğü, teşebbüs Özgürlüğü, Düşünce ve İfade Özgürlüğü) yönünden Kopenhag Kriterlerine büyük ölçüde yaklaşma konusunda önemli bir mesafe almıştır. Sanayimiz bugün büyümenin itici gücü halinde olup, ortalama yüzde 8 sürdürülebilir sürecine girmiştir. Yine sanayimiz, istihdamda ve ihracatta öncü sektör durumdadır.

AB müzakere sürecinde 35 fasıl içinde 2. olarak işletme ve sanayi politikaları faslı açılışı gerçekleşmiştir.

Bu dönemde ülkemizde hemen hemen her alanda olduğu gibi özellikle rekabete açık serbest pazar ekonomilerinde olmazsa olmazlardan olan rekabet, standardizasyon, akreditasyon, patent ve fikri mülkiyet hakları konusunda önemli değişiklikler ve reformlar yaşanmıştır.

Özellikle ihracatta yaşanan gelişmeler dikkat çekicidir. 2002 yılında ihracatımız 36,1 milyar dolar iken 2006 yılı sonu itibarı ile yüzde 136 artarak 85,8 milyar dolara yükselmiştir. Türkiye'nin ürettiği ve ihraç ettiği malların yüzde 92'si sanayi ürünü olup, gerek kalite, gerek fiyat yönünden dünya malları ile rekabet edebilir niteliktedir. Ülkemizin ürettiği malların büyük bir kısmının Avrupa ve Amerika gibi dünyanın en gelişmiş bölgelerine ihraç ediliyor olması bunun en güzel örneğidir. İhracattaki bu performansın hiç şüphesiz en önemli nedeni, ekonomide makro ekonomik dengelerin kurulması ile birlikte başta Başbakan Erdoğan olmak üzere ilgili bakanların işadamları ile Avrupa'dan Asya'ya, Amerika'dan Afrika'ya kadar yaptığı iş seyahatleridir. İşadamlarımız, gidilen ülkelerdeki iş adamları ile yüzlerce görüşme yapmış ve ticari bağlantı kurmuşlardır.

Diğer taraftan ihracatımızın, ağırlığını AB ülkeleri oluşturmaktadır. Bu ülkeler içerisinde de ilk sıraları Almanya, İngiltere, Fransa ve İtalya oluşturmaları küresel rekabet ortamında ihraç ürünlerimizin kalitesini göstermektedir. Örnek olarak televizyon pazarının yüzde 54'ünü, beyaz eşya pazarının yüzde 32'sini Türk malları oluşturmaktadır.

Türkiye'nin ihracatta yakaladığı bu ciddi artışı Türkiye'de istikrarın yakalanma ölçüsü olması anlamında ayrı bir önemi vardır. Bu istikrarın böyle devam etmesi durumunda, ihracatta; bu yıl 100 milyar dolar ve Cumhuriyetimizin 100. yılını kutlayacağımız 2023 yılında ise 500 milyar dolarlık hedefi yakalamanın zor olmayacağını söyleyebilirim. Çünkü bugün 20 yıl önce toplam bir yılda yaptığımız ihracatı, şimdi bir aydan daha kısa dönemde yapıyoruz.

S: Sanayici ile üniversitelerin işbirliğine yönelik Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nın verdiği destek ve teknoparklarda alınan yol hakkında bilgi verir misiniz?

C: Sanayi sektöründe rekabet gücünün artırılabilmesi için yapısal bir dönüşümün sağlanması, emek yoğun teknolojilere dayalı sektörler ve yatırım konuları yerine, ileri teknolojilere dayalı sektörler ve yatırım konularının ön plana çıkarılması ve sınai AR-GE projelerinin desteklenmesi, işleyen yeni mekanizmalarla güçlendirilmesi çok büyük önem arz etmektedir. AB-Lizbon şartına göre üye ülkeler 2010 yılına kadar GSMH'lerinin yüzde 3'ünü AR-GE çalışmalarına ayıracaklardır. Ülkemizde bu oran 2002 yılında binde 64 seviyesinde idi. Hedefimiz öncelikle yüzde 2'yi tutturmaktır.

Bu bağlamda, bu dönüşümün gerçekleştirebileceği yegane yer, hiç şüphesiz TÜBİTAK kuruluşunun çalışmaları dışında bakanlığımızca uygulamaya konulan teknoloji geliştirme bölgeleridir. Bu çerçevede sanayinin ihtiyacı olan ve ekonomiye kazandırılan AR-Ge çalışmaları çerçevesinde 2003 yılına kadar iki, 2003 – 2006 döneminde ise 21 olmak üzere toplam 23 üniversitede “Teknoloji Geliştirme Bölgesi” kuruldu. Bunlardan 14'ü fiilen faaliyete geçti.

Teknoloji Geliştirme Bölgeleri'nde; 2013 yılına kadar, yazılım ve AR-GE'ye dayalı üretim faaliyetlerinin gelir ve kurumlar vergisinden muaf tutulması, AR-GE personeli ücretlerinin her türlü vergiden istisna edilmesi gibi teşvikler sağlanıyor. Bu teşvikler sonucunda, Teknoloji Geliştirme Bölgeleri'nde; faaliyet gösteren firma sayısı 573, istihdam edilen personel sayısı 8 bin 241'e, ihracat 200 milyon ABD dolarına, yapılan yatırımlar da 450 milyon ABD dolarına, ulaşmıştır.

Diğer taraftan Teknoloji Geliştirme Bölgelerine ilaveten KOSGEB tarafından KOBİ (Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmeler) için üniversiteler ile kamu ve özel araştırma kurumlarındaki bilim ve teknoloji altyapısından işletmelerin yararlanmasını sağlamak ve sanayi – üniversite işbirliğini kuvvetlendirmek amacıyla Teknoloji Geliştirme Merkezleri (TEKMER) açılmaktadır. Bugün itibarı ile sayıları 20'ye çıkmıştır.

S: SANTEZ Projesinin yakın gelecekte Türkiye sanayine etkisini değerlendirir misiniz?

C: 21 yüzyılda bir ülkenin refah düzeyi yüksek, Uluslararası pazarlarda rekabet edebilen ve geleceğe güvenle bakan bir ülke konumuna gelebilmesinin en

önemli kriteri, bilgiyi ürüne dönüştürebilme yeteneğini geliştirmesi, başka bir ifade ile AR-GE'ye dayalı teknoloji yoğun ürün ve üretim yöntemleri geliştirebilmesidir.

Bu çerçevede özellikle üniversitelerimiz teorik ağırlıklı akademik çalışmalarının yanında, uygulamaya yönelik AR-GE çalışmalarına ağırlık vermek ve sanayicilerle ortak çalışmalar yaparak programlarını sanayinin ihtiyaçlarına göre belirlemek, özellikle de ileri teknolojiye yönelik, katma değeri ve ihracat şansı yüksek olan ürünlerin geliştirilmesini hedef alarak üretilen bilgiyi katma değere dönüştürmek zorundadır.

Bu konuda, 2005 yılında bakanlığımız koordinasyonunda Orta Doğu Teknik Üniversitesi ve Ankara Sanayi Odası İşbirliği ile Sanayi Tezleri Projesi (SAN-TEZ) adı altında yeni bir proje konsepti başlatılmıştır. Proje ile üniversitelerimizdeki bilgi birikiminin sanayiye aktarılması, bu bilginin teknolojik ürün, üretim yöntemleri olarak geri dönüşünün sağlanmasının yanında:

- KOBİ'lerimizde teknoloji ve AR-GE farkındalığı oluşturulması,
- Sanayimizin yüzde 98'ini oluşturan ve halen geleneksel üretim yöntemi ile çalışmaya devam eden ve bu nedenle ülkede oluşturulan katma değerinin sadece yüzde 26'sını üreten KOBİ'lerimizin teknolojik ürün ve üretim yöntemlerini kullanmaya cesaretlendirilmesi,
- Bu işletmelerin kendi öz varlıkları ile gerçekleştiremeyecekleri Ar-Ge, teknoloji ve inovasyona yönelik çalışmalarının üniversite ve devlet desteği ile gerçekleştirilmesi,
- Yenilikçi şirketlerin doğması,
- Üniversitelerdeki bilimsel çalışmaların kısa ve orta vadede yeni bir ticari ürün veya üretim yöntemi olarak sonuçlanacak konulardan belirlenmesi,
- Bu projelerde daha fazla sayıda yüksek lisans ve doktora öğrencisi desteklenerek nitelikli eleman sayısının artırılması,
- Araştırmacı yetişmesi ve proje üretiminin geliştirilmesi,
- AB bünyesinde 7'inci çerçeve programına proje hazırlanması zeminin oluşturulması hedeflenmektedir.

Türkiye'nin teknoloji konusunda bir sıçrama yapabilmesi için son 10 yılda yapılan çalışmaların, atılan adımların bugün artık çok belirgin olumlu sonuçları alınmaya başlanmıştır. Bu çalışmalar dahilinde, sanayiye ve sanayide araştırmaya ayrılan kaynakların sayısında düzenli bir artış yaşandığı, araştırma ve teknolojik gelişmelerde ise önemli bir hareketlilik meydana geldiği görülmekte ve sanayimizin gelişmesi noktasında da bizleri sevindirmektedir.

Dileğimiz, bu sürecin hızlanarak devam etmesi, mevcut potansiyelimizi de iyi değerlendirerek, dünya konjonktüründe hak ettiğimiz yeri alabilmemizdir.

Bu itibar ile SAN-TEZ kapsamında 2006 yılında 42 adet proje başvurusu yapılmış, bu projelerden 17 adedi desteklenmeye uygun bulunmuş iken 2007 Mart ayı sonu itibarı ile 115 proje sunulmuştur.

2007 yılında San-Tez Projesi için 12 milyon YTL ödenek ayrıldı. 2007 yılının 1. dönem proje hazırlıklarını yetiştiremeyen sanayici ve üniversitelerimiz 2007 yılının 2. döneminde proje vermek üzere hazırlıklarına devam etmekte olup, talebin artması sonucu destekler de artırılacaktır.

Ayrıca, yine bu yıl içerisinde Sanayi AR-GE'ye yönelik olarak Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nca SAN-TEZ benzeri yeni ve yenilikçi anlayışa dayalı, Patent Destek Programı, AR-GE Ürünleri Pazarlama ve Destek Programı olmak üzere yeni bir program daha açıklanacaktır. Böylece ülkemizde Üniversite-Sanayi işbirliğine dayalı, yüksek katma değer sağlayan bilgi ve teknoloji tabanlı üretim yapılması sağlanacaktır.

S: Teknoloji ihracatında Türkiye'nin durumu ve Uluslararası sermayenin Türk teknoloji sektörüne ilgisi hakkında bilgi verir misiniz?

Teknoloji Yoğunluğu (1)	Türkiye						AB İhracatı (4) 2003
	Üretim İhracat						
	2002 (2)	2002	2005 (3)	2000	2002	2005	
Yüksek	5,9	5,1	6,3	7,8	6,2	6,0	21,5
Ortanın Üstü	22,5	18,2	25,3	20,4	24,3	28,5	41,9
Ortanın Altı	30,4	26,7	27,0	20,5	22,8	26,9	15,9
Düşük	41,2	50,0	41,4	51,3	46,8	38,7	20,7
TOPLAM	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

C: 2002-2005 döneminde ihracat ve üretimdeki yüksek artışlar nedeni ile orta ve ileri teknoloji sektörlerinin imalat sanayindeki payı önemli oranda yükselmiştir. Yukarıdaki tabloda görüleceği üzere orta ve ileri teknolojilerinin toplam ihracat içindeki payı 2002'de yüzde 30,5 iken 2005 yılında bu oran yüzde 34,5'e yükselmiştir. Aynı şekilde ortanın altı ve düşük teknoloji sektörlerinin ihracat içerisindeki payı da 2002 yılında yüzde 69,6'dan yüzde 65,6'ya inmiştir.

Ancak bu seviyeleri yeterli görmüyoruz. Amacımız ihracatımız içerisinde yüksek ileri teknoloji sektörünün payını artırmaktır. Bu kapsamda yukarıda da ifade ettiğim üzere Bakanlığımın faaliyet alanları içerisinde bulunan teknoloji geliştirme bölgelerine önemli teşvikler sağlıyoruz.

KAYNAK: 9 Kalkınma Planı

Öte yandan yatırım ortamının iyileştirilmesi ile birlikte ülkemiz yatırımcılar için cazibe merkezi olmuştur. 2003 yılında 1,7 milyar dolar olan doğrudan yabancı yatırımların miktarı, geçtiğimiz yıl 19,8 milyar dolara bu yılın Ocak ayında ise 6,1 milyar dolara ulaşarak tüm zamanların rekorunu kırmıştır.

Uluslararası sermaye, tüm sektörler olduğu gibi teknoloji sektörünü de dikkatle takip etmektedir. Bu kapsamda içerisinde teknoloji sektörünün de bulunduğu imalat sanayi 2002 yılında toplam 110 milyon dolar olduğundan yabancı yatırım alırken, 2006 yılının sonu itibarı ile bu rakam 1,520 milyar dolara yükselmiştir.

S: Tarımın organize bir şekilde ihtisaslaşması hedefi ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nın Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı ile imzaladığı protokol anlaşmasının detaylarını ve beklenen etkilerini değerlendir misiniz?

C: Bakanlığımıza, tarım – sanayi entegrasyonunun sağlanmasına yönelik olarak “Tarıma Dayalı İhtisas OSB” kuruluşu için çok sayıda başvuru yapılmış bulunmaktadır. Bu başvurular, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığına iletilmiş, yapılan seri toplantılar sonucunda Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı sağlanan mutabakat çerçevesinde, bu tür projeler için yapılması gereken işlemler iki bakanlık arasında imzalanan protokole bağlanmış olup, 'Tarıma Dayalı OSB' kavramı geliştirilerek pilot uygulamalar başlatılmış, sonucuna göre izlenecek yol belirlenecektir.

Tarıma dayalı organize sanayi bölgeleri ihtisaslaşmayı esas alan OSB'lerdir. İhtisaslaşma ise teknolojinin gelişimine uyum sağlamak açısından zorunluluk arz eden bir uygulamadır.

Bu sayede, 'Tarıma Dayalı İhtisas OSB'ler içinde yer alan entegre tesislerin koordinasyonu sağlanabilmekte ve seri üretime geçen sanayicimizin rekabet gücünün artmasına olanak sağlanmaktadır.

İhtisaslaşma ile AR-GE çalışmalarında büyük gelişmeler olmakta ve sanayi bu uygulamalardan daha ucuz faydalanabilmektedir. Tarım sektöründe modernizasyona gidilmesi de istihdam sağlanması bakımından büyük önem arz etmektedir.

Tarım alanında modernizasyona gidilerek, bu sektörde kazanılacağı düşünülen katma değer, teknolojik ve ekonomik değerlerin diğer sektörlerle altyapı sağlanarak olumlu gelişmelere yol açacağı beklenmektedir.

Ayrıca, 'Tarıma Dayalı İhtisas OSB'ler diğer OSB'lerin faydalandığı OSB Tüzeli Kişiliği'ne ve OSB'lerde yer alan işletmelere tahsis edilen: Bakanlık Kredisi, Vergi Muafiyetleri, Devlet Yardımları Mevzuatı kapsamındaki teşvikler, 5084 ve 5350 sayılı kanun kapsamındaki bedelsiz arsa tahsisi, vergi ve enerji giderleri indirimleri ve Kalkınmada Öncelikli Yörelerdeki KOSGEB Destekleri kapsamındaki üstyapı uygulama projesi desteklerinden yararlanma imkanı bulabilmektedir.

15 Mart Dünya Tüketiciler Günü idi. Tüketicinin bilinçlenmesine yönelik çalışmalarla birlikte, özellikle dünyanın en büyük sektörü ilaç tüketiminde "pozitif ilaç listesi" uygulamanız konusunda bilgi verir misiniz?

Hükümet olarak yıllardır bir çözüm bekleyen bir çok birikmiş sorunu yeni bir bakış açıları ile çözüme kavuşturma çabası içindeyiz. Bu yeniliklerden bir tanesi pozitif ilaç listesi uygulamasıdır. Bu uygulama ile ülkemiz ilaç harcamalarının kontrol altına alınabilmesi ve ilaç sektörünün daha rekabetçi bir yapıya kavuşturulması amaçlanmaktadır.

Önceden kamu tarafından geri ödemesi yapılmayacak ilaçların listesinin yer aldığı bir negatif liste yayınlanmaktaydı. 10 Şubat 2005 tarihinden itibaren, bir ilacın kamu tarafından ödenebilmesi için, ödenen ilaçlar listesine girmiş olması gerekiyor. Buna pozitif ilaç listesi deniyor. Bu liste, Maliye Bakanlığı'nın sekreteryasının yaptığı ve içerisinde Sağlık Bakanlığı, Çalışma Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, DPT ve Sosyal Güvenlik Kurumunun bulunduğu "Geri Ödeme Komisyonu" tarafından hazırlanıp, ilgili taraflara duyurulmaktadır.

Hükümetimiz zamanında ilaç harcamalarında ciddi boyutlarda tasarruflar sağlanmıştır. Bunun nedeni, 2004 yılında başlayan ve hala devam etmekte olan, aralarında pozitif ilaç listesi uygulamasının da bulunduğu çalışmalardır. Yapılan bu çalışmalar neticesinde ilaç harcamaları, negatif ilaç listesinin uygulandığı döneme göre planlanandan daha az gerçekleşmeye başlamıştır. 2004 – 2006 dönemi konsolide bütçe rakamlarına bakıldığında bu daha da net anlaşılmaktadır. 2004 yılında 1,220 milyon YTL olarak gerçekleşen ilaç harcamaları, 2005 yılında 923 milyon YTL'ye 2006 yılında 801 milyon YTL'ye gerilemiştir. 2006 yılı kamu personeli ilaç giderleri kesinti ve bütçe ödeneği 1,041 YTL iken, yıl sonunda bu ödeneğin yüzde 68'i olan 709 milyon YTL'lik harcaması gerçekleşmiştir.

S: Sebze ve Meyve Ticaretinin Düzenlenmesi ve Toptancı Halleri Hakkında Kanun tasarı Taslağı ile neyi hedeflediniz?

C: Yaş sebze ve meyve ticaretinin düzenlenmesi ile toptancı hallerinin yönetim ve işleyişi 27/06/1995 tarih ve 2236 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 552 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile düzenlenmiştir. Ancak, geçen 12 yıl zarfında KHK'nın uygulanması ile ilgili olarak ortaya çıkan başta hallerin yerleşim düzeni, hijyenik ortamın sağlanması, yeniden yapılanma ve görev üstlenen esnaf arasındaki sorunlar kendini tek tek belli etmiş, uygulama-

nın ortaya çıkardığı sorunların bertaraf edilmesi amacıyla bakanlığımız tarafından yeni bir yasa çalışması yapılmış, bu çalışmada sektörün her kesiminin görüşü alınmış, son şekil verilerek Başbakanlığa sunulmuştur. Bu tasarı, kanunlaştığı takdirde; toptancı hallerin değişik aktörler eliyle işletilmesi, yönetim sorunlarının ele alınarak çözümlenmesi ve hallerden elde edilen gelirin önemli bir kısmının haller için harcanması, toptancı hallerin yönetiminde daha fazla katılım getirerek sebze ve meyve ticaretinde yer alan bütün kesimlerin katıldığı, merkezi ve yerel kamu otoritelerinin de ağırlık koyabilecekleri bir yönetim modeli kurulması hedeflenmektedir. Böylece ürünlerin tarladan sofraya gelmesinde gıda güvenliğine uyulacak ve en önemlisi bu sektörde yıllardan beri kanayan yara olan kayıt dışılığın önüne geçilerek ülke ekonomisine katkıda bulunulacaktır.

Markanın korunması, fikir mülkiyet ve patent haklarına yönelik olarak önümüzdeki dönemde, alınacak yol ile ilgili bilgi verir misiniz?

Ülkemiz sınai mülkiyet hakları konusunda bir çok AB ülkesinde daha iyi konuma gelmiştir. Bu yönde yapılan çalışmalar sonucu elde edilen gelişmeleri kısaca maddeler halinde şöyle sıralayabiliriz.

- 2003 – 2005 döneminde 5 adet kanunun yürürlüğe girmesiyle sınai mülkiyet haklarına ilişkin mevzuatın AB müktesebatına uyumu tamamlandı.
- Bilgi ve doküman merkezlerinin sayısı 5'den 28'e yükseldi.
- Tescil sayılarında sürekli artış yaşanıyor. (2001'de marka tescili 14.566, patent tescili 2109 iken, bu rakamlar 2006'da sırasıyla 40.388 ve 3.843 olarak gerçekleşti. Tescilde bekleme süresi sorunu çözüldü)
- Talepler, online/canlı ağ ortamında cevaplandırılıyor.

Diğer taraftan önümüzdeki dönemde Patent ve Faydalı Model Kanun Tasarısı Taslağı ile Coğrafi İşaretlerin ve Geleneksel Özellikli Ürün Adlarının Korunması Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı, Başbakanlığa gönderilmiş olup her iki taslağın da bir an önce kanunlaşması AB'ye uyum açısından önem arz etmektedir.

Aynı şekilde Markaların Korunması Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı, Türk Patent Enstitüsü'nün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunda Değişiklik yapılmasına ilişkin Kanun Tasarısı Taslağı üzerindeki çalışmalar devam etmekte olup, en kısa süre içerisinde Başbakanlığa sevk edilecek.

S: KOBİ borçlarının yeniden yapılandırılmasına yönelik kanun tasarısı (Anadolu yaklaşımı)'nın akıbeti İstanbul Yaklaşımı gibi kısır olur mu? KOBİ'lerin Uzakdoğulu ucuzcu ürünlere karşı marka odaklı çalışmalarına Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nın verdiği destek hakkında bilgi verir misiniz?

C: Türkiye, 2000 yılının Kasım ve 2001 yılının Şubat ayında iki büyük ekonomik kriz yaşamıştır. Yaşanan bu ekonomik krizler, tüm kesimlerde olduğu gibi bazı işletmeler üzerinde de yıkıcı etkiler oluşturmuştur. Dolayısıyla bu sıkıntılar göz önüne alınarak, kredi borçlarını ödemekte zorlanan bazı şirketleri, İstanbul Yaklaşımı olarak adlandırılan program ile iflastan kurtarılması planlanmıştır. Bu amaçla da 30.01.2002 tarihli ve 4743 Sayılı Mali Sektöre Olan Borçların Yeniden Yapılandırılması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun çıkartılmıştır. 24 Haziran 2002 tarihinde başlayıp, 4 Haziran 2005 tarihinde sonra eren ve başlangıcından bu yana 217'si büyük, 110'u küçük olmak üzere toplam 327 kuruluşun yaklaşık 5,7 milyar dolarlık borcu anlaşma kapsamına alınmıştır.

Uygulamanın sonuçlarına ilişkin değerlendirmeler halen devam etmekle birlikte, genel olarak bir kısım şirketlerin faaliyetlerinin devamının sağlanması anlamında yararlı olduğu söylenebilir.

Bilindiği gibi İstanbul yaklaşımı daha ziyade büyük şirketlerin borçlarının yapılandırılmasına yönelik olduğu için katılım nispeten az olmuştur. Oysa tüm ekonomilerde olduğu gibi ekonominin motorunu KOBİ'ler oluşturmaktadır. Hükümetimizde yine 2000 ve 2001 krizlerinden etkilenen KOBİ'leri ekonomiye kazandırılması gerekiyordu.

Bu kapsamda Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerin (KOBİ) Mali Sektöre olan borçlarını yeniden yapılandırılması hakkında kanun, 30 Aralık 2006 tarihinde yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Kanun amacı; küçük ve orta büyüklükteki işletmelerin, Türkiye'de faaliyette bulunan bankalar ve diğer mali kurumlardan almış oldukları ve 31 Ekin 2006 tarihi itibarıyla bu kuruluşlar nezdinde donuk veya şüpheli alacaklar hesabına intikal etmiş bulunan kredi borçlarının yeniden yapılandırılması olarak belirtilmiştir. Bu kanuna göre, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu tarafından çıkarılan ve 31 Ocak 2007 tarihinde yayımlanan Yönetmelikte, kredilerin yeniden yapılandırılmasının usul ve esaslarının Yönetmeliğe uygun olarak, Türkiye Bankalar Birliği ve/veya Türkiye Katılım Bankaları Birliği tarafından hazırlanacak ve alacaklı kuruluşların yetkili temsilcilerince imzalanacak Finansal Yeniden Yapılandırma Çerçeve Anlaşmalarınca (Çerçeve Anlaşması) belirleneceği düzenlenmiştir.

KOBİ'lerin mali sektöre olan borçlarının yapılandırılmasına ilişkin Çerçeve Anlaşması, Yönetmeliğin yayımlanmasını izleyen 45 gün içinde tamamlanmıştır. Bu anlaşma, çok daha fazla sayıda borçluyu ilgilendirmesine rağmen, 2002 yılında yaklaşık 8 ayda hazırlanan Çerçeve Anlaşması'ndan daha kısa sürede tamamlanmıştır. Çerçeve Anlaşması, Kanun ve Yönetmenlik hükümleri doğrultusunda ve mümkün olan çok sayıda alacaklı kuruluşun katılımını sağlamak üzere "uzlaşma esasına" göre hazırlanmıştır. Dolayısı ile yaklaşık 40 bin KOBİ'nin 1 milyar YTL civarındaki borcunun yapılandırılması hedeflenen Anadolu Yaklaşımının daha etkin olacağını düşünüyorum.

Öte yandan KOBİ'lerimiz, uzak doğulu ucuz fakat kalitesiz mallardan korunmak korunmak amacıyla bakanlığımızca, piyasa güvenli ürünlerin arz edilmesi, etkin ve sağlıklı işleyen bir piyasa gözetim ve denetimi sistemi oluşturması konusunda yoğun bir çaba sarf edilmektedir.

Bakanlık bünyesinde 3 genel müdürlük tarafından 4703 sayılı “Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun” yasa ve kendi görev alanları ile ilgili özel yasalar kapsamında; enerjiden kapıdan satışlara, otomotivden elektrikli ev aletlerine, basınçlı kaplardan sayaçlara kadar toplam 21 konuda piyasa gözetimi ve denetimi yapılmaktadır.

S: Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nın İstihdam oluşturmaya yönelik projesiyonu nedir?

C: Bildiğiniz gibi bakanlığımız tarımdan sanayiye, ticaretten sosyal hayata kadar çok geniş bir alanda faaliyet göstermektedir. Bu itibarla, bakanlığımızın sorumluluğunda olan, organize sanayi bölgeleri, küçük sanayi siteleri, imalat sanayinde faaliyet gösteren işletmelerin yüzde 98'ini oluşturan KOBİ'ler ülkemizde en fazla istihdam oluşturmaktadır.

Her şeyden önce kuruluşların rekabet gücünü artırmak, kayıt dışı ekonomi ve istihdamı kayıt altına alabilmek için bir dizi önlemleri içeren paket projeyi Başkanlığa sunduk. Bu plan içinde istihdam üzerindeki yüklerin azaltılması ve zorunlu istihdamın yeniden yapılandırılması gibi önemli konular bulunmaktadır.

Hükümet ve Sanayi Ticaret Bakanlığı olarak tüm dünyanın en önemli sorunu olan istihdamı artırmak için yoğun çaba sarf etmekteyiz. Bu itibar ile yatırım ve istihdamı, kişilerin sosyal çevresinde oluşturmak, büyük şehirlere göçü önlemek ve bölgeler arası gelir dağılımı adaletini sağlamak amacı ile 5084 ve 5350 sayılı Teşvik Yasalarını çıkardık. Bu yasanın yürürlüğe girmesi ile birlikte yasa kapsamındaki 49 ile sadece bedelsiz arsa tahsisinden yararlanan toplam 54 ildeki Organize Sanayi Bölgelerinde yatırım, üretim ve istihdam patlaması yaşanmaya başladı.

1962 yılından 5084 sayılı yasanın yürürlüğe girdiği 2004 tarihine kadar OSB'lere yatırım için yapılan müracaat sayısı 3.582 iken yasanın yürürlüğe girmesinden sonra bugüne kadar olan dönemde 4.519 adet müracaat gerçekleşmiştir.

Bu müracaatın incelenmesi neticesinde 1.441 sanayiciye parsel tahsisi yapılmıştır. Bunlardan 433'ünde üretime geçilmiş olup, 996'sı inşaat ve proje aşamasındadır. Üretime geçen tesislerde 19 bin 687 kişi istihdam edilmekte olup tahsisi gerçekleşen parsellerin üretime geçmesi halinde direkt 52 bin dolaylı olarak da yüz binlerce kişinin istihdamı öngörülmektedir.

Öte yandan 2000 ve 2001 krizlerinde yaşanan krizlerden etkilenip kepenk kapatan esnafımıza kullandırılan kredi miktarları artırılırken, kredi limitleri de yükseltildi. 2002 yılında esnaf ve sanatkarımıza toplam 153 milyon YTL kre-

di kullandırılmışken 2003 – 2006 yılında toplam 5,8 milyar YTL Kredi kullandırıldı. Kullandırılan bu krediler ile birlikte bu dönemde toplam 734 bin 314 esnaf ve sanatkarımız iş hayatına başladı. Bunların dışında teknoloji ve geliştirme bölgeleri, TEKMER'ler, (KGF) Kredi Güvence Fonu A.Ş., KOBİ Girişim Sermayesi A.Ş.ve (İŞGEM) İş Geliştirme Merkezleri ile istihdamın artırılması-na katkı sağlıyoruz.

TEKMERLER

Teknoloji geliştirme bölgelerine ilaveten, KOSGEB tarafından üniversiteler ile kamu ve özel araştırma kurumlarındaki bilim ve teknoloji altyapısından işletmelerin yararlanmasını sağlamak ve sanayi-üniversite işbirliğini kuvvetlendirmek amacıyla Teknoloji Geliştirme Merkezleri (TEKMER) açılmaktadır. Bugün itibarı ile sayıları 20'ye ulaştı.

KOBİ A.Ş.:

Gelişmiş ülkelerdeki risk sermaye şirketleri (venture capital) benzeri şirket oluşturuldu. TOBB, KOSGEB, Halk Bankası ve bazı odaların iştiraki ile 2003 yılında KOBİ girişim sermayesi yatırım ortaklığı (KOBİ A.Ş.) oluşturuldu.

KGF:

Kobi'lerin bankalardan kullandığı kredilere verdiği garanti ve kefaletler teminat sağlanıyor. Şirketin sermaye yapısının güçlendirilmesi ile birlikte 2006 sonu itibarı ile; 1.123 firmaya, 101 milyon Avro'luk kefalet verilerek, 141,4 milyon Avro'luk kredi hacmi oluşturuldu.

Bakanlık olarak esnaf ve sanatkarın iyileştirilmesi yönündeki çalışmalarınızı özetler misiniz?

Ekonomik krizden en çok zarar gören Esnaf ve Sanatkarın 2002 yılında yüzde 59 faiz, 153 trilyon kredi imkanı sağlanmışken Şubat 2007 tarihi itibarıyla yüzde 13 faiz ile 5,7 katrilyon TL kredi 837 bin esnafımıza kullandırılmıştır.

Ayrıca, 400 binin üzerinde kapanmış olan kepenkler açılarak, Esnaf ve Sanatkarın işine dönmesi ve istihdama katkısı sağlanarak, diğer sorunlarının çözümü ile daha yakından ilgilenilmektedir.

ÖZGEÇMİŞ

Ali COŞKUN

Mühendis - Ekonomist - Yeminli Mali Müşavir - Sanayici

1939 yılında Kemaliye - Başpınar'da doğdu. Yıldız Teknik Üniversitesi Elektrik Mühendisliği'nden mezun oldu (1960). İ.Ü. İşletme Fakültesi'nde işletme ekonomisi konusunda Lisans üstü ihtisas yaptı.

Kara Kuv. Ordu Donatım Okulu Eğitim ve Sicil Subayı ve aynı dönemde Balıkesir Lisesi Fizik Dersleri Öğretmeni olarak askerliğini yaptı. (1961-63) Evli, iki çocuk sahibi olup İngilizce ve Almanca bilmektedir.

Çanakale Seramik Fabrikaları A.Ş., AR-TUR Turizm A.Ş., Kaleporselen Elektroteknik San.A.Ş., Kale Makine ve Kalıp San. A.Ş., Kale Export Ticaret A.Ş., Kalebodur Seramik San. A.Ş., Türk Suudi Yatırım Holding A.Ş.; Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş., Bisan Bisiklet San. ve Tic. A.Ş., Ege Mosan Motorlu Araçlar San. ve Tic. A.Ş., Coşkun Mühendislik Müşavirlik A.Ş., Coşkun İletişim Ltd. Şti., Coşkun Yatırım A.Ş., Torunlar Gayrimenkul Yatırım Ortaklığı A.Ş., gibi şirketlerde kurucu ve üst düzey yönetici olarak görevler yaptı. T.O.B.B. (Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanı), DPT (Devlet Planlama Teşkilatı Özel İhtisas Komisyon Başkanı), İ.S.O.- İstanbul Sanayi Odası Meclis Üyesi, Yönetim Kurulu Başkan Vekili, TSE - Türk Standartları Enstitüsü ve "IEC" Uluslararası Elektroteknik Komisyonu Delegatesi. İslam Ülkeleri Odalar Birliği Başkan Vekili, "ICC" Milletlerarası Ticaret Odası Türk Milli Komitesi Başkanı ve Konsey Üyesi, DEİK - Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu Kurucu Başkanı. Türkiye-Magrib (Tunus, Fas, Cezayir, Libya, Moritanya) Ülkeleri İş Konseyi Başkanı. TUBİTAK Marmara Bilimsel ve Endüstriyel Araştırma Merkezi Yüksek Danışma Kurulu Üyeliği, İKV- İktisadi Kalkınma Vakfı Başkan Yardımcısı. Yıldız Teknik Üniversitesi Vakfı Kurucu Başkan Vekili. Türk Musikisi Vakfı

Kurucu Mütevelli Üyesi. İş Dünyası Vakfı Başkanı. İstanbul Sanayi Odası Vakfı İSVAK Kurucu Üye. Türkiye Sağlık ve Tedavi Vakfı Başkan Vekili. Fatih Üniversitesi Mütevelli Heyet Kurucu Başkan Vekili. TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi Mütevelli Heyet Üyesi. Turgut Özal Üniversitesi Mütevelli Heyeti Kurucusu Başkan Vekili. Aydınlar Ocağı Genel Başkan Yardımcısı. Birlik Vakfı Kurucular Heyeti Üyesi. Türkiye Gönüllü Teşekküller Vakfı Kurucular Kurulu Üyesi. EKEV Erzincan Kültür ve Eğitim Vakfı Kurucu Başkanı. KEMAV Kemaliye Kültür ve Kalkınma Vakfı Kurucu Üyesi. Türk - Arap Ticaret Odası Kurucu Dönem Başkanı. ECO Chambers Kurucu Dönem Başkanı. Balkan Oda-lar Birliği Kurucu Dönem Başkanı gibi kuruluşlarda mesleki ve gönüllü görev-lerde bulundu.

Elektrik Mühendisleri Odası Üyesi, İstanbul Yeminli Mali Müşavirler Odası Üyesi. Hamburg Wirtschaft und Sprachenakademie Şeref Diploması, TOS-YÖV Mütevelli Heyet Şeref Üyeliği, İ.Ü. İşletme İktisadi Enst. Başarılı Yönetici Belgesi, İstanbul Sanayi Odası Üstün Başarı Belgesi ve Meclis Şeref Üyesi, ATO Ankara Ticaret Odası Meclisi Şeref Üyesi, TİM Türkiye İhracatçıları Meclis Şeref Üyeliği, TOBB Yüksek İstişare Kurulu Üyesi ve Onursal Başkanı, Türk - Alman Ticaret ve Sanayi Odası Onursal Başkanı, Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı Kurucu Üyesi, Malatya Eğitim Vakfı Şeref Üyeliği, Yeminli Mali Müşavirler Odalar Birliği Üstün Hizmet Şildi. Ulusal Enerji Forumu tarafından 2008 yılında Sürdürülebilir Yaşam Ödülüne layık görüldü. Dünya Gazetesi tarafından yapılan Türk Ekonomisini başarıyla yönlendiren 10 kişi arasında yer aldı, aynı zamanda İstanbul Üniversitesi ve Dünya Gazetesi tarafından yılın işletmecisi seçildi, ayrıca on beş Sivil Toplum Kuruluşu tarafından ayrı ayrı "Yılın Bakanı" seçilmesi gibi birçok kuruluş tarafından onursal üyelik ve ödüller aldı.

Üniversite yıllarında tiyatro ve musiki çalışmalarına katıldı. Türkiye'nin Enerji Sorunları ve Çözüm Yolları, (Türkiye 2. İktisat Kongresi – DPT Yayınları); "Yalın Ayak" isimli şiir kitabı ile çeşitli gazete ve dergilerde; araştırma yazıları ve çok sayıda makaleleri yayımlandı. Uzun yıllar ISO - Dergisi ile TOBB - İktisat Dergisi ve Gazetesi Yayın Kurulu Başkanlığı yaptı. Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanlığı döneminde otuzu aşkın bilimsel ve teknik konular üzerine araştırma ve inceleme çalışmalarını yönetti. Birçok şiiri, Türk Sanat ve Tasavvuf Müziği ile Türkü formunda bestelendi, Şiir, fotoğrafçılık, yüzme, masa tenisi, musiki özel ilgi alanlarıdır.

20. 21. ve 22. Dönem İstanbul Milletvekili, T.B.M.M. Milli Savunma Komisyonu Başkanı (Anavatan Partisi), Plan ve Bütçe Komisyonu ile Sanayi, Ticaret, Enerji ve Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu Üyelikleri. Adalet ve Kalkınma Partisi Ekonomiden Sorumlu Genel Başkan Yardımcılığı görevlerinde bulundu.

58. ve 59. Hükümetlerde Sanayi ve Ticaret Bakanı olarak; Yüksek Planlama Kurulu, Özelleştirme Yüksek Kurulu, e-Devlet İcra Kurulu. Ekonomi Koordinasyon Kurulu, Ekonomik Sosyal Konsey, Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu üyelikleriyle, "ESDK" Ekonomik Sorunları Değerlendirme Kurulu Koordinatör Bakanlığı yaptı.

Bakanlık görevi süresince: Organize Sanayi Bölgeleri, Küçük Sanayi Siteleri, Teknoloji Geliştirme Bölgeleri, Tüketici ve Rekabetin Korunması, Piyasa Denetimleri konularına öncelik verdi.

Ayrıca; Bağlı Kuruluşlar olarak da Rekabet Kurumu, Türk Patent Enstitüsü, Türk Standartlar Enstitüsü, Milli Prodüktivite Merkezi, KOSGEB, Küçük ve Orta Ölçekli Sanayiye Geliştirme Başkanlığı, Türk Akreditasyon Kurumu, Türkiye Şeker Kurumu, Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş., Sümer Halı A.Ş.; ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu, Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Kredi ve Kefalet Kooperatifleri Birlikleri, Tarım Satış Kooperatifleri Birlikleri gibi kuruluşlardan sorumlu olarak görev yapmıştır.

ALİ COŞKUN MAKALE VE YAZILARI (KRONOLOJİK SIRA)

YAZI BAŞLIĞI / YAYIMLANAN DERGİ	İDİV-İŞ DÜNYASI ANAHTARI	TURCO-MONEY	EKO - VİTRİN	DUT AĞACI	KEÇİÖREN	DİĞER YAYIMLAR
G20 / B20 TÜRKİYE DÖNEM BAŞKANI			Şubat 2015			
"CO2" İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE GELECEĞİMİZ.....I			Ocak 2015			
NOEL KUTLAMALARI						www.haber1.com
2015 YILINA GİREKEN			Ocak 2015			
CELAL BAYAR ANLATIYOR; ATATÜRK'ÜN DİNİ GÖRÜŞÜ VE OKULLARDA DİN DERSİ		Ocak 2015		Ocak 2015		
UIP ULUSLARARASI İŞBİRLİĞİ PLATFORMU 5. BOĞAZİÇİ ZİRVESİ	Ekim-Kasım-Aralık 2014					
EKONOMİ EYLEM PLANI 2015	Kasım 2014	Kasım 2014	Kasım 2014	Kasım 2014	Kasım 2014	
OVP 2015 - 2017	Ekim 2014	Ekim 2014	Ekim 2014	Ekim 2014	Ekim 2014	
ERDOĞAN'IN BAŞARISININ TEMELİNDE HALKA DAYALI SİYASET YATIYOR			Eylül 2014			
GELİR DAĞILIMI 2013		Eylül 2014				
TOBB 70. GENEL KURULU; BEKLENTİ VE GERÇEKLER...!			30 Haziran 2014			
HAYATIN VAZ GEÇİLMEZİ ELEKTRİK	Mayıs 2014	Mayıs 2014		Mayıs 2014		
ÇOCUK İŞÇİLER VE EĞİTİM		Mayıs 2014	Mayıs 2014			
EKOVİTRİN RÖPORTAJI; KURUMSALLAŞMAK VE AİLE ŞİRKETLERİ			Mart 2014			
AVM (PERAKENDE YASASI)		Şubat 2014				
İŞGÜCÜ VE İŞSİZLİĞE ÇÖZÜM	Ocak-Şubat-Mart 2014 S.26	Şubat 2014		Mart 2014	Mart 2014	
2014 YILINA GİREKEN			Aralık 2013		Ocak 2014	
MUNZURUN ETEKLERİNDEN SANAYİNİN ZİRVESİNE						İSO-Dergisi Kasım 2013
OVP ORTA VADELİ PROGRAM 2014-2016						
DEVLET MİLLET İLİŞKİSİ VE KALKINMA	Temmuz-Ağustos-Eylül 2013 S.24	Aralık 2013	Kasım 2013	Şubat 2014	Ekim 2013	
KALKINMA PLANLARI		Eylül 2013		Ağustos 2013	Eylül 2013	
EKMEK, SU İSRAFI VE YOKSULLUK		Temmuz 2013	Nisan 2014	Temmuz 2013	Temmuz 2013	
KALKINMA VE BARİŞ SİYASİ İSTİKLALLA SAĞLANIR	Nisan-Mayıs-Haziran 2013 S.23	Ağustos 2013		Temmuz 2013	Haziran 2013	
KURUMSALLAŞMAK VE AİLE ŞİRKETLERİ	Kasım-Aralık-Ocak 2009 S.16	Nisan 2013		Nisan 2013	Nisan 2013	Parlamento Dergisi Mayıs 2013
NEDEN KEÇİÖREN HASTANESİ					Mart 2013	

PAYLAŞILABİLMEK	Ocak- Şubat- Mart 2013 S.22	Mart 2013		Mart 2013	Şubat 2013	Mart 2014 T. Diy. Sen. Der
SORUMLULUK VE BAŞARI		Ocak 2013		Ocak 2013	Ocak 2013	
GERÇEKÇİ POLİTİKALAR GELİŞTİRMEK ZORUNDAYIZ		Aralık 2012				
DÜNYA VE TÜRKİYE EKONOMİSİ				Kasım 2012	Aralık 2012	
OWP 2012-2014 EKONOMİ İÇİN 3 ÖNEMLİ RİSK	Ekim- Kasım- Aralık 2012 S.21	Kasım 2012		Aralık 2012		
YAKIN DENİZ KOMŞUĞUMUZ AFRIKA	Kasım 2012					
GİRİŞİMCİLİK VE ÜLKEMİZDEKİ GELİŞİMİ		Ekim 2012			Ekim 2012	
TİCARİ AHLAK	Temmuz- Ağustos- Eylül 2012 S.20	Ağustos 2012		Temmuz 2012	Temmuz 2012	
KIDEM TAZMİNATI YERİNE YIPRANMA TAZMİNATI	Mayıs 2012 S.19	Haziran 2012	Kasım 2013	Eylül 2012	Mayıs 2012 Kasım 2013	
HABERİ- X RÜP- TEK ADAMLIK İSLAMİ VE İNSANİ DEĞİLDİR						HABER-X Nisan 2012
DEMOKRASİ VE İNSAN		Nisan 2012				
TEKNOLOJİ VE TEHLİKE +BAZI ÖNERİLER	Ocak- Şubat- Mart 2012 S.18	Mart 2012		Mart 2012	Şubat 2012	
2012'YE GİRERKEN	Ekim- Kasım- Aralık 2011 S.17			Ocak 2012		
HAYATIN KİLOMETRE TAŞLARI				Eylül 2011		
ARTIK PAYDOS DENİLENE KADAR	Temmuz- Ağustos- Eylül 2011 S.16			Aralık 2010	Tem- Ağ- Eyl, 2011	
BARDAĞI YERİNE BIRAKALIM				Haziran 2011	Haziran 2011	
NEME LAZIM	Nisan- Mayıs- Haziran 2011 S.15				Nis, My, Hz 2011	
NİCE MUTLU BAYRAMLARA				Kasım 2011	Ekim 2011	
EVANETİ EHLİNE VERMEK (FİRTINADA UYUYABİLMEK)	Ocak, Şubat, Mart 2011 S.14		Ekim 2014	Şubat 2011	Aralık 2013	
OWP 2011-2013	Eylül- Ekim- Kasım 2010 S.13			Ocak 2011		
SAĞDUYU	Haziran- Temmuz- Ağustos 2010 S.12			Ekim 2010	Ekim 2010	
TÜRKİYE'DE ENERJİ STRATEJİLERİ VE YAPILMASI GEREKENLER	Mart- Nisan- Mayıs 2010 S.11					
DERGİMİZİN 10.SAYISI İLE MERHABA	Aralık- Ocak- Şubat 2010 S.10					
EKONOMİMİZE KISA BİR BAKIŞ	Eylül- Ekim- Kasım 2009					
KÜRESELLEŞME VE TEKNOLOJİ	Haziran- Temmuz- Ağustos 2009 S.8					
EĞİN ŞENLİKLERİ VE SULA- İ RAHİM				Nisan 2009		
DEMOKRASİ VE HUKUK DEVLETİ	Mart- Nisan- Mayıs 2009 S.7					
TÜRKİYE ABD İLİŞKİLERİNE KISA BİR BAKIŞ	Kasım- Aralık- Ocak 2009 S.6					
SİYASET VE EKONOMİDE GELİŞMELER	Mayıs- Haziran- Temmuz 2008 S.4					
HEDEFİMİZ ZENGİN MİLLET, GÜÇLÜ DEVLET	May, Haz, Tem, 2007 s.1					

